SALACIOUS

PLAYERS CLUB #2

PRIVEȘTE-MĂ

SARA CATE

18+ MIDNIGHT BOOKS

SARA CATE

PRIVEȘTE MĂ

SARA
CATE

PRIVEŞTE-MĂ

Midnight Books

SARA CATE

BUCUREŞTI, 2024

Prolog

în urmă cu şapte ani

— Deci, o ţineam de păr cu o mână şi amândoi trăiam momentul când m-am uitat direct în ochii ei şi i-am zis: „Suge-mi-o ca o fetiţă cuminte!" într-o secundă, şi-a luat avânt şi m-a lovit cu pumnul chiar în faţă, spune Emerson, mormăind.

— Oh, rahat! strig eu şi mă strâmb.

— La naiba! răspunde Hunter într-un râs.

Biata Maggie se uită la Emerson cu ochi mari şi o expresie îngrozită.

— Nu cred că i-a plăcut deloc.

Nu mă pot abţine să nu râd când îmi văd cel mai bun prieten crispându-se şi lipindu-şi sticla de bere de obraz ca să-şi calmeze durerea şi vânătaia uriaşă şi mov. Aş fi plătit bani buni să văd scena. Mi-l imaginez în moment, masiv cum este el, crezând că are de-a face cu o femeie docilă, doar ca să-şi primească un pumn direct în faţă.

Păcat că nu s-au putut distra puţin, pentru că nu au ştiut de la bun început că *nu* erau pe aceeaşi

frecvenţă în ceea ce priveşte sexul.

— Adică... Eu credeam că ne înţelegeam de minune, spune el. Părea destul de perversă şi cu siguranţă dornică, dar probabil m-am înşelat. Aparent, nu-i place să fie deloc umilită în pat.

Da, cunosc sentimentul. Ultima dată când am adus o fată acasă şi am încercat orice nu e static nu a decurs bine, ca să nu divulg mai multe. Am încercat să înregistrez partida de sex – nu a fost de acord. Unei alte fete i-am cerut să se masturbeze şi să-mi permită să o privesc – un
ah nu într-un bar, am încercat să penetrez cu degete o femeie; în public, însă într-un loc unde nimeni nu putei să vadă ce făceam - am fost refuzat.

Asta m-a făcut să mă simt de rahat, ca şi când ar fi fost ceva în neregulă cu mine pentru că voiam să încer? lucruri care depăşeau „normele". La fel cum sunt sigur« se simte şi Emerson când e vorba de micul fetiş pe care-l are cu umilirea sexuală.

Trăind clipa, câţi dintre noi s-au simţit în largul Ier suficient încât sa ceara ce-şi doresc cu adevărat, doar Q să fie refuzaţi şi trataţi ca nişte ciudaţi? Deci, da... înţeleg situaţia.

Probabil este şi motivul pentru care a trecut atât ce mult timp de când nu m-am mai culcat cu o femeie.

. ~ ”a^a» omule! Cuvintele îmi scapă din gură şi

toţi prietenii mei se uită la mine. Ce porcărie că nu exisâ ? TI- ȷ P*™ Care oamenii să-şi găsească pe cineva în ncţie de perversităţile pe care vor să

Toţi râd. Fireşte, ei cred că glumesc şi presupun că, în majoritatea timpului, asta fac. Însă nu şi acum.

— Sunt al naibii de serios, le zic, întrerupându-le râsetele. Cât de mişto ar fi dacă ai putea să te întâlneşti cu cineva interesat de aceleaşi nebunii ca tine? N-ai fi nevoit să te ascunzi sau să te ruşinezi de perversiunile care te fac să te umezeşti.

— Eşti nebun, Garrett! spune Hunter, iar eu îmi trântesc pe masă paharul cu bere.

— Nu sunt! Care dintre cei de faţă nu are idei trăsnite în dormitor, pe care şi-a dorit dintotdeauna sa le pună în practică, dar se teme prea mult să le ceară? Adică, în mod evident, Emerson nu se teme să-şi exprime gândurile.

Ei râd din nou.

— Haideţi! Vorbesc serios, spun eu. Pot să glu-mească oricât vor, dar le-am auzit poveştile obscene. Ştiu că prietenii mei au nişte fetişuri pe care nu le recunosc. Dintre toate porcăriile pe care le-aţi făcut, care este singura dorinţă care aţi vrea să vi se îndeplinească? Ştiţi că vă gândiţi la ceva anume. Deci, să vă aud!

— Tu primul! răspunde Maggie, cu un zâmbet răutăcios.

— Bine! Mă îndrept de spate şi-mi termin berea, lăsând curajul dat de lichid să-mi intre în vene. îmi place să privesc.

— Ce să priveşti? întreabă Hunter, cu o expresie sceptică.

Ridic din umeri.

— Presupun că orice.

— Deci, ai prefera să-i priveşti pe alţii făcând sex decât să iei tu parte la act?

Nu m-am gândit niciodată din perspectiva asta, dar da, presupun că are dreptate. Dau aprobator din cap.

— Eşti un voaior, adaugă Emerson, iar eu îi arunc o privire.

Nu pare surprins. Niciodată n-am asociat

cuvântul cu propria-mi persoană ca să văd cum mă simt, dar nu-mi displace. Are logică şi presupun că asta sunt.

_ R chiar MM * ciudat? întreb eu. Mi rpfţ>r Kihu.tr în can- tob coi imjJM W dau consimţi¡> nu rtmentde«*^loş. şi mă uit pe fun, prin oamenilor Dar dacă aş putea găsi o fată pe care să „ denmieze să mă lase să privesc ce-ş1 ace singură... aheimna. Nu ştiu... Mă excită ideea. De ce ar trebui sj.J fie ruşine?

- Nu ar trebui, răspunde Emerson, iar eu nu-^ dau seama dacă mă ia în serios. 1

De fapt, după expresia lui hotărâtă, ştiu că mintea-j coace ceva.

Şi exact de asta am nevoie.

Ca să fiu sincer, ultimii câţiva ani au fost dificili. Abia mai rezist la firma la care lucrez şi, dacă nu ar fi fost prietenii pe care mi i-am făcut, cred că aş fi plecat de luni bune. Munca este istovitoare, îndeplinesc permanent ţelurile şi visurile altcuiva, doar ca să văd cum evenimentele nu au succes şi banii dispar fără să fie reinvestiţi în companie.

Îmi place să lucrez în divertisment. Ador petrecerile, şi oamenii, şi procesul de planificare mă entuziasmează, dar în ultima vreme motivaţia de a veni la serviciu, ca să nu mai spun cea de a mă da jos din pat, a scăzut Am nevoie de un motiv pentru care să mă trezesc. Am nevoie de un scop.

Aşa că, sper din toată inima ca ideea care viaţă în spatele ochilor lui Emerson să fie una bună, deoarece am mare nevoie de ea.

în dimineaţa următoare, sunt încă în Pat sună telefonul. Este Emerson, care îmi dă vestea-

pania pentru care lucrăm a intrat în faliment şi [ul]
patru ani tocmai au fost şterşi cu buretele.

— Te-ar interesa să-ţi deschizi propria afacere? mă întreabă el, înainte ca viitorul meu să devină sumbru.

- Mhm... îmi alung somnul frecându-mă la ochi şi mă uit la ceas. Este aproape 11.00. Da. Cu siguranţă. De ce?

— Dacă ar fi vorba de un serviciu de matrimoniale?

Un serviciu de *matrimoniale?* Mă încrunt cât aştept să dezvolte subiectul.

— Aseară, cu toată discuţia despre compatibilitate şi fetişuri, mi-ai dat de gândit. Cred că este o idee grozavă!

Cu răsuflarea tăiată, aştept să-mi spună ceva tentant, nu doar să-mi prezinte o idee slăbuţă sau o jumătate de plan. Contez pe Emerson să fie hotărât şi să-şi pună ideea în aplicare pentru că, în caz contrar, nu ştiu ce urmează să fac. Din fericire, cel mai bun prieten al meu nu face lucrurile de mântuială. Când e pasionat de ceva, luptă să se întâmple.

— Eu zic să o facem! Vreau să încep cu o aplicaţie, un serviciu de matrimoniale, dar nu ca un site ieftin de întâlniri. Vreau să fie prestigios. Cu abonamente pentru mai multe niveluri, cu statut de VIP şi servicii pe care oamenii chiar şi le doresc. Apoi, pe parcurs, mă gândesc la un club pe bune.

— La un club de noapte?

„Te rog, să spui că nu!” Nu cred că am energia să mă ocup de un alt club de noapte insipid.

— Mă refer la un club de sex, Garrett. Exclusivist. La un loc în care oamenii să-şi poată îndeplini cele mai extravagante dorinţe. Fără să fie judecaţi, fără ruşine.

„La naiba, da!” Mă îndrept în pat şi mă uit împrejur la apartamentul dezordonat.

— Ce vrei să fac?

т. nriceoi 1« oameni, Garrett. Trebuie sS „ «,J.»n'™»'** tiu că mi pot baia pe tine.

" , .t îmi las telefonul pe difuzor în tim

- Bine,

S» dm £'•'. roâ pregătesc pentru ziua de azi, e-mi fac o «tca? te nişte idei, iar eu i le zic pe imerson îmi imp»n , sunt dcstu] de j,un încâl nele. Neliniştea, tea sunt prea entuziasma(reuşesc îmi sâcâie » a să le las să mă opre în mine> iar eu

dezamăgesc. Ceea ce înseamnă că nu am de gând să Nu)e lăsa să mă contro- StăTXrlar! Clubul nostru o să fie extract- ^ ItXtnlspuneu. înainte să închid.

-Da?

- Mulţumesc! îi zic, sperând să nu par prea siropos sau jalnic.

- Nu trebuie să-mi mulţumeşti, Garrett. A fost ideea ta.

Poate că e adevărat, dar de motivaţia şi hotă- aveam nevoie. Aşa cum spuneam, ultimii ani DnX Mu ? 1' m am săturat să_mi meargă totul înseamnă mm e 0 85 înţeleagă vreodată cât de mult mseamna compania asta pentru mine.

Deoarece Salacious Players Club mi-a salvat viaţa.

Partea 1

CASA DE LÂNGĂ LAC

REGULA #1: Nu verifica mesajele primite de
ia mama ta în clubul de sex.

Sunt doar trei lucruri pe care le iau în serios: aler- gatul, un costum bine croit şi sexul.

Pe ultimul *sunt nevoit* să-l iau în serios: este slujba mea. *Nu să fac sex,* evident, ci să ştiu totul despre asta ca să organizez o experienţă plăcută şi excitantă atât pentru cei care fac sex, cât şi pentru cei care vor să îi privească pe alţii cum şi-o trag. Trebuie să ştiu toate detaliile care îi incită, care îi fac să se simtă în siguranţă şi să îi determine să revină. Limita periculoasă dintre excitant şi ciudat. Să fac întâlnirile plăcute şi pentru bărbaţi, şi *pentrufemei.*

Să fiu un expert în tot ceea ce intră şi ce iese, dacă pot spune aşa.

Şi-n clipa de faţă, mă uit la perechea minunată din camera şapte, care face totul perfect. Femeia este încătuşată de pat, lumina slabă şi roşie scăldându-i pielea bronzată, în timp ce bărbatul din spatele ei se împinge

SIKRM.AT F

ln « cu un ritm kieri. ca «1 o facfi să se dez.|#nţ î 1 ciihlini dar îmi notez în minte sft trap r *•

TTlstM^ea •"« bine chipuL1C1re7i sau nu.

asta ÎmZ să vadă, de fapt -. Chipul ei. Cum se og|ind * nnwa sau pofta în expresia ei uşor îndurerată şi las<£ *

Am ftcut o alegere bună când i-am invitat din noa ne cei doi. i-am mai văzut în urmă cu câteva săptămânj M a fost ideea mea să motivez cuplurile care adunail mulţimi să închirieze din nou camera voaionlor. O mică reducere la abonament, câteva avantaje pentru statu-tul de V1P şi, în schimb, le ofer timp împreună într-o cameră cu lumină roşiatică unde, pentru o oră, ea poate să se simtă ca o prostituată de lux care vinde plăceri, iar el poate fi cel care licitează cel mai mult.

Spectacolul celor doi a fost excitant. El a venit îmbrăcat cu un costum de firmă şi i-a aruncat un zâmbet diabolic, în timp ce ea a încercat să pară neafectată. A fost impresionant, iar mulţimea i-a admirat. Pe deplin.

Ei bine, mulţime e un cuvânt cam exagerat. Sunt doar câţiva oameni. Draperia este trasă în zona de vizionare, oferind intimitate micului grup care s-a adunat acolo. Nu putem lăsa o gloată să intre în sala voaiori- lor; strica experienţa dacă încerci să observi un moment intim în compania a încă o sută de oameni care încearcă la rândul lor să experimenteze ceva în privat. La urma urmei, ne aflăm într-un loc stilat. Nu pot să permit ca o hoardă de bărbaţi excitaţi să şi-o frece în mulţime ca şi când s-ar afla în camera soioasă din spate a unui magazin cu filme pornografice.

. . în^ervin eu: Ştiu exact ce să reglementez şi cun> las

să se desfăşoare momentele, astfel încât nimic să zrx r b controL Trebuie să pară iiaturai'chiar ere controlez totul din spatele scenei.

Pftnfi acum, seara a decurs bine. O femeie priveşte singur« lângă fereastra, muşcându-şi buza când o vede pe cea din pat ca are orgasm *din nou.* Doi care formează un cuplu stau atât de aproape unul de celălalt. încât nu-mi dau seama dacă mâna ei este în pantalonii lui, dacă el şi-a băgat mâna pe sub fusta ei scurtă, sau ambele, iar asta înseamnă că e destul de întuneric. Totuşi, aş putea cere ca lumina roşie să fie mai puţin intensă... Aparent, se răsfrânge prea puternic din metalul din cameră şi distrage atenţia.

Una peste alta, energia este perfectă.

Telefonul îmi bâzâie în buzunar, dar nu-l scot imediat; este împotriva regulilor să răspund la telefon aici sau în orice zonă privată a clubului, chiar dacă eu sunt unul dintre proprietari.

Oricum, cuplul din încăperea cu lumină roşie îşi termină treaba, aşa că mă strecor iară zgomot din sala voaiorilor, pe uşa privată de serviciu, şi mă îndrept spre birou. De îndată ce ajung în siguranţă în holul bine luminat al angajaţilor, îmi scot telefonul.

Ai primit un mesaj nou de la mama, citesc eu notificarea.

Oh, încântător! Un mesaj de la mama după ce i-am urmărit pe unii trăgându-şi-o ca păgânii. Sunt dispus să pun pariu pe testiculul meu stâng că mă invită încă o dată să merg cu ea şi tatăl meu vitreg la casa de lângă lac.

Ar trebui sâ vii şi tu. Vremea este frumoasâ sâp- tâmâna asta.

Ha! Aveam dreptate.

în fiecare an, ea şi tatăl meu vitreg stau în casa lor de lângă lac, aflată la o distanţă de trei ore, şi mereu mă invită să-i însoţesc. Dacă nu ar veni şi fiica

lui răzgâiată

. e fi mai Înclinat să accept. Aşadar fth , de

23 ”"¿se pe mama răspunzându-i: Mu/^n J* #n' °

anul ăsta nu e cu nimic diferit^^’

<^<,rmMia'e^eWestemulexistenţeimele.Ceamaiiniip^

. na nUoar pentru tatăl et, ci şi pentru mama me «

¿ut ultimii cincisprezece am absorbind ^pTatentia

lor şi fiind o pacoste pentru mine. c Z ci am trecut

de vârsta la care sa mă plâng de riv * Stea dintre

fraţi, sunt foarte mulţumit sa pretmd că nu există.

- Cu cine vorbeşti? întreabă Hunter peste umărul meu când zăbovesc lângă uşă, holbându-mă la telefon.

- Cu mama.

El tresare când trece pe lângă mine.

- Scârbos, băiete! încă aud cum şi-o trag oamenii în spatele peretelui.

- Ce? E atât de ciudat? răspund eu, râzând.

— Nu pentru tine. Transmite-i salutările mele! zice el, apoi dispare pe holul lung, cotind spre birou.

- Nu-mi dau seama dacă eşti amabil sau porcos! strig eu, vocea mea răsunând pe hol, iar la distanţă îl aud pe Hunter cum chicoteşte.

Glumele dintre mine şi cei trei oameni alături de care conduc compania sunt jumătate din motivul pentru care-mi place atât de mult slujba asta. Ne înţelegem de minune. E întotdeauna distractiv, câteodată puţin stre- sant, dar niciodată prea apăsător sau cu o responsabilitate enormă.

Exact aşa cum mi-am dorit.

Aproape uit că sunt în toiul unei conversa-

reaminSe3’ telefonului din mână

Au trecut ani buni de când n-ai mai venit la lac

Sentimentul de vinovăţie mă încearcă pentru o secundă atunci când mă gândesc că o s-o dezamăgesc din nou. Insă chiar sunt ocupat cu munca şi nu-mi este atât de uşor să părăsesc, pur şi simplu, clubul zile la rând. Risc să-mi pierd avântul, energia de care am nevoie ca să fac totul să decurgă lin. Ideile proaspete, proiectele creative, noile evenimente, clienţii care vin şi stimulentele foarte importante pentru VIP-uri. Sunt responsabil de multe şi nu pot risca să-mi scape ceva. Nici pentru o secundă.

O sâ mâ gândesc, îi răspund mamei.

Ar trebui sâ vii. Mia se plictiseşte aici fârâ tine.

Uitându-mă la telefon, zâmbesc. Fără mine, sora mea vitregă numai plictisită nu se poate numi. Poate e liniştită. Cu siguranţă se bucură de toată atenţia părinţilor fără mine prin preajmă. Dar sigur nu se plictiseşte.

Tentant, îi răspund eu. Dar, daca aş vrea sâ fiu scuipat la fiecare zece secunde, mi-aş lua o pisicâ.

Fii drâguf!

Ha! Drăguţ? Eu şi cu Mia n-am mai fost *drăguţi* unul cu celălalt din ziua în care ne-am cunoscut în urmă cu cincisprezece ani, când ea avea doar 8 ani, iar eu un pic peste 20. De fapt, având în vedere diferenţa de treisprezece ani dintre noi, nu ar fi trebuit să avem probleme, dar când Mia a crescut, a găsit metode prin care să-mi toace nervii. Nu este decât o răzgâiată care-i mulţumită doar dacă prezenţa ei devine o sursă constantă de chinuri pentru mine.

Din fericire, şi eu pot să joc cartea asta. Iar ea

nu mai are 8 ani.

în plus, ştiu câ Paul îşi doreşte foarte mult sâ te vadâ.

La naiba! O să se folosească de Paul. În ultimii doi ani, tatăl meu vitreg a trecut prin tot felul de tratamente pentru cancerul de vezică. *Acum e bine, după...* Mama îmi tot spune lucruri de genul. Şi mă îngrijorează. Ar trebui să-i vizitez mai des şi să păstrăm legătura, ca ei să ştie că-mi pasă, dar viaţa ne împiedică.

- Ne vedem la bar? mă întreabă Hunter când revine, distrăgându-mi atenţia de la telefon. Este rândul lui Maggie să supravegheze clubul săptămâna asta.

- Ahh... $i să fiu din nou singurul tip fară iubită din grup? Pare distractiv. Presupun că Drake o să-şi aducă noua achiziţie săptămânală.

- Nu ştiu dacă s-a combinat cu vreo ţipă săptămâna asta. îmi răspunde Hunter. Deci o să-l ai pe el.

îmi las capul pe spate şi ridic din sprâncene, for- ţându-ma crispat sa zâmbesc. Cel mai bun prieten al lui Hunter şi şeful de şantier al echipei care a construit clubul, Drake, este cunoscut ca fiind un afemeiat şi nu o ' să stea la masa noastră mai mult de cinci minute înainte să declare deschisă vânătoarea fetelor singure de Ia bar.

Ieşitul la băut în fiecare seară de joi este o tradiţie lungă de un deceniu, dar acum nu am energia să ies la o distracţie pentru cupluri împreună cu echipa. Nu-mi place să-i refuz din nou. Doar că... dinamica s-a schimbat foarte mult. Era în regulă când Hunter şi Isabel s-au căsătorit, deoarece îl aveam pe Emerson, însă acum el este încurcat cu secretara lui, Charlie, ceea ce e minunat. Sunt fericit pentru el.

Sincer.

Dar când deschid ușa barului pe care îl frecventăm în fiecare seară de joi și primul lucru pe care-l văd este bărbatul pe care-l admir și idolatrizez de aproape un

deceniu sânitându-se cu o fatfl de 21 de ani, ca şi când ar sta în ultimul rând la cinema, încep sâ gust amărăciunea.

- Ajunge! mormăi eu şi mă apropii de masă, ca să-i găsesc pe cel mai bun prieten al meu şi pe noua lui prietenă foarte tânără savurând mai mult unul din celălalt decât din paharele cu băutură din faţa lor.

Charlotte roşeşte uşor când se întoarce dinspre Emerson.

- Oh, îmi pare rău! spune el, apoi apucă paharul. Credeam că-ţi place să priveşti.

îmi dau ochii peste cap.

- îmi place să privesc partide de sex, îl lămuresc eu. Nu săruturi lascive ca ale voastre.

Charlotte face ochii mari când se apleacă în faţă.

— Stai, asta-i... Chestia ta?

— Chestia mea? întreb eu.

— Da... Fetişul tău.

Izbucnesc în râs. E cam simplist dacă mă întrebi, dar o să-i fac pe plac.

— Presupun că ai putea s-o spui şi aşa. Sunt voaior, dar credeam că ştii deja asta.

Ea ridică din umeri.

— Voiam să te aud zicând-o.

Charlotte bea o gură din berea ei IPA, iar eu o privesc o secundă. E una dintre fetele care nu au reţineri. Dacă are vreuna, nu sunt sigur că o conştientizează, lucru de care credeam că ar fi interesat cel mai bun prieten al meu, dar el se uită la ea cu cea mai îndrăgostită expresie pe care am văzut-o vreodată pe chipul lui îngâmfat.

Este greu să ici rahaturile astea în serios. De

fapt, eu nu o fac. Spune-mi că sunt cinic, dar să te îndrăgosteşti

este cel amăgitor lucru pe care poate să-l facă un om. Emerson pare fericit, recunosc, dar sincer, cât timp crede că o să dureze? Bucură-te de sex şi companie cât mai poţi, prietene, deoarece peste câţiva ani probabil o să ajungă ca ea să-l dispreţuiască din cauza felului în mestecă, iar el o să-şi dorească să mai poată ieşi în care — - dub cu mine, firi succes.

Pur şi simplu, nu cred că odată ce vezi partea profundă şi misterioasă a unei persoane mai poţi afişa romanticismul ăsta tâmp. Oamenii au al naibii de multe defecte, iar relaţiile e mai bine să le păstrezi scurte - sau în cazul meu, deloc.

Şi, ca să se ştie, nu sunt *invidios.* N-am absolut nimic împotrivă să gândesc limpede, fără să fiu nevoit să renunţ la tot pentru o pereche de sâni tineri şi un zâmbet strălucitor. Doar pentru că prietenul meu cel mai bun a fost păcălit, nu înseamnă că eu o să fiu vreodată.

Când Charlotte lasă băutura pe masă, se uită la mine cu ochii mijiţi.

- Deci, înseamnă că vrei să ne priveşti?

Emerson râde, dar eu fac tot posibilul să nu reacţionez.

- Dintre iubitele prietenilor mei, eşti prima care mă întreabă asta. încă îi aştept pe Isabel şi

-Răspunde la întrebare!

Ea îşi sprijină coatele pe masă, aruncându-mi o privire provocatoare.

Mă gândesc pentru o clipă. Nu este vorba despre a-mi vedea prietenul dezbrăcat sau trăgându-i-o iubitei sale. O fac pentru interacţiune, ca să observ cum se exprimă oamenii în timpul sexului, felul în care se mişcă, în care scot sunete, în care au orgasm. Sexul nu este niciodată la fel, indiferent cine îl face. Iar pornogra-

Hunter să se ofere, glumesc eu.

fia nu se pune la socoteală. Este prea regizată şi controlată. Deci, da, îmi place să privesc, pentru că sexul este aproape sigur cel mai interesant lucru pe care poţi să-l vezi făcut de doi (sau mai mulţi) indivizi.

— Nu aş refuza invitaţia. *Este* o invitaţie?

— Nu! intervine Emerson, iar eu râd.

— Este în regulă. Trebuie doar să te prind în seara potrivită la club, îi răspund şi el nu pare să-şi poată ascunde zâmbetul care i se furişează pe chip.

— Ai dreptate, zice Charlotte.

întârziind ca de obicei, Hunter, Drake şi Isabel intră în bar. Cât timp cei cinci se salută şi încep să discute, simt că mă îndepărtez. Din nou.

Am făcut-o des în ultima vreme şi sunt sigur că ei au observat.

Adevărul este că aş prefera să mă aflu acasă, unde pot să mă bucur de singurătatea mea, nu într-un bar aglomerat, sub privirile atente ale celor mai apropi- aţi prieteni. Mă trezesc că-mi scot telefonul, în căutare de e-mailuri şi mesaje pe care nu le primesc, aproape dorindu-mi să se întâmple ceva la club ca să am la ce să mă concentrez.

Fiindcă sunt băiat bun, mai rămân pentru un rând de băuturi şi mă străduiesc să râd la toate glumele, chiar întorcându-le şi eu câteva. însă ajung acasă înainte de ora 23.00, schimb costumul Tom Ford cu o pereche de pijamale ieftine de bumbac şi mă întind în pat, unde mă gândesc serios să mă abonez la unul dintre serviciile de chat cu Fetele Tinere Fierbinţi. Adică... Nu mi-e ruşine să o fac. Am mai făcut-o... pentru cercetare, bineînţeles.

Dar nu este real. Nimic nu mai pare real.

REGULA #2: Dacă se întâmplă «ă te îndrăgosteşti de fratele tău vitreg, nu te . niciodată de gol. Niciodată. a

fa

_ Şi ce ai face, mai exact, dacă ai fi aici cu mine?

Bărbatul cu păr grizonant de pe ecran chicoteşte profund $i răguşit.

_ Oh, dragă, te-aş face să te simţi foarte bine!

- Oh. da? întreb eu. Cum? Spune-mi exact cum ai face-o'

-Te atingi pentru mine în timp ce-ţi spun? întreabă el. un mic tremur din voce trădându-i emoţiile.

- Dacă vrei, îi răspund eu.

Stau întinsa pe canapeaua de catifea albastră, cea din subsolul cabanei părinţilor mei, de lângă lac. Nu este tocmai comodă, dar e minunată pentru unghiul camerei, iar culoarea contrastează perfect cu pielea mea albă. Mi-am răsfirat părul lung, blond-argintiu, în jui’til meu şi nu port decât lenjeria intimă din dantelă neagră p<- care o adoră clientul. S-a oferit să-mi cumpere o gar’

clienţi,
datorez ceva mai apoi. ·
ChiefGt963, care mi-a spus că
2 rat este Gregg, îşi drege
0 -o~ &»«0Uj. IL 1 se glasul. E nel
intimidează când ajungem
aici.

derobă întreagă, dar l-am refuzat constant. Nu-mi pla<* că mi se pare că le numele lui adevă niştit. întotdeauna r ştiu că-i place*

excită să vorbească vulgar şi preferă să spună ce gândeşte în loc să-i zic eu ce-mi place, deoarece, de fiecare dată când ani încercat în trecut, m-a întrerupt.

- Ei bine, aş începe să-ţi ling sfârcurile roz şi per- fecte, fetiţe.

— Pe astea? întreb eu şi trag de marginile sutienului ca să-mi vadă pe îndelete sânii generoşi.

— Oh, da, geme el. Apoi, aş...

Cineva bate la uşa biroului său şi aud o voce de bărbat în fundal. Gregg îşi ridica privirea spre individ. Aştept şi-mi trag sutienul la loc, astfel încât cine a intrat în biroul lui Gregg să nu aibă parte de un spectacol pe care nu l-a plătit.

Gregg se întoarce din nou spre mine, copleşit de păreri de rău.

— Fetiţo, astăzi trebuie să terminăm mai repede.

Mă bosumflu la ecran.

— Dar abia ajungeam la partea interesantă.

— Ştiu, însă trebuie să mă ocup de investitorii mei, iar banii nu aşteaptă, dulceaţo.

încercând să par cât mai dezinteresată, mă ridic şi mă uit în camera laptopului.

— Ne mai vedem mâine?

— Nu aş rata ocazia, îmi răspunde el. Zâmbetul tău frumos e cea mai bună parte a zilei mele.

Pentru comentariu, îl răsplătesc cu un zâmbet strălucitor cu gropiţe şi muşcându-mi buza deoarece, din nefericire, ştiu că e sincer. Gregg este unul dintre clien- ţii mei obişnuiţi şi, chiar dacă e bogat, după felul în care alege să ne petrecem timpul online, povestindu-mi cum i-a decurs ziua şi ce a făcut la serviciu, îmi dau seama că probabil sunt

singura persoană din viaţa lui care îl ascultă.

Prima jumătate de oră ne-o petrecem mereu d cutând, iar ei îmi spune despre toate locurile în Ţ doreşte să mă ducă sau toate lucrurile pe care le-ar mine. Şi îi acord toată atenţia. Apoi, bineînţeles, ajun??[1] la partea sexy, dacă nu-l încurcă îndatoririle pe * are.

Şi aşa se împarte timpul pentru majoritatea clien. ţilor mei: în părţi egale de conversaţii sincere şi distracţ^ erotică. în mare parte, sunt ahtiaţi după atenţie, disper^ să creeze o legătură şi tânjesc după obscen.

Mi-am perfecţionat abilităţile de la a fi provoca, toare pe ecran la a mima că-mi pasă.

Bine, a sunat crunt. *Chiar* îmi pasă. Oarecum. Sau mai degrabă, sunt plătită ca să-mi pese.

După ce închid conversaţia cu Gregg, mă gândesc sa redeschid camera şi să încerc să găsesc o altă cerere VIP în lista de chat, dar las cumva să treacă următoarea oră uitându-mă pe Tumblr de pe telefon.

Tata şi mama vitregă sunt plecaţi cu barca împreună cu prietenii lor, deci am rămas singură acasă, ceea ce-mi uşurează munca.

Venim la lac în fiecare vară şi, chiar dacă am 23 de ani şi sunt destul de matură ca să-mi găsesc propria cazare, îmi place să vin aici an de an. îmi dau seama ca, probabil, ar trebui să mă distrez în Cancun sau Vegas cu alţi oameni de vârsta mea, dar nu e stilul meu. De fapt, sunt genul de fată care mai degrabă se simte comodă-acolo-unde-se-află.
creonif ărin? mei tr^esc parcă n-ar mai avea de Asta însM^’^x10316 05 eU *ncă nu am Părăsit cui^ ÎntZ n?ă * T mult

timp, nu-şi fac gní care am nevoie."" intimitatea şi internetül de

Activitatea ca model de chat e destul de nouă. Am descoperit-o toamna trecută, când o prietenă de-ale mele de la şcoala de cosmetică - la care am renunţat recent - mi-a spus despre banii pe care îi câştiga, fără să fie nevoită să plece de acasă. Sunt sociabilă şi dintotdeauna mi-a plăcut să tachinez, aşa că m-am gândit că ar fi perfect şi pentru mine.

La început a fost ciudat să flirtez cu bărbaţi străini, mai ales de vreme ce eram foarte conştientă de corpui meu. întotdeauna am crezut că asta o poate face doar o fată în formă, tonifiată şi care are încredere să defileze în bikini. însă coapsele mele nu se ating, sânii îmi sunt mari şi moi, şi la fel este şi fundul meu.

Apoi, am aflat repede că unor bărbaţi le place. Unora *chiar* le place aşa.

Nu după mult timp, faptul că mă dezbrac pentru bărbaţi - *că mă joc cu mine pentru ei* - m-a determinat să fiu mai încrezătoare în forma corpului meu. Mă amuz când mă gândesc la prima mea experienţă, când eram atât de neliniştită, încât abia am reuşit să-mi arăt puţin vaginul, dar acum sunt foarte încrezătoare când cineva îmi cere să o fac.

Sigur, e motivul pentru care primesc bacşişuri mari, însă-mi şi place al naibii cum mă simt, chiar dacă nu pot să explic de ce.

Asta-i slujba mea. Flirtez, mă dezbrac parţial, mă ating şi, într-o zi bună, e posibil să am şi orgasm. Doar sunt plătită. Adică... cine s-ar putea plânge?

După ce îmbrac ceva mai decent decât lenjeria neagră pe care o aveam pe mine, urc scările spre

etaj. Mă apuc să-mi pregătesc o cafea cu gheaţă în bucătărie, împreună cu Betty, pisica mea neagră în vârstă de 5 ani, care mi se alintă printre picioare. îmi sună telefonul.

un CM*

e^ndu-mi '** n',mele fra'e'Ui meu . «..«<*■". "< IX» nuib» tncearril Garrett sfl mă apeleze vidw)? Pin puri» curiozitate, îi răspund şi sprijin telefOn de „pacul aragazului, ca să mă poată vedea m tim continui să-mi prepar cafeaua cu caramel. *

- Nu închide! spune el imediat ce se conecte^ apelul.

- Bine... Uitându-mă-n jos la ecran, văd că nu poartă cămaşă şi e transpirat, roşu în obraji şi cu pg^j ud. De gât îi atârnă un prosop alb, dar mă forţez să~mj mut privirea. Ce s-a întâmplat? întreb eu, încercând să fiu politicoasa, chiar dacă Garrett nu a fost niciodată amabil cu mine.

De ce să fie când putea, în schimb, să mă chinuie?

Tata n-a putut să se însoare cu o femeie care să aibă un fiu de treabă. Şi urât, de preferat. De ce am avut norocul să mă aleg cu un frate vitreg care-i exact opusul?

- Cum se simte tatăl tău?

Ei bine, întrebarea mă surprinde. Ştie că tata se luptă cu cancerul de doi ani, dar asta nu l-a determinat niciodată să-l caute sau chiar să vină în vizită, aşadar, de ce acum?

— Âăă... la fel, presupun.

subiectul^ mă întreakă el, schimbând brusc un pai

metalic^ " răsPund, ţinând între buze

— M-^ su^t^ mU^ ener^e'
răspund enervată** & Să'm* stilul de viaţă? »

îmi iau telefonul ni
trei. Soarele este ne cak sPre Neonul de la etajul

să apună şi, de aici, priveliştea

tf larii fllrA suflare. E cevn ce refuz să ratez seară de seară. Uneori îmi aduc camera aici şi-mi las clienţii să vadă cum îmi sprijin picioarele pe balcon şi-mi beau cafea, în timp ce soarele apune deasupra lacului. De obicei, ciudaţii îmi lasă mesaje ca să-mi spună că vor să-mi pălmuiesc sânii, să mă aplec peste balustradă sau altceva extrem de vulgar^ dar îi ignor. Nimeni nu-mi strică momentul.

îmi sprijin telefonul de ghiveciul aflat pe masa de pe terasă şi-l las pe fratele meu vitreg să mă privească. Singura diferenţă este că pot să-l văd la rândul meu, iar când mă uit, observ' că şi el şi-a lăsat telefonul din mână, iar acum face exerciţii de întindere, arătându-mi muşchii alungiţi şi supli, pielea perfect bronzată, cu câteva firicele de păr brunet care coboară spre abdomenul sculptat şi care dispar în pantalonii scurţi...

— Mă asculţi?

— Da, mint eu.

— Atunci, ce-am zis?

— Că... alergi la un alt maraton, cred?

El pufneşte şi-şi dă ochii peste cap.

— Te-am întrebat cum este vara cu mama şi tata lângă lac?

— Plictisitoare, îi răspund eu.

— Nu eşti puţin cam mare să-ţi petreci verile cu părinţii noştri? mi-o întoarce el, nonşalant.

— Nu fi invidios că lucrez de la calculator şi pot să-mi petrec verile aici pe gratis. în plus, ei oricum nu prea sunt prin preajmă. Ori se află la cazinou, ori pe barcă împreună cu prietenii lor, ori Dumnezeu ştie pe unde.

— Tot introduci date în calculator? întreabă el

pe un ton cu care mă tachinează.

— Da, îi răspund eu.

, n» ric în gura mare că‘m’ câştiR banii ţn mod clar, m J,or de pe intemet. Activiu. »rătându-m- bunurişi stigmatizată, t« .sta e desh< r m•ar critica la

C* sj nu ma 4 în{ormaţie ca să mă deni. * Dară ar ana. •

^lucre7•ţn domeniul serviciilOr

IZ^Xeuvitregsăn.ăfacăsămăsitnt de rahat. î

Insă mă întreb cum ar reacţiona. În once caz, Garrett este singura persoană căreia mi-aş don sa-i pot “despre slujba mea. Pentru că daca aş face-o s-ar putea chiar să-nceapă să ma considere femeie, nu doar L lui mai mică şi răzgâiată. Nu că un tip bogat, în formă şi superb ca fratele meu vitreg s-ar uita vreodată la una ca mine, dar aproape că-mi doresc să poată vedea ce fac la cameră. Simpla idee că Garrett mă priveşte cum îmi desfac picioarele în faţa ecranului mă face să roşesc, l-ar schimba cu siguranţă percepţia despre mine.

Sper doar că ar fi mai mult excitat decât dezgustat.

1 - Deci, vii? întreb eu relaxată.

Am părut prea dornică de atenţie? Mă uit la ecran ca să-i văd reacţia, dar el încă face exerciţii de încălzire.

- Am deschis clubul cu doar trei luni în urmă. Nu pot să-mi iau liber o săptămână ca să vin până la lac.

- Aşadar, vino doar pentru un weekend! Nu e foarte departe.

. - atât de mult să mâ vezi? Credeam că urăşt. să fiu prin preajma ta. Nu-ţi place să ai casa de lângă lac doar pentru tine cât sunt ei plecaţi?

Eu şi Garrett nu ne-am înţeles niciodată Amândoi suntem compet.tiv,, avem un simţ al

umorului cinic şi nu luăm aproape nimic în serios. Nu ajută nici faptul că pănnţn noştn s-au căsătorit când eu ateam 8 £ iar el

21. singunil lucru pe care-l puteam face ca să-i atrag atenţia era rA îl enervez.

Obişnuia să vină cu noi în fiecare vară la lac, dar apoi, cam în urmă cu zece ani... a încetat brusc. Pot să presupun că din cauza mea.

— Nu contează. Nu-mi pasă! izbucnesc eu, cu ceva mai multă obrăznicie în glas.

— La naiba! Ce ţi-a intrat în fund?

— Am întrebat, pur şi simplu. Vii sau nu vii, nu contează pentru mine. Credeam că vrei să îl vezi pe tata înainte să se simtă mai rău.

— Oh, serios? Are legătură cu tata? Pentru ca acum o clipă mi s-a părut că îţi doreşti să mă vezi.

— Nu vreau, îi răspund cu încăpăţânare.

— Eşti sigură? Pentru că e un gest cam disperat să te dai la fratele tău vitreg. îţi e atât de greu să găseşti ţipi care să iasă cu tine?

Rânjetul lui jucăuş este acelaşi pe care îl urăsc, pentru că-l foloseşte ca să mă scoată din minţi.

— 0 să-ţi închid! De ce eşti măgar?

El râde.

— îmi place cât de mult te pot enerva! Aşa se poartă fraţii mai mari.

Ascunzând felul în care expresia lui îmi stârneşte nişte sentimente ascunse mai degrabă la suprafaţă, îmi mut rapid privirea. Garrett *nu* este fratele meu mai mare. Niciodată nu a fost fratele meu mai mare, dar aşa s-a comportat de când s-au căsătorit părinţii noştri, de parcă n-ar fi vrut să uităm - nici eu, nici el - că suntem rude, chiar dacă nu împărţim acelaşi sânge.

Aşa că-mi muşc limba, fiindcă nu pot să spun ce vreau cu adevărat. Nu-i pot zice că eu *chiar* îmi

doresc să vină aici şi să-şi petreacă timpul cu mine. Nu-i pot

împărtăşi ce simt în realitate, deoarece Garrett'
glumă. *Eu* sunt o glumă pentru el. Iar dacă ar
âfl tOtu| bl dată ce simt, nu m-ar lăsa să apuc ziua în
care *să i* sunt ridicol de îndrăgostită de el. “ a<, mit

Aşadar, ascund totul cu sarcasm şi ură sun

- Pa, Garrett! bâigui eu, înainte să închid a

Dar nu mă ridic imediat. Chiar şi după c *U' dispare în spatele copacilor, rămân pe loc şi las se S∘arek tul de singurătate să mă cuprindă. De fapt, nu entilîlen' bună decât oricare dintre clienţii mei. ’ SUnt m«i

Cândva, o să-l uit. Trebuie să o fac. Pentru s sfârşitul zilei, Garrett mă vede ca pe sora lui mai m Ia timp ce, pentru mine, el reprezintă dragostea vieţii

REGULA #3: Nu descărca aplicaţii atunci când eşti beat!

Garrett

FlirtyGirl - Ţipe fierbinţi 24/7

SkankView: Cele mai obscene fete de pe internet BabeWatch... Femei adevărate, pregătite pentru tine.

Mă abţin să nu gem când mă uit la diversele pagini disponibile. Este jenant... şi sunt aproape beat, aşadar, ăsta-i motivul pentru care mi-am înghiţit mândria şi am căutat de la bun început. Preţ de o clipă, mă gândesc să iau o maşină şi să merg la club, ca să văd dacă se întâmplă ceva incitant în sala voaiorilor, dar acum nu prea am chef de cupluri care fac sex.

„La naiba, sunt jalnic!”, bâigui în sinea mea, înainte să accesez primul site, cel mai puţin soios. Mai deschisesem pagina atunci când căutasem inspiraţie pentru club. Nu a trecut mult timp înainte să resping posibilitatea, dar pentru o clipă, m-am gândit cum s-ar transpune una dintre *scenele* de aici într-o experienţă pe viu pentru membrii noştri, dar ideea nu s-a concretizat în mintea mea. Cum ar funcţiona? Urci nişte fete pe scenă cu o grămadă de vibratoare şi dildouri şi aliniezi audienţa ca la teatru?

Nu, pare îngrozitor. Sunt sigur că altcuiva i-ar

reuşi, dar persoana aia nu sunt eu.

cprţ> de «N™ as,izi mS ,JU<> ftrt "”ine * o,,rniS ,1P ’’«N

Um* Ajtaţi» »"’ mai muU bun-*ust1 d«*‘ Me modernă şi ispititoare, nu ca unele d.ntre pa^ pornografice vulgare şi stridente. De fapt, pare mai muho Ucaţic obişnuit» de socializare. Derulând lista cu care sunt acum online, analizez câteva candidate.

Prima este o asiatică frumoasă care stă pe un scaUn de gaming cu o pereche de căşti uriaşe pe urechi şi ce^ ce pare a fi o consolă pentru jocuri video în mână. Nu pţ* decât să râd. Are peste zece mii de spectatori activi şi complet îmbrăcată, ocupată cu jocurile video.

Bine, următoarea’.

O roşcată cu sâni imenşi găteşte în bucătărie. Cu unghiul camerei poziţionat undeva în jos şi o imagine clară HD a sânilor ridicaţi, care ies din decolteul adânc al maioului, pare o idee mai atrăgătoare. Discută cu spec- ţatorii în timp ce găteşte şi, din când în când, răspunde întrebărilor şi comentariilor postate.

Este excitant să o privesc o clipă, pierdut în mişcă- nle unghiilor ei lungi şi îngrijite când taie legumele şi-şi da parul peste umăr.

Dar, dup» câteva minute, devine plictisitor. un profill“k^ten?u Î *"* ™
gnea trece !a .mm-p.aX^^^ la picioare pe gresia podelei iar în r f -i T
unei fete. ’ n fundal se au<ie vot

- Nuanţa asta îmi place mai &
dinainte. Voi ce credeţi? mun aecal

Cu sticla aproape la gură, mă opresc Vocea ai«-
Este ciudat de cunoscută. p

Unghiul camerei se schimbă când fata aşază telefonul pe ceva, oferindu-mi mie şi altor şaptesprezece mii de oameni o imagine a corpului ei - o porţiune de came moale şi albă, delimitată de un maiou galben şi o fustă neagră.

Ochii înţeleg înaintea creierului, dar e probabil din cauza berii. Nu-mi pot muta privirea de la ceea ce văd: o ţinută/om’te cunoscută, pe un trup *foarte* cunoscut, cu o voce *foarte* cunoscută.

- Ce...?! reuşesc să mormăi, înainte să-i zăresc păml lung şi argintiu, urmat de chipul ei.

Faţa aia. O bărbie drăguţă cu gropiţă, obraji rotunzi care aproape-i acoperă ochii mari şi albaştri atunci când zâmbeşte şi gura în formă de măr, dată acum cu un ruj de culoarea cafelei.

îmi scap berea în poală, lichidul rece şi acidulat stropindu-mi pieptul gol şi pantalonii de pijama.

— La naiba! strig eu, după care scap telefonul, iau doza de bere de pe canapea şi o las pe măsuţa de cafea.

Alerg până-n bucătărie ca să iau un prosop, şter- gându-mă pe când mă holbez la telefonul care încă derulează imagini de pe podea, iar vocea surorii mele vitrege umple camera.

Mia? Nu!

Ignorând pata care intră în materialul canapelei, mă întorc la telefonul de pe podea, uitându-mă atent la ecran, ca şi când ea m-ar putea vedea - ceea ce nu e posibil - şi aştept ca ochii mei să-şi revină, pentru că *sigur* se înşală.

Este doar o femeie care seamănă ciudat de mult cu Mia.

Dar apoi îşi dă capul pe spate şi râde, un râset care e întotdeauna puţin mai profund decât vocea ei.

Da, intr-adevăr, e Mia.

CRACAT®

■x**-»«¹'*¹"”¹™' ■* ʷ«««»l jlue sora ta,

boule.

Uică Ce-mi pasă daca-şt arată sânii pe ₗₙtₑᵣₙₜₚ Oricum eo răzgâiată şi cu siguranţă nu e treaba mea * face cu viaţa ei. . . e

Repede ies din transmisiunea în direct şi mă u alte câteva fete, dar mementoul sâcâitor că sora mea xitregă de 23 de ani se expune în faţa tuturor ticăloşilor, cate probabil gândesc şi-i spun lucruri deplorabile, mj deranjează suficient încât să intru din nou pe canalul ei.

Mia pune capacul sticluţei cu ojă de un roz deschis, în timp ce vorbeşte încontinuu despre faptul că se consi- deră mai mult o fată care stă acasă, nu una care frecventează cluburile. Apoi, ne arată apa minerală pe care o bea şi le cere privitorilor să-i spună în comentarii ce beau ei.

Nu îmi pot muta privirea. Este ea... Dar oarecum diferită de realitate. Am vorbit la telefon în urmă cu câteva ore şi încerc să-mi aduc aminte ce voce avea când discuta cu mine, în comparaţie cu cea de acum. Cu mine, era un pic mai agitată, defensivă, şi-şi muşca colţul gurii când tăcea.

F Fata de pe ecranul telefonului este diferită.

în fiindal, ii văd dormitorul din casa de lângă

lac. NU ar webcaS“‘ * nâiba CaUtă Mia ° aplicaţie de

Poate că face live-urile doar ca să se distreze Să câştige nişte bani. Nu poate fi mni tr. ut ’ ranţă, nu se dezbracă în faţa camerei urât şi depravat, ceea ce sunt sigur că /U CeVa pce ea să IX¹™ d∘UăZeCi UnU de ”

în partea de jos a ecranului, văd comentariile celorlalţi utilizatori, iar majoritatea sunt destul de blânde. Probabil că au instalat filtre care să-i împiedice pe bărbaţi să lase comentarii periculoase. Există un spaţiu în care să comentez şi eu, dar mă abţin. Pe margine sunt mai multe butoane, unul ca să-i trimit un mesaj, unul pentru plată, bineînţeles, şi altul ca să solicit o discuţie privată.

Este o setare implicită. Mia nu face una ca asta.

Nu, nu, nu, nu, nu!

Conştiinţa mea beată se luptă cu sentimentul exagerat de protecţie, deoarece ea e sora mea mai mica. Dar în capul meu îşi face loc şi altceva... Ceva ce nu are un nume, dar răsună într-un ritm neobişnuit: a mea, a mea, a mea.

Nuanţa aia fără nume a posesivităţii alimentate de testosteron este cea care mă determină să apăs butonul *Solicită o cameră privată.*

Ce... fac?

Peste videoul Miei apare o notificare care mă informează că tariful pentru o oră în camera ei privată este de 450 de dolari şi abia clipesc înainte să apăs butonul verde *Continuaţi.*

Notificarea dispare, iar eu o urmăresc pe Mia cum îşi coboară privirea spre partea de jos a ecranului, ca şi când ar citi ceva. După o clipă, se adresează spectatorilor ei:

— Bine, băieţi, oja s-a uscat, deci am să mă duc la culcare. Să aveţi o noapte grozavă, dragilor! Şi să nu beţi prea mult!

După o secundă, ecranul meu se face negru.

WickedKitten214 fi-a acceptat invitafia în camera privatâ.

Vrei sâ oferi accesul la camerâ?

s|ofer»<«su"»can'eraWeb?NU'

A. vreo «i ofeH °"esul lo microfon?

Nu m-im gândit la asta. Nu. Mia nu poate să vad* sau să mă audă. Nici măcar nu ştiu ce să spUn, nvd că atunci când am solidtat sesiunea, am crezând că aş putea să o confrunt. Dar vreau sa o fac? Sau cTeau să văd cât de departe este dispusa să meargă în dis. cutiile private?

Acces la microfon... Nu.

După o clipă, ea apare din nou pe ecran, dar în loc să văd un număr imens de spectatori în colţul de sus, totul seamănă mai mult cu un apel video. în locul lor, apare numele meu de utilizator: Player428.

- Bună! spune ea mieros. Oh... Eşti timid, nu? E în regulă. Trimite-mi mesaje în căsuţa de chat. O să te fac pană la urmă să te deschizi. Camerele private pot să te intimideze la început.

Ea plimbă telefonul prin dormitor, dar nu-i văd decât chipul şi partea de sus a pieptului. Pentru o clipă, doar mă uit la obrajii rotunzi şi la contrastul dintre dinţii albi şi buzele date cu un ruj închis la culoare. De ce nu am observat niciodată cât de perfectă e pielea Miei? Sau ce buze pline are?

, Ce-ar fi să-ncepi prin a-mi spune cum te cheamă? să spui? dZUPra bare*de text> ezit_Ce ar trebUi pereoanâ pe ™e™,°arecare'mă gândesc la singura cu femeile PUtea S'o văc^ ®când asta, flirtând

Drake.

îi urmăresc privirea când citeşte mesajul şi rânjet; seară iar ta <2^ nUmele tău! Bine_ Drake " "i"'*' seară, iar ta eşt, ara şi vorbeşti cu mine Bei ceva?

Btrt.

Dar om vâr.af-o pe mine când fi-am vâ2ut ch|

put

La naiba, ce răspuns jalnic! Ea râde oricum însă nu din toată inima, aşa cum sunt obişnuit să o aud dar râsetul ei domol tot reuşeşte să mă facă să zâmbesc. ’

Dumnezeule, Mia... Ce naiba faci? Nu poate fi adevărat!

- Nu te cred, răspunde veselă.

Se urcă în pat şi-şi pune telefonul într-un fel de suport, astfel încât să nu mai fie nevoită să-l ţină în mâini. Din noua poziţie, îi văd perfect trupul culcuşit pe pernele albe, stând rezemată de o tăblie rustică din lemn.

E nenorocitul ei de pat! L-am văzut de o sută de ori pe când petreceam verile lângă lac.

îmi zvâcneşte mădularul în pantaloni. „Nu! Tu să taci naibii din gură!”

Nu am văzut-o pe Mia de şase luni. Dar chiar şi atunci, nu am observat cu adevărat cât de mult s-a maturizat. Nu neg că puştoaica răsfăţată pe care o ştiam cândva a devenit o femeie frumoasă, deşi nu m-am deranjat niciodată să mă uit la ea astfel. Are nişte rotunjimi superbe şi încrederea unei persoane care se simte bine în propria piele. Fie că e sau nu sora mea vitregă, ce se întâmplă acum e sexy.

— Drake, cred că o să mă îmbrac în pijamale. Vrei să plec din faţa camerei sau să rămân unde poţi să mă vezi?

îşi muşcă buza de jos şi-mi aruncă o privire cochetă, cu sprânceana ridicată.

Scula mea practic tresaltă.

„Scrie-i să închidă camera, boule! Scrie-i acum!

Ut A CATf

_ _ . . fi fost cam beat "9 fi focut-t) K Post» dac» - testez, sa mâ asi _ t), îm. spun c* afc*»g I* ¡"ternet- U ” dezbrac* pentru strtinn i

psr găsesc puţ* 1’™ sa,lsrac«‘or să cuvintele;

Arotd-mil

u naiba! Sâ mă ia naiba! La naiba cu mădul meu tâmpit şi cu mama, care s-a căsătorit cu un tip^ o fiică atât de încăpăţânată, frumoasa şi răzgâiată, şi ? naiba cu Mia pentru că-mi face asta! Şi la naiba cu Cea mai lungă pauză de sex în care mă aflu acum!

Camera trebuie să fie pe un fel de dispozitiv rotativ deoarece îl mişcă puţin, lăsându-mă să o privesc cum se urcă în pat, târându-se în aşa fel încât îmi arată puţin din fundul ei apetisant pe sub fusta neagră plisată.

Dumnezeule, tocmai m-am uitat la fundul

Miei! Gâfâi

Până acum, am reuşit să-mi controlez monstrul neruşinat din pantaloni să nu mi se scoale complet, dar când Mia zâmbeşte la cameră în timp ce îşi dă jos fusta, dezvaluindu-şi chiloţii negri şi fundul rotund, încerc să-mi mut privirea.

încerc.

A. & ma* acolo, spune ea, întorcându-se, nu not p’jamaua Prin sertare. Pentru că de aici nu pot să-ţi văd mesajele.

rărnâne'lfaMomT ?P mai∘ul galben’ iar Privirea îml ale şoldurilor Catifela* * la rotunjimile suple vează cu o satisfa^*]! ?rost de ^rate ma* mare 86 act-* în urmă cu câţiva ani Tă’ arată mai bine de^ iar eu o sâcâiam că ar. e.ra în ecbiPa de gimnastică. Şi un deficit calorie n ∘blCeiuri alimentare îngrozitei 36 • Dumnezeule, s-a supărat pe

.tund. e™ prea slabă, iar argumentele ei cum rf(1e de cineva eă e s ab a acelaşi lucru cu a râde de o re*r* „aulă supraponderală, nu mă afectau. Voiam să văd m multă came)*■ oasele ei şi să mă ia naiba... Arată mîî bine acum.

- Albastru sau roşu? întreabă ea, ţinând în mâini două perechi de pijamale de mătase, ambele cu dantelă şi sexy, dar eu sunt prea ocupat să mă uit la gropiţele drăguţe de pe fundul ei ca să-mi pese de culori.

Niciuna.

Din partea cealaltă a camerei, se apleacă să citească ce scrie pe ecran şi ridică din sprâncene când îmi vede răspunsul.

— Oh! Vrei să rămân aşa?

îmi prezintă chiloţii negri din dantelă şi sutienul transparent.

Erect, penisul începe să mi se zbată în boxeri.

Nu e în regulă.

Bine... Poate este. *Dar nu ar trebui* să fie. Deoarece *este* greşit.

Mia habar n-are că eu sunt la capătul firului. Fapta mea este o invadare gravă a intimităţii ei: încalc vreo sută de limite, înconjurate de sirene, benzi de avertisment şi semne cu *Nu intraţi!,* dar le ignor pe toate. Nu mă pot abţine.

— Sau ai vrea să mă vezi cu mai puţine haine? mă întreabă atât de încet, încât aproape nu o aud.

Apropiindu-se de cameră, se apleacă şi îmi arată decolteul. Când se uită fix în lentilă, pentru o fracţiune de secundă mai că mi se pare că poate să mă vadă şi că într-un fel am fost deconspirat, ea

aflând că fratele ei vitreg e cel care o priveşte.

SARA
CATE

- Bine. Drake. Ca sil vezi mai mult, o să fie

nev^ sl-mi arăţi mai mult.

Primul gând care-mi vine este să închid pe loc.

în schimb, îi scriu.

Cât pot sâ-fi a rât?

îmi citeşte mesajul şi zâmbeşte.

- Regulile spun că *tu* trebuie să rămâi îmbrăcat Dar nu trebuie să-mi arăţi faţa, dacá nu vrei.

Nu pot.

— Înţeleg.

îmi aruncă o privire compătimitoare, în timp ce se gândeşte o clipă. Este ciudat ca Mia să nu se uite dispreţuitor la mine. Deci aşa se simte să vorbeşti cu ea, când nu eşti persoana pe care o urăşte?

Pare mult mai umană şi înţelegătoare în şedinţa ei. Ca şi când ar încerca pe bune să creeze o legătură cu bărbatul din celălalt capăt al ecranului. Mă simt bine ştiind că vorbeşte cu mine, dar, amintindu-mi că deseori alţi bărbaţi sunt cei pe care încearcă să îi înţeleagă, parcă vreau să rănesc pe cineva.

Nu port tricou.

- Oh! răspunde ea. Acum eşti în pat?

Practic, sar de pe canapea, fug în camera mea şi, trântindu-mă pe saltea, îi scriu repede răspunsul:

Acum sunt.

- Arată-mi patul tău şi o să-ţi arăt şi eu ceva!

Inspir adânc. Şi încă o dată. Când apăs pe butonul video din colţul ecranului, îmi tremură degetul. Înclin în jos telefonul, ca să mi se vadă doar pieptul gol şi partea de

38

S

US a pantalonilor de pijama. Singura lumină din cameră pătrunde pe uşa deschisă, deci ea vede o imagine înceţoşată şi întunecată a abdomenului meu şi a cearşafurilor negre din în.

Observ cum i se schimbă expresia, de la anticipare la surprindere. îşi depărtează puţin buzele şi, pentru o secundă, privirea îi fuge.

— Oh... Drake, şopteşte ea, ai un corp minunat!

Mulfumesc! îi răspund eu, rămânând la mesaje scrise în loc să vorbesc.

Ce o sâ-mi araţi acum?

Zâmbeşte.

— Ce ai vrea să vezi?

Sânii tâi.

îşi înclină capul într-o parte.

— Ce previzibil eşti, Drake!

Râd, deoarece este Mia, care-mi vorbeşte ca întotdeauna pe un ton critic.

Bine! Atunci, fârâ sâni.

Ridica din sprâncene.

— Bine, ce alegi?

Creierul meu, cu toate raţionamentele şi funcţiile corespunzătoare, a dispărut. Oricum, nu a condus spectacolul o vreme, iar dacă mădularul meu ar putea să scrie, ar face-o. în schimb, nu pot decât să preiau frâiele în locul lui.

Intoarce-te şi atinge-fi degetele de la picioare. Vreau sâ-fi vâd fundul.

Scoate-fi chilofii şi aratâ-mi totul!

Privirea i se înceţoşează şi mai mult.

_ Ţotul? Chiar nu te-ai abţinut deloc.

Nu vreou * P"vilibiL

Mia râde.

- Drake, pentru priveliştea pe care o ceri, cred

q să am nevoie de mai mult.

Vrei moi mulfi bani?

_ Nu, vreau să te văd mai bine, îmi răspunde,

mUş. cându-şi buza inferioară.

Credeam câ este împotriva regulilor.

- Am minţit.

Rânjetul şiret pe care-l cunosc foarte bine îşi face apariţia, iar eu şovăi, aproape lăsând din greşeală camera să-mi arate faţa. în schimb, îmi îndepărtez puţin braţul, arătându-i tot corpul, încă îmbrăcat de la talie în jos. Lumina slabă face umflătura din pantaloni greu de văzut, aşa că-mi bag mâna sub bată şi-mi apuc penisul.

Strânsoarea fierbinte îmi stârneşte senzaţii tari pe şira spinării şi respir sacadat.

- Ce vrei să-mi arăţi, Drake? întreabă ea în şoaptă, încă ţinându-mi scula cu o mână şi telefonul cu cealaltă, o scot stângaci din pantaloni şi înclin camera ca să mă poată vedea. îmi creşte pulsul ştiind că Mia se uită acum la mădularul meu erect.

Oh Dumnezeule, geme ea. Eu simt nevoia să-mi siamriha' m seamănă n‘cidecum cu sunetul fals scos de dreptul, eLX0™ı Complet rea1ı

face ce i-atn spus înSdSpremadular-ma ultc^ şolduri, arătându-mi funa > d“ıSe’ se aPleacă lent fundul« delicios. Materialul negru

ului şl chiloţilor contrastează cu pielea albă
când lenjeria jos-
W 0 , . mângâi scula când mă uit la gaura ei perfectă

A \ă chiar deasupra pielii strălucitoare a labiilor şi stram ^nedfi Oare se umezeşte mereu când are con- Hripechat?

vorm Nu E pentru mine”, îmi repet în minte când Xrpsc ritmul.

*” Drake, ai face bine să nu-ţi dai drumul fără să mă laşi să privesc, spune ea suav.

’ Nu tni-e uşor să scriu cu o mană, dar reuşesc să-i rjspund mulţumită funcţiei de autocorectare.

Atunci, urcâ în pat şi joacâ te cu clitorisul.

Sâ ai prima orgasm.

Mia murmură încântată. Din picioare, se aşază pe pat şi întoarce din nou telefonul cu faţa la ea.

- Atunci o să am nevoie de ceva de la tine.

Orice vrei.

- Porneşte microfonul. Vreau să te aud când îţi dai drumul.

La naiba, aş putea să termin chiar acum! Doar cuvintele obscene pe care le rosteşte mă aduc în pragul ejaculării.

Bine.

îşi eliberează sânii, descheindu-şi din faţă sutienul, nise, arţăgoasa mea soră vitregă este întinsă pe patul ei imaculat, goală şi perfectă, toată doar e mea. Admir pri- 'e !^ea îmi impun să *nu* ejaculez. Nu încă.

Aştept, Drake...

Vagin^ tachinează, în timp ce-şi mângâie relaxată

_E mult mai bine, răspunde ea.

înclinând uşor telefonul. îl îndreaptă spre joncţiu. nea coapselor ei când îşi încercuieşte clitorisul. Dumne. zeule. se pricepe de minune! La poziţionarea camerei şi la discuţiile obscene. E mult prea pricepută.

Pe de o parte, nu-mi vine să cred.

Şi totuşi, iată-mă... simţindu-mă bine.

- Acum, lasă-mă să te aud, Drake.

Geme când se uită la ecran şi continuă să facă mişcări circulare.

Scot un geamăt cu câteva octave mai profund, încercând să-mi maschez vocea.

— Da! gâfâie ea.

Mă priveşte cum mă masturbez, ca şi când ar fi cel mai excitant lucru pe care l-a văzut vreodată, şi poate că asta-şi spun toţi bărbaţii când o văd, dar jur că ei chiar îi place. Obrajii i se înroşesc şi-şi agită picioarele, iar sunetele de plăcere care îi scapă dintre buze par sincere. Şi ar trebui să ştiu. Este, practic, treaba mea să ştiu care sunete sunt reale şi care sunt false şi naiba să mă ia... Ale ei sunt reale.

încă im geamăt de-al meu răsună prin camera

goală, iar ea îmi răspunde cu un ţipăt gâtuit.

Plăce^FriZX^DSeî “ surprinde CU atâta duritate’încât

o clipă ¿Xuî vocd mT*5’ ” ™

’Oh’lanaiba. la naiba, lanaiba!»

Propriile cuvinte îmi răsună în minte când încerc să . dacă m-am dat de gol sau dacă au fost suficient de iratc ca să fie confundate cu ale unui străin.

trenU - Aş vrea să fi fost aici, să o faci în locul meu, îmi

de şi e clar că nu-mi recunoaşte vocea, dar chiar care spune asta, unul dintre degete i se îndoaie ^labii, dispărând înăuntru atunci când ţipă.

m Apoi se uită din nou la telefon şi-l mişcă în acelaşi ritm cu mine.

- Dă-ţi drumul odată cu mine, Drake!

Mia geme strident.

— Ejaculez, şoptesc eu cu o voce profundă şi răguşită.

Nu îşi mută privirea de la ecran când termin pe tot pieptul. E concentrată la sperma care ţâşneşte, iar apoi, după o clipă, văd cum i se încordează abdomenul şi închide ochii, strângându-şi coapsele în junii mâinii când scoate un ţipăt de plăcere care mă face să vreau să-mi mai dau drumul încă o dată.

Pentru câteva minute lungi, singurul sunet e cel al respiraţiei noastre sacadate, camera fiind încă îndreptată spre balta de spermă de pe pieptul meu.

Când Mia deschide, în sfârşit, ochii, pare afectată, ca şi când ceea ce tocmai s-a petrecut a fost la fel de ciudat pentru ea ca şi pentru mine.

- Uau, Drake... Ăsta a fost... un mod bun să-mi închei ziua.

Când se ridică, văd că încearcă să se calmeze, nnt cuprins de un profund sentiment de ruşine care, la Propriu, îmi taie respiraţia. „Ce naiba am făcut?” înainte mî dau şansa să răspund, închid aplicaţia.

REGULA #4: Dacă te trezeşti ejacula^ din cauza surorii tale vitrege, este un câ probabil ai nevoie de o pauză.

Garrett

_ Mia? Surioara ,maispu•aşa?

- Vrei, te rog, ce Emerson se hol-

îmi ţin caP“1 ezitat să mă destăinui celui bează şocat la mine. N pOate să mă judece. mai bun Pnete"\^‘ b te a fiului său ca şi când ar fi un ^Ä-sä^emedaHadeaur.

- Uau! mormăie el.

- Da, uau!

- Aşadar, ce ai de gând să faci?

Asta-i întrebarea, nu-i aşa? Nu pare că pot sa depăşesc momentul. .

Ceva s-a întâmplat aseară. Ceva ce nu am pre^ zut. în mod evident, ea nu ştia că eram eu, dar as schimbă faptul că am simţit pentru Mia nişte . în. uje A fost cel mai excitant moment din viaţa mea şi tfe să-mi dau seama *de ce.*

Cu puţin noroc, o să ajung la casa de lângă lac Ş o să realizez că între noi nu există nicio atracţie nzic că seara trecută a fost un accident neprevăzut, ca ş redeveni fratele vitreg pe care nu-l poate suporta şis reluăm vieţile obişnuite.

- Ei bine, aici intervii tu, spun eu, ridicându-mi privirea la prietenul şi partenerul meu de afaceri.

- Eu?

Pare puţin neliniştit.

— Da. Ştiu că nu e un lucru neînsemnat, dar te-

ar deranja dacă mi-aş lua o săptămână de concediu ca să merg la casa de lângă lac a părinţilor mei? Ea e acolo şi, poate, dacă am petrece timp împreună, aş reuşi...

El ridică o mână în aer.

— Garrett, pleacă!

— Serios?

A fost mai uşor decât credeam.

— Da. Ca să fiu sincer, oricum speram să mergi. Inaugurarea clubului a fost teribil de stresantă, dar partea grea a trecut. Ai nevoie de o pauză. Ai lucrat mult şi te-ai extenuat. Du-te, petrece timp cu familia ta, poate i-o tragi surorii tale vitrege dacă vrei. Probabil că oricum ţi-ar prinde bine o partidă de sex.

Faţa imi înţepeneşte într-o expresie de crispare.

— Nu mă culc cu ea.

El râde, iar eu mă strâmb.

- în primul rând, noi nu ne înţelegem. în al doilea rând, mi-o trag destul, mulţumesc! Este o minciună, dar el nu trebuie să ştie. Nu am nevoie să urmăresc o fetişcană de 23 de ani, cu atât mai puţin pe sora mea vitregă. Mă ridic în picioare, încruntându-mă. Şi nu am absolut nicio intenţie să devin ostatic în vreo situaţie romantică aşa ca tine, iar acum te afli la mila unei femei care refuză să te lase liber, continui eu.

Rezemându-se de spătarul scaunului de birou, un rânjet insolent i se întinde lent de la o ureche la alta.

— Oh, da... E îngrozitor, îmi răspunde sarcastic.

La naiba, ticălosul *rânjeşte* ca şi când tocmai ¡. face sex oral şi, după cum îl cunosc, Poate că fix asta * întâmplă. Probabil Charhe se ascunde sub birou chi

acum, iar el face toată relaţia lor să pară mult prea ade menitoare în ochii mei.

Eh, oricum nu o să dureze. Ei o să aibă o idilă, o să facă mult sex, iar apoi o să se termine aşa cum o fac în cele din urmă toate relaţiile. Nu, mulţumesc! Cu sigu. ranţă nu este ceva ce vreau sau am nevoie.

- Bine, serios, o să am semnal bun la telefon când ajung acolo. Ţine-mă la curent cu tot ce se întâmplă la club. O să revin până la sfârşitul trimestrului. Şi o să mă gândesc la nişte stimulente...

— Garrett! strigă Emerson. Când îmi cobor forţat umerii, el continuă: Mergi şi relaxează-te o săptămâna! Clubul o să fie în regulă. Aşa cum am spus, ai nevoie de o pauză.

Ştiu că are dreptate. Chiar am nevoie de timp liber, dar vocea din mintea mea mă tot sâcâie, zicându-mi ca nu mă pot opri, că nu mă pot odihni. Că trebuie să lucrez în continuare şi să mă rog să nu se ducă naibii clubul cât sunt plecat.

Dar, pe de altă parte, *dacă nu se ruinează* fîd nune, înseamnă că nu am fost cu adevărat util de la bun început, nu-i aşa?

«>rinJn Bi xe' Mul'~, Emerson! Totuşi, vorbe* serios. Dacă ai nevoie de mine, sună-mă!

- Distracţie plăcută!

spre i din biroul lu>. traversez holul trebui să functi . tubului şi mă întreb cum na' j ¿2 f"nctlOnez Iu următoarea săptămână fără 1^

Când mă apropii cu maşina de casa de lângă lac, le fac semn din mână mamei şi tatălui meu vitreg, care stau pe veranda din faţă. Au trecut aproape şase luni de când i-am văzut, ceea ce e o ruşine având în vedere că ei locuiesc la doar treizeci de minute de mine.

- Bună, străine! spune mama, ridicându-se de pe balansoar şi coborând în fugă treptele. Când mă îmbrăţişează, mă simt imediat confortabil. Şi cuprins de vinovăţie. Mi-a fost dor de tine, îmi şopteşte lângă obraz, înainte să-l sărute.

- Şi mie mi-a fost dor de tine, mamă! îmi pare rău că n-am fost prea mult prin preajmă.

Când se îndepărtează, mă întorc spre Paul, care mă îmbrăţişează la fel de strâns. în clipa în care se retrage, observ' că e mai tras la faţă decât îmi amintesc şi probabil că e mai slab cu zece kilograme, dar având în vedere situaţia, nu este atât de rău pe cât mă temeam. încă are zâmbetul larg şi aceleaşi gropiţe pe care le-a moştenit Mia.

Mama şi Paul s-au căsătorit când aveam 21 de ani şi, de vreme ce tatăl meu biologic a fost dintotdeauna mai mult genul *care îmi trimitea un cec de ziua mea* şi-mi spunea să-i uit numele, o mare parte din viaţa mea de adult l-am privit pe Paul ca pe un tată. Prima lui soţie a murit din cauza unei boli de inimă atunci când Mia era mică.

— Hei, prietene! spune el, râzând. Mă bucur că ai reuşit să ajungi!

— Da... Mulţumesc că mă primiţi!

— Oh, încetează! Faci parte din familie.

Punând o mână imensă pe umărul meu, mă face să mă clatin.

Mă uit prin curte, spre lac, căutând cu privirea cunoscutul smoc de păr blond-argintiu.

- Unde e Mia?

ra„a ,nd tisa de plasă închizandu-se, mă întOr„ . x

A rare stă pe verandă, sprijinită de balustradj încât U zăresc rotunjimea fundului care iese din part^)0S

Faptul că o văd faţă în faţă după seara trecută mj nelinişteşte. Oare e prima dată când o percep pe Mia ca ne o femeie adevărată, nu ca pe fetiţa pe care am considerat-o mereu? Aseară, cu siguranţă, nu am socotit-o ca o fetiţă, chiar deloc.

Se uită la mine cu aceeaşi expresie de neîncredere - sau dezgust?

- Ce cauţi aici? întreabă ea, dar nu la modul ce *mult mă bucur să te văd!*

- Mia! intervine tatăl ei pe un ton mustrător.

— E minunată ca de obicei, răspund eu.

— Poartă-te frumos, îmi zice mama printre dinţi.

— Cred că apelul video de ieri a fost destul de convingător, spune Mia, iar ochii aproape-mi ies din orbite.

Dar, din fericire, îmi amintesc şi-mi dau seama că se referă la conversaţia pe care am purtat-o înainte să beau şase beri şi să descarc aplicaţia de chat.

îmi dreg glasul.

“ A fost. Mi-am dat seama că a trecut destul*

nnd n_am maî Venit Pe aici’ a?a Că am b0^ am *nevoie* ° săptămana-

Enierson a spus că pa#82 zându-mă doine’mă ^UCUr a*

venit! zice mama, cup^n

U umen şi strângându-mă puternic.

“ eu, mamă!

coboară spre mine ZgOmot Pe fiecare treaptă ca“c P m‘ne> lar eu trebuie să mă forţez să-i

Chipul, nu să fiu atent la mişcarea subtilă a sânilor abia acoperiţi de suţien.

Când ne mai despart treizeci de centimetri, văd că ezită şi ştiu că fraţii normali s-ar îmbrăţişa în momentul ăsta, dar eu şi Mia nu am fost niciodată obişnuiţi. Şi, după seara trecută, nici măcar nu-mi mai aduc aminte cum eram înainte, dar, cumva, mă trezesc că o cuprind cu braţele, ceea ce dă de gol faptul că mi-a zdruncinat simţul realităţii. Ea înţepeneşte lipită de mine, în mod evident surprinsă de gestul meu - ca şi mine, de altfel.

Chiar nu ar trebui să-i observ sânii mari care se ating de pieptul meu sau părul care îi miroase a şampon cu cocos. Dar o fac.

!>a naiba! De ce mi se întâmplă una ca asta? De ce, dintre toţi oamenii din lume, mă simt atras *de ea?* Să mă simt brusc atras de Mia e cea mai proastă variantă posibilă. însă, din cauza celor întâmplate seara trecută, nu pot să ignor cum reacţionează corpul meu la prezenţa ei.

Poate e exclusiv din cauza sânilor. Sunt bărbat şi nu este ca şi când atracţia sexuală ar face diferenţa dintre sânii unei fete drăguţe şi cei ai unei nesimţite insolente care mă urăşte.

Când se retrage, privirea îi zăboveşte o fracţiune de secundă la gura mea înainte să se uite spre lac.

— Ei bine, plec la plimbare, spune ea, iar eu observ ca ţine telefonul în mână. Să vă distraţi cât staţi de vorbă! Mă întorc înainte de cină.

în clipa aia, îmi trece prin cap că ar putea să facă un live când se plimbă. Oare o să se dezbrace şi o să se masturbeze pentru străini în pădure? Probabil că nu. Dar am venit aici ca să-mi dau seama dacă atracţia mea pentru Mia este reală, aşa că la fel de bine aş putea să încep chiar acum.

_ Vin cu tine, spun eu, apoi toată lumea tace şi Se uită la mine, ca şi când mi-ar fi crescut o pereche de

OP

Eu şi Mia nu ne petrecem timpul împreună, deci înţeleg cât de ciudat trebuie să pară pentru toţi că bru« mă ofer să o fac acum. însă am venit aici cu o misiune şi nu-mi place să pierd timpul.

- Ce idee grozavă! intervine deodată mama, clar entuziasmată c-am putea să facem pace şi să ne înţelegem într-un final. Mergeţi! Eu şi Paul o să gătim cina înăuntru. Voi trebuie să vorbiţi despre ce aţi mai făcut! Nu v-aţi mai văzut de la Ziua Recunoştinţei.

Oh,de-ar şti ea...

- Ăăă... răspunde Mia, în mod evident rămânând fără cuvinte.

- Dacă nu te deranjează, bineînţeles.

Privirile ni se întâlnesc o clipă, iar eu observ' o urmă de ezitare în expresia ei.

Apoi îmi aduc aminte cum a fost când am reuşit să discut cu ea seara trecută, fără să mă urască, pentru că nu ştia că vorbeşte cu mine.

— Desigur că nu... Presupun, mormăie ea înainte sa se întoarcă şi să o apuce pe aleea care dă în stradă.

Zâmbindu-le neliniştit mamei şi lui Paul, o urmez cu paşi repezi.

într-o clipă, mă trezesc în pădure, pe o potecă $n jurul lacului, cu Mia sumar îmbrăcată. Mădularul şi ci* meu sunt şocaţi de cât de stranie e situaţia.

Vreme e c*udat de linişte şi ştiu că asta ar fi , ei RAPTO/O ° determin Pe Mia să vorbească despre jo st în m ' Unt multe lucruri P6 care nu le deS? aată Sno Parte'6 71113 mea*Nu mi'am aconlat niCi- P Să 0 cunosc> iar acum am doar câteva zile la

tie ca să-mi dau seama de ce, deodată, e singura la care [1] ă r>ot gândi. Poate dacă o conving să-mi spună motivul ■^ntru ¿re e model de chat, o să mă ajute să înţeleg.

în orice caz, ştiu că nu pot să plec de aici până nu aflu de ce naiba am făcut o pasiune pentru sora mea vitregă.

RFC.ULA #5: Sadicii şi masochiştii nu sunt acelaşi lucru.

Ce naiba pune la cale?

Plimbându-ne, mă uit la Garrett în tricoul lui negru mulat şi pantalonii scurţi gri, cai e-mi permit să-i admir coapsele musculoase şi fundul lucrat. Şi este aproape sufi- cient ca să mă distragă de la motivul pentru care şi-a făcut apariţia.

La început, am presupus ca a venit la lac doar ca să-l vadă pe tata, dar apoi s-a oferit brusc să mă însoţească la plimbare... Ceea ce a fost ciudat. Deci, sunt cu siguranţă prudentă.

Ca să nu mai zic că sosirea lui îmi strică planurile de lucru câtă vreme este aici. Dacă o să stea la subsol, mi s-a terminat timpul pe canapeaua albastră cu clienţii obişnuiţi.

— Deci... spune el, mergând puţin mai repede decât mine, fiind nevoită să măresc viteza ca să-l ajung din urmă.

De obicei, în plimbări îmi iau telefonul şi stau de vorba cu spectatorii mei, în timp ce fac mişcare, dar acu» il las liniştit în buzunar.

i k 17-DT' "' Zic Şi eu- Văd ai reuşit să pleci din clubul tau de noapte preţios.

- Da... L-am anunţat pe Emerson. Pare să crea# ca aveam nevoie de asta.

- Chiar ai?

— Ce să am?

— Nevoie de asta.

îmi scrutează chipul şi înghite în sec.

- Da. Cred că am nevoie de o pauza. Trebuie să stau mai mult în preajma familiei.

- Din senin?

— Ce? întreabă el, întorcându-se încruntat spre mine.

— Locuieşti la douăzeci de minute de noi. Pare cam ciudat să-ţi doreşti deodată să-ţi petreci timpul cu familia.

— Ştii că sunt ocupat cu conducerea unei companii. Nu-mi permit luxul de a-mi vedea părinţii tot timpul, ca tine. Nu mai locuiesc cu ei! se răsteşte la mine, iar insulta lui mă lasă cu gura căscată.

înţepenesc şi-mi arunc mâinile în aer. La câţiva paşi în faţa mea, se opreşte şi se întoarce spre mine.

— De asta ai venit să te plimbi cu mine? Ca să fii un ticălos şi să mă tachinezi pentru că locuiesc în subsolul tatei? întreb eu.

— Tu... începe el, dar se opreşte. Inspirând profund, se calmează înainte să continue: Nu am vrut să te insult, Mia. Eu doar... îmi plăcea să vin aici şi, judecând după cum mi-a vorbit mama ieri la telefon, părea să creadă că Paul ar aprecia dacă vă însoţesc anul ăsta.

Simt un gol în stomac.

— De ce ar spune asta? El se simte bine.

— Sunt sigur că aşa este, îmi răspunde cu o expresie compătimitoare. Cred doar c-ar fi zis orice ca să mă convingă să accept.

Pentru o clipă, doar ne uităm unul la celălalt şi-

mi doresc ca Garrett să poată fi sincer cu mine. Ar fi drăguţ să am cu cine să vorbesc despre situaţia tatei, cineva care

să nu mă ignore permanent şi să nu mă ia peste . Dar nu aşa ne comportăm unul cu celălalt.

piC1<>r.

- Haide! spune şi-mi face semn să merg departe. n'a'

Când, în sfârşit, îl ajung din urmă, tace din

Tot nu pot să scap de senzaţia că Garrett ştie ceva şi.°": ascunde, dar nu insist. 1111

- Deci, ce naiba faci tu aici toată săptămâna? mă întreabă după o vreme.

- Mă relaxez, îi răspund eu. Ar trebui să încerci să o faci şi tu cândva.

— Ştiu cum să mă relaxez.

— Oh, da? Aşadar, spune-mi... Cum te relaxezi?

Se gândeşte o clipă, cu fruntea încruntată.

— Alerg.

— Alergatul nu e relaxare.

— Pentru mine, este.

— Şi de asta eşti tu sadic, îl tachinez eu. E ca şi când ai spune că sexul e relaxant.

Pare surprins.

— Sexul *este* relaxant.

— Dacă tu crezi că sexul e relaxant, atunci nu-l faC1 cum trebuie.

Râd.

— Oh, da! Acum eşti expertă în sex? întrea^ÂjflS eu observ cum se încruntă când mă priveşte, ceva u şi asemănător *furiei* traversându-i chipul.

— Nu sunt deloc expertă în sex, dar cred

trebui să fie distractiv, nu relaxant.

Pe neaşteptate, se opreşte şi se întoarce spr^_
făcând un pas în direcţia mea, apropiindu-se şi111
Aproape uit să respir când începe să vorbească.

— Ştii de ce consider că mă relaxez când alerg? pin cauza felului în care mă simt când termin. La fel e şi cu sexul. Nu poţi să spui că e relaxat deoarece nu ai fost complet satisfăcută în pat. îţi alungi toate gândurile şi te concentrezi exclusiv la ce simţi, nu la ce gândeşti. Transpiri şi trăieşti armonia cu cineva căruia îi poţi experimenta plăcerea ca şi când ar fi a ta. Iar apoi termini atât de intens, că vezi stele, asta numesc eu relaxare. Dacă ai să găseşti pe cineva care te poate face să te simţi astfel, o să-ţi dai seama despre ce vorbesc.

— Oh, pe cineva ca tine?

Cuvintele-mi scapă din gură şi plutesc în cei câţiva centimetri dintre noi. Sigur nu am mai stat atât de aproape unul de celălalt şi, brusc, vorbim despre sex. Ce se întâmplă?

Inima îmi bate cu putere, temperatura îmi creşte când mă uit în ochii lui şi simt încărcătura conversaţiei. Iar acum... îmi imaginez că fac *acel* sex cu el, aşa cum mi-a descris.

— Foarte amuzant, mormăie Garrett şi se întoarce cu spatele la mine.

— Cred că fetele de la clubul de dans pe care-l deţii sunt foarte norocoase, îl tachinez eu.

Garrett a lucrat în cluburi de noapte de când îl ştiu şi pot doar să-mi imaginez de cât sex are parte în fiecare zi.

— Nu mă culc cu fetele de la clubul meu, îmi răspunde în timp ce ne continuăm plimbarea.

Râd şi îl fixez cu privirea.

— Glumeşti!

— Nu glumesc. S-ar putea să te şocheze, dar sunt un profesionist. Şi-mi place slujba mea. Nu o fac pentru a agăţa gagici.

Nu-i răspund, dar preţ de o secundă mă hoit sceptică la el. Trebuie

diferit de majoritatea bărbaţilor, dar dacă ştiu despre ei, şi am cunoscut destui pnn mtermedml chat^ ca să-mi fac o idee, este că vor un singur lucru. şi J dispuşi să facă aproape once ca să 11 obţină.

De aceea îmi place ce fac. Ofer atât cât sunt dispui Nimeni nu poate să mă atingă sau să se folosească 4 mine şi, la finalul zilei, primesc bani. Nu trebuie să-mi fac griji în privinţa ticăloşilor care vor prea mult.

Este singurul loc unde deţin puterea.

O vreme, nu ne mai spunem nimic şi încercăm sâ ne întoarcem acasă înainte de apus. în cele din urmă sparge liniştea şi şopteşte încet:

— Masochist.

— Ce? întreb eu.

— Mai devreme mi-ai spus ca sunt sadic pentru câ îmi place să alerg, dar cuvântul corect este masochist - cineva căruia îi place să-şi provoace durere.

-Oh!

O urmă de zburdălnicie îi luminează privirea când continuăm plimbarea, ca şi când aş fi deschis un subiect de care este interesat să vorbească.

— Aşadar, ce e un sadic?

Un sadic este o persoană căreia îi place să provoace durere altcuiva.

, . i'J!"™' r?spund eu, înainte să adaug repede: Ca

suferind * °ferit Să mă înso^e?ti doar ca să mă vai rile 'mi zâmbe?te

larg, iar eu nu ratez ridu-

zâmlitu ritid adUna' m jurul ochilor- AP°'-1?'îndreapti zâmbetul călduros ş1 sexy spre mine

— Exact!

REGULA #6: Numele erotice de alint sunt mereu o idee bună.

Garrett

Ne întoarcem la casa de lângă lac, unde părinţii noştri stau pe verandă: mama ţine în mână un pahar de vin roze, iar tatăl meu vitreg se ocupă de grătar. Aroma hamburgerilor care se prăjesc umple aerul când eu şi Mia urcăm treptele.

— Pe al tău l-am prăjit bine, Mia! îi spune tatăl ei.

Ea se uită peste umăr ca să vadă marginile înnegrite ale ultimei chiftele de pe grătar. Am mâncat împreună cu Mia de suficiente ori încât să ştiu că, dacă zăreşte cea mai mică urmă de sânge, o ia razna.

— Mulţumesc, tata! spune ea, pupându-l pe obraz.

— Asta ar trebui să fie o infracţiune, îi zic eu. Paul, eşti complice la uciderea unui burger.

El râde, dar Mia îşi dă ochii peste cap.

— Acelaşi lucru i-l spun de când era mică, adaugă Paul.

— Nu vă mai luaţi de fată! rosteşte mama şi o cuprinde pe Mia cu un braţ când se înclină spre ea.

Văzându-le împreună... îmi amintesc că Mia era doar o copilă când mama mea a apărut în viaţa lor. Pentru că şi-a pierdut propria mamă în mod tragic la o vârstă foarte fragedă, s-a lipit de a mea imediat ce s-au cunoscut.

Mama m-a născut când avea 18 ani, iar Mia s-a născut când tatăl ei avea 32, ceea ce a însemnat că,

atunci

când doi oameni de 40 de ani s-au întâlnit şi s-au. ±t, fiecare a adus un copil în căsmcie, diferenţa Sd de treisprezece am. însă cred ca mama s.a tat cu ocazia de a o lua de la capat cu un alt copil, având în sfârşit, fiica pe care şi-o dorise dintotdeauna. DyJ ce tata ne-a părăsit, mi-a dedicat viaţa. Rareori ieşea h întâlniri cu vreun tip; de fapt, nu a avut viaţă socială Eram aproape matur în toată regula când viaţa ei a părut să înceapă din nou.

Apoi, îmi amintesc brusc ca fata pe care mama o consideră fiica ei este aceeaşi pe care am văzut-o goală ieri şi că, de atunci, nu am încetat să mi-o imaginez în această ipostază.

- Trebuie să beau ceva, bombăn doar pentru mine şi intru în casă.

Merg direct la frigiderul din bucătărie, apuc obere slabă şi o las peblat când scot telefonul din buzunar. Sunt plecat doar de câteva ore şi vreau să verific e-mailul de la muncă sau orice mesaj primit de la echipă, nimeni nic'un e-mail şi niciun mesaj de la

deblatşiCmăprivfeXaSta? mtreabă M'a' ridicate' prSîi £ sân«

afară.' naivă?0^ Şt*e tachinează sau este chiar atât de

mă întrebam I££'0S£n eU desfac berea-.TC<'£ iară să lucrez.

^pravieţuiesc săptămâna a

înainte să sară p/eb'aşâd bucătărie stă lâng& "¡U- generos
£ ?

aproape. îşi depărtează genunchii şi se lasă pe spate, spri- jinindu-se pe mâini.

Dacă nu aş şti, aş crede că mă tachinează intenţionat doar ca să mă înnebunească.

- Se pare c-am rămas pe capul tău. Dacă nu cumva te gândeşti să te întorci, zice ea veselă.

Nu-mi dau seama dacă e sarcastică sau serioasă; se poartă de parcă ar flirta şi mă bagă-n ceaţă. Mia nu a flirtat niciodată cu mine, nici pe departe, deci presupun că e sarcastică.

Dar, după seara trecută, pot să mă gândesc la o sută de lucruri pe care am putea să le facem ca următoarele şapte zile să fie de-a dreptul sublime.

„Nu! încetează!"

Penisul meu are o minte proprie şi nu-i pasă de numeroasele motive pentru care ar trebui să evit să mă gândesc la Mia în felul ăsta.

— Nu scapi de mine atât de uşor, răspund eu.

Un licăr buclucaş îi luminează privirea. Apoi, îmi înşfacă berea din mână şi o duce la gură. Doar privind-o cum i se mişcă gâtul când înghite lichidul, îmi dau seama că am încurcat-o rău de tot.

După cină, mă instalez în dormitorul de la subsol. Casa de lângă lac are trei etaje, iar subsolul amenajat este de obicei rezervat invitaţilor, cu o sufragerie mare şi confortabilă, o baie privată, un dormitor şi o uşă care dă spre un jacuzzi în spate. Una peste alta, mă face să mă întreb de ce nu am profitat mai mult de casa de vacanţă.

Scoţând telefonul, îmi verific *din nou* e-mailul, dar... nicio schimbare.

Apoi, simt cum degetul mare îmi alunecă spre apli-

caţia de chat. Cea pe care abia am descărcat-o aseară.

Z “»»live “« *w.
i. 4
două uşi distanta?

întrebarea mea primeşte răspuns când deschid aplicaţia şi îi văd numele.

V/ickedKitten214 este în direct.

„La naiba, Mia!”

Când îi accesez canalul, videoul mi-o arată din nou în patul ei, complet îmbrăcată, slavă Domnului, şi desenând într-un caiet. Stă pe burtă, cu genunchii îndoiţi şi picioarele încrucişate, discutând nonşalant în timp ce desenează.

— Când eram mică, îmi doream să fiu artistă, spune ea. Părinţii mei m-au dus într-o excursie la Veneţia când aveam io ani şi îmi amintesc de artiştii stradali cane puteau să picteze un portret într-un singur sfert de oră. Şi | de faptul că m-am gândit... Vreau să fac şi eu asta când o să cresc.

Apoi, ridicând caietul, dezvăluie desenul, iar eu râd zgomotos când văd schiţa îngrozitoare a pisicii ei, Bettyt cu un cap deformat şi ochi strâmbi.

““ Dar, după cum se vede, nu sunt artistă, zice chicotind. Părinţii mei m-au înscris în schimb la ginm^- tică, care presupun că a fost distractivă. Mă pricepe mai bine, oricum.

Mă trezesc sprijinindu-mă de canapeaua alb3- şi punandu-mi picioarele pe măsuţa de cafea, în twW o privesc. Are un fel de carismă care e perfectă £* cameră; este capabilă să menţină

transmisiunea o' $ tivă, fără pauze sau momente ciudate. Cum de n observat niciodată cât de fermecătoare e Mia?

privirea îmi fuge spre butonul prin care solicitaţi o convorbire în privat, dar ar fi destul de stupid să plătesc 45o de dolari ca să discut cu o persoană pe care pot să o văd gratis, în aceeaşi casă, doar urcând două etaje. Dar, pe de altă parte, nu iau cele mai inteligente decizii.

Apăs cu degetul pe buton şi sunt de acord să plătesc din nou, încercând să nu analizez prea mult situaţia. îmi spun că e cercetare. Trebuie să văd ce se întâmplă în continuare. Trebuie să existe un motiv pentru care mă trezesc brusc atras de o fată pe care o cunosc de cincisprezece ani.

„Serios, de ce ea?" De ce nu oricare dintre sutele de alte fete din ultimii ani? Sute de fete pentni care nu am simţit *nimic.* Dar acum, dintr-un motiv necunoscut, ea e cea care mă atrage.

Mia îmi observă cererea şi îşi ia rămas-bun de la mulţimea de spectatori. Apoi, exact ca ultima dată, ecranul devine negru înainte să-mi ceară permisiunea pentru a accesa camera şi microfonul. !>e refuz pe ambele.

— Bună din nou, Drake! spune ea cu un zâmbet şiret.

Apelativul mă zăpăceşte o clipă, înainte să-mi amintesc că Garrett cel beat s-a folosit de numele prietenului său afemeiat. Mia l-ar plăcea pe Drake. Bineînţeles ca şi lui i-ar plăcea de ea, dar probabil doar o dată sau de două ori.

— Văd că eşti din nou timid.

îi scriu răspunsul:

Am intrat doar ca sâ te vâd.

— Ce drăguţ! Mi-a plăcut când te-am văzut ultima dată.

Poate mai târziu. Vreau doar sâ vorbim azi.

O observ cum îmi citeşte mesajele cu gura încor

dată şi o expresie curioasă. Mă întreb la ce se gan eş e.

Dacă bărbatul de la capătul firului este suficient de misterios încât să nu-i piară ei interesul. Oare mereu le oferă bărbaţilor zâmbetul ei cu gropiţe şi prietenia sinceră pe care mi le arată mie acum? Am văzut-o vreodată să se uite aşa la mine în viaţa reală?

_pespre ce-ai vrea să vorbim, Drake?

Spune-mi despre tine. îmi place sâ te aud vorbind.

Expresia i se îndulceşte.

- Bine...

Se sprijină pe pat, uitându-se la cameră, în timp ce se culcuşeşte pe o pernă, iar eu stau întins pe canapea, aproape în aceeaşi poziţie, pe când ea îmi spune tot ce deja ştiu. Şi totuşi, este ca şi când aş auzi-o pentru prima dată.

îmi vorbeşte despre gimnastică, despre cum n-a reuşit să se ţină de şcoala de cosmetică, de facultate, â lucreze ca barmaniţă, cântăreaţă, iar apoi a revenit la talentele ei artistice. De câte ori am tachinat-o din cauâ ca nu se orienta deloc şi eşua constant? De ce a trebuit să ma iau atat de mult de ea?

iu;ACUm " am chef să o şicanez pe Mia. în schimb, ii

Un'?11'''' Qi '"«rcat

Ori- Partea cea m ■

Nu vrej sâ • 01 ^rea este sâ încerci.

'«aa'a câ ai'rQ" 0,'° 0,Qnu">'tâ vârstă şi să-fi d*

,eQmâ * înc.,7 " 'UCru Pentru că fi-a fost

Râde.

— Ei bine, spune-le asta alor mei. Probabil că toţi din familie cred că sunt o mare ratată.

Sunt sigur câ nu cred aşa ceva.

Deci, cum ai ajuns sâ faci asta, acum?

Ridică din umeri.

- Presupun că, în sfârşit, am găsit ceva la care mă pricep-

îfi place?

- *Uneon.* îmi place să cunosc oameni noi. îmi place cum mă fac sa ma simt în pielea mea. Si îmi nl “ banii. Deci, nu mă pot *plânge.* *piac*

Eşti fericita?

Ea citeşte întrebarea şi, cât pare să se gândească o clipă, îşi mişca buzele.

— Da, sunt fericită.

Nu sunt convins. De ce ai fâcut fata aia?

Un zâmbet ia locul expresiei ei gânditoare.

- Eh... Doar... Aş vrea o astfel de legătură pe plan personal. Dintr-un motiv oarecare, este mult mai uşor la telefon, prin mesaje sau chiar în faţa camerei. Dar, în clipa în care încerc să simt ceva pentru oricine din viaţa reală, devin prudentă.

Degetul mare îmi rămâne deasupra tastaturii preţ de o secundă. Convorbirea mi se pare intimă, chiar mai mult decât cea de aseară. Mia îmi mărturiseşte lucruri pe care nu mi le-ar zice dacă ar şti că *eu* mă aflu în spatele ecranului. Este imposibil! Mă simt de parcă aş întâlni-o pentru prima dată pe fata asta.

— Şi tu? Am vorbit suficient despre mine.

Ce vrei sâ ştii?

" Hmm... Cum îţi câştigi existenţa?

Aş putea la fel de bine să continui Dacă am de gând să pretind că sunt Drake, Drake. Cu n'il'dnna atUnciOsSfil

„Dumnezeule, ce greşit pare!”

Sunt constructor.

_ oh atunci lucrezi cu mâinile, răspunde a zâmbind cochet, iar eu mă urăsc pentru rânjetul care mi se întinde pe faţă. Ai pe cineva în viaţa ta? 0 soţie sau. iubită?

Nu.

— De ce nu? Am văzut aseară cât de bine arăţi Ar trebui să fii în oraş, cu o femeie adevărată, nu aida mine.

Presupun câ sunt ca tine. Nu pot sâ creez o lega tura cu oamenii în viafa reala.

Se bosumflă şi nu se preface. Pare chiar sâ -rJ compătimească.

Când ai avut o iubită ultima dată? Cu mult timp în urmâ, îi răspund eu. Nu m-ar crede dacă i-aş spune adevărul, da f sunt ciudat de liniştit purtând conversaţia asta ? neyota să-, unpărtăşesc mai po^ datonta anonimatului, dar vreau să-i mărturisesc < pe care nu le ştie nici rai • , i meu

a » £»

dacă o să afle vreodată cine est i o totul despre mine, iar eu m e a celălalt capa ' — „ să 1»

Probabil câ nu o sâ te surprindă, dar prefer sâ privesc.

Văd că-mi citeşte mesajele, iar eu mă entuziasmez la reacţia diferită pe care o are pentru fiecare în parte. Este mai plăcut decât m-am aşteptat. în mare parte, deoarece e Mia, iar pe mine mă ameţeşte ideea că poate fi atât de dulce şi deschisă.

— Ei bine, aseară ai făcut mai mult decât să priveşti, răspunde ca, râzând mai natural decât am văzut-o în live-urile ei.

Seamănă mai mult cu Mia cea din realitate.

Da, am făcut. M-ai prins într-un moment de slăbiciune.

Râde din nou.

— Nu a fost prea greu să te conving, Drake. Tonul conversaţiei se potoleşte şi devine ceva mai serios când îşi coboară privirea, ferindu-se de cameră. De obicei priveşti mai mult decât să participi?

Dă.

— Ai prefera să mă priveşti... sau să mă atingi?

La naiba! Situaţia s-a schimbat. în bine, dar nu cum m-am aşteptat. Sau poate că o voiam. Poate am încercat să o determin să o facă în tot timpul ăsta: să-mi spună mai multe despre ea. Să fie mai vulnerabilă, mai dezbrăcată, întinsă ca o masă delicioasă pe care să o pot devora cu privirea. Sunt al naibii de sigur că acum nu mai pot să dau timpul înapoi.

Mi-ar plâcea sâ te ating.

Când îşi ridică privirea spre ecran, îmi citeşte mesajul şi-şi muşcă buza inferioară.

— Bine. Atunci, atinge-mă, uni răspunde i

încrunt. ,

Când se sprijină de pat, poziţionându-şi telefonul [1] deasupra ei - aşa cum mi-aş dori să stau eu - îşi ţrec* uşor degetele peste partea din faţă a corpului. încă poartă sutienul şi pantalonii scurţi de blugi, iar mie îmi lasă gura apă amintindu-mi că o găsesc la etaj. Dintr-un moment în altul, o să am parte de priveliştea pe care mi-am dorit-o cu disperare.

— Pretinde că mâinile mele sunt ale tale. Şi spune-mi ce să fac cu ele, îmi şopteşte erotic. Atinge-mă, Drake...

„Să mă ia naiba! Naiba să mă ia” că am folosit *neno-rocitul de* nume al prietenului meu, când tot ce vreau este sa o aud rostindu-l pe al meu.

Şi la naiba cu toată situaţia asta! Dacă am de gân să-i spun ce-mi doresc, o să-mi folosesc vocea. Apăs cu nerăbdare butonul pentru microfon şi mă forţez sa mgroş timbrul şi să vorbesc răguşit.

— Scoate-ţi sutienul. O bretea pe rând.

Mia zâmbeşte la camera, îmbujorându-se la auz vocii mele.

— Oh, bună!

— Fă-o, mormăi eu.

Cu degetele, trage în jos triunghiul de material de pe sânul drept, dezvăluind sfârcul moale şi roz, întărit ş» pregătit.

- Ciupeşte-ţi sfârcul. Până te doare Vreau să a»d cum scânceşti.

Se linge pe buze şi începe să gâf-ie Trecându-şi degetele peste un san şi apoi peste celălalt îcî

r&cnreSt* »,««« diB. i„ X;

durerea. Un ţipăt strident îi scapă printre buze, deci ştiu că se află în pragul ei.

— Ţine o mână acolo şi coboar-o lent pe cealaltă.

Penisul mi se umezeşte în pantaloni când o privesc cum se atinge, mişcându-se într-un ritm delicios de lent şi trecându-şi degetele peste abdomen. Când ajunge la pantalonii scurţi, îi ordon să îi descheie. Cu cealaltă mână îşi atinge sânul, strângându-l şi rotindu-l suficient cât să rămână în zona durerii şi anticipării.

Nu vreau să mă ating. Vreau doar să o privesc. Să mă concentrez la plăcerea *ei.* La mişcările ei. Imaginân- du-mi că mâna mea e pe trupul ei, fără să fiu distras de scula mea.

— Arată-mi cât de umedă eşti, şoptesc şi mă rog să-mi maschez cu succes vocea, dar de vreme ce ea continuă şi nu coboară-n fugă scările ca să mă confrunte, o să presupun că mă descurc.

Nu-mi mut privirea de la ecran când îşi strecoară nerăbdătoare mâna în pantalonii scurţi şi-i privesc chipul când îşi atinge centrul plăcerii. Deschide gura şi închide pe jumătate ochii. Apoi, îşi scoate lent mâna din pantaloni, arătându-mi umezeala de pe degete, iar eu icnesc într-un geamăt gutural.

Mi-a scăpat. Puţin prea strident şi aducând prea mult cu vocea mea. însă este atât de distrasă, încât nici măcar nu observă.

— Gustă-te, îi spun eu, nesigur dacă încalc o limită sau dacă ea o s-o facă, dar sunt plăcut surprins când îşi duce degetul mijlociu la buze.

Deschizând gura încântătoare, îşi apasă limba cu degetul, savurând gustul propriei excitări. Brusc, nu ştiu dacă o să reuşesc să-mi ţin sub control mădularul. Acum se încordează atât de tare, încât mă doare şi cerşeşte atenţie.

„Mai târziu.”

Momentan, mă concentrez la ea. Doar la ea

- Are un gust bun, Kitten? întreb eu, numele alint

de alunecându-mi pe limbă. erot

Ea scânceşte, sugându-şi degetul, în timp ce dă din cap.

— Eşti umedă pentru mine?

— Da, geme Mia.

Fix când vreau să-i mai dau nişte indicaţii, pe ecran apare un avertisment care mă informează că ora aproape a trecut şi o să trebuiască să mai plătesc 450 de dolari ca să continui. La naiba!

Ei bine, poate că e un lucru bun. Să o fac să aştepte, să fie dornică. Să mi se destăinuie.

— Trebuie să plec, şoptesc eu. Dar vreau să ajungi la orgasm după ce închid. Să-ţi imaginezi că degetele mele sunt în vaginul tău dulce, bine?

— Da, îmi răspunde ascultătoare.

— O să-mi trimiţi o fotografie cu vaginul tău umed după ce-ţi dai drumul?

— Da, zice fără să ezite.

— Aşa te vreau, Kitten!

Mia zâmbeşte, cu obrajii roşii de excitare.

— îţi place când îţi spun aşa? întreb eu.

Depărtându-şi buzele şi uitându-se la ecran, dă aprobator din cap.

- Da.

— Ne vedem mâine?

- Bine, şopteşte şi-şi muşcă din nou buza

• Se f^Ce ~ gru' iar eu Pot apuca F8âî?

*Ot PieP'U1'îmi imagineZ

REGULA #7: Dacă-ţi doreşti un lucru, trebuie să fii dispus să oferi ceva la schimb.

Mă trezesc pe la miezul nopţii, îmbrăcată cu hainele pe care le-am purtat toată ziua. Probabil c-am adormit după discuţia neaşteptat de încinsă cu Drake. Am făcut ce mi-a cerut la finalul conversaţiei. Cum puteam să îl refuz? M-a excitat al naibii de tare.

Aşa că, după încheierea apelului, am ajuns la orgasm după puţin timp, repetând în minte cuvintele lui obscene. Apoi mi-am făcut o fotografie, aşa cum mi-a cerut, şi i-am trimis-o.

După ce mi-am revenit, am început să mă întreb dacă nu cumva mă ataşez prea mult de tipul ăsta misterios. De obicei, nu mă masturbez după o convorbire doar pentru că aşa a cerut clientul. După ce închei discuţia, mă opresc. Uit totul şi nu mă mai gândesc la asta până nu deschid din nou camera. însă, după numai două discuţii cu Drake, nu pot să scap de sentimentul că el este diferit.

Probabil din cauza anonimatului. Şi a faptului că i-am văzut abdomenul şi scula şi ambele erau impresionante.

Dar chiar şi fără părţile sexuale, mă simt în largul meu suficient cât să mă deschid cu adevărat faţă de el. Să îi arăt cum sunt în realitate. Nu modelul fals de chat

care e mereu *activ* şi le oferă clienţilor îndeajuns cât stârnească interesul, fără a le permite să afle prea

Ceea ce e ridicol.

Probabil că e doar un alt pervers care şi-a de$^r cat aplicaţia şi vrea să vadă nişte sâni şi un fund, dispus să plătească pentru serviciu. E imposibil să-i de adevărata mea persoană, indiferent de cât de mult pretinde asta. Niciunuia nu îi pasă.

Iau telefonul şi mă uit la ceas. 2.35.

Mă agit o vreme, rememorând discuţia privată cu Drake. îmi amintesc momentele de azi petrecute cu Garrett. Ceva pare în neregulă cu el: ieri m-a sunat din senin, iar apoi a venit aici şi s-a plimbat cu mine. Oare chiar are legătură cu tata? Sau a început să se poarte frumos cu mine pentru că vrea, pur şi simplu? Nu a mai fost atât de răutăcios şi nici nu m-a mai luat peste picior ca de obicei.

Iar discuţia despre sex pe care am avut-o nu-l caracterizează. Pentru Garrett, am fost şi-am să fiu mereu sora lui mai mică şi enervantă. Nimic nu o să schimbe asta, indiferent cât de seducător mă machiem sau cât de adânc am decolteul.

Chiar dac-ar ii atras de mine, Garrett nu ia î° senos relaţiile, nu suficient cât să aibă una pe termen lung. Este destinat să rămână un burlac îngâmfat tot restul vieţii şi nu cred că o să aibă vreodată regrete.

Când nu tuşesc să adorm nici după jumătate de ora, renunţ şi mă dau jos din pat. în casă nu se aude mciun zgomot, dar imx place. Deseori, viaţa mi se pare atât de gălăgioasă, meat prefer să stau în 1♦ mp » gtodun!.

mintea mea.

Cobor liniştită scările, dar este întuneric şi pace. Când dinspre subsol aud râsetele dintr-un serial vechi, cobor în continuare treptele. Televizorul este deschis în sufragerie şi îl văd pe Garrett pe canapea, cu faţa luminată de strălucirea ecranului.

- Hei! vocea lui se aude slab prin cameră.

Pare obosit, cu parul zburlit şi are cearcăne. Este ciudat să-l văd atât de abătut. De obicei, Garrett este vesel.

- Nu poţi să dormi? îl întreb eu, rămânând lângă scări.

Nu vreau să mă apropii mai mult fără să par invazivă.

Apoi, spre surprinderea mea, ridică pătura, invi- tându-mă să mă aşez lângă el. Ezit, neştiind cum să reacţionez, de vreme ce Garrett pe care îl ştiu mi-ar spune să merg la culcare sau m-ar ignora.

— Nu prea, e răspunsul lui.

îi accept invitaţia şi mă aşez pe perna de lângă el, între noi fiind un spaţiu de mai bine de treizeci de centimetri. Mă acoperă cu pătura ca să-mi ţină de.cald.

— La ce te uiţi?

— La *The Golden Girls,* îmi răspunde zâmbind. Este singurul care se difuzează la 3.00 dimineaţa.

- îmi place serialul!

îşi ridică braţul, întinzându-l lasciv pe spătarul canapelei.

— Şi mie.

îl urmărim împreună o vreme, râzând la glumele sexuale ale lui Blanche şi la replicile dure ale lui Dorothy. Când începe următoarea reclamă,

îmi ridic privirea a Garrett, iar în expresia lui observ o indiferenţă pe care nu am mai văzut-o până acum.

- E totul în regulă? întreb eu.

Nu reuşesc să-mi explic ce este în ca şi când s-ar gândi la atât de multe lucmS'^’ meat a încetat să mai existe cu adeZ" d>. exterioara. arat «n |Urnea

Şi ultimul lucru pe care l-as actnnin ȷ ı mi se confeseze. Ş de ia el «te să

Nu o face.

- Da, sunt bine. Tu eşti bine?

să n>ă atagj'"“1 d,! iânEâ mine “ *

— Sunt bine, răspund eu.

avent^’Î “ maˈ zici? întreabă el>«ecărind. Tm‘ aventurat... să faci ceva nou?

cauza ^Lˈnt~rCiSPre eb Garrett m-a tachinat mereu din Şi

îmi amintesc ^7? e?Uate de aˈmi găsi ∘

spus că estP m • k-l de lncuraJator a fost Drake, cum a

ocazia ratată. mCerC decât să regret mâi târziU că am

eşuatTinnou?311116 Ca Să râzi de mine

întoarce Pnvirea^pre^ne ∘ eXpresie şocată când

- De ce aş râde?

— Pentru că asta fa *

încerci ceva, decât să regrettU’ este mai ^ne curaj, spun eu, dar nu ratezfe] târziu că nu ai aVUt cap şi-şi mută privirea. U În Care-şi dă ochii peste

- înţelepte cuvinte!

— Ei bine, este adevărat

— Mia, nu râd de tine. bOa ficut. Sunt mândru că încerci lucrut"’jn,rebaˈ ce ai mai

11 Ouerite.

- Nu-i adevărat, zic şi mă întorc spre televizor. Dintr-un motiv oarecare, îmi simt buza tremurând şi ochii usturându-mă din cauza lacrimilor. De ce îmi pasă? Ce crede Garrelt nu ar trebui să conteze pentru mine. Doar că, de fapt, contează. Ca să ştii, continui eu, chiar îmi place noul meu job şi câştig destul cât să mă mut din subsolul părinţilor noştri.

— Oh, da? Care-i jobul?

Tonul lui dur mă împiedică să-i răspund. Ce ticălos încrezut e uneori! Ultimul lucru pe care l-aş face vreodată ar fi să recunosc în faţa lui cu ce mă ocup. M-ar judeca şi mai mult.

— Nu contează, mormăi eu, dând la o parte pătura şi vrând să mă ridic în picioare. însă mă apucă de braţ, trăgându-mă înapoi. Mă încrunt la el şi deschid gura surprinsă. Dă-mi drumul!

— Nu! Te porţi ca o răsfăţată. Răspunde-mi odată la întrebare!

— Nu-ţi spun nimic! repet eu şi încerc să mă ridic.

De data asta, mă apucă de talie şi mă trage în poala lui.

— De ce nu? Ce ai de ascuns, Mia? Pentru că eu cred că tu minţi când spui că lucrezi ca *operator de date.*

Mă ia peste picior, iar asta-mi face sângele să fiarbă. Aşa că-mi iau avânt şi încerc să îl lovesc în faţă, dar este prea rapid şi mă prinde de încheietura mâinii. Mă zbat în strânsoarea lui până ajungem să ne luptăm, însă e mult mai puternic decât mine; după câteva minute, mă imobilizează cu faţa de canapea şi se lasă cu toată greutatea pe spatele meu.

— Eşti un ticălos! strig eu în pernă.

— De ce trebuie să ne certăm din orice? mă

întreabă oarecum amuzat. Eşti a naibii de arţăgoasă!

- Eu? Tu stai pe mine ca şi când ai vrea să mi tragi!

îmi râde răguşit în ureche.

- Crede-mă, răsfaţato, dac-aş fi vrut să ţi-0 trag aş fi facut-o deja.

Mă zbat şi mai tare.

— Păi, atunci, presupun că e bine că nu mă suporţi, aşa măcar n-o să-mi fac griji în privinţa asta.

Jur că-ncep să am vedenii, deoarece simt cum îşi freacă şoldurile de spatele meu şi cu siguranţă ascunde ceva ţeapăn în pantaloni. Căldura îmi urcă pe şira spinării, excitându-mă şi bulversându-mă. De ce naiba are Garrett erecţie?

Chiar îl excită să se lupte cu sora lui vitregă?

— Dacă ar fi să mă gândesc... O partidă rapidă de sex din ciudă ar putea fi distractivă.

îmi respiră în ureche, iar eu suspin la auzul cuvintelor sale. Mi se încălzeşte pântecul gândindu-mă la noi. Vorbeşte serios?

Acum nu mă mai zbat. în schimb, mă trezesc împingându-mi şoldurile spre el, ca şi când i-aş căuta erecţia din pantaloni.

Garrett, şoptesc eu, iar energia dintre noi se schimbă repede din joacă... în ceva mai profund.

- Vrei sa mă dau jos de pe tine? Spune-o, Mia!

■ fr?ntea de Pe canapea şi-i simt res
pirata fierbinte pe obraz; îmi întOai£e j astfel încât gura
să-i ajungă la doar □
îşi mişcă degetele, care înainte mă Ce"timetn a ™. tun,
spre mâinile mele şi mi je cuprinde8^11 înChelC Apoi, se
freacă din nou de mine
gându-mi şoldurile în el. e'lar eu gem, impin-

Depăşim o limită. Nu ar trebui să o facem, nu ştiu cu adevărat ce semnifică *asta,* dar nu are sens să negăm cât de mult ne-o dorim amândoi, aşa că nu mă opun.

Cu buzele, îmi atinge uşor gâtul şi maxilarul, apoi lobul urechii înainte să-mi şoptească:

— Care este noua ta slujbă despre care nu-mi spui, Mia?

— Nu pot să-ţi zic, răspund eu, mişcându-mi capul ca să-i caut buzele.

— Vrei să te ating? mă întreabă, în timp ce-şi ia mâna de pe braţul meu şi-mi mângâie trupul, strângând uşor locul dintre abdomenul meu şi canapea.

Mă umezesc când îmi atinge în treacăt zona sensibilă de sub buric. în urma atingerii lui, sunt asaltată de o excitaţie furnicătoare.

Abia pot să răspund. Este mult prea ciudat să mă exprim, dar, Dumnezeule, da, vreau să mă atingă! Enorm.

Aşa că, abia scâncesc şi pe buze mi se prelinge o şoaptă: *mhm.*

— Atunci, zi-mi! Nu păstra secrete faţă de mine.

— Nu, mormăi în timp ce mă zvârcolesc sub el, disperată să-i îndrum degetele acolo unde vreau.

Este o *nebunie.* în urmă cu doar câteva ore, discutam cu Drake, iar acum mai am puţin şi fac sex cu fratele meu vitreg. Ce se întâmplă?

Apoi, tară vreun avertisment, se ridică de pe canapea şi nu-i mai simt greutatea trupului peste mine. Mă ridic într-o secundă şi mă holbez la el.

-Ce?

Râde şi ridică din umeri.

— Dacă-ţi doreşti un lucru, trebuie să poţi oferi ceva în schimb.

Furia mă străbate atât de aprig, încât iau perna şi i-o arunc furioasă în faţă.

— Măgarule!

Sărind de pe canapea, mă grăbesc spre scări. Eram moale în mâna lui şi m-a făcut să gem şi să salivez după el ca o pisică în călduri. Este umilitor.

— Ce ticălos eşti!

— Dacă te răzgândeşti, te aştept aici! îmi strigă, dar eu sunt deja la jumătatea scărilor.

Corpul meu încă tremură de euforie, dar nu o să mă întorc la el. Nu o să mă mai aducă niciodată în starea asta.

REGULA #8: Un fund e un fund - fie că eşti un măgar, fie că doar admiri unul.

Mi-a fost greu să alerg de dimineaţă. Mai greu decât de obicei.

A fost greu să mă ridic din pat. Să mă încalţ. Să ies pe uşă.

Greu, greu, greu.

însă am reuşit. Am alungat tristeţea care-şi arată uneori chipul hidos şi am ieşit să alerg, în ciuda faptului că mă simţeam de rahat. Nu a contat că am parcurs un kilometru şi jumătate în aproape unsprezece minute sau ca am vrut de şapte ori să mă opresc. Am alergat paisprezece kilometri, iar asta e ceva.

Evenimentele de aseară - sau din dimineaţa asta - îmi tot revin în minte. în tot timpul în care am alergat, mintea mea a fost prizoniera unei bucle nesfârşite de ruşine-regret-dezgust. Am îndrăznit prea mult? Am intrat pe un teritoriu nou cu Mia, dar nu ştiu decât să o tachinez. Totuşi, nu doresc să o sperii şi sunt foarte sigur ca nu vreau să o rănesc. Nu ar fi trebuit să o forţez, dar, în apărarea mea, chiar am crezut că ne luptam în joacă. De unde era să ştiu că o să mă excit?

Un lucru este sigur... Atracţia fizică pe care voiam să o aprofundez există în mod categoric.

Pentru o clipă, alung ruşinea şi dezgustul ca să-mi aduc aminte cât de catifelat mi s-a părut corpul ei în

mâinile mele, cât de repede m-am excitat 1’ •
ea, cât de fermecător mirosea şi cât de penetrez şi să o fac a mea. Cu adevărat a mea c „Hei! Ce naiba ţi-a venit?”

Cât a trecut de când m-am gândit la ea sau m dorit-o? Mai mult timp decât vreau să recunosc '

M-am resemnat de mult cu gândul că sunt distrus Dorinţa de a face sex a dispărut, iar eu m-am mulţumit cu uşurinţă să rămân pe margine şi să privesc. De multă vreme, sunt doar un spectator la partidele de sex. Aşadar, de ce acum? Şi de ce naiba tocmai *ea?*

Poate că mă influenţează Emerson şi Charlie. Felul în care se uită unul la celălalt, în care se ating, sprijinin-du-se constant ca şi când s-ar completa. îmi distruge sănătatea mentală, mă determină să-mi doresc ceva ce întotdeauna am jurat să nu fac. Şi este adevărat. Ideea de a avea o relaţie nu mă atrage absolut deloc.

Deci, de ce gândul că aş putea să o fac cu propria sora vitregă nu pare nici pe jumătate rău? Ce *fel* de psihoză perversă m-a cuprins? Sincer, aş prefera sa revin la sentimentul de ruşine şi regret.

Mintea mea e foarte tulburată.

. mişcare în dreapta, atunci când cotesc 0 drumul spre cabană, şi o zăresc pe Mia m locul u Ci fâcând yoga pe un paddleboard în nW' să-şi DăstrpJ’ lmpreună cu mama. Amândouă încearcă S S dar

□JS îTdt, P* Mia zâmbind. Nu că o să fie supărată toată’ ?i’ sincer> temeam tamentul meu de rahat că o sa
^ase corn Por

simtă bine, ceea ce înseain *trice Vara. Dar pare să *se* n
c^’ *n mod categoric, ar

/O

 trebui să plec naibii de aici înainte să mă observe şi să le stric dispoziţia.

- Garrett! strigă mama, iar eu mă strâmb. Vino încoace!

Alerg spre mal, tară tragere de inimă, şi-i fac semn din mână mamei. Apoi, îndrăznesc să mă uit spre Mia şi privirile ni se întâlnesc pentru o clipă. Nu pare atât de supărată cum mă aşteptam; în schimb, parcă e neliniştită când se uită în jos.

Da, cu siguranţă am dat-o în bară că am călărit-o pe canapea aseară. Sunt un idiot.

— Cum a fost la alergat? mă întreabă mama.

— A fost bine.

— Mă bucur sa văd că alergi din nou.

Mă încordez imediat. Mijind ochii, îmi mut privirea. De ce este mama atât de sinceră în toate privinţele? De ce trebuie să pomenească lucrurile triste ca şi când nu ar însemna nimic? îmi dreg glasul şi dau din cap.

— Da, răspund, fără să mai adaug nimic.

Observ că Mia este din nou atentă la mine, puţin mai curioasă decât înainte.

— Ei, bine... înlocuitorul meu a sosit, adaugă mama făcând un semn din ochi.

— Ce? răspunde Mia, uitându-se la ea.

Observ că Mia îşi aranjează slipul şi-şi cuprinde talia cu braţele când îşi dă seama că o analizez. Ca şi când ar încerca să ascundă ceva.

- Haide, Garrett! E rândul tău! strigă mama, vâslind spre chei.

O ajut să coboare, iar ea se mai clatină puţin când atinge pământul cu picioarele.

- Tocmai am alergat paisprezece kilometri a trebuie să fac yoga pe placă? întreb eu şi zăresc 0 de ezitare pe chipul Miei. mbri

Mama nu ştie că este incredibil de jenant să ne forţeze să stăm împreună fix acum, dar presupun că este mai bine că habar n-are ce s-a petrecut între noi cu 0 seară înainte.

— Este în regulă, o să ies, intervine Mia cu o expresie dezamăgită, mascată de un zâmbet forţat.

Mama nu acceptă.

— Să nu îndrăzneşti! Abia ai ajuns aici. în plus, Garrett trebuie să facă exerciţii de întindere după ce 2 alergat.

Şovăind, îmi scot tricoul transpirat şi tenişii. S-ar putea să fie drăguţ să stau doar cu Mia. Mama uni a vâsla ei, iar eu mă întind pe placa goală.

Mia mă priveşte cu buzele încordate în

care placa mea se înclină dintr-o parte în alta, $1 sigur că la un moment dat o să ajung în apă.

— Eşti sigur? mă întreabă, abţinându-se să izbucnească în râs.

— Nu, răspund eu.

Mia chicoteşte pentru că îmi ia o veşnicie s găsesc echilibrul. încordarea dintre noi dispare mo tan m fundal şi ne concentrăm doar la cât de proS

? Şl cum. ?u Pare că reuşesc să stau în pozit>e' ticală pe un paddleboard.

să începi'aşa* "U te a?ezi> Pur ?> simplu? Este mai uŞ°

placă.ŢinândXhfc^Mjoratcând mă pun în fimg spre mijlocul

lacului îm 8U trunchiului meu, vasl chează cu spatele

drent«iPreUnă cu ea. Mia îngenU1' an p w Umerii traşi înapoi. în

Iun»»*

după-amiezii târzii, este atât de frumoasă, că mă lasă fără suflare.

— Trebuie să-ţi găseşti echilibrul, îmi spune când mă clatin din nou, aproape căzând.

Stau încă în fund - cum e posibil aşa ceva?

— Da... Nu prea am experienţă.

— Respiră adânc. Relaxează-te. Te strofoci prea mult.

— Ha! Nu a spus nimeni niciodată asta.

— Garrett, vorbesc serios. Respiră adânc şi relaxează-te!

Când arunc o privire în direcţia ei, vad întruchiparea calmului. îmi place cum arată obrajii ei înroşiţi de soare şi ochii fără machiaj.

„Bine, bine! Respiră adânc!”

îi urmez indicaţiile şi, când expir prelung, am senzaţia că eliberez aerul pe care l-am reţinut prea mult timp. Pare... agreabil.

— E mai bine, spune încet, vocea plutindu-i peste apa lină.

Nici în ruptul capului nu înţeleg de ce este atât de drăguţă cu mine, mai ales după seara trecută.

— E mai bine, repet eu.

Este linişte o vreme şi vâslim fără să vorbim.

în cele din urmă, se uită la mine şi spune:

— Nu ai de gând să-mi ceri scuze?

— Pentru ce să-ţi cer scuze? răspund eu, cu toate că ştiu.

Deşi sunt conştient că ar trebui să o fac, e o diferenţă între a şti şi a avea curajul să o duc la bun sfârşit.

— Pentru că ai fost un bou. Pentru că m-ai

atacat, spune ea, aranjându-şi o şuviţă după ureche.

- Nu părea să te deranjeze, n >
zâmbind. chinez

- Da, exact. M-ai manipulat. Şi dacă n
opus, ai fi profitat de mine. u fi

- Se consideră că aş fi profitat de tine da erai atât de nerăbdătoare, încât vaginul tău îmi căuta mădularul?

— Oh, Dumnezeule! strigă ea. Folosindu-şi vâsla, mă stropeşte cu apă. Nu discutăm despre asta. Vaginul meu nu îţi *căuta* mădularul. Nici măcar nu-l vreau.

— *Oh, Garrett,* zic pe un ton piţigăiat, imitând-o.

Chiar dacă se întoarce cu spatele la mine, văd cum îşi muşcă buza inferioară, încercând să-şi ascundă zâmbetul.

— Te urăsc!

— Poate că e adevărat, dar aseară nu ţi-am făcut nimic din ce nu-ţi doreai.

— Deoarece m-ai *prins într-un moment de* slăbiciune, răspunde ea.

~ Oh, da? întreb eu, *apropiindu-mă. A trecut o*
vreme? H

S-ar putea zice că da, mormăie ea încet,
mult timp* k*ne’te as’8ur că pentru mine a trecut şinlâ
pare să nj aîbă^ / dezvă,UI asta> dar SanduI C/Xt într-un
anume fel 7 at*e romantică niă face să "’Lgu- nil. Sau că
nimeniÎVa niuHumit... că nu sunt şi caz, este bine de
ştiut Capa^d să 0 satisfacă* n ° mine. Am Fea* tu> îmi
spune uitându-s^ 1’

Nu mă pot abţin tui«* cu privirea. ln."^
r«'Uesc atunci când *o (•»•* „
P,“ceca‘dentistâlvenitâesteMi"

când vine vorba despre sex, şi presupun că e din cauză că este model de chat. Sau poate că este chiar motivul pentru care se pricepe atât de bine, deoarece nu se fereşte nici faţă de mine, fratele ei vitreg, să vorbească despre cum mi s-a sculat penisul pentru ea.

— Sunt un simplu bărbat, îi răspund eu.

— Ei bine, să ţi-o ţii în pantaloni! izbucneşte ea. Deoarece noi nu o să ajungem *niciodată* acolo.

— Cum zici tu, dar, într-un fel sau altul, o să te fac să-mi spui care-i noul tău job secret.

Clatină din cap, ca şi când aş exaspera-o, şi alege să nu mă contrazică. în loc, schimbă subiectul. Muşcân- du-şi buza, mă întreabă:

— Ce a vrut să spună mama ta? Că te vede alergând din nou. De ce nu ai mai alergat?

Nu este ceva despre care vreau să vorbesc, dar nu pot evita.

— Nimic. Eu doar... Nu am alergat un an întreg acum ceva timp.

— Când a fost asta?

— Nu ştiu. Probabil acum nouă sau zece ani.

Când mă uit din nou la ea, mă fixează cu o expresie gânditoare şi jur că uneori pare că Mia mă vede aşa cum sunt. Ca şi când nu i-aş putea ascunde nici măcar un singur gând şi, cu toate că ar putea părea romantic şi drăguţ, pentru mine este înfiorător. Dacă ar şti ce gândesc, mă tem de modul în care ar reacţiona.

— Eşti gata să te ridici în picioare? mă întreabă, încercând să destindă atmosfera.

— Nu prea.

Râde.

- Nu fi fătălău! Acum, treci în genunchi!

- Hei, asta-i replica mea, răspund eu, jar ea încruntă la mine.

— Garrett! Fii serios o secundă!

încearcă să rămână serioasă, dar începe imediat să râdă Mia râde din toată inima - nu ştiu de ce. E plină de viaţă Este molipsitor. E genul de râset care-i face pe toti să i se alăture. Mi-e practic imposibil să nu zâmbesc şi eu Şi, în afară de singura seară din saptamana m care întâlnesc eu prietenii le bar, nu-mi enunţe« «X- dată când am râs cu adevărat - sau am zâmbi.

- Bine, bine, zic şi mă ridic stângaci în genunchi. Placa se clatină, dar reuşesc să-mi menţin ponfa lângă Mia.

— Nu e îngrozitor.

— Mulţumesc! Acum ce fac?

— Acum te sprijini pe palme, îţi îndoi § la picioare şi te împingi în sus.

Brusc, Mia-şi ridică fundul în aer, iar eu n muta privirea. Unghiile de Ia mâini pictate c . are colorată stau lipite de placă, iar degetele de ia sunt în aceeaşi poziţie. Picioarele ei c^riioasf ^dul ate se întind de la degetele de la picioare până Ia rotund captiv în slipul galben.

Oare ştie ce-mi face?

Mia a avut dintotdeauna corpul perfect. **excepţie a fost atunci când a început să pară** prea sla^ **în liceu. Sau poate exniî„** M r

se **simtă bine în pielea ei en** 6 întotdeauna a P **nu i-ar păsa de abdomen^?**9^ încredere ca ? **«Li care-i ies din slip. Ori de** A Ina,**.P**u**f**os sau **de colă dau naştere unui mic pliu** ori Se **aşază, şoldurile e**

— Nu te mai uita la **fund** **înnebuni **orice bărbat-** 84 Ul meu

fă-o! strigă ea.

La naiba, m-a prins că mă holbam la corpul ei ca un adolescent excitat. în preajma Miei, exact aşa mă simt. Am 36 de ani, nu 15.

Iar ea nu are decât... 23.

La naiba, Mia are *douăzeci şi trei de anii* De ce gândul mă face să mă simt ca şi cum ar fi trecut un camion peste mine? Ca şi când mi-aş da brusc seama că fetiţa Mia a dispărut, fiind acum înlocuită de o femeie matură. Nu e ca şi când nu aş conştientiza că are 23 de ani, dar îmi amintesc când eram de vârsta ei. încă mă *simţeam* ca un puşti şi cu siguranţă mă purtam ca unul. Abia terminasem facultatea, beam, petreceam *mult prea mult* şi mă purtam atât de nesăbuit, încât este o minune că mai sunt în viaţă.

însă Mia e diferită. Este de zece ori mai matură decât mine la vârsta ei şi nu există nicio scuză pe care s-o pot folosi ca să justific faptul că o doresc după ce m-am împins în ea pe canapea, doar ca să simt fricţiunea corpurilor noastre.

— Garrett... mormăie ea, atrăgându-mi atenţia.

— Da, da, scuze!

îmi strâng degetele de la picioare. Mă sprijin pe palme. îmi împing şoldurile. Când îmi ridic fundul, sunt surprins că nu cad în apă. Lăsându-mi capul plecat, continui să o privesc în timp ce-mi simt gambele întinzân- du-se. Părul ei blond şi lung se unduieşte în briză, vârfurile ude atingând placa, iar ea întoarce capul spre mine cu un zâmbet larg.

— La naiba, ai reuşit!

— Acum ce urmează?

— Acum, apropie-ţi mâinile şi picioarele până reuşeşti să te ridici, rostogolindu-te.

— Ha! răspund eu. Glumeşti, nu?

În mod miraculos, văd cum o face pa *înaintează până când tălpile-i ajung* exa !’.Pa%r, *mâinilor. La* naiba, e *flexibilă! Iar fundul e* SpaH şi din unghiul ăsta. Adică... *fundul e fund* chiar şi dacă stau în cap. ‘ *j*

Când se ridică lent, urmăresc cum picăturile transpiraţie *i se* preling pe spate. Mi-ar plăcea ? rez urma pe care o lasă pe *pielea ei.* *

„Concentrează-te, *Garrett!”*

Îi imit acţiunile, *înaintând încetişor,* de vreme ce gambele mele nu mi-ar *permite niciodată să mă aplec* nici pe jumătate cât poate ea. *în clipa în care dau să mă* ridic, mă sperii când mă *atinge pe braţ. Echilibrân- du-mă, îşi trece palma de pe umărul meu peste biceps şi* i spre mână.

. ~ Ai reuşit! ţipă când mă *ridic complet pe placă,* ţinând-o strâns de mână ca pe o *ancoră.*

. ~ Oh, nu-i aşa *de rău, îi răspund eu, dar nu-idau* drumul.

7" Chiar ai putea fi bun la *yoga.*

Drivirii^1 trage mâna înainte să pot *scoate un cuvânt, i&* dat *ennJ11* SC ’Ginesc. *Este un moment lung şi iocor-* dacă e doa^re totul între noi s-a *schimbat, şi nu ştiu*

— îmi10 mintea mea sau * ea *simte asta.* abţine. Pare rău> Şuşoteşte ea. Dar *nu mă*

Ce?

ţineam să mă7mn^ !ă-Spun înainte ca mâna *de care mi*

Când ies fasu S m Umăr * cad în apă.

s^oTr atat de mult să "o a*uH ’’ a-Ud râsul delicios & râzând, încât nu pot să mă **până şi eu recunosc**

• *arn meritat.o!*

REGULA #9:
O uşă deschisă este o invitaţie.

— Ar trebui să veniţi cu noi mai târziu la Taverna lui Mike, spune mama mea vitregă, zburlindu-mi părul ud.

Tresar când îşi trece mâna peste scalpul meu ars de soare.

— Mia, trebuie să te dai cu mai multă cremă de protecţie solară sau să porţi o pălărie.

Cum pot să-i explic Laurei că fiul ei, tâmpit şi fermecător în acelaşi timp, m-a distras prea mult şi m-a făcut să-mi doresc să i-o trag şi să-l ucid? Fix în ordinea asta.

Chiar n-am avut timp să-mi îngrijesc pielea corespunzător.

— Ăăă... Sigur, îi răspund şi iau o bucată de pepene de pe tocător.

Arunc o privire spre Garrett, care se uită pe telefon. Când mă priveşte în ochi, citesc ezitarea pe chipul lui. Poate dacă-l îmbăt puţin, o să-l ajut să se relaxeze, să uite de *jobul meu secret* şi să cedeze încordării sexuale dintre noi.

— Bine, eu şi tatăl tău ieşim să mâncăm în oraş, iar apoi mergem la Mike’s, spune Laura când mă sărută pe

obraz. Să îl rogi pe Garrett să te aducă m . de karaoke! 1X131
târziu p

În partea cealaltă a bucătăriei, el oftează
eu ma entuziasmez. 323 adanc. [Jt

— Oh, am să fiu acolo!

- Pe mine să nu contaţi, mormăie el. taehl„;S SPin8e “** ᑊnainte

S’ ᑊ"«■

După ce pleacă părinţii noştri, eu şi Garrett ramanem singuri şi atmosfera este din nou stânjenitor de am0?1?13; TL® n°ᑊ pluteşte 0 senzaţie ciudată, depăra am aştepta să flirtăm, ca şi când am fi descoperit accidentai un secret, iar acum nu mai există cale de întoarcere. Şi oresc să văd ce se poate întâmpla în continuare. Bineînţeles, nu-i pot spune *lui* ce simt.

bună este că am trecut peste cele întâmplate I
A’ ar ucrunle tot sunt incomode între noi. După ce dmp *'am*115*
^C’ m*"a *nc^nat placa *şi, nu după* mult
până la urechi ne’am scu^ndat ca nişte *copii,* cu gura suntem

prieteni sigUr daca eu ?i GaITeÎt

Totul este fOart’ Sau CeVa mai mu^ Or* mal pU^D’ minut, să aflu ce C°!
li\zᑊ VI’ea doar *ca,* pentru un să am cea mai în mintea iui_ M,“aş 0,011
încă surioara lui enerv^ ^esPre cum mă percepe el. Sunt o femeie? Dacă sear« T™* Sau niă vede într-adevăr ca pe ultima variantă. ecută ar fi un indiciu, aş paria pe

Chiar dacă nu m-am
“Mă duc Să fac n ITlai simtit *niciodată* astfel, bucătărie. iac un
dus îî . . r»
«. *’ 11 spun când ies din
scări. Chiar “Xesă !nalizează când g8 ^Pt SP*
>> niă uit înspre el ş*

privirile ni se întâlnesc. Nu zăbovesc prea mult, dar este uimitor cât se poate transmite cu o singură privire. întrebarea este... Ce i-am transmis mai exact? L-am invitat să vină şi să mă observe? Să facem duş împreună? Să mi-o tragă?

Nu pot să nu mă gândesc la asta cât timp mă pregătesc să intru în duş, simţind un mic tremur în oase. După ce ajung în baia de la etaj, dau să închid uşa în urma mea. dar dintr-un motiv oarecare, decid în ultima clipă să o las întredeschisă. De ce? Din punct de vedere logistic, deoarece părinţii noştri nu sunt acasă, iar Garrett nu are niciun motiv să urce aici.

De ce am lăsat-o, intr-adevăr, deschisă? Deoarece vreau să cred că el o să se afle de partea cealaltă a uşii.

Ceea ce e o nebunie, pentru că este imposibil ca Garrett să mă privească vreodată făcând duş. Deci, de ce m-aş gândi la asta? Poate pentru că-l doresc?

Când mă dezbrac, mă gândesc la Drake şi la ce mi-a spus când am discutat, la faptul că este voaior, că-i place *să privească.* Doar ideea mă face să simt fluturi în stomac. Cum poate ceva atât de impersonal să-mi pară atât de intim? Ideea de ochi misterioşi aţintiţi asupra mea... ca şi când aş exista doar pentru privirea lui, totul mă face să mă simt mai atractivă şi mai dorită decât orice altceva.

Poate e motivul pentru care las uşa deschisă, introducându-l pe Garrett în locul lui Drake în fantezia mea. îmi imaginez că el spionează prin crăpătura uşii, urmărind cum mă dezbrac. Iar când intru în duşul cu uşile de sticlă şi care oferă o privelişte clară, aproape îi simt privirea pătrunzătoare. Când sticla se abureşte din cauza apei fierbinţi, nu ştiu dacă este acolo, dar sincer, nu m-ar deranja să fie; de fapt, îmi doresc prezenţa lui.

Şi s-ar putea să fie singurul motiv pentru care para duşului din perete şi reduc temperatura apeiţ^j îndrept jetul puternic între picioare. Mă sprijin depe^ închid ochii şi mi-l imaginez pe Garrett - sau pe Drake stând de partea cealaltă a uşii întredeschise, privindu-mj cum mă masturbez cu o asemenea forţă, încât îmi arcuiesc spatele şi scot un ţipăt înăbuşit atunci când finalizez.

După ce fac duş, opresc apa şi mă întind după prosopul care atârnă pe suport. înfaşurându-l în jurul corpului, păşesc pe covoraşul moaie.

Bătăile din uşă mă fac să tresar şi-mi zburdă inima în piept. Se deschide lent, în timp ce Garrett spune:

— Cioc, cioc!

„Ce caută aici? Oare... are legătură cu privirile pe care ni le-am aruncat mai devreme? A venit să... ac cu mine?

Nu, nu, nu!”

Cu gura căscată şi mintea înceţoşată, apa picurând de pe mine pe covorul din baie can intră în încăpere. Păşeşte spre mine până se opre doar câţiva centimetri. Abia îi ajung până la umeri, trebuie să-mi ridic privirea ca sa mă uit în ochii ui.

— Ce... mormăi eu prosteşte.

El se apleacă atât de mult, încât mi se taie res^ t ţia şi nu-mi vine să cred ce se întâmplă. Adică, am uşa deschisă, invitându-l în mod subconştient, DU-l * ^nd am plecat din bucătărie, i-am transmis din pHvl avea nevoie Nn° Şi i_am dat toate sernnele că nu ar trebui del∘C Subtilă în Privinta aSM' ¡şi lipeşte corpul de al meu U^"nSă frate,e nieU .** jtât un prosop, aplecându-se *tau*™ P ce nu am Pe m,n j e d rile noastre sunt pe cale să se ' mai midt» Pană când gur t^ngă.

Degetele mele tremurânde scapă prosopul care îmi cade la picioare, lăsându-mă goală în faţa lui G^rrett. Excitarea şi briza rece îmi întăresc sfârcurile care se aţine delicat de tricoul lui. Un zâmbet ştrengar îi ridică un colţ al gurii, dar privirea lui rămâne concentrată asupra mea.

Apoi, chiar în clipa în care cred că urmează să mă sărute, începe sa se retragă. Confuzia îmi distruge creierul şi mă încrunt. Se mişcă până se retrage de tot, iar eu îmi cobor privirea ca să observ sticla cu lichid din mâinile lui.

- Scuze! spune el cu un zâmbet şiret. Am rămas fără săpun în baia de la parter.

Rămân din nou cu gura căscată, dar înainte să iasă din baie, îmi priveşte trupul gol. Apoi, o expresie victorioasă îi luminează chipul când se întoarce cu spatele şi pleacă. Iar eu stau pe loc, uluită că l-am lăsat să mă păcălească.

Din nou.

Taverna lui Mike este mai jos de casa noastră. Se lasă întunericul până când eu şi Garrett plecăm, îndrep- tându-ne într-acolo. De fiecare dată când trece o maşină pe lângă noi, se bagă între mine şi stradă, ţinându-mă lângă el ca şi când aş fi un bebeluş care riscă să ţâşnească în faţa unei maşini în mers. Chicotesc de fiecare dată când se întâmplă asta, dar, în sinea mea, îmi place.

Părinţii noştri stau la o masă din spate şi ne zăresc imediat. Ne fac semn să ne apropiem şi, ca de obicei, nu sunt singuri. Când văd un chip nou la masă, mă opresc. Nu pentru că nu ştiu cine este, ci pentru că zăresc un tânăr arătos şi pe mama mea vitregă care îşi ţine braţu Pe spătarul scaunului. îmi dau seama chiar înainte s

apropii de grup că încearcă să-mi facă lipea a cu un băiat chipeş de vârsta mea.

Mama mea vitregă este sociabilă, ceea minunat pentru tata, care tinde să fie cam singurî e Este drăguţ să-i vedem cu prieteni şi bucurându-sedin plin de viaţă, chiar dacă el pare întotdeauna mai obosit decât înainte - un semn că încă este afectat de cancer.

— Mia, vino să stai aici! strigă Laura. Vreau să cunoşti pe cineva.

Tipul zâmbeşte şi îmi face stângaci un semn din mână. Garrett este atent la mine şi la străinul nou spre care sunt îndemnată.

— Bună! mă bâlbâi eu.

ei pent^US. mUtă *SC3Un ʼ,ăsându_1* *Pe cel dintre astfel* scaun rămas *liber la masă*

e lângă tata şi, lalt iarrett suntem cât mai *departe unul de celă-*

a i este un lucru bun, *dar tot sunt nespus de*

dezamăgită.

Garrett se uîtâ a?ez» ridic *privirea spre el,* iar umerii încordat *m ^ne' cu* *maxilarul încleştat şi* pare gelos. 1 aca nu l"a$ cunoaşte, aş *spune că*

— Mia, el P D

Todd. Tocmai a termîeS% ^ste *Marcia şi-al*

a,,““

Păr bogat şi brunet şi ochi „

Recscj ga p ^UrXnX8eob?C,^nXa1mea

- Nu e fiica râsuna Pesf' "^^^«nd-arginhu.

Toţi tac şi privirije

ceilalţi de la masă, mâ uit*« »nuu

01 cu ocH^rett' ca toţi

ar> în timp ce*

se face mic de ruşine, de parcă abia şi-a dat seama ce i-a ieşit pe gură.

- Bineînţeles că este, îi răspunde Laura, cuprin- zându-mă cu un braţ.

Restul işi reiau discuţiile şi, în vreme ce Reese şi Laura vorbesc despre şcoală şi pensiunea părinţilor lui de lângă lacul din apropiere, mă tot uit la bărbatul care stă supărat în celălalt capăt al mesei. Ce naiba a fost asta? Brusc, este posesiv şi gelos că mama lui mă consideră fiica ei. Până acum nu a fost o problemă.

Ba chiar îmi place când Laura spune că sunt fiica ei. Nu-mi amintesc de propria mamă, dar, din ce mi-a fost povestit, era minunată. Asta nu schimbă, totuşi, faptul că ea nu există în amintirea mea. Iar Laura a fost cea care m-a însoţit în excursii, mi-a cumpărat primele absorbante şi m-a dus la cumpărături pentru balul de absolvire. Nu a avut o fiică, iar eu nu am avut o mamă... Aşadar, cui îi pasă dacă spune că sunt a ei?

Cred că singurul motiv pentru care bănuiesc că a luat-o razna Garrett este că a făcut situaţia prea ciudată, având în vedere ce s-a întâmplat între noi în ultimele douăzeci şi patru de ore. S-a născut o energie sexuală într-un loc inexistent până acum, iar nouă ne-ar fi mult mai uşor să o gestionăm dacă părinţii noştri nu ne-ar trata ca pe doi fraţi de sânge.

Chelneriţa ne aduce băuturile, iar Garrett rareori îşi mută privirea de la mine cât eu şi Reese discutăm. Dintr-un motiv necunoscut, vinovăţia mă roade, mai ales când mă face să râd sau îmi atinge braţul. Reese este inginer de software şi visează să lucreze la Google. Spune glume surprinzător de bune, dar, în afară de asta, între noi nu există nicio atracţie. Indiferent cât de bine arată, nu mor de nerăbdare să-l văd dezbrăcat.

După al doilea rând de băutun, chelneriţa adu lista cu melodii pentru karaoke şi nişte foi de hârtie pe care să le completăm. O apuc entuziasmată.

_ Oh, nu! începe! spune tata când mă vede că mă uit la lista de cântece.

- îţi place karaoke? întreabă Reese, părând puţin neliniştit. w

_ Ador karaoke! îi răspund, fără sa-nu ndic privirea.

- Grozav! Deci ştii să cânţi?

Râd.

— Habar n-am să cânt.

Când mă uit la el, pare stânjenit.

- Ce-i? întreb eu. Este karaoke. Trebuie sa prost!

— Nu eşti... jenată? .

Râd din nou. De-ar şti care-i jobul ineu a ev Mă uit la Garrett, care de data asta gelozie. Cumva, rânjeşte la mine. Apoi, datina inspiră adânc. Probabil că se pregăteşte să critic f care cânt, dar nu-mi pasă. *Iubesc* karaoke şi nici el nu-mi poate strica dispoziţia. je

. ^ntre timp, notez patru cântece pe mica bucat hârtie şi i-o înmânez chelneriţei.

- • “ Ş1 shoturi de Fireball, te rog! îi sing întorc spre el cu

oTnrân meSC! SpUne Reese>

Râd din nou Ceană ridicată, Nu beaU **

REGULA #10: Este mal bine să fii un pervers care îşi iubeşte sora vitregă, decât un nesimţit nepăsător de mare clasă.

Mia cântă îngrozitor. Acum îşi mişca fundul pe o versiune dezacordată a melodiei „Dancing Queen”, cea mai proastă pe care am auzit-o vreodată, dar, brusc, mulţimea a prins viaţă. Toţi aplaudă, dansează şi cântă, iar ea pare să nu aibă nicio grijă.

în pantalonii scurţi de blugi şi bluza ei înflorată, radiază când vocea stridentă i se aude prin cameră. Pare cu adevărat liberă, ţopăind cu microfonul în mână, iar eu nu-mi pot muta privirea: nici de la zâmbetul ei, nici de la şoldurile care-i tremură ori de câte ori sare.

Când mă uit la *nenorocitul* de Reese, la grupul Ivy League din celălalt capăt al mesei, el afişează o grimasă stânjenită şi priveşte fix în ecranul telefonului. Vreau să i-l iau şi să-l arunc în carafa cu apă de pe masă. Tipul nu e deloc genul Miei. Pare al naibii de anost, iar ea s-ar plictisi de moarte cu un individ ca el.

Nu sunt gelos. Nu despre asta e vorba. Doar că nu-mi place de el şi, indiferent ce s-a întâmplat săptămâna asta, Mia face parte din familie, iar eu sunt fratele mai mare care o protejează. Nu-mi place ideea că un tip oarecare primeşte un bilet gratis spre chiloţii ei doar pentru că a absolvit Universitatea Yale, iar părinţii lui deţin o pensiune lângă lac.

A â Mia se întoarce ta masâ, o
apíaudim CandMra ,ecăciune Cu obrajn
• ea îace o mica v de -enă pe
„Vuîît. are \ <& te distrezi şi sa nu-Vpese^
Orator sâ poV
«e-le'»ro'8' 7wS' st®« V"'
- ®'?iOi»w®isew'

Ea se aşază lângă *nenorocitul* de Reese şi comandăm un rând de băuturi înainte ca părinţii noştri şi ai lui Reese - să decidă să încheie seara, îmi dau seama dintr-o privire că Mia nu este pregătită să renunţe. Mai are trei melodii de cântat.

Aşadar, le spunem la revedere, iar când toţi se ridica şi se îndreaptă spre uşă, rămân pe loc. Dacă nenorocitul de Reese rămâne, atunci asta o să fac şi eu.

Când mama ajunge la uşă, mă strigă:

— De ce nu vii cu noi? întreabă ea, iar eu "uni încleştez maxilarul.

_JJ“°las .peMiasingură.

du-măspreea foi *răspunde marna, trăgân-* __ li ‘ cu Reese.

Şi simplu *fiiCa pe* ăsta? Ai de *gând să-ti laşi* *Pur*

Tresare oniPania unui *străin?*

__Jn
al doilea rând, nu ^*a este o persoană adultă, *toată* lumea o cunoaJ S'?gură- Se *află intr-un bar, un** ultimul rând... K^când era în clasa a III-a. î» Adică, mă bucur că în^‘ dln senin atât de protector, drăguţ că ţi-ai! *n Marş«, vă f *J le*
Poate trebuie rolu> d' 4e Xi mate, *r
ransoarea ei.

- Poate că ar trebui să-ţi iei ceva mai în serios rolul de *mamă.* Nu plec de aici.

Spunând asta, mă îndepărtez de ea şi iau vinovăţia cu mine. Nu am vrut să mă răstesc la mama sau să o învinovăţesc că este o mamă rea, dar nu ar înţelege niciodată cu adevărat de ce nu aş putea să o las pe Mia în urmă. în jurul nostru plutesc o mulţime de întrebări fără răspuns în ceea ce ne priveşte pe mine şi sora mea vitregă, iar acum mă aflu în punctul în care ori rezolv situaţia şi fac ceva cu tensiunea dintre noi, ori pur şi simplu părăsesc oraşul şi încerc să o ignor.

Cred că ştim cu toţii ce variantă o să aleg.

Când mă întorc la masă, Mia râde la vorbele lui Reese şi mă calcă pe nervi.

— Ce e atât de amuzant? mormăi eu, nereuşind să par neafectat de prietenia lor bruscă.

— Oh, nimic. Doar îmi povestea cum a trebuit să-şi folosească buletinul fals la facultate.

— La facultate? Câţi ani ai?

— Fac 23 în august, răspunde plin de sine.

îmi mut privirea la Mia, dar e prea ocupată să-şi muşte buza şi să învârtă paiul în băutură ca să ma privească la rândul ei.

Âsta-i genul de băiat care-i place Miei? Un tip isteţ, apropiat ca vârstă, care probabil nu e un bou irascibil ce deţine un club de sex şi nu a privit-o masturbându-se nu o dată, ci *de două ori,* fără ca ea să ştie.

Da, m-am furişat la etaj şi am aruncat o privire când făcea duş, dar undeva în mintea mea bolnavă şi dementă, am crezut că dacă a lăsat uşa întredeschisă, de fapt, *m-a invitat să o fac.* Iar după privirea pe care mi-a aruncat-o înainte să urce la etaj, care-mi striga *tra- ge-mi-o,* cine m-ar putea învinovăţi?

Poate că ar trebui să îi *las în pace. Nu o să* >j tavernă; trebuie să mă asigur că ajunge acasă în ranţă, dar probabil c-ar trebui să găsesc un colţ r * unde să nu fiu a cincea roată *la căruţă.* *as*

Chiar în clipa în care mă forţez să *plec de* lângă ei MC-ul îi strigă numele pentru încă o rundă de *karaoke Ea* radiază când sare de pe scaun, iar clienţii care stau în jurul barului ovaţionează când o văd *alergând spre* scenă.

Când începe muzica, recunosc *imediat melodia.* „Criminal”, cântată de Fiona Apple. Nu e *tocmai acelaşi* ritm ca al celor de la ABBA.

Simt cum îmi înţepeneşte *spatele când o văd cum* apuca stativul microfonului cu ambele mâini *şi-l ţme* lipit de corp. Oh, la naiba! După cum se *leagănă pe ritm.* îmi dau seama ca o să-mi fie greu să *privesc. Nu pen* că este înfiorător sau pentru că ea cântă *la fel* de 5 înainte, ci pentru că ochii mei nu o să fie *s ^n ^lir J^I ^re* s-o devoreze pe sora mea vitregă mult prea *atrag* pentru binele ei.

Nu îmi mut privirea nici *măcar o secunda* cat . cântă - tot fals - în timp ce îşi *leagănă şoldurile*
că de stativul microfonului. Mulţimea o aPreC1 uin şi fluierând, iar asta o încurajează *să conţinu*
- întotdeauna e aşa? mă întreabă *Reese din *Pfe;*

îngheaţă sângele^ vene ZâmbeŞte SpFe

El **râde deauna,11 răspund** *sumbru.* **I**

odată cu ea. 8rQ2avă. Pariez că nu te *plictiseşti nici'*
O **urmărea cu** **1 ’**
ată masă cu microfonul *Pre cea mai** *apropo* **98** *dansând în genunchi*

şi înnebunind mulţimea. Două doamne mai în vârstă îi aruncă în glumă nişte dolari, iar ea râde şi cântă.

Poate că e îngrozitor cum cântă, dar prezenţa ei scenică este perfectă. Luminile ambientale o adoră, iar ea are o abilitate înnăscută de a controla incredibil mulţimea. Aşadar, poate o carieră în muzică n-ar fi tocmai potrivită, dar e clar că locul Miei este pe scenă.

- Niciodată... răspund eu, dar când mă uit din nou la Reese, îl văd iar atent la telefon. •

Să-l ia naiba pe băiatul ăsta! întorcându-mă spre Mia, o urmăresc terminându-şi cântecul şi, când mulţimea o ovaţionează, îmi fac mâinile pâlnie la gură şi chiui cel mai tare. îşi ridică privirea la mine şi ochii îi sclipesc de entuziasm când îi întâlnesc pe ai mei.

Asta-i clipa în care decid să nu mă mai opun dorinţelor corpului meu. Este clar că vrea să i-o trag. Şi presupun că dacă asta doreşte trupul meu - clar că vrea şi al ei - departe de mine este să rezist unei asemenea puteri de convingere. Atracţia proaspătă dintre noi este pur fizică, deci am putea la fel de bine să scăpăm de ea. A spus că nu a mai făcut-o de mult, aşadar, probabil e vorba de agresivitate sexuală reprimată şi de o doză mare de dispreţ care s-a adunat de-a lungul anilor, dar, orice ar fi, pariez ca va fi o partidă extraordinară.

Când revine la masă, mă ridic să o întâmpin. Măgarul de Reese tot nu este atent. Aşadar, o apuc pe Mia de talie şi o trag spre mine. Ea face ochii mari.

— A fost incredibil, mormăi eu încet.

— Mulţumesc, îmi răspunde cu îndoială.

Probabil e bulversată că nu râd de faptul că ea cântă ca o cizmă şi o ţin o idee prea lipită de mine în public.

Aşa că mă aplec şi îi şoptesc la ureche:

— Pleacă cu mine. Acum!

Mia face ochii şi mai mari la îndemnul meu rios, cercetându-mi privirea ca şi când ar încerca firme ce insinuez.

— De ce?

— Ştii de ce, îi răspund în şoaptă.

— Nu vezi că am o întâlnire?

— Nu ai. Eu te-am adus aici.

— Ei bine, îmi place de *el,* îmi şopteşte, iar eu mâ uit confuz la ea.

Au!

- Nu-i adevărat. Crezi că tipul ar putea să-ţi ofere ce-ţi pot da eu?

Mia tresare şi se retrage, dai nu o as îndepărteze.

— Ţi-am spus că nu vorbim despre as a. tachinat destul. S-a terminat! •{a

— Mia, nu te prosti, zic eu, simţindu m răbdării.

— Cred că-mi place să te văd atât de gelos, punde cu un zâmbet şiret. .ŋj h

De data asta, reuşeşte să se retraga, masă ca să se aşeze lângă Reese. t,eIlin

— Avem nevoie de tărie, bolborosesc şi îi chelnenţei, comandând o carafă de bere şi un r Fireball, pe care Reese îl acceptă de data asta. . **două mXdiiSeFu Psunt Săi treaCă** mai ir'

vânt ian, în timp ce z« OinOtOS nu-i acorde multă **de ReeSe** **Co ,,rj câ^**

revine la masă. La nn ’ oferindu-i-o doar atunC .j 100 n m°nient dat, mă întorc ca

găsesc cu un braţ în jurul ei, şoptindu-i la ureche ceva care o face să zâmbească.

Brusc, ştiu cum se simte un câine posesiv când intră cineva pe teritoriul lui, atingând ce-i aparţine. Trebuie să-mi reprim impulsul de a mârâi şi a mă încrunta ia ei. Dar ce drept am să spun ceva? Mia nu este a mea; nu am nicio intenţie să o fac a mea, nici oricare alta. Aşadar, de ce să-i răpesc şansa la fericire pentru orgoliul meu încăpăţânat?

- Trebuie să merg la toaletă, bâigui eu, deşi nu mă aude nicîunul din ei.

La pisoar, mă resemnez să plec, gata să-mi abandonez egoismul, indiferent cât de beat sunt sau cât de mult îmi doresc să rămân.

Când ies din toaletă, aud vocea lui Reese pe holul care duce spre uşa din spate.

— îţi spun că ea e! exclamă la telefon.

Mă lipesc de zid ca să nu mă vadă că trag cu urechea.

— Nu, nu am întrebat-o daca face chat, dar uită-te la fotografiile pe care ţi le-am trimis. Sigur este WickedKitten.

Mi se face pielea de găină pe braţe şi gât.

— Băiete! râde el. Bineînţeles că o sa i-o trag! A încercat să-mi atingă scula toată seara. Imediat ce scap de fratele ei dubios, o duc la mine acasă. Pun pariu că o să mă lase să o filmez şi o să-ţi trimit apoi totul.

La naiba cu individul ăsta! Sângele mi se încinge într-o secundă şi mă îndrept spre el cu un rânjet diabolic pe buze.

— Dă-mi-1! îi strig eu.

îi smulg brusc telefonul din mână fără vreun avertisment.

— Omule, ce naiba?

îl arunc pe podea, iar pe el îl izbesc de zid

- Ascultă-mă, rahatule! Nu-mi pasă ce naib văzut sau ce crezi tu despre Mia. Dacă încerci să o aţin • îţi promit că-ţi rup mâna, înţelegi? 5

Mă împinge, dar sunt mai puternic şi mai hotărât aşa că-l ţintuiesc de perete cu antebraţul pe gât.

— Este foarte evident că vrei să i-o tragi surorii tale, perversule! reuşeşte el să spună, deşi îl strâng atât de puternic, că abia mai respiră.

— Da, ei bine, prefer să fiu un pervers, decât un măgar.

— Garrett! strigă o voce cunoscută de femeie dinspre intrarea în hol. Da-i drumul!

Mă retrag instinctiv, uitându-mă la ea şi întrebându-mă cât a auzit din conversaţie. Reese scuipă şi tuşeşte, încercând să respire şi se întinde după telefon.

Dar Mia ajunge la telefon înaintea lui şi, când să îl ridice de Ia podea, întreabă:

— Eşti bine?

Apoi se uită la ecran ca să-şi vadă propriile foto grafii, pe care amândoi le observăm cu claritate. s e evident că ea e în poze, dezbrăcată şi întinsă pe salteaua patului ei. Văd cum Mia se albeşte la faţă şi mijeşte oc ll-

îi înşfac telefonul din mână şi i-l întind lui Reese-

— Şterge-le! Acum! urlu eu.

calmează n‘emk între noi- în «mP ce Re€Se * calmează nem şcandu-Se cu telefonul în luminat. VOCea mea vuieşte prin holul slab

în cele din urmă, înc ,

uit cum dispar fotografiile Să apese butoanele şi nlâ

- Tu erai, nu-i aşa? o întreabă Reese. Eşti star porno, corect?

— Nu sunt star porno, răspunde ea.

— Da, ei bine, nu contează. Te dezbraci pentru bani.

- Destul! strig eu, dar el mă ignoră.

Ştiu că e umilitor cum îi vorbeşte, confruntând-o cu fotografia şi trimiţând-o prietenilor lui, iar asta mă face să vreau să-i car numai pumni în faţă.

Apoi, se întinde spre Mia şi eu văd roşu în faţa ochilor.

— Să plecăm de aici, spune el. Deja ştiu ce tarif orar ai, dragă. Pot să te plătesc.

Pumnul mi se mişcă de la sine, lipindu-se de maxilarul lui cu un pocnet răsunător. Timpul se opreşte o clipă când eu şi Mia ne uităm la el. Apoi ne privim simultan unul pe celălalt, energia momentului trezin- du-ne imediat.

Reese scânceşte de durere, iar eu o iau pe Mia de mână şi o scot în grabă din bar. înainte să ieşim pe uşă, ea îi strigă repede peste umăr:

— Du-te dracului, Reese!

REGULA #11: Un adevăr în schimbul altui adevăr.

— Mia, aşteaptă! strig eu, dar ea se îndreaptă grăbită spre casă.

După ce ani ieşit în fugă din tavernă, Mia a evitat să mă privească. A luat-o la goană pe drumul întunecat şi lung care duce spre casă, iar eu nu mă *pot gândi* decât la oamenii care pleacă din bar după prea multe pahare şi nu văd femeia scundă şi furioasă care merge *prea* aproape de şosea.

sfârşitfdin^r““ a^ngem în *fa ţa casei* *o prind, ¡n* tit să o las să nl S grăbe?te sPre uşă, dar nu suntprega- retrage *repede* ° *SPUC 03 să* ° °*Presc*>

-&Xnrnăînpa Ce’Gan-ett/

• Ce naiba am *fâcut?*

Se întoarce *sort* •

— Nu o să mă rnine cu *lacrimi de furie în ochi.*

goală? Sau pentru că anr^ pentru *fotografiile în care apar* că sunt*3 mă fo,OSeas^a^î *m~am* *îndrăgostit de un bou* sunt model de chat?' a se lăuda? Sau pentru

Rosteşte lent îн

,^ntrU fi neVOi‘ Sâ « ocupi

— Nu vreau să te critic, Mia. Chiar asta crezi despre mine? Că nu fac altceva decât să te tachinez?

Pare şocată.

- Asta *e* tot ce faci! strigă ea. Ei bine, aşa era înainte, dar te-ai purtat foarte ciudat săptămâna asta. Parcă nici nu te mai recunosc.

— Aşadar, m-am schimbat. Oamenii nu au voie să se schimbe?

— Ce-ai vrut să spui cu *hai să plecăm împreună* şi că poţi să-mi oferi ce el nu poate? Ştii... Reese avea dreptate. Chiar vrei să mi-o tragi, dar nu pot să înţeleg de ce. Situaţia asta... orice ar fi... nu a mai existat până acum.

Sunt prea ocupat să mă uit la buzele ei în timp ce ţipă la mine furioasă şi a naibii de simpatică. Mă distrage doar să o aud vorbind despre cum vreau să i-o trag. Sunt puţin beat. Ea e foarte beată.

în subconştient, ştiu că este greşit, dar nimic nu mă împiedică atunci când mă ating de ea, împingând-o în zidul casei şi apropiindu-mi gura la câţiva centimetri de a ei.

— Aş vrea să ştiu de ce, dar nu mă pot abţine să nu mă gândesc la tine. Nu mă înţelege greşit - încă mă enervezi. Eşti a naibii de răzgâiată şi nu ştiu dacă vreau să te sugrum sau să te fac să taci băgându-ţi-o în gură. Dar, Mia, când am văzut fotografia cu tine, mi-am pierdut cumpătul. Nu-mi pasă că eşti sora mea vitregă şi nu-mi pasă că eşti model de chat.

Gurile noastre se unesc cu o energie fantastică. Are gust de fructe de pădure şi scorţişoară. îi apuc între dinţi buza inferioară, trăgând de ea doar cât să o fac să scâncească. îmi răspunde la fel de vulcanic, apucându-mă de ceafă şi trăgându-mă mai aproape, în timp ce limbile ni se încâlcesc şi corpurile ni se ating. Suntem frenetici, devorându-ne unul pe celălalt, mâinile şi buzele luptând

pentru cât mai mult contact posibil. 0 sărut pe gât lobul urechii, pe piept, iar ea bâjbâie după catarai^ curelei mele.

Dumnezeule, ce gust savuros are! Mă simt în |argt]| meu când o sărut şi, totodată, parcă aş descoperi o noui latură a ei. Mă face să vreau să aflu *totul* despre ea. ca propria gură.

îi opresc mişcarea mâinilor în dreptul curelei când mă aplec şi o apuc de coapse, ridicând-o până îmi cuprinde talia cu ele. Geme când îmi simte erecţia frecân- du-se de ea. Apoi o duc în spatele casei, către uşa de acces în subsol. Gurile noastre nu se dezlipesc nicio secundă.

Imediat ce o deschid, intrăm împiedicându-ne şi o duc direct în dormitor. Fără să aprind lumina, o întind pe saltea.

Am nevoie de tine, Mia! *Habar n-ai cât* de tare!

mine *nevoie tlne- str'gă şi se* întinde după

din nou^gât Căma?a înainte *să mă urc pe ea şi să o sărut* ce-i sa^zagXuTjgită.d¡n cauza *gândurilor, în timp însoţit* de o marp *d*

o P !pa1' iar un sur P^s de senzaţii ţumit că, până la o entuzias ţn mă acaparează. Sunt mul- mine şi pentru noi U ™ă> Se înt*âmplă. în sfârşit, pentru privesc.* Un adevăr DPnt USpin^n^ ,ar eu *opresc şi o*

Mintea m« Un iviiinea mea se chim * vreau decât să continui să in^*eagă* cuvintele. Nu

-Ce?Da, sigur at,n8 Ş> să o sărut.

Apoi revin la ea ridi a îPna^rHSUtirhU1 a Să'i *,pot '"a*

"ir'' ** dându-i la o*

■ncordează, *fund* prizonier, >n gură. Scula mi se *nUui*

Pantalonilor, iar

mâinile ei sunt încă acolo, zăbovind în jurul curelei, şi eu *o implor* să mă atingă.

- Bine, spune-mi adevărul, zice ea cu un suspin, în timp ce-i strâng sfârcul roz al sânului drept între degete. M-ai urmărit azi cât am făcut duş?

- Da, îi răspund fără să ezit, iar reacţia ei este un geamăt slab, ca şi când s-ar excita la ideea că o privesc.

- Ţi-a plăcut, drăguţo? Vrei să te privesc cât te masturbezi?

— Îhî, îmi răspunde, muşcându-şi senzual buza.

— Bun, pentru ca-mi place să te privesc, Mia. îmi place să te privesc cum te joci cu păsărică ta frumoasă.

îmi cobor mâna pe tnipul Miei până ajung să o ating în partea de jos a pantalonilor scurţi şi-mi strecor două degete între ei şi chiloţii umezi.

— Garrett, atinge-mă, te rog! strigă ea din nou.

Este prea uşor să-i dau la o parte pantalonii şi chiloţii ca să ajung la buzele umede. îmi place să-i simt pielea catifelată şi netedă. Când îi găsesc clitorisul. îi înăbuş ţipetele cu gura, sârutând-o pasional, dar nu mă opresc din a-i mângâia punctul sensibil. îşi împinge şoldurile în mâna mea, ridicându-se uşor de pe pat.

îşi ia mâinile de pe cureaua mea, dar nu-mi pasă. Oricât de mult aş avea nevoie de asta, pot să aştept. Vreau să o explorez centimetru cu centimetru înainte să-mi atingă penisul.

Dumnezeule, simt cât de strâmtă este fără sa o penetrez. Nu mă pot abţine să nu-mi introduc degetul mijlociu în ea şi, pe toţi sfinţii, vaginul ei este aproape prea strâmt chiar şi pentru un singur deget.

Mia scânceşte, împingându-şi şoldurile mai sus, spre mâna mea.

— Ce bine mă simt!

— Ce strâmtă eşti, Mia! îi şoptesc pe gât.

Răspunsul ei este un râset delicios, „ sămtându-i gâtul. ' re'1 gust

- Ei bine, asta încercam să-ţi spun. Ăsta-i adevă^i meu.

— Care? Că eşti strâmtă? răspund eu, râzând.

— Că sunt virgină, idiotule!

încerc să râd din nou, dar nu reuşesc. în schimb, înţepenesc şi-mi cobor privirea la Mia, vrând să-mi dau seama dacă glumeşte sau nu. Degetul meu mijlodu e băgat până la monturi în ea.

— Ce? Vorbeşti serios?

Ezită să zâmbească.

Vniam zi Da' "U eSte mare îucni- îmi *doresc să fac sex. voiam doar să ştii.*

retra& mâna din pantalonii Miei şi mâ

Mă conrT ♦ easUî)l a ei> astfel încât să nu ne mai atingem. o înţeleg n 3tent *în ^orinaţia nouă, chinuindu-măsâ* întreabă năr*

^an<^ te *sperii din cauza asta? mâ* mea. *an nerăbdătoare şi deranjată de reacţia*

îmi scapă un sunet gutural când mă îndepăd brusc de ea.

_ "aiba, Mia! Cum...

De ce cont

sau a cincizecea oară-; •Cui " Pasa că o fac prima dată

nevoie de^',arnu vrei?

. „ Dar fiind o răz„- *C ,pă de gândire bine?*

Mă apucă de talii» • ^aiată încănă*-' * i»x

mei în tinlp ce ' » nu mă ascU"i

P « şopteşte. de nune, uitându-se în ochu

rITi;nuţi'aplăcut-' închid ochii. De ce trebuie să ne oprii**?

— în primul rând, pentru că eşti beată. Şi nu pot să fac asta cu tine acum.

— Dar urma să...

- Mia, nu poţi să-ţi pierzi virginitatea cu fratele tău vitreg de 36 de ani. Pur şi simplu... nu poţi.

— De ce?

— Deoarece nici măcar nu-ţi place de mine. Eşti excitată pentru că flirtez cu tine şi te ating ca să te simţi bine, dar mai târziu o să regreţi. Te asigur.

— Ce-ar fi să nu-ţi faci tu griji pentru mine şi să-mi laşi mie decizia pierderii virginităţii?

— Bine, dar realitatea e că suntem beţi, spun eu, puţin uşurat că am o scuză întemeiată să pun stop.

Nu înseamnă că nu vreau să i-o trag Miei pentru că e virgină. De fapt, îmi place ideea că sunt singurul bărbat care a atins-o. Singurul care îi simte trupul pe dinăuntru. Să o umplu şi să ştiu ce sunete scoate în timp ce o penetrez.

Dar adevărul adaugă un alt strat de complexitate situaţiei confuze dintre noi. încă nu sunt gata să diger totul.

— Haide, mormăi eu, dând la o parte pătura ca să ne putem înveli. Amândoi trebuie să dormim ca să ne trezim din beţie. Şi o să discutăm despre asta mâine.

Se bosumflă, dar văd că îi este somn.

Aveam dreptate. De îndată ce-şi lasă capul pe pernă, adoarme. îmi iau cămaşa de pe podea şi o îmbrac înainte să-mi schimb blugii cu pantalonii de trening şi să urc din nou în pat.

O privesc un timp cum doarme, încercând să înţeleg cum de cineva ca ea ar putea să ajungă la vârsta asta fără să facă sex măcar o dată. Şi cum naiba ar putea să vrea să-şi piardă virginitatea cu unul ca mine.

REGULA #12: Bărbatulmisterios din mediul online în locul fratelui vitre egoist, de fiecare dată. 0

Primul lucru pe care-l simt când mâ trezesc este parfumul familiar al lui Garrett. Sunt înconjurată de căldură, deschid ochii şi-mi găsesc obrazul lipit ferm de pieptul lui. Poartă un tricou, dar este ridicat suficient încât mâna mea să stea pe abdomenul lui gol.

încă doarme, cu capul înclinat într-o parte şi respiră liniştit. Aşa că îl admir o clipă, uitându-mâ la liniile ascuţite ale pometţilor şi maxilarului şi la curbura perfectă a nasului, la buzele pline pe care acum ştiu că e *uimitor* să le săruţi. Mai ales cu textura aspră a bărbu lui.

eram *destul de m* *Sărut pe Garrett?*
acum că în *sfarsit^''Sa ce este un s^rut'* m,'ne, mă *îngroze^^ !rateează 03 ?î când ar fi atras de* farsă *complicată ry tganduI* 03 ^tul să nu *fie decât o ^hii* în soare o sâ *7°. c/iPa în *alta, o să mă lase cu snnt atat de temătoare Ca ° Proastă- De obicei, nu este prea mare.* as garda *Jos> dar cu Garrett... sPrijinindu-mi H-*
peet alTr degetele Pe>tenfiri°U. ^Pul ?e P^ptul lui,*
P^bdomenuJ binefuc':tfi^ie * Păr care-i «.boari "° nură *se agită în somn.*

Ştiu că, de fapt, nu ar trebui să o fac, dar nu mă pot abţine. Aşa că-mi mişc degetele în sus, pe sub tricoul lui şi de-a lungul abdomenului, ca să-i ating pectoralii.

Geme şi se agită iarăşi. încep să fiu prea curajoasă, dar, pe de altă parte... A recunoscut că m-a urmărit la duş, deci îmi este dator. Devenind şi mai îndrăzneaţă, îmi cobor mâna dincolo de tivul pantalonilor de pijama şi peste marginea umflată a penisului său. Apuc să ating delicat cu degetele suprafaţa tare înainte ca el să se trezească.

Cu un geamăt strident, mă apucă de mână şi mi-o scoate din pantaloni. Intru în panică o clipă, temân- du-mă că am fost prinsă, dar când îmi ridic privirea spre el, se uită la mine cu o poftă sălbatică.

— Nu mai suntem beţi, îi spun pe un ton erotic şi, pentru un moment, îmi lasă mâna pe erecţia lui matinală, împingându-şi şoldurile în palma mea.

Apoi, înainte să meargă mai departe, mi-o îndepărtează.

— Dar tu eşti *tot* virgină, îmi răspunde, iar eu mă scufund dezamăgită în saltea.

îşi trece degetele prin păr, întinzându-se. îi ia câteva minute să se trezească complet înainte să se întoarcă spre mine.

— Isuse, Mia! Cum naiba ai reuşit să ajungi la *douăzeci şi trei* de ani fără să faci sex?

— Ai văzut cum sunt bărbaţii? răspund eu, râzând. Mă întind pe o parte, sprijinindu-mi capul pe mână şi îl privesc insistent. Sincer, întotdeauna mi s-a părut că fiecare tip cu care am avut o relaţie îşi dorea să fie cu mine doar pentru un singur lucru. Voiam să fac sex, dar şi să creez o legătură cu

persoana respectivă, ştii? Voiam să mă simt în largul meu cu el, încât să-i pot spune ce

vreau fără să mi se pară că mă foloseşte, dur şi

doar ca pe ceva în care să-şi înfigă penisul.* " u'‘npllJ El se strâmbă.

— Nu toţi bărbaţii sunt aşa, spune Garrett întorcându-se spre mine.

- Ştiu... îi zic şi mă opresc. Nu m-am simţit astfel cu Garrett. Aş vrea să-i mărturisesc toate fanteziile indecente pe care le-am avut cu el când eram adolescenta. Cum mă furişam în patul lui noaptea şi mă băgăm sub pătură ca să ne putem atinge în secret. De asta, seara trecută ar fi fost perfectă, continui eu.

- De ce? întreabă el. Pentru că eram beţi?

— Pentru că am încredere în tine, idiotule!

Când îşi întoarce din nou capul spre mine, are o expresie neobişnuit de sinceră, autentică, pe care nu o văd de obicei când mă uit la Garrett. între noi, nimic nu e niciodată serios, dar faptul că i-am zis că am încredere în el pare să fi declanşat un răspuns real. Ca şi când m-ar putea lua în serios.

Apoi, se dă repede jos din pat. Erecţia din pantalonii lui a dispărut odată cu pasiunea dintre noi.

— Mia, te asigur că nu sunt cel pe care îl vrei. Nu pentru prima dată. Vrei un tip care să-ţi ofere mai mult decât o aventură de o noapte, care nu e stricat la cap $i care nu este fratele tău vitreg.

Nu-mi vine să cred ce aud. în ultimele două zile. Garrett m-a înnebunit, stârnindu-mă şi făcându-mă să-l doresc, dar acum că m-am deschis în faţa lui şi am recunoscut că sunt virgină, îi provoc repulsie. Oare doar râdea de mine? Tachinându-mă până când mă făcea să-l implor să ne-o tragem.

Sunt o idioată!

- Oh, Dumnezeule! exclam şi sar din pat, uitân- dn-mă la el cu o expresie îngâmfată.

îmi iau repede telefonul de pe podea, unde probabil a căzut în frenezia noastră de aseară, şi-l bag în buzunar.

— Ce este? întreabă el.

— Tocmai mi-am dat seama ce înseamnă totul. Se uită la mine, aşteptând să audă ce vreau să spun. Totul este o glumă pentru tine. O farsă complicată. Ca să mă umezesc şi să te implor, doar ca să mă poţi refuza.

- Nu a fost o glumă, răspunde el, părând ofensat, încerc să te protejez, Mia!

— Ai habar cât de *umilitor* este să fii refuzată de propriul frate vitreg pentru că eşti virgină? Ca să nu mai vorbesc de refuzul în sine!

— Mia...

— Nu! izbucnesc eu, ridicând mâna spre el. Nu ai vrut să fiu cu ţipi ca Reese, dar *tu* nu mă vrei pentru ca *nu am fost* cu alţi bărbaţi. Nu are nicio logică, dar singurul lucru care are sens este că mă chinui şi, oficial, nu-ţi mai permit!

Ies ca o vijelie din camera lui şi fug pe scări, rugându-ma ca părinţii noştri să nu fie la etajul următor, aşteptându-mă. Din fericire, casa este goală când mă-ndrept spre camera mea, trântind uşa, ca mai apoi să mă prăbuşesc pe pat şi să ţip în pernă.

îl urăsc. De ce emoţiile mele sunt o glumă pentru el? Vreau să plâng, să urlu şi să-mi descarc nervii, însă nu pot vorbi despre situaţia asta cu niciunul dintre prietenii mei de acasă. E prea jenant să admit că am fost refuzată de propriul frate. în plus, niciunul dintre ei nu se pricepe să asculte. Sunt prieteni minunaţi cu care sa te distrezi, dar nu am pe nimeni cu care să vorbesc pe bune, să-i împărtăşesc secrete şi în care să am încredere.

Dacă nu cumva...

t telefonul din buzunarul de la spate şi Imi scor oilaSUtă din baterie. După ce îl P(In observ că mai a la apicaţia FlirtyGirl. Nu am mai la încărcat, ma n am mai căutat un client, dar ceva făcut asta niciodai , deranja. Cred că ar asculta

îmi spu« f J " cS „„-mi dor« decât atenţie. iw
cu adevărat. Ş>. 1»»< estt mai s,„c« decât atl».
am sentimentul

Deschid aplicaţia şi-i găsesc numele de utilizator. Este offline. Dar i-aş putea trimite un mesaj. Dacă şi-a activat notificările, o să-l primească. Este o speculaţie, dar sunt disperată - şi mahmură, chiar puţin beată, ceea ce ar putea să-mi explice comportamentul.

Hei!

îl trimit, iar apoi încep să intru în panică. Mesajul pare mult prea sinistru, aşa că-i scriu repede după aceea: **Eşti cumva online?**

Dacă vede, cu siguranţă o să creadă că pur şi simplu caut o oră plătită de video-sex. *Rahat!*

Gratis. Vreau doar sâ vorbesc *cu cineva-*

— Uf! gem şi-mi las faţa să pice în pernă. Sunt jalnică!

Dar, apoi, telefonul îmi bâzâie în mână.

Sunt aici. Spune.

Mă uit şocată la **ecran, după** care-i răspund **repede: Probabil crezi că** **sunt nebună. Am nevoie so** **discut cu cineva.**

Nu eşti nebună. Vorbeşte cu *mine, Kitten.* **Spune-mi orice.** *Te ascult.*

Nu este real. E imposibil să fie un bărbat adevă-Niciunul nu mi-a răspuns vreodată aşa. Nu fără vreo F|uzie că vrea să-mi vadă şi sânii. Doar ca să fiu sigură, discutăm doar prin mesaje în loc să iniţiez un apel video. Oricum arăt ca naiba.

Eşti pregătit pentru o mărturisire ridicolă? îl întreb eu.

Da, răspunde el.

Cred că sunt îndrăgostită de fratele meu vitreg.

Telefonul e liniştit o vreme, iar eu încep să intru în panică la gândul că el *chiar* crede că sunt nebună. De ce am început cu asta? Şi cu un client? Ce e cu adevărat ciudat este faptul că mă simt destul de comodă ca să discut atât de sincer despre viaţa mea privată cu el. Aş vrea să ştiu de ce, dar, sincer, habar n-am.

îi ia prea mult timp să-mi răspundă. Pe ecran nu apare bula care să arate că-mi scrie. E pur şi simplu linişte.

Ţi-am spus câ sunt nebuna.

Ştie ce sim|i? îmi scrie el, ignorând din nou remarca mea „nebună”.

Râd când îi citesc întrebarea. Nu. Garrett are impresia că îl urăsc şi, chiar dacă eu cred că ură este un cuvânt aspru, cu siguranţă nu ştie ce simt. îi spun că este îngâmfat şi enervant, iar el mă face enervantă şi răzgâiată şi, cu toate că acum flirtează cu mine, preferă să păstreze relaţia noastră la stadiul de fraţi vitregi cu beneficii, decât să încerce să o schimbe.

Nu i-aş putea spune niciodată adevărul. Mi-ar râde în fafă dacă aş face-o.

Mâ îndoiesc *de asta,* răspunde el.

Crezi câ fine la tine?

Râd din nou. Nu. Credeam câ poate vrea şi „ culce cu mine şi aproape am fâcut-o aseară, dar apoi

Apoi, ce?

M-a refuzat. A *fost umilitor.*

îmi pare râu!

Nu e vina ta, răspund eu. A fost o prostie din partea mea sâ fiu atât de vulnerabila. Ani la rând, **am crezut câ mâ urâşte.** *întotdeauna m-a considerat sora* **lui mai micâ şi enervantâ,** *deci nu aş putea niciodată* **sâ** *fiu sincera în privinţa sentimentelor mele. Mi-am zis câ, daca mâ considerâ o pacoste, atunci asta o sâ fiu.*

Uau!

Oftând, mă holbez la propriile mesaje, asiniilându-le. Nu-mi vine să cred că-i mărturisesc toate astea, ar, pe de altă parte, este un tip de pe internet *şi* atât. Chiar şi aşa, mă simt eliberată că, în *sfârşit, mă descarc.*

îmi pare râu că-ţi dezvălui atâta. Cred *ca,* **p« simplu, aveam nevoie să discut cu un tip care mâ inr, lege Nu pot să cred că după doar douâ discuţi' m simt atât de confortabilă cu tine. Este o nebunie!**

El scrie o vreme, mica bulă săltând pe ecran'» trmp ce-şi compune mesajul, iar eu aştept nu foarte răbdătoare. în cele din urmă, mesajul apare:

în mld'cfoc n^edjcum'® Wu* **vitre9 e Un 'd‹0>'** *păcat. Mi* **se pare câ nij , ®?ti cu adevărat şl e u te merită. Dar cu mine**

pofi sâ vorbeşti oricând. Şi nu o sâ-fi cer nimic în schimb. Nu am vrut niciodatâ sâ crezi câ te plac doar pentru un singur lucru.

Rămân cu gura căscată. Cum de ştie exact ce trebuie să spună?

Mâ faci sâ îl uit complet.

Bun! răspunde el.

încâ mâ simt prost câ fi-am împuiat capul cu toate problemele mele personale. Chiar îmi pare râu! zic eu.

Nu te mai scuza! răspunde el. **Uite, o sâ-fi spun ceva despre mine ca sâ te simfi mai bine, în regulâ?**

îmi muşc buza, aşteptând să aud ceva, *orice* fel de lucru personal despre Drake. Parcă este o oglindă spre o lume pe care nu ar trebui să o privesc. Şi bănuiesc ce vrea să recunoască, ca de exemplu, că i-a tras-o unei profesoare în liceu sau că a facut-o în trei, ori ceva nu prea jenant. Nu mă aştept nicidecum la mesajul care apare pe ecran:

Nu am fâcut sex de aproape zece ani.

îmi ies ochii din orbite. *Zece ani?* I-am văzut corpul la cameră şi da, era cam întuneric, dar cu siguranţă se afla în formă şi nu are de ce să se ascundă în faţa femeilor timp de un deceniu.

Uau! mă mir eu.

Ai râmas fârâ cuvinte, nu-i aşa?

Cam da, e răspunsul meu. Stai... Eşti **preot?**

LOL. Nu, nu sunt preot.

SAFA
CATE

Atunci... Cum?

Bulele care-mi indică faptul că scrie saltă cât îi ecr aştept răspunsul.

Nu ştiu. *Doar câ am constatat câ sexul nu* mâ satisface. Nu a existat *niciodată o legătură ade. vârată, nicio scânteie. Dupâ o vreme, nu am moi încercat. Şi timpul a trecut.*

Mi se pare că *scoate cuvintele direct din mintea* mea. Sunt sentimente pe care le-am trăit şi eu. Şi, fireşte, nu mă regăsesc în partea cu sexul, dar cunosc foarte bine lipsa unei legături, ca şi când *sinceritatea oamenilor arii* dispărut şi nimic nu mai pare real.

Ştiu exact ce vrei sâ *spui. Este ca şi când... nimeni nu te înţelege cu adevărat.*

întocmai.

Deci stai... zic eu. Clar faci alte lucruri, nu?

Haha, cum ar *fi sâ mă masturbez? Da, o mai foc*

Ai uitat câ m-ai *văzut în act?*
Oh, da.

? răspund eu. *Aproape mi-a sârit din minte-*
53 Uif,? A un o dintre mOi d,n *viaţa mea.*

Pot **sâ.ji maj**

Un s®cret? întreabă el. Bineînţeles.

A fost prima datâ când am folosit o astfel de aplicafie.

Adicâ eu sunt prima ta femeie online?îi răspund cu un zâmbet.

Prima şi singura. M-ai dezvirginat, spune el, iar eu zâmbesc cu gura până la urechi în timp ce scriu răspunsul:

Bun! îmi place câ sunt singura ta fatâ.

Conversând, trece o oră şi jumătate, iar noi nu mai discutăm despre Garrett şi cum m-a umilit săptămâna asta. în schimb, vorbim despre viaţă. Despre lucrurile preferate şi joburile noastre. El îmi povesteşte despre muncă şi prieteni.

Garrett nu mai vine la etaj ca să mă deranjeze cât discut cu Drake. Sunt sigură că a trecut mai departe. Şi este în regulă. Oricum, Drake mă face să am o părere mai bună despre mine.

REGULA #13: Dacă ea te tratează cu răceală, aminteşte-ţi - până şi gheaţa se topeşte.

Garrett

Mă evită. Adică, de ce n-ar face-o? Am umilit-o, am refuzat-o, am facut-o să se simtă de rahat pentru că este virgină, iar apoi am rămas şocat - am aflat în senin că a fost îndrăgostită de mine toată viaţa, iar eu am tratat-o ca naiba.

După discuţia lungă pe care a P' . Poate să ţie, ca *Drake,* ştiu că ar trebui să mă mă urc în alerg. La naiba, acum probabil c-ar r fac ceva maşină şi să mă întorc în Briar Pom m ce o să regret, dar trebuie să o văd. deschisă,

Rolul lui Drake înseamnă că pot fi cartea nevoie, ascultătorul cu braţele călduroase de care dar îmi oferă şi ocazia să împărtăşesc cu ea sec sonale. Cum ar fi pauza de zece ani. Un secre nici măcar cel mai bun prieten al meu nu-l Ştie. *

în ultimele trei zile, întreaga mea lume s-a în Pe

mea vitregă e model de chat. Brusc,

SÎSS- - “ • p.

min să mTurască stă în putere să o det^ să mă uite, purtându-n^ăcâ, rască *adevărat.* Să *O)* nu sunt demn de timpul «;., mai ur^t cu ea. Să-! P Ş1 dtenţia ei.

Dar nu poate decât să mă încânte ideea că Mia ţine cu adevărat la mine. Când a fost ultima dată când am lăsat o femeie să se apropie atât de mult? Ştiu că au trecut mai mult de zece ani.

Nu mă gândesc cu seriozitate la o relaţie cu sora mea vitregă. Nu-mi stă în fire.

E după-amiază când, în sfârşit, fac duş, mă îmbrac şi urc la etaj. în casă e linişte, deci presupun că părinţii noştri au ieşit cu prietenii lor. Sper din toată inima că nu s-au furişat în camera mea înainte să plece şi să o găsească pe Mia dormind în braţele mele.

Când ajung la parter, o văd pe Mia stând singură în salon, ascultând muzică la căşti, în timp ce desenează în jurnalul ei. Zâmbesc uşor când îmi aduc aminte de desenul îngrozitor al pisicii pe care l-a arătat privitorilor în live-ul ei. Diavoliţa în persoană, Betty, se încruntă la mine de pe pervazul ferestrei, ca şi când m-ar împiedica să mă apropii de stăpâna ei.

Când intru în bucătărie, Mia îmi aruncă o privire şi îşi afundă ochii în jurnal. Are o expresie rece şi încă-păţânată. E supărată şi nu ştie că şi-a petrecut dimineaţa confesându-mi-se pe chat. Ar trebui să mă simt prost din cauza asta, dar nu o fac.

„Vai! Sunt un ticălos, nu-i aşa?"

— Nu mai eşti supărată pe mine, nu? întreb eu, rezemându-mă de blatul din bucătărie şi uitându-mă galeş la ea.

Poartă un maiou alb scurt şi o fustă lungă şi înflo-rată. Când nu răspunde, mă apropii şi-i scot o cască din urechi.

— Hei! strigă ea,

— Nu mă trata cu răceală. Este infantil.

— Tu eşti infantil, îmi răspunde furioasă.

— Vrei să vorbeşti cu mine?

- Nu, îmi răspunde şi, sincer, mă întreb aceeaşi fata care abia a mărturisit că esteîndrăgo f e mine.

E clar că nu mă suportă.

— Mă laşi să-ţi cer scuze?

- Nu.

Se ridică în picioare şi trece pe lângă mine spre bucătărie. Nu o opresc şi nici nu o apuc de un braţ, indiferent cât de mult îmi doresc să o fac. Mă uit în linişte cum alege un pahar din dulap şi-l umple cu gheaţă. Apoi, ia o cutie cu suc din frigider şi, chiar înainte să o deschidă, se întoarce ca să mă observe cum o privesc.

— Eşti supărată pe mine din cauză că nu profit de tine, îţi dai seama, nu?

— Nu, răspunde ea, uitându-se, în sfârşit, în ochii mei. Sunt supărată pentru că te joci cu emoţiile mele. Nu înţeleg ce se întâmplă cu tine, Garrett, dar nu vreau sa intru în jocurile tale. Mulţumesc că m-ai protejat aseară de Reese, însă cred că este mai bine să revenim la cum eram înainte.

Se sprijină de blat şi deschide cutia de suc.

Când o privesc, îmi dau seama că nu vreau s revenim la vechii Mia şi Garrett. Tot nu ştiu exact ce înseamnă, dar este singurul lucru care mă ţine pc l°c’ iar când mă uit la ea, o mulţime de emoţii intense pun stăpânire pe mine.

întreb fo
ı
o SeSC
am schimbat subiectul un m PrlV,rea’ dar
nu-i este comod să vorbească eSpre care ,n mOC

- Nu te priveşte, îmi răspunde

_ Te masturbezi pentru ei? îi laşi să te privească ţn timp ce foloseşti jucării?

— Ai recunoscut că m-ai privit în duş ieri. Nu ai dreptul să vorbeşti despre asta!

Fac un pas în direcţia ei, iar ea se uită furioasă în ochii mei.

- Nu e dc mirare că ţi-a plăcut. Eşti o exhibiţio-nistă, Mia.

— Nu sunt! mă contrazice ea.

îi urmăresc mişcarea delicată a gâtului când bea sucul şi, cu fiecare pas pe care îl fac spre ea, ajung intr-un final la o distanţă de circa treizeci de centimetri.

— Ba da.

— Atunci, tu eşti un voaior! izbucneşte Mia.

— Se pare ca ne-am putea distra bine împreună, răspund eu, rânjind şiret.

— Ba nu. Nu o să se mai repete niciodată, Garrett.

— Ei bine, nu înţeleg ce altceva am putea face cu toată atracţia nouă dintre noi, Mia, dar cred că încep să înţeleg. Micşorez spaţiul dintre noi, punându-mi un picior între ale ei când o înghesui atât de mult, încât este nevoită să se sprijine de blat. Nu-ţi vreau virginitatea. Vreau doar să mă joc puţin cu tine.

Tremurând lipită de mine, un scâncet îi scapă printre buze.

— Cum anume?

Zâmbesc mai larg când îmi aplec gura spre gâtul ci. în loc să-l sărut, îi suflu uşor peste piele, urmărindu-i reacţia. S-a înfiorat.

— Arată-mi ce le arăţi lor.

îi ia o clipă să găsească un răspuns şi ştiu că,

folo- sindu-i reacţiile corpului împotriva ei, făcând să-i fie

mai greu să mă refuze când ne simţim joc cinstit. afât de

De ce aş face-o? Ce am de câştigat?

- îţi place să fii privită, Mia. Te excită, nu-i ,

- încă sunt supărată pe tine, zice ea, dar faDtlli că-mi atinge uşor obrazul cu chipul ei îmi spune că este atât de nervoasă pe cât pretinde.

— Aşadar, să terminăm odată. N-o să facem sex ci o să ne distrăm puţin, iar apoi, la sfârşitul săptămânii, revenim la situaţia de dinainte. O să ne scoatem atracţia asta din cap. Eşti ca o mâncărime şi trebuie să mâ scarpin, Mia. îmi dau seama că simţi şi tu acelaşi lucra.

Scânceşte din nou.

— Bine, şopteşte ea, iar eu zâmbesc mândru.

Apoi, îmi cobor privirea ca să *văd gheaţa din* paharul pe care îl ţine în mâini şi îmi vine o idee.

— Scoate o bucată de gheaţă din pahar, îi zic încet.

Ezită înainte să mişte lent mâna. După ce baga degetele înăuntru şi scoate o bucată, aşteaptă alte instrucţiuni. Mă retrag ca să o privesc şi îi spun:

~ Atinge-te cu ea. începe cu pieptul, pe comT,'! inSpiră adânc * a«itat> *>' ghea! *rea* la mine mUră Sub atin8erea rece. Apoi, cu PrlV Piept. îi traKî^t?Că CU încetin'torul cubul de gheaţă J* urmează mişcar^0 parte decolteul maioului, iar ea înj1 aparbrobo^&ând- şi sânii. în urma gheţii»11

După aceea îi dPepÎe,e' du-i sfârcul roz. Măduî»" '? c° parte sutienul, expunân- Mă lupt cu impulsul de a <-? • icneşte în pantaloni- meu că privesc - nu ating° at,n8e. amintindu-i penisului

Mia îşi trece cubul de gheaţă peste sfârc cu un suspin uşor, iar eu văd cum se contractă cu repeziciune, întărindu-se în vârf.

— Spune-mi ce simţi, îi zic în şoaptă.

— Este... intens, şopteşte ea.

— Hai să încingem şi mai tare lucrurile, vrei?

Uitându-mă în ochii ei albaştri ca oceanul, îi ridic materialul fustei. Apoi, îi ghidez în jos mâna-n care ţine gheaţa şi mă uit cu nerăbdare când o trece peste stomacul bronzat şi spre partea interioară a coapselor.

Suspină zgomotos, arcuindu-şi spatele şi respiră sacadat. Gheaţa îi face pielea sensibilă să tremure, oferindu-mi o privelişte minunată. Sunt pe cale să izbucnesc.

Penisul meu erect se sprijină pe şoldul ei şi mă împing uşor în ea, delectând-o cu frecarea după care tânjeşte. Tot ce are legătură cu Mia mă excită. Cum de nu mi-am dat seama până acum? De buzele pline şi pistruii împrăştiaţi ca nişte stele pe pielea ei. De felul în care corpul ei se mulează perfect pe al meu.

Vreau să o ating. *Am nevoie* de asta.

îndoindu-mi degetele mari sub elasticul chiloţilor ei, îi trag spre genunchi şi îi împing mâna spre vaginul ud de la gheaţa care se topeşte. încearcă să se opună, dar în cele din urmă îşi atinge clitorisul, iar eu îmi dau seama imediat, pentru că scoate un ţipăt şi mă prinde de ^raţ, iar trupul i se încordează.

Este al naibii de frumos să o privesc, dar e un chin >ă-mi ţin mâinile deoparte. A trecut prea mult timp.

— Ai păsărică fierbinte, Mia? îi şoptesc la ureche, topeşte repede gheaţa, nu-i aşa?

Ea dă din cap, confirmând. Îmi pun mâna peste a ei şi simt apa picurându-i printre degete când cubul de gheaţă peste labiile calde.

Strecurându-mi degetele printre ale ei, îi mângâi pielea delicată, amintindu-mi de strâmtoarea din jurul singurului deget pe care l-am băgat aseară în ea. îmi pierd controlul.

— Te excită să ştii că putem fi prinşi?

îmi răspunde gemând.

— Cineva ar putea să intre în orice clipă şi să te găsească masturbându-te.

Toarce pe mine, agitându-şi şoldurile înainte şi înapoi, împotrivindu-se senzaţiei de frig ca să îşi găsească plăcerea. Intensitatea gheţii îi face căldura degetelor să simtă totul mult mai profund.

Iar eu nu mă satur să-i privesc chipul cât se apropie de orgasm, iar când scoate un ţipăt, împingându-şi şoldurile în mâna mea, ultima coardă care mă ţine sub control se rupe. Nu mai suport şi, brusc, privitul nu mai este suficient.

Iau un cub de gheaţă din pahar şi-l introduc în gură. Mia face ochii mari când mă vede căzând în genunchi, mânat de o nevoie frenetică. Nu sunt atent sau delicat când îi trag corpul spre gura mea, posedându-i centrul plăcerii cu buzele.

Scoate un geamăt şi-şi înfipp mâna udă în pă[1]^ meu în timp ce se freacă de mine. Gheaţa de pe limba mea o face să se dezlănţuie, iar acum nu există nimic mai bun decât mireasma ei perfectă şi sunetele pe care le icneşte. Chiloţii îi alunecă până la podea şi nu mă mai satur de ea. Nu pot să cred că o ating cu gura. Este o nebunie, dar gustul, mirosul ei şi senzaţia pe care mi-o oferă sunt minunate.

— Garrett! strigă ea.

înghiontind-o în spate, o îndrum spre blat şi, cu o mişcare rapidă, o aşez pe suprafaţa lui cu picioarele depărtate spre mine. Apoi îmi adâncesc chipul între coapsele ei. Gheaţa se topeşte rapid şi totul este exact cum îmi doresc. Nu vreau decât să simt cum are orgasm pe limba mea.

— Dumnezeule, ce gust bun ai, Kitten, mormăi eu între labiile ei.

Imediat ce rostesc numele de alint, mă încordez. La naiba, de ce m-am scăpat? Oare mi-am dezvăluit secretul neruşinat?

Din fericire pentru mine, este atât de distrasă de senzaţiile de fierbinte şi rece pe care le simte, încât nu m-a auzit. în schimb, gâfâie, respiră sacadat şi cred că se apropie de punctul culminant.

îşi înfăşoară picioarele în jurul capului meu şi începe să tremure. îi sug nerăbdător clitorisul când îşi dă drumul, scoţând scâncete de plăcere.

La finalul orgasmului, gheaţa s-a topit şi apa i se prelinge pe picioare, iar eu încep să o sărut. Când ajung la chipul ei, îi ating uşor buzele, dar ea nu mă sărută înapoi. Dacă vrea, poate să fie în continuare supărată pe mine. Câtă vreme mă lasă să o văd din nou aşa.

— Nu ar fi trebuit să o facem, îmi şopteşte, ca şi când abia şi-a dat seama că i-a permis fratelui ei vitreg să-i lingă clitorisul până la orgasm.

— Mia, îmi place cum arăţi când ai orgasm. Este atât de bine, încât cred c-aş putea să devin dependent de tine.

Când se uită în ochii mei, ştiu că se gândeşte la acelaşi lucru. Dacă facem asta ca să ne scoatem pasiunea din cap, suntem terminaţi - deoarece ne simţim prea bine ca să renunţăm.

REGULA #14: Nujudeca o *carte după copertă.*

Sunt *cuprinsă de vinovăţie când îmi revin dintre r^asm fantastic. Totuşi, nu ştiu de ce mă simt* atât* vinovata. *Poate pentru că mi-am petrecut dimineaţa discutând cu Drake sau pentru că ar trebui să fiu supărata [« a[le tt> ar s w e Pare* că *nu-l pot refuza. fn orice caz, nu* H: ° *părere buna despre ce tocmai s-a întâmplat între noi. Chiar dacă a fost foarte bine.*

** Mă pliveşte cu un rânjet îngâmfat şi vreau să i-l* CU-UIÎ pumn *faţă- Sau să îl sărut. în clipa asta, nu Ştiu* ce sa aleg.

ment ^»rUSC> -U$a *lntrare se deschide fåra a^rtis-* în *tirno ? arrett ne agităm, îndepărtându-negM1 ; unul din nări\'^aC rcP€< ^e chiloţii, înainte să observ?* ca să cureţe d *n ∘?tr'* Garrett ia un prosop de bucătărie fac tot posibilul ca apa de ¡a gheafa topită,* iar *eu când tata ¡ntră în bucăt^SCUn ^ rOŞea ^a din obra ^ atUlKS alimente81*"5' băie«! spune el* şi *Iasă blat 0 saco*i «>*

fitină, t<ită

linU apJeac^∘ă eU' 2âmWn'i *forţat.*

vi-S,Xeä D;aaf ∘braZ- m∘rde U"U' ">ă, *pâraild en ^euţ mai devrem(,* având o nouă arsu^

Iară ceea ce înseamnă că azi au ieşit cu barca şi proba- s-au oprit la piaţă când s-au întors.

- Ce puneţi la cale? întreabă ea, dar eu refuz să mâ uit spre Garrett când îi răspunde:

— Oh. mai nimic. Doar ne tachinăm puţin.

- Ia-o uşurel, spune tata, iar eu rezist impulsului de a urca scările ca să mă anine de pe balconul de la etajul trei.

- De ce e apă pe jos? întreabă Laura, coborându-şi privirea la balta pe care probabil Garrett a ratat-o.

— Hopa, răspunde el. Mia a scăpat nişte gheaţă.

Şi când se apleacă ca sa o cureţe, mă uit spre el, chiar la timp ca să observ cum îmi face semn din ochi, rânjind viclean.

Dumnezeule, cât îl urăsc!

— Cum a fost ziua de azi? îi întreb pe părinţii noştri, schimbând subiectul.

— A fost bine, dar a trebuit să ne întoarcem devreme. Se pare că vine o furtună, răspunde tata.

— La ce oră te-ai întors, domnişori că? întreabă Laura, întrerupându-1. Nu erai în camera ta în dimineaţa asta...

Expresia pe care mi-o aruncă este pe jumătate curioasă, pe jumătate încruntată, ca a unui părinte îngrijorat. Ştiu la ce se gândeşte: că m-am dus acasă la Reesc, ceea ce în mod evident nu am iacul.

— Nu vreau să aud nimic, anunţă tata înainte să iasă repede din bucătărie, iar Laura chicoteşte.

Aparent, tata nu vrea să rişte să afle dacă am plecat acasă cu un tip de la bar.

— Oh, a dormit în patul meu, răspunde Garrett spre surprinderea mea. Am venit amândoi pe la 2.00 şi-i era imposibil să urce scările.

li arunc repede o privire încruntată.

- Şi tu unde ai dormit? întreabă U$_{Ura}$
— Pe canapeaua din subsol.

Minte cu atâta uşurinţă, încât mă surprinde

- Ei bine, ce drăguţ din partea ta! spune ea k lindu-i părul. Ce frate mai mare de treabă eşti? ’

Mă înec cu aer auzindu-i cuvintele, iar ea se • curioasă la mine, în timp ce tuşesc fără motiv.

Când Garrett râde, îi arăt rapid degetul mijlociu.

După douăzeci de minute începe să plouă, iar casa se umple cu un sunet alb relaxant, pe când tata şi Garrett adorm pe cele două fotolii din sufragerie, urmărind un film despre baseball de care nu am auzit niciodată, lăsân- du-ne singure pe mine şi mama mea vitregă.

- Chiar plouă torenţial, spune ea. Vrei nişte ceai?

— Da, te rog, îi răspund şi mă aşez pe un taburet din junii insulei de bucătărie.

O privesc o clipă, încercând să-mi imaginez cum ar reacţiona dacă ar afla ce făceam eu şi Garrett înainte м ajungă ei acasă. Cum şi-a băgat faţa între picioare e ine . lingându-mi ca un expert vaginul, iar dacă ar n intra cinci minute mai devreme, ar fi fost martori la unul cele mai bune orgasme din viaţa mea. Acolo, jos, alţi doi bărbaţi au mai fost şi niciunul nu era P1^^’ aşa că am fost nevoită să mimez orgasmul. Nu şi de asta. Garrett nu mi-a dat de ales; m-a făcut să am (’r^ atât de uşor, încât mă întreb dacă-şi petrece timpul lingând clitorisuri. Bineînţeles, lucrează la un club noapte, deci sunt sigură că are destulă experienţă.

Şi, cu toate că sunt sigură că ea nu ar vrea să şt*e nimic din toate astea, doresc să cred că Laura ne^ accepta cel mai mult relaţia - nu că Garrett ar

permit? ce e între noi să ajungă vreodată atât de departe. Confort*[1] 130

lui noi doar *ne jucăm,* dar nu ştiu de ce. Este doar excitat brusc mă găseşte irezistibilă? în orice caz, nu o să stric nimic şi o să-i fac pe plac. Cel puţin, momentan.

- Deci... spune ea, după ce pune ceainicul pe foc şi se întoarce spre mine, privindu-mă cu subînţeles.

Mă încordez pe scaun. Expresia de pe chipul ei are toate semnele unei mame care ştie fiecare secret.

— Deci...

Simt că mă micşorez. Dumnezeule, să nu mă întrebe despre Garrett! Nu pot să fac asta acum.

— Ce părere ai despre Reese?

— Oh, Reese! zâmbesc forţat. Chiar nu vreau să ştie ce măgar s-a dovedit a fi. Este aproape imposibil să îl pomenesc fără să mă dau de gol că sunt model de chat şi sper din tot sufletul că nici el nu o să le spună părinţilor lui. A fost foarte simpatic. Şi arată foarte bine, am minţit eu.

— Nu-i aşa? Când Marcia ni l-a prezentat săptămâna trecută, mi-am zis... Băiatul ăsta trebuie să o cunoască pe Mia.

îmi e tot mai greu să-mi afişez zâmbetul fals.

— Fratele tău nu a fost prea dictatorial, nu? Am încercat să-l fac să plece cu noi, să vă lase singuri o vreme, dar câteodată este foarte încăpăţânat. Vrea să te protejeze şi mi se pare foarte drăguţ, dar acum eşti majoră. S-ar putea ca lui Garrett să-i fie greu să accepte asta.

Consider că Garrett acceptă foarte bine situaţia, dar nu-i pot zice mamei cu voce tare. în schimb, continui să zâmbesc rigid şi să încuviinţez.

— Eu şi Garrett ne-am înţeles foarte bine săptămâna asta, spun eu, ceea ce pare destul de inocent.

Totuşi, e adevărul.

— Da. Să nu crezi că nu am observat, îmi răspunde ea> ridicând o sprânceană.

La naiba, ce vrea să însemne asta?

— Ştiu că uneori se poartă urât cu tine н Garrett. Nu este o scuză, dar îţi spun că tachi^ * glumele sunt modul prin care îşi arată afecţiunea * Mi se încălzeşte inima în piept. Daca e adev$ atunci Garrett m-a tachinat atât de mult în ultimii d sprezece ani, încât acum trebuie să fie îndrăgostit hilea de mine.

Ceainicul şuieră strident, salvându-mă de nevoia de a răspunde la afirmaţia mamei.

Când se întoarce şi ne umple cănile cu apă clocctită. sesizez o expresie gânditoare în spatele ochilor ei.

— Mă bucur că a venit, spune ea încet.

— Şi eu, chiar dacă simt asta pentru prima dată

— Sunt fericită să-l văd zâmbind atât de mult Uneori, îmi fac griji pentru el.

Mă opresc, ridicându-mi privirea la chipul ei.

— De ce îţi faci griji?

îşi încordează maxilarul şi amestecă mierea în ceai.

— Garrett... a avut dintotdeauna... momente extrem de bune şi unele extrem de proaste.

Când mă întind după cană, mă gândesc la cuvintele ei, încercând să le potrivesc cu imaginea bărbatului pe care îl cunosc. Garrett are momente extrem de proaste. Nu cred că l-am văzut vreodată într-o asemenea ipostaza.

— Pot să te întreb ceva? spun eu, precaută, înainte să continui, mă întorc şi mă uit după colt.[U1] sufragerie, unde îl văd adormit buştean pe fotoliu.

— Da, dragă, bineînţeles!

Apoi îmi aleg vorbele cu grijă. De ce mă nelinişteşte atat de mult întrebarea?

■ ~r-Ce ai vr?‘să spui ieri>când ai Zis că te bucuri să ¡1 vezi pe Garrett alergând din nou?

Pentru o clipă, îmi fixează chipul cu privirea înainte ft ofteze prelung. Scoţând plicul de ceai, îl stoarce cu ajutorul

linguriţei şi apoi îl aruncă în coşul de gunoi, ducând cana la g lirft suf,âncl P6816 lichidul fierbinte. Aştept răbdătoare să-mi răspundă.

— încerc să decid cât de mult am voie să îţi spun.

îmi înghit nodul din gât. Ştiam că mai sunt lucruri pe care nu le înţeleg şi mor de nerăbdare să le aflu, dar sunt extrem de îngrozită. Nu ştiu de ce. Să aflu ceva atât de privat şi personal despre Garrett pare o invadare a intimităţii lui.

în cele din urma, lasă cana jos şi se aşază pe taburetul din faţa mea.

— Când Garrett era mai tânăr, avea nişte stări... sufleteşti. Era deprimat şi bea mult alcool. Aproape ca şi când cineva apăsa un buton, iar lumina strălucitoare şi veselă din el se stingea, după care dispărea câteva zile, făcând Dumnezeu ştie ce. Mi-am făcut multe griji pentru el. Dar apoi a început să alerge, iar când a plecat la facultate, lucrurile au părut să se îmbunătăţească. După aceea, cam în urmă cu zece ani, şi-a luat o slujbă nouă şi totul mergea foarte bine. Părea să prospere. Iar apoi, brusc... Lumina s-a stins din nou.

— Ce s-a întâmplat? mă aplec peste blat, şoptind ca el să nu mă audă.

— S-a întâmplat în ziua în care ai împlinit tu 13 ani. Nu mi-a răspuns la telefon toată săptămâna, iar apoi a venit acasă complet distrus. Ne-am certat, după care a plecat grăbit.

Expresia goală din ochii ei este înfiorătoare. Ca când ar retrăi un coşmar. Mă agăţ de fiecare cuvânt, simţind cum mi se frânge inima şi dorindu-mi să alerg imediat în sufragerie şi să mă ghemuiesc în braţele lui ca sâ îl îmbrăţişez.

— Ce s-a întâmplat? şoptesc eu,

- Eu şi tatăl tău am mers la apartam Lacrimile ameninţă să-i curgă pe obraji. Şi a"1"1 termine, dar, spontan, scutură din cap şi-şj alun^V setul clipind. Nu vreau să-ţi povestesc partea asta *M* *Nu* este... felul în care vreau să mă gândesc la Garrett E nu ar vrea s-o fac.

Respir sacadat şi rămân cu gura căscată.

— Dar era bine...! spun eu, ca şi când faptul că am descoperit că a trecut peste acel moment e suficient.

— Nu era în regulă. Dar acum este.

Ochii mă usturã din cauza lacrimilor şi, deodată mă cuprinde o greutate atât de mare în piept, încât devine imposibil să respir. Nu ştiu ce vrea mama mea vitregă sâ spună mai exact cu acel *nu era în regulă, dar este d* de clar că atunci aproape l-am pierdut. Iar eu ha ar nu am avut.

— De ce nu-mi aduc aminte de nimic?

— Aveai doar 13 ani. Ai *plecat la o* P$_A$^{n*et}®. weekend, deci nu ai aflat, iar eu nu am vrut să te ingnjo

— Exact, spune ea, întrerupându-mă. Oricât mult te-a chinuit Garrett de-a lungul anilor, ^.^{ea}.^$_€$ a avut grijă de tine. Voia să-l vezi ca pe fratele mai^{1113} ’ cel amuzant şi uneori enervant, şi să te protejeze de uc rile neplăcute. Nu ar *fi* trebuit să-ţi dezvălui atât de m dar acum eşti majoră şi ai dreptul să *afli.* . _ . închid gura şî mă îndrept *de* spate, incapabilă

Garrett încă doarme când ne terminăm ceaiul. Decid să urc singură în camera mea şi să citesc noutăţile de pe aplicaţie. Trimit un mesaj general clienţilor fideli, anunţându-i că o să plec în vacanţă câteva zile, dar câţiva tot îmi răspund.

Gregg mi-a trimis o sută de dolari ca să îi cheltui pe un nou costum de baie cu care vrea să mă vadă îmbrăcată şi să îi trimit o fotografie. Nu mi se pare corect nici măcar să citesc mesajele şi las cadoul în aşteptare, deoarece nu ştiu dacă-l pot accepta. între Drake şi Garrett, am nevoie de un minut să mă gândesc fără să intervină munca.

Hotărăsc să închid momentan aplicaţia şi să o las pe mai târziu, când am să mă pot concentra cu adevărat.

în schimb, mă gândesc la ce s-a întâmplat în bucătărie şi la ce naiba se petrece între mine şi Garrett. Amintirea buzelor

lui pe pielea mea şi nevoia frenetică pe care şi-a exprimat-o când a îngenuncheat în faţa mea mă fac să simt fluturi în stomac. Există electricitate între noi. Este palpabilă, şi reală, şi îmi simt inima ataşată de ideea că Garrett este, într-un fel, al meu.

Aş vrea să nu mă ataşez. El nu o să accepte niciodată o relaţie stabilă. îşi ascunde sentimentele, făcând imposibilă crearea unei legături serioase, dar nu pot refuza ideea că o să-şi deschidă inima pentru mine, iar totul devine o senzaţie cu care m-aş putea îmbăta.

încercând să-mi alung gândurile, mă-ntreb dacă să citesc sau să butonez telefonul, dar, când mă ghemuiesc în pat, trăgând pătura peste mine, deschid aplicaţia pentru fotografii.

Uitandu-mă la *albumele aranjate* *Pe* *,* de mult înapoi, până ajung la cele din *l-am văzut des pe* Garrett în anii aceia iar w' •v» macină, pentru că nu mi-am dat seama *prin^1'^* Poate că eram mică, însă acum ştiu că se chiir doare să mă gândesc că a trecut singur prin asta '"a ”

Găsesc nişte *fotografii cu noi de la* Crăciun. Aveam 12 ani, iar el 25. Este un selfie cu noi în maşină *şi îmi* aduc aminte ca încerca să mă ducă *la film, când trebuia să* mergem Ia cumpărături de *Crăciun. Arăt ridicol* cu aparatul meu dentar, vizibil şi strălucitor, şi tenul cu acnee, dar el arată aproape la fel. Chipul nu i s-a *schimbat mult, are* mai puţine riduri şi pielea mai *deschisă la culoare, dar,în mare* parte, arată ca acum.

Apoi caut în *fotografii semnele despre care vorbea* Laura. *Se* chinuia? Pentru că atunci râdeam, ne strâmbam, mâneam popcom şi purtam *ochelari 3D la film. Părea* fericit.

Nu sunt proastă. Ştiu că a fi *fericit într-o* fotografie nu dezvăluie ce se ascunde în *spatele ei, dar chiar dacă* instantaneul nu a surprins asta, eu de ce nu am putut sa o fac?

Şi, dacă nu mi-am dat seama atunci, oare înseamu că probabil nici acum nu sunt în stare *să îi citesc adevăra* tele sentimente?

REGULA #15: Fii atent cu cine te joci!

Garrett

Tunetul bubuie, zguduind ferestrele casei, şi deschid ochii. îmi iau telefonul de pe noptieră şi mă uit la ceas. Este 3.00 dimineaţa. S-a zis cu somnul meu de opt ore.

Am încercat cu somniferele, suplimentele alimentare şi aparatele cu zgomot alb, dar nimic nu pare să funcţioneze. Sunt norocos dacă pot dormi câte patru ore odată.

Nici puiul de somn de pe fotoliu nu m-a ajutat prea mult. Când m-am trezit, Mia era în dormitorul ei şi nu a mai ieşit de acolo. Nu am putut să alerg în ploaie şi statul în casă m-a înnebunit. Ultimele câteva ore mi s-au părut lungi şi chinuitoare.

Brusc, văd o siluetă în pragul uşii mele şi înţepenesc. Părul lung şi blond îi atârnă pe umeri, profilându-se în întuneric.

Se opreşte o clipă în prag înainte să urce în patul meu.

— Hei, îmi şopteşte atât de delicat, încât abia o aud.

Stă cu capul pe perna de lângă mine şi ne uităm unul la celălalt în beznă, singura sursă de lumină fiind luna care pătrunde prin fereastră.

— Hei, răspund eu, te-a trezit furtuna?

Ea dă din cap.

Ceva se întâmplă. O simt. Este felul în care se • mine, ochii cercetându-i pe ai mei ca şi cândarcă uta Ultila Şi, chiar dacă ne-am distrat în bucătărie, am presup^ era încă supărată pe mine după ce i-am zis de dimineau Dar stă liniştită lângă mine. Nu ne certăm şi nici nu ne insultăm, deci nu seamănă deloc cu felul nostru obişnuit de a fi.

— Pot să dorm din nou aici?

— Bineînţeles, îi răspund eu.

O vreme stăm întinşi împreună în liniştea confortabilă şi, sincer, nu-mi amintesc ultima dată când am petrecut timp cu cineva tară să vorbesc atât de mult timp, întotdeauna am presupus că tihna pe care *o* simţeam în preajma Miei se datora faptului că suntem fraţi, dargân- dindu-mă la ultimii câţiva ani, încep să văd diferit lucrurile. Chiar dacă ne scoteam peri albi unul altuia, era pur şi simplu mai uşor să mă aflu în preajma ei.

Se întinde pe spate, uitându-se la tavan şi sparge tăcerea:

— îţi aminteşti când ai venit la liceu, la absolvirea mea, şi ai huiduit când mi-au strigat numele?

Mi se încălzesc obrajii când mă întorc spre ea şi nia aştept să se încrunte, dar, în schimb, văd un zâmbet.

— Mda... răspund eu.

— Sau îţi aminteşti când i-ai dat prezervative băiatului cu care mergeam la bal, chiar în faţa părinţilor noştri?

Minunat. Aşadar, vrea să retrăiesc toate ocaziile în care m-am purtat urât cu ea.

iPhoneşi mi-S^^0^^-

- Ce amintiri amuzante! spun
- M-ai chinuit ani la rând ’SarCaSt,C’

Fixează tavanul cu privirea, cu o expresie afectu- care mă surprinde. Mia m-a urât ani întregi pentru că ani tachinat-o, dar, dintr-odată, este ca şi când ar vedea totul diferit.

- Cred că înă urăşti cu adevărat, răspund eu. stând întins pe spate şi cu un braţ sub cap.

Când se întoarce spre mine, ochii ei albaştri reflectă lumina lunii şi scânteiază cu mai multă afecţiune decât am văzut vreodată. Un sentiment îmi creşte în piept, dân- du-mi seama că eu sunt cel la care îşi concentrează ochii frumoşi. Mă face să mă simt singurul bărbat din lume care contează pentru ea.

Apoi se ghemuieşte în braţele mele, sprijinindu-şi capul pe pieptul meu, la fel ca în dimineaţa asta, buclele ei lungi şi blonde simţindu-se ca mătasea pe pielea mea. Mirosul de cocos al şamponului ei pluteşte spre nările mele şi stârneşte ceva în mine. Nu poftă trupească, dar nici dragoste.

Mă face să mă gândesc la Emerson şi Charlie. Asta simte când e cu ea? Dacă da, pot să înţeleg de ce este atât de ataşat. Pot să înţeleg acum de ce iubeşte fară ruşine sau regrete. Pentru că faptul că o ţin pe Mia în braţe repară fiecare parte stricată din mine. Nu există nicio umbră, anxietate sau frici. Este doar pace.

- Nu te urăsc, Garrett, şopteşte ea pe pieptul meu.

— Bun. Nici eu nu te urăsc.

îmi cuprinde pieptul cu braţele, începe să respire mai lent şi cască. Este ceva atât de intim şi tradiţional, o idee pe care am respins-o întotdeauna, dar acum că o am aici, ghemuită lângă mine când afară plouă... parcă nu este atât de rău.

— M-am distrat azi, îmi şopteşte învinsă de somn.

— Te referi la cubul de gheaţă din bucătărie, presupun.

— Da, idiotule!

De data asta, eu *sunt cel care casc, i*$_{ar}$ j pului ei *şi sunetul ploii care se loveşte de fa? voacă somnul.* *es re pro.*

— *Bun. Şi eu.*

îşi întinde mâna *spre partea din faţă a pantalonii mei* şi tresar, *apucând-o de încheietură înainte să no iniţia ceva. Oricât de ademenitor ar fi să ne jucăm* [3] vreau să ratez *somnul care mă cuprinde.*

- *Mâine, mormăi lângă capul ei. O să* ne *jucăm* mâine.

— Bine, răspunde ea, *căscând din nou.*

Cu buzele *lipite de capul ei, îi şoptesc:*

— *Te aşteaptă ceva distractiv.*

— Dacă la asta te-ai gândit, nu sunt impresionată, se plânge ea când se opreşte pe marginea *potecii,* aple- cându-se ca să-şi sprijine mâinile *pe genunchi* şi respi rând sacadat.

Râd când o bat uşor pe spate.

— Nu te mai plânge! Nu este atât de rău.

La mică distanţă de casă se află o potecă *pen* drumeţii, cu o pantă domoală şi nişte privelişti supe Dar, de fapt, am urcat pentru... intimitate.

Obişnuiam sa ne plimbăm des pe aici când ani început să venim la casa de lângă lac, iar mintea m^ea perversă s-a agăţat ani la rând de posibilităţile fantastice pe care le poţi fructifica în pădurea izolată. Acum sunt pregătit să le trăiesc. Cu ultima persoană la care m-aş 6 aşteptat.

Ce mă bulversează este următoarea întrebare: dacă aş fi

dat de Mia într-un bar sau chiar în club, aş fi perceput-o la fel ca acum? Ar fi fost doar o altă femeie frumoasă cu care nu aş fi reuşit să creez o legătură? Este legătura noastră rezultatul anilor de atracţie platonică şi al unei relaţii profund familiale?

Vreau să cred că aş fi atras de Mia indiferent de circumstanţele sau locul în care ne-am întâlni, că nu este doar o obsesie ciudată pe care am dezvoltat-o pentru sora mea vitregă. Sau poate că sunt liniştit cu ea deoarece sunt laş, prea speriat să încerc să clădesc o relaţie cu o străină.

Gândul nu-mi dă nicicum pace. Dacă nu o să fiu în stare să creez o legătură cu nimeni pentru tot restul vieţii mele? Eram foarte mulţumit cu singurătatea mea, dar, cu fiecare zi ce trece, ideea devine tot mai deprimantă.

- La ce te gândeşti? mă întreabă ea, înghion-tin- dumă cu cotul.

— La nimic, mint eu.

— Nu... regreţi...

- Ce să regret? o întreb eu. Ca mi-am tăcut de cap cu sora mea vitregă? Nu. Tu?

- Nu cât ar trebui, îmi răspunde zâmbind. Suntem amândoi maturi. Nu suntem rude de sânge. Adică... crezi că părinţii noştri s-ar supăra atât de mult?

Expresia mea se transformă într-una şocată.

- Da, cred. Tatăl tău chiar s-ar putea să încerce să mă înece în lac. Oamenii ne consideră fraţi şi sunt cu treisprezece ani mai mare decât tine, Mia. Te cunosc de când erai mică. Mă încrunt. Nu o să se termine bine.

— Nu o să-l las să te înece, spune ea. Cât timp faci să merite drumeţia asta, deoarece trebuie să îţi spun... Nu e surpriza sexy' la care mă gândeam.

Mă împinge în piept şi, după teiul în care am bănuiala ciudată că ar prefera să mă cuprindă Ghemuitul în pat de aseară a fost diferit. Dar nu Când ne-am trezit de dimineaţă, am revenit im H°ntat cum eram înainte. Fără atingeri sau şoapte intim la revenit la a fi mai mult... duşmani care fac se* n, e c-ai putea s-o zici aşa. Fun

- Ei bine, atunci spune-mi, fato care faci chat..ac eu tachinând-o şi înghesuind-o, împingând-o în joacă spre marginea potecii. Te-ai atins vreodată în public?

Ochii i se luminează, uitându-se şocată la mine. Apoi, expresia ei surprinsă se transformă într-un zâmbet şiret.

— Nu...

O înghesui şi mai tare, iar ea *se retrage din* nou, până ajungem împreună în pădure. întorcându-mă în spatele ei ca să văd păduricea deasă ce ne ascunde, i *se citeşte pe* chip că şi-a dat seama ce am în minte.

— Aici?

— Da, aici, răspund eu. *Aplecându-mă până ajung* cu buzele *la urechea ei, îi zic gutural: Vreau să văd* cum ai orgasm la doar câţiva paşi *distanţă de nişte străini.* Totuşi, trebuie să *fii tăcută. Nu îi poţi lăsa să te audă.*

Zâmbetul i se lărgeşte, dar când o *împing mai mult* m pă ure, *se încordează, se uită la mine şi spune:*

— *Nu.*

Mă opresc.

— Cum adică, nu?

Nu este răspunsul la care mă aşteptam. Mia este exhibiţionistă şi vreau să fiu cel care o îndrumă spre limita zonei de confort, stimulând-o ca să văd cât de mult poate suporta. Şi o potecă aproape neumblată în mijlocul

pustietăţi al)‘a 86]X)ate numi 0 provocare. .Nu mă refuza acum, Mia!

Spre surprinderea mea, nu mă contrazice. în schimb, mă apucă de partea din faţă a pantalonilor şi mă trage după ea mai adânc în pădure, suficient de departe încât să mai vedem poteca, dar să avem puţină intimitate.

- Ce faci? întreb eu.

- Nu mai vreau să mă ating. Ce ai zice să mă priveşti... cum te ating eu pe tine?

Mai că-mi sare inima din piept când mă uit la ea. muşcându-şi buzele în timp ce începe să-mi descheie pantalonii.

— Ce? mă bâlbâi eu. Nu!

Chicotul care-i scapă de pe buze este drăguţ şi totodată nesincer.

- Cum adică, nu? răspunde ea, luându-mă peste picior.

Felul în care bâjbâie după fermoar cu degetele mă face să respir greoi, mai ales atunci când îmi atinge interiorul boxerilor.

- Mia, spun eu, aproape divulgând că a trecut mult timp de când mi-a fost atins penisul de altcineva şi că, mental, nu sunt pregătit pentru asta azi.

Dar am ajuns prea departe. Doar menţionarea faptului că mă atinge mă face să-mi pierd controlul şi să-mi doresc actul cu disperare.

Nu cred că scula mea putea să devină mai erectă de atât, dar Mia îmi dovedeşte că mă înşel când bagă mâna caldă în pantaloni şi o cuprinde.

Gem la fel de tare ca ea. Pe toţi sfinţii, ce bine e! Am uitat cât de uimitoare poate fi atingerea cuiva.

— Trebuie să taci, zice ea, chicotind. Nu vrei să te audă lumea.

E imposibil - nu aş putea să tac nici dacă aş încerca Aproape că-mi doresc să ştie cât timp a trecut de

când mi-a atins penisul o femeie, ca să-şi dea seama cât de deosebită este ea. Dar nu ştie. Nu ştie decât că rep$_{re}$. zintă o altă masturbare pentru mine. însă *nu* este aşa.

Mă mângâie lent, apucând destul de intens cât să mă tachineze, dar nu prea strâns ca să mă facă să ejaculez prea devreme. Nu asta plănuisem pentru azi. Mă gândisem s-o aduc în pădure ca să o privesc cum îşi mângâie clitorisul pe potecă, ziua în amiaza mare, în timpul sezonului turistic.

Dar, când îngenunchează în faţa mea, realizez că... am ales fata nepotrivită cu care să mă joc. Mia nu este sfioasă, timidă sau temătoare să riposteze. Ar fi trebuit să-mi dau seama. Poate c-am crezut că m-aş putea juca cu ea, dar Mia se joacă şi ea la rândul ei.

în timp ce mintea mea se agită, îşi ridică brusc privirea la mine şi, cu limba umedă, îmi înconjoară cap rozaliu al penisului. Rămân cu gura căscată şi creierul mi se blochează complet. Nu mă mai gândesc la nimic atunci când mi-l ia în gură.

„Isuse Hristoase!" — Oh, la naiba, Mia, şoptesc eu.

îmi înfig degetele în părul ei platinat, zburlindu-i coada când îmi permite să i-o bag până în gât.

Geme cu gura plină, cuprinzându-mi penisul cât poate de mult.

E incredibilă. Extrem de minunată. Şi chiar dacă cea mal Ulte femei în zece ani, tot ea ar fi a ei eSte imP°sibil de caldă şi umedă, deli Jă şi X^bdăt∘are-
rai. a Slmt de parcă am ajuns în

Apucându-mă strâns de şolduri, îşi mişcă gura în sus şi fa j°s» Remând sugând >n timP ce eu gândesc. Mâ distruge bucată cu bucată chiar în clipa asta, până când abia îmi mai aduc

aminte cum mă cheamă. Cum naiba am lăsat să se întâmple asta?

— La naiba, iubito! Eşti minunată, mormăi eu, coborându-mi privirea spre ea.

Mă priveşte cu ochii ei mari şi albaştri, lăcrimând în timp ce mi-o suge.

— Ţi-am băgat-o în gât, Mia. Ce frumos se vede de aici! Nu mă mai satur să te privesc.

îmi simt testiculele cum se încordează aproape de ejaculare şi-i opresc imediat mişcarea.

— Stai, stai! strig eu, scoţându-mi scula. închizând ochii, respir adânc, în timp ce mă forţez să nu o umplu de spermă. Când senzaţia se domoleşte în cele din urmă, îi deschid şi-mi cobor privirea la ea. Mia aşteaptă cu buzele depărtate. Deschide gura şi scoate limba, îi comand în şoaptă.

Se supune, iar eu îmi aşez mădularul umflat pe limba ei.

— Vreau doar să îmi ţii penisul pe limbă. Nu te mişca, mă auzi? Doar lasă-mă să te privesc.

E splendid cum mă ascultă, fără să-l cuprindă cu buzele sau să se agite. Ştie că risc să ejaculez, aşadar stă nemişcată ca o statuie, ca să pot savura senzaţia pe care mi-o oferă limba ei catifelată şi umedă, şi priveliştea minunată din faţa mea.

Amândoi tresărim la sunetul brusc al vocilor din depărtare. Aşteptăm, ea cu gura încă nemişcată, în timp ce un cuplu se îndreaptă spre noi dinspre poteca din spatele meu.

Mă uit în jos la Mia şi-mi ating buzele cu un deget când îmi adâncesc penisul în gura ei.

Oamenii sunt periculos de aproape - la fe|

- Priveşte-mă, îi *şoptesc, iar ea îşi* ridică din nou privirea, lacrimile adunându-i-se în ochi.

Cu mâna pe ceafa ei, i-l bag şi mai mult pe gât, pâ^ tresare şi simte nevoia să vomite, aşa că mă retrag.

Faptul că turiştii se apropie pe potecă şi ştiu c-am putea fi surprinşi în orice clipă, face totul mai obscen şi intens. Ştiu că şi ea simte la fel.

— Cuprinde-mă cu buzele, îi spun în şoapta, iar Mia mă ascultă. Acum, suge!

Intensitatea cu care gura *ei îmi* înghite penisul mă excită. Sucţiunea este excelentă, caldă şi umedă, şi mă înjur că m-am lipsit de senzaţia asta timp de zece ani. Cu o mână pe ceafa ei, i-o trag în gură.

— O să-mi dau drumul în gura ta, Mia? mormăi puţin prea strident.

După alte câteva mişcări, am orgasm. Ejaculez pe limba ei. Priveliştea este ireală: ochii ei frumoşi şi albaştri mă ţintuiesc, iar eu îi umplu gura cu spermă. Plăcerea vine în valuri, durând mai mult decât oricând, plecând de la baza coloanei şi ajungând în fiecare centimetru al corpului meu într-o euforie viguroasă.

Imediat ce termin, mă retrag şi o privesc. Se uita la mine cu ochii mari, limba pe afară, şi îmi dau seama că este cam neliniştită.

— Poţi să scuipi, îi spun râzând.

Cu o expresie de uşurare, se anleacă şi scuipă

sperma în iarba şi frunzele de pe jos. Nu mă pot abţine să nu râd când se îneacă şi scuipă. Când termină, se şterge la gură cu dosul palmei, iar eu nu mă pot abţine să nu o ating.

Ridicând-o în picioare, o sărut pasional. Nu-mi pasă de gustul sărat de pe limba ei. Trebuie să o sărut.

- îmi pare rău, bâiguie ea.

— Nu trebuie. A fost al naibii de excitant.

- Serios? Am vrut să o înghit, dar pur şi simplu nu am putut.

Râd din nou.

— Sunt foarte mândru de tine!

Mia chicoteşte când o sărut din nou.

- Mulţumesc!

întorcându-ne pe potecă, îmi reamintesc momentul de nenumărate ori. De ce i-am spus lucrurile alea şi de ce am sărutat-o? Poate a fost un delir post-orgasm sau ceva de genul, deoarece nu seamănă cu nimic din ce-aş spune eu de obicei. Pare, mai degrabă, ceva ce ar spune un bărbat care se află într-o relaţie.

REGULA #16: Să stăpâneşti cu adevărat pe altcineva este un privilegiu.

Norii de furtună încep să vină spre noi pe potecă şi amândoi ne udăm până Ia piele în ultimele zece minute de drumeţie. Garrett îmi oferă hainele pe care le poarta, dar râd la el când alergăm spre casa de lângă lac.

- E singura dată când ai să mă vezi alergând, glumesc, în timp ce ne grăbim.

El se uită la mine şi îmi aruncă un zâmbet dezarmant de atrăgător, care-mi face inima să se poticnească şi intestinele să se înmoaie.

Când ajungem pe terasă, alergăm sub acoperiş şi rămânem acolo ca să ne tragem sufletul - mai mui decât el. Garrett abia pare obosit, pe când eu garai şi probabil arăt ca un cartof ud şi ars de soare. Nu-mi au seama dacă părinţii noştri s-au întors, de vreme ce par chează în garaj, dar lui Garrett nu pare să-i pese, deoarece îmi cuprinde talia cu un braţ şi mă trage spre el.

— Ce faci? suspin, uitându-mă împrejur să văd dacă este cineva în apropiere.

— Eşti drăguţă aşa, udă toată.

— Nu-i adevărat! Încetează!

Râde şi-şi afundă faţa în gâtul meu, trecându-şi limba caldă peste maxilarul meu şi ştergându-mi pică-

turile de ploaie de pe piele. Atingerea blândă a limbii lui face să mă umezesc.

- Ce îmi faci? şoptesc şi mă topesc în braţele lui.
- Nici pe departe cât de multe aş vrea.
- Ar putea să ne vadă cineva.

— Cred că asta e şi ideea, îmi răspunde în glumă.

îşi trece mâinile peste corpul meu ca şi când nu s-ar sătura să mă atingă. Ca şi când m-ar putea devora cu mâinile.

Ce i-a făcut felaţia aia?

Garrett pare dezlănţuit şi se poartă diferit. Ieri era complet de acord să ne jucăm unul cu celălalt şi să ne distrăm cu puţin voaiorism/exhibiţionism, dar acum nu mă mai tratează doar ca pe cineva cu care să se joace.

Şi, oricât de excitantă ar fi ideea de a fi văzuţi, chiar nu pot să-l las pe tata să mă descopere aşa, pipăită de fratele meu vitreg mai în vârstă.

Gândindu-mă la asta, mă retrag. Este aproape dureros să mă dezlipesc de Garrett, dar reuşesc să mă îndepărtez de el.

— O să fac un duş...

— Pot să vin şi eu? mă întreabă, zâmbind şiret.

Mă fâstâcesc, chiar vreau să-i spun da.

— Trebuie să fim prudenţi, Garrett.

— Asta înseamnă că accepţi?

Nu ar trebui. Ar trebui să-l refuz chiar acum. Dar, Dumnezeule... ideea de a fi dezbrăcat în duşul minuscul împreună cu mine, şiroaie de apă curgându-i

pe muşchii abdominali şi prin părul de pe piept... Da, te rog!

— Poate că ar trebui să verificăm mai întâi dacă au venit părinţii noştri acasă, răspund eu, retrăgându-mă până ating uşa de la intrare.

Se întinde pe lângă mine, găseşte mânerul chide uşa, lăsând o distantă de doar câţiva cenţi' între noi.

— Hei, mamă? strigă el, imediat ce o deschide

Când răspunsul nu este decât liniştea la care pri> babil se aşteptase, mă sărută lacom, rănindu-mi buzele Ţip în gura lui când mă ridică în braţe, de parcă aş 6 uşoară ca o pană... Ceea ce *nu este* adevărat.

îmi înfăşor picioarele în jurul taliei sale, iar buzele noastre nu se dezlipesc cât timp urcă scările şi eu ml agăţ de el. Sunt şocată şi excitată la culme când ajunge la ultimul etaj, apoi intrăm împreună în baie, închizând uşa în urma noastră.

Apoi ne dezbrăcăm în graba. Gândurile mele sunt un vârtej. Asta *e?* Urmează, în *sfârşit,* să facă ce-mi doresc de aproape cinci ani? Lucrul *pe care mi* l-a re zat în urmă cu două zile. Sunt pregătită. Sunt foarte preg tită - dar în duş? Este un loc potrivit? Dumnezeule, am atât de multe de învăţat!

Brusc, rămân tară cuvinte când îl văd stând dez brăcat înaintea mea. Şi, iată-mă şi pe mine, compe goală în faţa lui. Deodată, amândoi suntem oarecum hipnotizaţi.

— Nu pot să cred ce se întâmplă, *şopteşte* întinde mâna spre duş ca să *deschidă robinetul.*

— Şi eu mă gândeam la *acelaşi lucru, îi* răspund.

Apoi, trupurile noastre se *lipesc, iar el mă săruta* şi mă trage în duş. Apa este *Ia început* fierbinte, dar *o* Cu .ma,nile' ^i atinge mai întâi faţa şi gâtul, du-i şi umnlândiPe îare_i strânge şi-i ciupeşte, sărutân- ceea *ce* pare a de entuziasm

... . mândrie. Corpul meu îl excită.

Atingerea lui coboară mai . . x

uşor clitorisul şi-mi face picioare Pană ,ml n,asează

1 barele aproape inutile. Sunt

ca o grămadă fierbinte de plăcere, în timp ce el îşi bagă degetul în mine. îl cuprind cu braţele de gât ca să mă sprijin şi îl las să mă atingă.

- Mia, şopteşte el printre buze.

- Da?

— Atinge-mă.

Oh! Am fost atât de distrasă de mângâierile lui, încât am uitat să îi răspund la ele. Aşadar, îl apuc nerăbdătoare de mădular, iar el tresare. Ud de la apa din duş, îl mângâi, strângându-i capul.

Se retrage din sărutul nostru şi se uită la mâna mea, stând cu gura căscată şi privindu-mă cu o expresie plină de dorinţă carnală.

— Mai lent, mormăie el.

Aşa că încetinesc ritmul, strângând uşor capul la fiecare mişcare. îşi muşcă buza şi se uită atent la mişcarea mâinii mele.

— Bravo, şopteşte el, iar eu scot un geamăt de plăcere.

Mă atinge în continuare, iar eu mă excit doar la erotismul vocii lui.

— Ne mai jucăm? şoptesc eu, sărutându-1.

— Da. De ce? Nu te simţi bine?

— Ba da... răspund în şoaptă când îşi îndoaie degetul în mine, găsind un loc complet nou de explorat.

Când îşi scoate degetul din vaginul meu fierbinte, deschid confuză ochii. Apoi, îl văd întinzându-se după capul de duş - acelaşi pe care l-am folosit singură alaltăieri. Ştiu ce vrea când mă apucă de încheietură şi mi-l înmânează.

— Arată-mi cum îl foloseşti, iubito!

Mi se poticneşte respiraţia. Mi se fac găină Pielea a
peste tot, în ciuda *căldurii din duş s care-mi curge* pe trup. . . . .

Nu m-am simţit niciodată mai sexuală sau m • Fac asta aproape în fiecare zi. Le *permit bărbaţilor^ mă* privească, dar când Garrett se uită la mine, totul est^ diferit. Ca şi când m-a privit dintotdeauna şi trebuie a continue să o facă. E atât de natural, încât pare ciudat când nu mă priveşte. Parcă nu se *află o altă persoanăin* cameră... ci el este mai mult o prelungire *a mea.*

Aşadar, privindu-ne în ochi, cobor jetul fierbinte pe corp până ajunge în cel mai *sensibil loc. Stomacul mi se* contractă şi spatele mi se arcuieşte când mă forţez să expir. .

Mă sprijin de peretele cabinei de du^P^.’ aducându-mă mai aproape de orgasm, şi t m mână şi o mângâie la fel cum am facut-o eu. să ne despărţim privirile. îl observ cu coa . lui cum se masturbează, dar doresc să-i va - din ochi. Vreau cea mai vulnerabilă şi intima e p Tânjesc să văd ce e în sufletul lui. .

Sunt atât de pierdută în intensitatea conia t.?^n_ nostru vizual, încât orgasmul practic ma doboară, $ du-mă iară suflare. Muşchii mi se încordează şi ţip» aP cându-l pe Garrett ca să mă sprijin, deoarece senzaţi mă doboară neîncetat.

Când deschid ochii, văd jeturile albe de spermă **dispărând în** apă. Mă apucă şi mă lipeşte de corpul lui, sărutandu-mă cu pasiune. Capul de duş atârnă în mâna —ie să mă atingă, duş ca să ^curăţita.’", *^n«^n "ă '. f olosesc cap "'de* cu zâmbetul pe faţă şi ne furăm râ* ra dem. Ne spălăm cate un sărut ori de câte **152**

ori avem ocazia. Şi totul mă face să mă întreb cât de mult o să sufăr când o să se termine săptămâna noastră împreună.

Aşadar, cum au decurs lucrurile cu fratele tău vitreg? Ai vorbit cu el?

îmi muşc buza, uitându-mă la ecran. Mi se pare aproape greşit să mai vorbesc cu Drake, când în mod clar se întâmplă ceva cu Garrett, dar eu şi Garrett doar ne jucăm. Mi-a zis-o foarte clar. Şi, cu toate că mâine este ultima zi pe care şi-o petrece în casa de lângă lac, rămân multe întrebări la care nu avem răspuns. Ce o să se întâmple după săptămâna asta?

Nu prea.

Oh. **Ce înseamnâ asta?** întreabă el.

înseamnă... că nu ştiu. Presupun că păstrăm relaţia la nivel fizic.

Momentan, nu primesc niciun răspuns şi încep să mă îngrijorez că nu ar trebui să-i mărturisesc prea mult din viaţa mea reală. Este ceva mult prea serios pentru o conversaţie cu un client, dar Drake nu mai e neapărat doar unul dintre clienţii mei. Ne-am povestit lucruri foarte personale pe care, de regulă, nu le discut cu alţi ţipi.

— Cu cine vorbeşti? vocea lui Garrett mă face să tresar când se apleacă peste umărul meu, uitându-se la telefon.

îl trag repede la piept ca să ascund căsuţa de chat cu Drake, deoarece nu ştiu cum ar reacţiona la modul în care vorbesc cu el.

Bineînţeles că nu ştiu ce relaţie am cu Garr aşadar, probabil că ar trebui mai întâi să-mi dau <^5 După drumeţie, mi s-a părut diferit. N-a mai fost măgarul care se joacă cu mme, ci mai mult un care... chiar mă place. Şi m-a nedumerit.

Cred că *şi pe el. De atunci, se poartă ciudat*

— Nu te priveşte! izbucnesc eu, lovindu-l ca îndepărteze.

Râde şi se îndreaptă spre frigider ca să ia o sticla cu apă de *pe raftul de sus.*

— Aia e mica ta aplicaţie de chat?

Mă întorc spre el.

— E ofensator şi condescendent să-i spui aşa. Ştii asta, nu?

— Bineînţeles că *da, îmi răspunde înainte să beao* gură. Doar te tachinez.

îmi face semn din *ochi. Apoi îşi scoate telefonul* din buzunar, iar eu mă *întorc să-mi reiau conversaţia cu* Drake.

îmi *pare râu! Probabil că nu ar trebui sâ-fi $Pun asta. Nu vrei sâ auzi ce fac cu el.*

Este în regulă, îmi răspunde el. *Ştiu că nici* nu o sâ te facâ sâ te *simţi aşa* cum o fac *eu.*

îmi muşc din nou buza, încercând să-mi ascund zâmbetul, astfel încât Garrett să nu înceapă iarăşi să m tachineze.

Spun-ml, Kitten. Te-o *făcut sâ aj orgasm?*

Garrett t°e£ Să « Pe chip, aşadar tastez repede'râspj“16
™ p^toare

Da- Eşti gelos?

Nu, nu sunt gelos. Deja fi-am spus. Ştiu cui îi aparfii cu adevârat.

Mai spune-mi! Ce a folosit ca sâ ai orgasm?

Gura, zic eu.

Dumnezeule, aş vrea sâ te pot gusta şi eu! Dacâ o sâ mâ aflu între picioarele tale minunate, nu o sâ mai ies niciodatâ ca sâ respir.

Simt fluturi în stomac când mi-l închipui acolo. Dar, cu cât încerc mai mult să mi-l imaginez pe Drake, cu atât mintea mea îmi reaminteşte de clipa din bucătărie, când Garrett mi-a atins vaginul cu gura, de amestecul de cald şi rece care m-a înnebunit în timp ce m-a adus la orgasm.

Ce aş face dacă Drake ar intra acum pe uşă? M-aş trezi ducându-mă spre el? Sau spre Garrett? Alegerea pare imposibilă, deci presupun că e bine că nu o să se întâmple niciodată.

Aş vrea sâ pofi.

Vreau sâ fiu femeia cu care sâ-ţi reîncepi viafa sexualâ.

Oh, Kitten! Crede-mâ cu adevârat. Şi eu aş vrea sâ fii tu!

Strâng din buze. Următoarele cuvinte sunt îndrăzneţe şi nebuneşti şi nu-mi vine să cred că le scriu:

Se poate aranja.

Ştiu că probabil ar trebui să îi spun la un moment dat că sunt virgină, dar dacă o să reacţioneze ca

Garrett?

Dacă nu o să mă mai dorească? începe din nou să pară rău că vorbesc cu alt tip în aceeaşi zi în care m."" jucat cu Garrett, dar, pe de altă parte... Garrett nu aibă niciodată o relaţie cu mine, deci de ce ar trebui să ¡j fiu fidelă?

Răspunsul lui Drake e dezamăgitor:

Este complicat.

Aleg să nu mai insist. Dacă este cu adevărat complicat, nu cred că vreau să aflu de ce. Am propriile probleme de care să mă ocup. Apropo de asta, mă întorc şi mă uit la Garrett, care stă ţintuit, bându-şi apa şi uitându-se pe telefon. îşi ridică fruntea când simte că îl analizez şi, pentru o clipă, privirile ni se întâlnesc.

— îţi place? mă întreabă din senin, iar eu sunt luată prin surprindere.

Dintr-un motiv oarecare, mă simt ca şi când m-ar fi prins vorbind cu Drake, dar ştiu că nu este cazul.

Mijind ochii la el, întreb:

— Ce anume?

— Jobul tău, îmi răspunde, dând din cap spre telefonul meu. Să faci ceea ce faci pentru oamenii de pe internet. îţi place?

Este ciudat să discut despre asta cu el. Garrett a fost întotdeauna ultima persoană căreia să-i vorbesc deschis despre jobul meu, dar după toate lucrurile pe care le-am făcut împreună săptămâna asta, nu mi se mai pare chiar atât de ieşit din comun.

Uneori, răspund eu.

- Nu te-ai întâlnit niciodată cu vreunul dintre bărbaţii ăştia, nu-i aşa?

- Bineînţeles că nu, îi răspund fără să ezit. De

unde ştia că tocmai despre asta vorbeam acum? Şi... de ce îţi pasă? Eşti gelos?

— Nu. Doar îmi fac griji pentru tine.

Răspunsul este atât de sincer, încât mă face să mă opresc. Apoi mă gândesc la discuţia pe care am avut-o ieri cu Laura, când mi-a zis că Garrett a încercat mereu să mă protejeze şi să îmi ascundă faptul că suferea. Simt ceva cald în piept la ideea ca însemn mai mult pentru Garrett decât mi-am dat seama.

— Nu, te asigur. Nu mă întâlnesc niciodată cu clienţii. Mă protejez.

— Bun! Este cu adevărat ceea ce vrei să faci, da? Nu ceva ce te simţi obligată?

îmi înghit nodul din gât. Este o întrebare la care nu ştiu exact cum sa răspund. Stigma care învăluie o lucrătoare sexuală este probabil cea mai grea parte a jobului meu, felul în care societatea mă face să cred că trebuie să mă ascund sau să-mi fie ruşine, de parcă a accepta o asemenea slujbă este mai rău decât a lucra la benzinărie sau bibliotecă. Munca este muncă. Să admit că nu îmi displace jobul meu este mai mult decât pot spune o mare parte din oameni.

— Te deranjează? Că ştii cu ce mă ocup? întreb eu.

Se apropie şi-şi bagă telefonul în buzunar înainte să-şi pună mâinile pe masa lângă mine, apoi se apleacă şi pulsul începe să-mi crească.

— Cândva, o să apară în viaţa ta un bărbat care nu o să fie de acord cu ce faci. O să te vrea doar pentru el, deoarece va crede că nu eşti nimic mai mult decât un trup pe care îl poate controla, şi asta pentru că este nesigur. Un bărbat adevărat ştie că a avea cu adevărat pe cineva este un privilegiu şi că nu deţine trupul acelei

înseamnă mai mult decât atât. Vreau a ,Hi
persoane.
diferenţa, Mi • ircândmă uit în ochii lui, atmosfen
NU Î nd încordată şi electrică gata să expiri*

— Tu care tip de bărbat eşti? întreb eu. Se opreşte şi

se întoarce spre mine.

— încă mă gândesc la asta, îmi răspunde, chiar înainte să coboare.

REGULA #17:
Când este timpul să pleci, nu ezita!

Garrett

Este ultima noastră seară în casa de lângă lac, aşa că nu sunt surprins când, cu paşi uşori, coboară scările şi intră în camera mea. Nu spunem nimic, iar ea se urcă în pat, băgându-se sub cearşaf lângă mine.

în ultimele câteva zile, am lămurit un lucru: nu ne jucăm aici. A mai dormit în patul meu de două ori, dar amândoi părem să fim de acord că ne duce mult prea aproape de sex ca să cedăm. Tentaţia de a-i da jos hainele şi de a o penetra este copleşitoare.

Sunt prea matur ca să mă joc cu o fată de 23 de ani. Sunt conştient, dar starea noastră de spirit săptămâna asta a fost a unor fraţi vitregi care nu se pot abţine. Iar dacă asta sunt, atunci, ei bine, nu mi-e ruşine. A trecut mult timp de când nu am făcut sex, încât la fel de bine aş putea să fiu din nou virgin, iar să i-o trag Miei ca parte a unui experiment ar fi greşit. Am venit aici ca să-mi dau seama dacă atracţia bruscă pentru Mia este pur fizică sau reprezintă ceva mai mult. Şi, chiar dacă întrebările mele nu au primit răspuns, ştiu că aspectul fizic este prea erotic ca să-l ignor.

Nu ne zicem niciun cuvânt în timp ce o strâng în braţe şi mă grăbesc să o sărut. Cu părinţii noştri în preajmă, abia am reuşit să îi simt buzele toată seara şi nu am avut nicio şansă ca să o ating. Nu pot să cred cât de

mult mi-a lipsit apropierea dintre noi. cât de mult im r seşte ea.

Au trecut doar câteva zile, dar mi se pare câ pot trăi fără ce se întâmplă acum între noi. nu

Iar mâine o să fiu nevoit să mă lipsesc definitiv de tot.

în tăcere, se lipeşte de mine. Fulgerele strălucesc, scăldând camera în lumină doar pentru o secundă înainte ca tunetul să bubuie din nou. Tresare în braţele mele, aşa că o strâng mai tare. Se odihneşte cu faţa pe pieptul meu.

însă, în scurt timp, nevoia de a ne atinge reciproc devine prea puternică şi ne sărutăm din nou. Ar fi trebuit să ne spunem destule până acum, de exemplu, sa fi stabilit nişte limite şi să fi discutat despre aşteptări, însă nu mă pricep la vorbe. Pe de altă parte, ştiu cum s-o mulţumesc fizic. Vreau să-mi exprim sentimentele prin conexiunea trupurilor noastre. Chiar îi urmăresc pe oameni făcând asta în fiecare zi.

Aşadar, îi spun Miei ce simt cu mişcarea gurii mele pe a ei, închizând ochii în timp ce-i trag de buza inferioara cu dinţii şi muşc doar atât cât să icnească. îmi răspun e înfăşurându-şi braţele şi picioarele în jurul meu, cupon zându-mă cât mai strâns.

Mă aşez deasupra ei şi-mi împing şoldurile în ea. Mormăie în gura mea şi-şi încleştează mai tare coapsele. Penisul mi se întăreşte rapid, captiv între trupuri e noastre, iar eu caut să mă frec de pielea ei, împingă*[1] du-mă tot mai tare, într-un ritm care ne încinge corpurile.

— Este aproape mai bun decât sexul, mârâi în gura ei. Să te doresc atât de mult.

pa fr ~ G?rrett-te roS! strigă Mia şi eu mă întind peste —

îşi înfige unghiile în spatele meu când îi ating clitorisul cu scula mea erectă ca să o excit.

- Mai repede, gâfâie când o sărut, iar eu îi răspund înipingându-mi penisul şi mai temeinic în ea şi mişcân- du-mi

şoldurile mai iute.

Apoi, ea face restul. îzbindu-şi şoldurile în mine, se foloseşte de corpul meu ca să ajungă la orgasm. îşi încordează puternic muşchii în jurul meu când ţipă, iar eu îi acopăr gura cu o mână ca să o fac să tacă.

— Al naibii de frumos, mormăi când abia îşi revine din orgasm, înainte să-şi bage mâna în boxerii mei şi să mă apuce de mădular.

Apoi mi-l freacă rapid, ştiind că sunt aproape de ejaculare. După câteva clipe, îi ridic partea din faţă a tricoului lung şi-i vopsesc pieptul în alb.

Este ciudat că, într-un moment ca ăsta, când e acoperită cu sperma mea, sunt mândru ca *nu* i-am tras-o... ca şi când ar fi decizia corectă.

Serios, trebuie să îmi revizuiesc priorităţile.

Am făcut ceea ce ini-am propus să fac. Voiam să lămuresc situaţia cu Mia, să explorez ce am simţit în seara în care am apelat-o video. Şi am explorat asta. Şi pe ea.

Trebuia să mă lămuresc până acum, dar, cumva, sunt mai nedumerit. îmi trimite mesaje pe aplicaţie în fiecare clipă când nu are mâinile ocupate cu penisul meu sau are un alt orgasm.

Singurul lucru de care mi-am dat seama săptămâna asta este că sunt terminat.

Când trântesc portbagajul maşinii cu geanta înăuntru, observ că Mia stă lângă portiera şoferului. Mă uit împrejur cu grijă, ca să mă asigur că suntem singuri înainte să vorbesc.

Nu puteam pleca din casa de lângă lac m ' de ce naiba să facem în continuare. Am trăit[3]' intense de intimitate care, să fiu sincer, au *semăna??*[1]"' mult cu o relaţie. însă virginitatea ei este intactă şi abţinut să fiu boul care să i-o ia. Totuşi, partea fizică a Z"[1] uimitoare, deci trebuie să o lăsăm baltă şi să ne ducem fiecare în drumul lui?

Asta vreau?

Ignorând, bineînţeles, *faptul că discut cu ea pe* internei tot timpul, dându-mă drept *Drake.*

— *Ei bine, spune şi-şi încrucişează braţele,* presupun că mă bucur că ai venit şi că ai reuşit *să* finalizezi săptămâna.

— Ce bine ţî-ai ales cuvintele!

Zâmbesc.

îşi muşcă buza şi-şi mută privirea, abţinându-sesă nu râdă.

— Ştii ce vreau să *spun.*

— Da, a *fost distractiv.*

— *A fost distractiv, zice şi se uită la mine. Pielea ei este mai bronzată decât atunci* can ajuns aici, în urmă cu cinci zile, şi mă *trezesc* [0] *...* du-mă la urmele de arsură *solară de pe nasul şi o* ei. Apoi, desigur, mă *gândesc la zonele bronzate* hainele ei şi trebuie să mă forţez *pentru o secun nu-mi* pierd controlul. ,

— Eşti entuziasmat că *te întorci la serviciu?* [111] întreabă ea.

— Da, cred că da. Şi tu? Eşti entuziasmată să-P arăţi sânii pentru ciudaţii de pe internei?

îşi *dă ochii peste* cap.

— Eşti doar gelos.

Nu, îi răspund şi mă *îndrept spre ea. 'J'i-am* văzut sânii. Imaginea lor este ascunsă în siguranţă aici.

îmi ating uşor tâmpla.

Zâmbeşte o clipă, apoi devine serioasă.

- Aşadar... Asta e tot, nu-i aşa? Nu o să continuăm când revenim în Briar Point, corect?

Sunt atent la tonul ei, ca să-mi dau seama ce vrea cu adevărat. îşi doreşte să continuăm?

Nu contează. Am terminat. Renunţ chiar acum. O să încetez să-i mai trimit mesaje sub identitatea falsă a lui Drake. Trebuie doar să mă-ntorc la viaţa mea obişnuită de la club ca totul să revină la normal.

— Asta e, spun şi mă uit în ochii ei, care sunt străbătuţi de o urmă de dezamăgire.

— Bine, zice ea iară tragere de inimă.

Dumnezeule, vreau să o ating! Doar o ultimă dată, înainte să revenim în lumea reală, înainte să fi început toată relaţia asta ciudată, demnă de zona crepusculară. Arunc rapid o privire spre casă şi, pentru că nu îi aud pe mama sau Paul, ştiu că nu sunt în apropierea uşii. Aşa că o iau pe Mia de mână şi o conduc spre casă, astfel încât să nu fim văzuţi de la ferestre.

Apoi o lipesc de zid.

— De vreme ce ne luăm rămas-bun, am nevoie de încă un...

Spunând-o, îi zdrobesc buzele cu ale mele, gustând-o ca şi când ar fi ultima dată când aş mai săruta-o. Deoarece chiar aşa este.

Gura ei se lipeşte cu nesaţ de a mea, limbile noastre răsucindu-se într-o fricţiune delicioasă. Are un gust excelent; îi savurez senzaţia buzelor. Este un sărut rapid, dar suficient cât să-mi satisfacă pofta.

Când ne dezlipim, nu zăboveşte să mă privească sau să-mi adreseze mai multe întrebări. Stă întoarsă cu spatele la mine când mă urc în maşină, fluturând o dată din mână în timp ce dispar pe alee.

Abia când ajung acasă îmi scrie un mesaj. Pe ani' caţie, bineînţeles. Practic, presupun că îi scrie lui La început îl ignor, aruncând telefonul pe pat ftfă răspund. Este timpul să tai toate legăturile. Dacă aş putea să nu-i mai fiu frate vitreg, aş face-o dar, din câte ştiu, în viitor o să avem în continuare aceiaşi părinţi.

în rolul lui Drake, am să o ignor şi o să se termine. Am depăşit toată faza ciudată cu sora vitregă. Aproape că ies să alerg. Aproape că mă duc la club. *Aproape* fac multe lucruri, dar mesajul ăla necitit mă bântuie şi nu-mi dă pace.

Bine, o să-mi iau adio.

Luând telefonul, apăs pe mesaj şi îi văd chipul frumos, fără niciun text. E doar o fotografie pe care a trimis-o - un portret cu un zâmbet minunat. Fără cuvinte. Nimic.

— La naiba! mormăi eu, uitându-mă la fotografie.

De ce trebuie sa fie atât de al naibii de încrezătoare şi vulnerabilă, o persoană cu care-ţi este uşor să vorbeşti.

Bine, schimbăm planul! O să-l scot pe Drake din viaţa Miei. O să discutăm puţin - fară video, deoarece nu pot risca să afle adevărul. Şi, după o vreme, unul din noi o să încheie brusc relaţia de pe internet şi totul o să fie bine. Dumnezeule, la ce naiba mă gândesc?

Cât timp nu o văd faţă în faţă şi nu vine niciodată la clubul meu, nu am de ce să mă îngrijorez.

TrimiteP Un^n^U~mi aSta, SCr*u r^sPunsu^ apăs Pe

Bunâ, frumoaso! Povestea — • . . ce aj fâcut azi.

Partea a doua

CLUBUL

REGULA #18: Ideile nebuneşti sunt uneori cele mai bune.

Garrett

— Pari odihnit, spune Emerson când intru în sala de şedinţe după cinci zile petrecute la casa de lângă lac.

Se ridică de pe scaun şi mă întâmpină cu o îmbrăţişare şi o bătaie uşoară pe spate.

— Mulţumesc! Mă simt odihnit, răspund eu.

— Bun! îţi stă bine bronzat.

Pentru o clipă, se uită cu şiretenie la chipul meu.

Mijesc ochii la el.

— Ce-i cu privirea asta?

Când ne aşezăm pe scaunele din junii mesei, zâmbeşte şi-mi răspunde:

— Ştii tu.

Ah, Mia! Bineînţeles. De ce trebuie să-i spun totul? Nu-mi place cum mă priveşte. Ca şi când m-aş afla la o secundă distanţă de fericirea unui angajament, la fel ca el.

Veşti proaste. Nu sunt.

- Ca să ştii, nu i-am tras-o surorii mele, spUn eu

Hunter intră chiar în clipa aceea, părul lui negm • creţ, şi costumul albastru pe care-l poartă mereu atră’ gându-mi atenţia.

în secunda în care aude ce spun, şi anume că nu i-am tras-o surorii care de fapt nu-mi e soră, râde.

— Ei bine, mă bucur să aud asta!

- Se referă la sora lui vitregă, adaugă Emerson.

- Oh, atunci e doar puţin ciudat.

Emerson se uită din nou la mine.

- Ce s-a întâmplat? De ce nu ai facut-o?

De ce nu am facut-o? A ratat partea în care am menţionat că e sora mea vitregă? Sau că e cu treisprezece ani mai mică decât mine şi că o cunosc de mai mult timp decât e social acceptabil?

— Ei bine, să vedem, spun eu. în mare parte, pentru ca e *virgină.*

Emerson se încruntă confuz.

- Mia?

Este exact răspunsul la care mă aşteptam. Nimeni nu s-ar uita la superba mea soră vitregă şi s-ar gândi o secundă că fata aia s-a născut să fie celibatară. E aventuroasă, frumoasă şi senzuală într-un *fel pe* care nu l-am observat până săptămâna asta.

- Da.

— Nu are vreo... 23 de ani? întreabă Emerson.

- Şi e superbă, adaugă Hunter.

— Da şi da.

bărbia^u mâna şi mă^Î^cu" ?ânduri’ sPriJinindu'?i 1 vu Privirea.

- Par stai... Ce legătură are asta?
- Am 36 de ani, spun eu, destul de şocat.

Cum poate să mă-ntrebe aşa ceva? La vârsta mea, 1U trebuie să dezvirginez pe nimeni.

Hunter se alătură conversaţiei, aşezându-se vizavi le mine, la masa în capul căreia stă Emerson.

- Sunt confuz. E ceva între tine şi Mia? Când s-a ntâmplat asta?

Mormăi în sinea mea. Chiar nu am nevoie să se mplice toată firma. Am plecat ieri de la lac, eu şi Mia ie-am distrat, dar acum am terminat-o. Ne-am petrecut ¡ăptămâna făcând exact ce am spus că o să facem: ne-am ucat. Fără sex. Puţină distracţie. Fără regrete. A fost jrima dată când o femeie mi-a atins penisul după mult jrea mult timp. Fără obligaţii şi nemulţumiri. Acum, nnândoi putem să revenim la vieţile noastre ca şi când nu ¡-ar fi întâmplat nimic.

Doar că încă mai vorbim aproape în fiecare oră ca)rake şi Mia - în loc de Garrett şi Mia - iar ea îmi dă în :ontinuare de înţeles că vrea să ne întâlnim. Este o groapă >e care am săpat-o singur şi nu vreau să o înfrunt acum.)eoarece nu pot să uit gustul buzelor ei, iar când o să afle :ă sunt Drake şi că am minţit-o de la bun început, o să o)ierd a doua oară.

- Este complicat, bolborosesc eu, masându-mi runtea cu degetele. E model de chat, s-a întâmplat să o ăd pe intemet şi poate că m-am înscris cu un nume fals i am privit-o de câteva ori. Nu după mult timp, m-am rezit că facem orice, în afară de sex.

— I-ai spus despre profilul tău fals? întreabă •.merson, cu o expresie plină de speranţă pe chip.

îi răspund cu un singur cuvânt:

- Ha!

Oftează dezamăgit, iar asta mă ucide F Grant este ultima persoană pe care vrei să o d

-Garrett, răspunde el, numele meu pedeapsă.

pârand o

— De asta nu am făcut sex. Nu vreau să . simt de rahat pentru ce am făcut. Să o dezvirginezarfi cireaşa de pe tort.

Emerson îmi aruncă o privire serioasă.

— Nu-mi place când faci asta, bâjbâie el.

— Ce?

— Să zici că eşti de rahat, când e clar că nu e adevărat.

Ei bine, a fost... neaşteptat. Şi ar trebui să-mi cer iertare pentru asta? Ca şi când Emerson Grant a ştiut vreodată cum este să te simţi ca un rahat. Probabil că nid când i-o trăgea fostei iubite a fiului sau nu s-a învinovăţit, fără să se simtă cel mai rău tată din lume.

Bine, a cam făcut-o, însă doar o singură dată. Mâ îndoiesc de faptul ca cel mai bun prieten al meu, care este perfect, ştie măcar ce înseamnă să nu ai o părere grozavă despre propria persoană.

Trebuie să schimb subiectul.

— Ce mai e nou pe la club? întreb eu.

Mi se strânge inima când văd că faţa i se schimonoseşte într-o expresie îndurerată.

foctram? încasările sunt constante, dar holul a tost cam hpsit de viaţă înuItimavreme

La naiba!

— Ce? De ce?

“ Săptămâna trecută « acelaşi timp şi doar natr, * am avut camere pline în 168 PatFU datori pe hol.

La naiba, la naiba! Mormăind din nou, îmi cuprind faţa cu mâinile. Ar fi trebuit să-mi dau seama că o să mă întorc la o grămadă de treabă. Nu ar fi trebuit să plec.

- Cred că trebuie să începem să controlăm cine intră în camere, adaugă Emerson.

Imediat îmi vine o idee. Putem să îndreptăm situaţia. Nu este o cauză pierdută.

- O să-i aduc înapoi pe unii dintre clienţii mei obişnuiţi. Putem să formăm un grup. Sigur o să le placă.

îmi mut privirea spre Hunter, care pare jignit, ca şi când i-aş cere să participe la o partidă de sex în grup.

— De ce te uiţi la mine?

- Vorbeşte cu Drake, spun eu. El o s-o facă. Bineînţeles, fără taxă de intrare.

Vorbind de lup, Drake intră în cameră.

- Ce să vorbiţi cu Drake? întreabă el cu un zâmbet şiret pe chipul atrăgător.

— Isuse, bombăne Emerson.

Drake nu este unul dintre proprietarii clubului, dar e şeful echipei de construcţii care l-a ridicat în picioare, ceea ce înseamnă că are un abonament gratuit pe viaţă, pe care îl foloseşte din plin. Şi tinde să apară la întâlnirile noastre destul de des, lucru care nu-i place în mod deosebit lui Emerson. Nu îl *displace* pe Drake, dar este clar că frivolitatea şi nonşalanţa lui Drake când vine vorba de club şi viaţă, în general, l-au deranjat întotdeauna pe Emerson. Ca să nu mai spun că Drake flirtează cu oricine, iar dacă Emerson îl surprinde că doar se uită la Charlotte, devine sângeros.

Şi, ca să vorbim din nou de lup, iubita/secretara

lui Emerson, Charlotte, intră în cameră cu Maggie. Ele se aşază pe ultimele două scaune din junii mesei, în timp ce

Drake se holbează la mine, aşteptând să audă de • pomenit numele. Ce ''«m

— Drake, dacă ţi-am putea da o cameră pe h0| voaiorilor, crezi că ai putea să aduni un mic grup care facă atmosferă?

Acum sunt toţi atenţi. Discuţiile se opresc brusc şi ceilalţi se uită la el, aşteptând un răspuns. Ochii i se luminează de entuziasm.

— Doar fete sau şi băieţi?

Eu fac ochii puţin mai mari. Ei bine, nu ştiam asta referitor la Drake, dar presupun că în fiecare zi afli lucruri noi despre oameni.

— Oricum vrei tu, îi răspund.

— Super! Mă bag, spune relaxat, ca şi când nu ar fi acceptat în mijlocul unei şedinţe de afaceri o invitaţie să şi-o tragă public în grup.

Când mă uit în direcţia lui Hunter, obseiv că şi-a încordat maxilarul şi i s-au umflat nările. *Dacă* nu aş cunoaşte, aş spune că nu-l încântă prea tare ideea.

Păcat, căci eu sunt captivat. O să fie grozav pentru holul voaiorilor.

— Vezi? spun triumfător, uitându-mă la şeful capul mesei.

Nu pare deloc impresionat. , .

— Avem nevoie de ceva mai mult decât grupun ş> clienţi fideli. Ne trebuie profesionişti.

Mă încrunt.

— Adică staruri de filme porno?

Este prima dată când propune să angajăm actori profesionişti la club. Nu a fost niciodată vorba de divertis- tnent, ci despre oameni şi experienţa lor.

Da. Sau... modele de chat?

Şi, cu asta, îmi îngheaţă sângele în vene.

- Nu! strig eu, arătând cu degetul spre el. Ştiu la ce te gândeşti şi mă opun categoric!

Emerson este de neînduplecat.

- Chiar ne-ar fi de folos părerea ei, Garrett. Ne-ar putea ajuta cu holul.

Mă forţez să inspir, impunându-mi să mă calmez.

- Nu. Sora mea vitregă crede că eu conduc un club de noapte. Nu o să calce în Salacious Players Club. Niciodată!

El expiră.

— Bine, înţeleg. Dar asta nu e tot.

Oh, minunat!

— Ce mai este? întreb eu.

- Categoria VIP e în pierdere de o lună, spune el, iar inima mi se strânge din nou.

— S-au retras paisprezece membri şi s-au înscris doisprezece, adaugă Maggie.

Simt toate privirile din cameră aţintite spre mine când asimilez informaţiile. Ăsta e domeniul meu. De mine depinde ca oamenii să fie fericiţi şi să îi fac să revină - la propriu şi la figurat. Dar, în mod evident, nu reuşesc.

— Nu te panica, răspunde Emerson, observân- du-mi tristeţea. Avem nevoie de idei noi şi ispititoare ca să aducem clienţi. Pot să facă sex acasă, dar trebuie să le dăm un motiv să o facă aici.

— Am programat demonstraţiile de BDSM pentru trimestrul următor. O expoziţie de shibari şi un atelier de *impact play,* intervine Hunter.

— Bun! răspunde Emerson, dând din cap. Oamenii vor să încerce. Doar că nu ştiu cum să o facă. Altceva?

— Ne trebuie un eveniment. Unul important, spun eu, ştiind că este cel mai simplu răspuns pe care îl pot

oferi.

Licitaţiile merg bine, dar avem nevoie de c diferit. De ceva atât de magnetic, de atractiv şi d^nou- încât potenţialii membri să nu-l poată refuza. Ceva^ să ne asigure o bază de urmăritori sau fani şi pe carţ^ putem folosi mai departe. 530

Nu-mi place ca mintea mea s-a hotărât la ideea asta deoarece, practic, Emerson deja a pomenit-o. Dar are dreptate. Dacă am aduce actori, am putea stimula nevoile clubului. Suntem la sfârşitul trimestrului şi este o perioadă crucială pentru cluburile noi. Putem stabili o bază solida sau ne putem prăbuşi din cauza presiunii.

— La ce te gândeşti? întreabă Emerson, ca şi când mi-ar putea vedea creierul funcţionând.

— Ai dreptate, bâigui eu. Dacă am aduce modele de chat şi actori de filme porno, ne-ar putea face reclamă fanilor pe care-i au ei. Ar putea să facă un spectacol în direct, să aducă o mulţime de oameni la club.

— îmi place ce spui, răspunde el.

— O să trebuiască să fie exclusiv pe bază de invita ţie. Cu număr limitat de locuri şi să le oferim un a ona ment timp de o lună pentru participarea la eveniment, cu posibilitatea de a trece la un abonament VIP.

Când îmi ridic din nou privirea la el, pare mulţumit.

— Totuşi, o să ne trebuiască mai mult de un hol. u e suficient pentru o mulţime. Drake, ai putea să asam e o structură temporară în sala principală?

— Ca o scenă? întreabă el.

Oftez. Este o nebunie? Aşa pare. Ce ar face oamenii-’ Ar presta pe o scenă, făcând... ceea ce se pricep mai bine-

— Da, ca o scenă.
timp ^d'S'eXnterll"01^ ^Retră" gându-mă din conversaţii ! ldei pentni SPat,lL R L că afacerea noastră are d’
Incerc să nu nia¡ nt*n are de suferit. Anxietatea mea nu

|X)ate accepta ideca că suntem în pierdere; altfel, o să fiu distrus. Cu coada ochiului, îl zăresc pe Emerson uitân- du-se la Charlotte, care-şi ia notiţe în agendă.

— Scrii toate astea? întreabă el, punând o mână pe genunchiul ei pe sub masă.

Ea îşi ridică privirea şi se uită în ochii lui cu o expresie duioasă, plină de iubire.

— Da, domnule!

— Bravo, îi şopteşte înainte să o tragă mai aproape şi să o sărute pe frunte.

îmi mut privirea, atent la noua durere din piept provocată de ceea ce văd. înainte să plec la casa de lângă lac, mă gândeam că Emerson este nebun pentru că a cedat de bunăvoie acestei relaţii, că este vulnerabil şi-şi deschide inima la posibile suferinţe în viitor, ca să nu mai spun de stresul de a mulţumi o altă persoană şi de a-i menţine fericirea.

Dar apoi mă gândesc la cât de uşor au decurs lucrurile între mine şi Mia săptămâna trecută. La uşurinţa cu care am râs sau la faptul că se născuse ceva satisfăcător între noi, chiar dacă doar ne-am tachinat.

Scoţând telefonul, îi trimit repede un mesaj:

Sper câ ai o zi frumoasâ, Kitten. Mi-e dor de zâmbetul tâu.

Este o nebunie şi ştiu că o să plătesc mai târziu pentru asta. Dar să pretind că sunt altcineva mă face să-i scriu mult mai uşor. Ca şi când m-aş putea convinge că nimic din toate astea nu este adevărat. îi pot spune Miei cât înseamnă pentru mine atâta timp

cât sunt Drake. Nu este ca şi când o simt cu adevărat, nu-i aşa?

RFCULA #19: Nu plânge după bărbaţii care nu plâng pentru tine.

— îmi place! spun cu un zâmbet, pozând în faţa camerei pentru Gregg, pe când el îmi admiră mândru materialul strălucitor cu aspect metalic al rochiei.

De fapt, este o rochie pentru o femeie care face striptease. Nici măcar nu glumesc. E chiar dintr-un magazin pentru dansatoare la bară şi artiste, dar oricum nu ştie care-i diferenţa. Pentru el, o femeie care poartă o rochie scurtă e ceva mai natural decât un bărbat bogat în costum.

— îţi stă bine. Mă bucur foarte mult că-ţi place.

— îmi place. Şi mă bucur să te văd zâmbind.

— Atunci, nu pleca, răspunde el, iar zâmbetul meu fals şovăie.

— Aş vrea să nu fiu nevoită să o fac, dar am un curs peste cincisprezece minute. Poate o să discutăm mai târziu.

Este o minciună. Nu am cursuri. Adevărul e că nu

am nimic de făcut, dar sunt forţată să născocesc minciuna ca să acopăr faptul că nu pare că mai pot continua în felul ăsta. Fie că este pentru Drake sau Garrett, nu îmi dau seama. Ştiu doar că până când nu realizez cu cine vreau să fiu – sau dacă vreau să-l aleg pe unul din ei – nu mă pot dezbrăca pentru bărbaţii de pe internet. Mai întâi ar trebui să vorbesc despre asta cu ei.

Pacă aş putea măcar să deschid subiectul.

Ieri, înainte să plecăm, mi-a zis foarte clar că relaţia noastră s-a încheiat. Oricum a fost doar fizică. O joacă, aşa i-a spus. Chiar dacă evită adevărul că uneori a părut mai mult decât atât.

A fost distractiv, dar şi... real. S-a creat o legătură. O adevărată atracţie fizică pe care nu am mai simţit-o cu niciun alt bărbat. Sunt sigură că a simţit-o şi el. însă Garrett se teme să-şi ia un angajament şi pare convins că nu este menit pentru unul. A renunţat la relaţia noastră înainte să existe.

Şi mi-e greu să-l fac pe Drake o prioritate reală în viaţa mea când nu i-am văzut faţa şi, în mod clar, îmi ascunde ceva. Dacă nu ar avea un secret, atunci de ce nu vrea să intrăm într-un apel video? Să-mi arate fotografii cu el? Cum de poate să-mi împărtăşească secretele lui profund personale, dar nu-mi permite să-l văd? Asta nu schimbă faptul că simt o legătură cu el pe care nu o împart cu Garrett. Ca şi când amândoi mi-ar oferi ceva diferit, iar dacă s-ar putea uni într-o singură persoană, ar fi perfect.

— Sunt mândru de tine că te-ai întors la şcoală, dragă, răspunde Gregg, distragându-mă de la gândurile mele complicate.

— Mulţumesc, dragule! Chiar sunt entuziasmată.

„Minciuni, minciuni, minciuni.”

— Mai trimite-mi fotografii când ai timp liber. Mi-

e dor de tine.

îi zâmbesc şi mă apropii de cameră.

— Şi mie îmi e dor de tine.

Apoi terminăm apelul. Mă aşez pe canapeaua din subsolul casei părinţilor mei şi mă las cuprinsă de sentimentul de vinovăţie când accept plata lui Gregg pentru

discuţia lungă de o oră - plus bacşişul. Nici ms,a i-am arătat sânii. Nu mai pot face asta. ar "u

Ori trebuie să nu mă mai îngrijorez în Pn^nţa lui Garrett şi-a lui Drake şi să revin la lucru, o să" sunt nevoita renunţ complet.

Ambele variante par îngrozitoare.

înainte să închid aplicaţia, primesc un mesaj de la Drake:

Sper câ ai o zi frumoasâ, Kitten. Mi-e dor de zâmbetul tau.

Rânjesc la telefon când tastez răspunsul:

Vrei să intrăm într-un apel video?

Sunt la serviciu.

Stai pufin. Lasâ-mâ sâ *închid uşa.*

Chicotesc cât aştept să-mi răspundă. Apoi, iară avertisment, primesc o cerere de apel video. Accept repede şi mă întind pe canapea, punând telefonul în sta tivul de pe măsuţa de cafea.

— Bună, dragule! îl salut când răspunde la apel.

Are camera închisă, dar microfonul pornit, ceea ce-mi convine de vreme ce oricum vreau să-i aud vocea.

— Eşti în biroul tău? îl întreb.

— Îhî, îmi răspunde pe un ton profund şi r g

— Aş vrea să fi fost cu tine, spun eu, simţin cam emoţionată.

— Spune-mi ce ai face dacă ai fi aici, îmi $ «nlp la microfon, iar şira spinării mi se dezmorţeşte, ţând un fior prin tot corpul.

Zâmbesc mai larg când mă întind pe canapea, lăsând rochia să mi se ridice pe picioare până mi se văd

hiloţii- Apoi îmi las imaginaţia să zburde, în timp ce mă ^ândcse la toate lucrurile pe care le-am putea face dacă am fi împreună.

- Vreau să mă apleci peste biroul tău şi să mă ţii acolo cât faci ce vrei cu mine. Mă atingi, mă săruţi, mă niuşti, mi-o tragi. Până când nu mai suport. Vreau să nii-o tragi până când suntem amândoi atât de epuizaţi, încât nici măcar nu mai putem sta în picioare. Vreau mai mult de o oră, Drake. Vreau o mie de ore. Şi le vreau pe toate cu tine.

El geme la microfon.

— Oh, Kitten...

- Ţi s-a sculat pentru mine, Drake?

— Da, Kitten.

Ceva din tonul lui mi se pare familiar şi mă opresc. Ceva care îmi aminteşte de...

Nu. Mintea îmi joacă feste. Garrett nu ar face niciodată asta. Ar însemna să-şi permită să fie prea vulnerabil. Nu mă refer doar la apelul video, ci şi la conversaţiile profunde şi discuţia pe care am purtat-o despre emoţii. Nu ar face niciodată aşa ceva. Uneori, îmi doresc să o fi făcut.

Chiar la timp ca să mă distragă de la gândurile mele, îl aud cum îşi descheie fermoarul de la pantaloni şi apoi îmi şopteşte gutural:

— Foloseşte o jucărie, Kitten.

Ca şi când mi-ar fi ghicit gândurile, întind repede mâna spre sertarul măsuţei de cafea şi scot un mic vibrator în formă de petală de trandafir. Bâzâitul lui aproape nu se aude când îl pornesc, iar el mormăie din nou când îl vede.

Ce bine că sunt singură acasă, deoarece în clipa în care senzaţia de sucţiune a vibratorului îmi atinge

clitorisul, urlu. Este un bâzâit delicios care mă f fiori până în vârful degetelor de la picioare sirnt

- Nu o să dureze mult, Drake. Sper că esf tit, spun gâfâind, cu respiraţia tăiată, în timp ce colesc pe canapea.

Mormăie şi geme în ritmul sunetelor mâinii care se masturbează, iar eu îl las să-mi umple imagin? ţia, apoi orgasmul mă învăluie. Judecând după sunetele pe care le scoate, şi el îşi dă drumul.

Respiraţia lui sacadată şi muzica din fundal sunt tot ce aud când mă sprijin de canapea şi aştept să mi se domolească pulsul.

— Drake, nu ştiu cât timp pot să fac asta, spun eu, cuvintele ieşindu-mi din gură înainte să le pot opri.

Aparent, în clipele de după orgasm nu am nicio reţinere

— Ce anume? întreabă el.

— Asta. Orice ar fi. îmi place de tine^ Poate... e chiar ceva mai mult. Dar mă tem că o să-mi frângi inima. La un moment dat, trebuie să mă laşi să intru în viaţa ta.

— Ştiu... spune el pe un ton deprimat, iar tristeţea din vocea lui nu mă face să mă simt mai bine.

De fapt, pare... deznădăjduit. Ca şi când nu ar putea să facă nimic în privinţa asta, iar eu sunt condamnată să mă simt astfel pentru totdeauna. Sau, cel puţin, până când totul se termină. Orice i s-ar întâmpla în viaţă, nu o să fiu niciodată o prioritate pentru el.

— Sunt îndrăgostită de doi bărbaţi care nu mă vor, şoptesc eu, şi chiar nu ştiu de ce naiba am spus asta.

Mi se adună lacrimi în ochi când mă ridic rapid şi îmi aranjez rochia. Nu-mi vine să cred ce am zis. Sunt umilită, iar la capătul firului tăcerea zăboveşte de prea mult timp.

- Kitten... şopteşte el.
- Trebuie să plec. îmi pare rău! Cred doar că sunt

prea stresată. Trebuie să mă gândesc.

_ Te rog să nu spune el, dar eu apăs pe butonul roşu ca să închid apelul înainte să mă poată implora să rămân sau să mă mintă.

în ce dracu’ m-am băgat?

Trebuie să ies de aici sau să fac ceva, orice, pentru că daca rămân mult timp pe loc şi mă gândesc cât de tristă sunt ca e posibil să-l pierd pe Drake sau pe Garrett cu atât mai mult ştiu că o să plâng şi nu intenţionez asta’ Nu plâng din cauza unor bărbaţi care nu plâng pentru mine.

Coborându-mi privirea la ceas, văd că este aproape 9.00. Ma simt ca o bombă pe cale să explodeze şi trebuie să-nu vărs frustrările. Există un singur om la care mă pot gândi acum şi pe care vreau să îl văd şi, chiar dacă habar n-am unde să-l găsesc, ştiu că pot să aflu.

REGULA #20: Dacă te uiţi pe furiş prin cluburile de sex, ai ocazia să dai peste o orgie.

Este o nebunie. Stau în faţa unui club de noapte din centrul oraşului Briar Point, într-o rochie croită, fără exagerare, pentru o femeie care face striptease, gata să-mi înfrunt fratele vitreg cu probleme emoţionale, ignorant şi prostănac, practic să-l implor să facem sex. De ce? Nu ştiu. în mare parte, pentru că mă simt ca o bombă cu ceas, m-am săturat să aştept şi să joc după regulile lui şi să-mi pun pe locul doi nevoile şi dorinţele.

Este timpul să-i testez pe bărbaţii din viaţa mea, iar Garrett este primul.

Sunt pregătită să-i dau un ultimatum. Sex sau nimic.

Nu. O relaţie *cu* sex sau nimic.

că o Duiynezeule! O să aleagă nimicul. Bineînţeles bazai

«snh T j mi‘a spus nu este interesat de un

•S mai**

w osie ?"?Unt ",eriIS ° încercare. Daci,

sfârşit să-l uit pe Drake °U Garrelt» P°ate reuşesc m

Când şoferul m-a lăsat u

aşteptat deloc la asta. Este îA- J* ,^a tubului, nu m-am

a e iiniştit. Credeam că o să

se audă basul prin ziduri şi că pe uşă o să iasă fete bete însoţite de bărbaţi daţi cu deodorant Axe.

în schimb, zăresc o uşă discretă de culoare neagră şi o clădire veche de cărămidă cu o siglă neagră metalică deasupra uşii: *CD.*

Când am căutat rapid numărul de telefon pe care mi l-a dat I-aura - despre care a zis că i l-a oferit fără tragere de inimă, după ce a insistat că-i trebuie în caz de urgenţă - am aflat ca. pe internet, ameninţătorul club de noapte apare doar cu iniţialele. Asta mă face să mă întreb ce fel de club deţine, de fapt, Garrett. Este un club de striptease şi nu mi-a spus? Adică... ar avea oarecum logică. A fost foarte rezervat în privinţa detaliilor, dar am presupus tot timpul că este doar un club obişnuit de dans.

„Oh, bine! Pot să intru într-un club de striptease (arătând ca o dansatoare la bară). Eşti tare isteaţă, Mia!”

La uşă stă un paznic, dar nu e genul masiv şi tatuat pe care-l vezi de obicei la cluburi. Poartă un costum negru şi e puţin cam spilcuit pentru un paznic. Totuşi, îmi deschide uşa, iar eu inspir adânc înainte să intru.

N-am ce pierde.

După ce trec de uşă, ajung într-un hol slab luminat. Aici totul este negru. Draperii negre, covor negru, o tejghea neagră, în spatele căreia stă o femeie într-un costum lucios de culoare neagră.

— Bună! Bine ai venit la Salacious Players Club! Eşti membră? spune ea, întâmpinându-mă.

Văd cum mă măsoară din priviri, probabil jude- cându-mi ţinuta de prostituată. Deja îmi dau

seama că locul ăsta este mult prea drăguţ pentru o asemenea rochie făcută pentru cluburile de striptease de pe lângă aeroporturi, nu pentru cele în care intră doar membrii. Am venit în locul potrivit, nu?

- Ăăă... De fapt, îl cunosc pe unul dintre tari, mă bâlbâi eu, părând ridicolă. proWe-

încuviinţează, strângând din buze. Nu sunt nr

Expresia de pe chipul ei spune sarcastic *sigur că da***'* îmi pare rău pentru ea, căci nu sunt vreo virgin^ ochi de căprioară, prea speriată să intru într-un club de striptease sau să mă lupt cu vreo amfitrioană îmbătată de propria putere. îmi îndrept umerii, îmi dreg glasul şi uit direct în ochii ei.

— Garrett Porter este fratele meu şi aş vrea să-l văd. Chiar acum.

Face ochii mari când mă priveşte. Apoi buza inferioară îi cade, ca şi când ar vrea să mă contrazică, moment în care, dintr-o draperie neagră *de* care nici măcar nu mi-am dat seama că reprezintă o uşă, apare cineva.

L-am întâlnit pe Hunter de câteva ori. Garrett i-a adus acasă o dată pe el şi pe iubita lui, Isabei, care acum îi este soţie, de Ziua Recunoştinţei, când abia se mutaseră în casa nouă şi nu aveau nici măcar o masă la care sa mănânce. Celelalte *ocazii* au *fost în mare* parte interacţi uni scurte şi ştiu sigur că acea zi a Recunoştinţei a fost cu cel puţin patru ani în urmă, deci aveam doar 19 ani.

Nu mă aştept să mă recunoască, dar când îşi ridica privirea de la tableta pe care o ţine în mâini, în mijloc propoziţiei pe care i-o spunea fetei din *spatele tejghelei,* văd cum ochii mai că-i ies din orbite.

— Mia? spune el, surprins.

— Bună, Hunter! răspund eu şi-i zâmbesc.

Hunter este foarte atrăgător, într-un fel dur şi inas- c n. des, creţ şi brunet e tuns scurt şi aproape brXtTVvh'' Câ‘eVa bucle rcbele căzându-i pe fruntea este o

femeie foarte norocoasă.

Mă îmbrăţişează afectuos şi practic rânjesc dispre- ţuitor la amfitrioană. Când se retrage, mă ţine de umeri şi sc uită la mine ca şi când aş fi înviat din morţi.

Apoi îşi coboară privirea la rochia mea.

- Uau... Chiar ai crescut! spune el cu o urmă de şovăială incomodă în glas. Când te-am văzut, am presupus că nu eşti nici măcar destul de mare ca să intri aici. Câţi ani ai?

— 23, răspund eu.

— Uau! se miră el. Ai venit să îl vezi pe Garrett? probabil te-a sunat după şedinţa de azi.

— Ăăă... Da, mint eu, căci nu ştiu cum o să trec de draperia neagră dacă nu fac să pară că sunt dorită aici.

Dacă Garrett nu ar fi avut nimic împotrivă să mă aflu în clubul lui, nu ar fi păstrat secretul. Deoarece cu siguranţă nu este un club de dans, deşi tot nu sunt complet sigură ce o sa găsesc dincolo de draperie.

— Minunat! Haide, o să te duc în biroul lui!

— Mulţumesc! răspund eu, aruncând un zâmbet fals fetei, înainte ca Hunter să mă conducă.

Camera principală în care intrăm este uriaşă, cu tavan înalt ca al unui depozit, şi cu balcon de jur- împrejur la etajul doi. în stânga se află un bar imens şi o scenă cu un separeu pentru D.J în mijloc. Muzica este mai erotică decât obişnuita muzică de club pe care ar dansa oamenii; de fapt, nimeni nu dansează aici.

Totuşi, de fiecare parte a scenei se află câte o cuşcă în care nişte femei fără sutien se mişcă în ritmul muzicii. Dar nu seamănă cu niciun club de striptease pe care mi l-am imaginat, unde bărbaţii ar sta în jurul lor, băgân- du-le bancnote în chiloţi.

Oamenii, nişte cupluri şi alte mici grupuri, ocupă majoritatea scaunelor de la mesele împrăştiate prin încă-

pere. Hunter mă conduce atât de repede prin parter . abia văd totul, dar cu siguranţă nu este nimic cum^ aşteptam. Seamănă cu un club foarte discret şi exclus' de striptease... Dar unde sunt dansatoarele la bară?

Observ multe uşi de-a lungul celor două etaje deci poate se află înăuntru?

Brusc, Hunter mă îndeamnă să intru pe o uşă rezervată angajaţilor, care duce spre un hol paralel cu încăperea principală. Mergem împreună pe coridorul lung, discutând lucruri neînsemnate.

— Mă bucur că te-a sunat, îmi spune Hunter. La început s-a opus, dar ştiu că pentru club contribuţia ta ar putea fi însemnată.

Merg lângă el, încercând să înţeleg ce vrea să zică, dar se pare că nu pot să ţin pasul. „Pentru ce să mă sune? De ce ar crede Hunter că Garrett ar avea nevoie de mine?’’

Nu vreau să vadă că sunt confuză, aşa că-i răspund evaziv:

— Da, şi eu.

— Ştii cum se stresează, spune Hunter. Poate reuşeşti să-l ajuţi să se calmeze.

— Bineînţeles, zic eu. Deoarece ştiu cât de mult poate să se streseze Garrett. Şi, orice ar fi, vreau să-l ajut şi să nu mă dau de gol. Aşadar, schimb repede subiectul. Ce face Isabel?

— Bine. Acum are propria sală de yoga.

— Frumos. Bravo ei! Transmite-i salutările mele.

— O să-i transmit, îmi răspunde când ajungem la o uşă aflată la intersecţia a două holuri.

Se deschide spre un birou imens, aparent împărţit de toţi proprietarii clubului. Lângă uşa asta se află una pe a cărei plăcuţă scrie *Securitate,* dar

care este închisă. Observ ş, alte uşt, care par a fi ale unor debarale şi camere

cu echipamente electrice. Nu mă uit prea mult împrejur, dar scrutez biroul gol după Garrett, care nu pare să fie aici.

— Ei bine, era aici, spune Hunter când bagă capul după colţ. Ce-ar fi să aştepţi puţin, iar eu mă duc să îl caut?

- Bună idee! îi răspund prietenos când mă lasă plină de incertitudini într-un birou străin dintr-un club ciudat.

Dar chiar nu sunt genul de fată care să stea şi să aştepte.

Aşadar, imediat ce Hunter dispare pe holul lung, scot capul din birou. Pe unele uşi sunt plăcuţe, pe altele nu. Şi, după muzică, îmi dau seama că unele duc înapoi spre camera principală.

Sunt mult prea curioasă ca să stau pe loc şi să aştept. Şi am senzaţia că atunci când Garrett o să mă găsească, o să mă scoată repede afară fără niciun răspuns. La naiba cu asta!

în linişte, răsucesc mânerul primei uşi care se deschide spre un hol întunecat - mult mai întunecat decât camera principală. Şi mai liniştit. Aruncând o privire înăuntru, văd oameni ici şi colo, uitându-se la ceva ce nu reuşesc să desluşesc. Mă simt ca într-un muzeu, totul pare intim, aşa că mă retrag imediat şi ies pe holul personalului.

Mergând mai departe, găsesc o uşă care duce spre o casă a scării bine luminată şi liniştită. Mă închid acolo. Este doar un rând de scări, iar când ajung la etajul următor, găsesc o altă uşă ameninţătoare. Nu are nicio plăcuţă, dar aud muzica de partea cealaltă, aşadar o deschid şi intru pe un hol întunecat care duce spre o altă uşă, probabil menită să estompeze lumina de pe casa scării.

. mane mă întorc înainte să păşesc în încăpu
P • deoarece aici e puţin mai linişte, dar aud misterioasa,
Ră a uşii _ un ţipăt piţigăiat şi distant ceva de parte şi-0 trage. Poate
că ar fi
al unei Persoa" . ă nu mă pot abţine. Sunt mult prea semn bun să
piec, **aşa deschid cu grijă uşa şi** curioasă ca să mă P să mă
înăuntru,
dau draperia neagra ia **OP**

Rămân fără cuvinte în mijlocul unei... orgii. Nu ştiu cum altfel să-i spun, dar privirea mea nici măcar nu trebuie să se adapteze ca să văd ce se întâmplă aici.

Este o încăpere cu o canapea tapiţată de-a lungul peretelui şi o zonă izolată *de* aşteptare cu alte scaune în mijloc, fiecare ocupat de o femeie înconjurată din toate părţile. Muzica este destul de tare ca să acopere sunetele partidelor de sex, dar ele tot se aud.

Mi se agită mintea. Cu asta se ocupă Garrett? Asta e clubul lui?

Asta fac oamenii în cluburile exclusiviste de strip-tease? Totuşi, nu am văzut nicio *dansatoare.*

în urmă cu două minute, îmi aminteam vag de un vechi prieten care a *fost acasă la părinţii mei de Ziua* Recunoştinţei, iar în clipa asta stau în *mijlocul unei orgii-* Nimic nu mai are logică.

Mişcarea îmi atrage privirea şi observ o femeie care merge prin cameră, fără să pară deranjată de ce se întâm- hite.[1] Probahn[1] Păr negnJ ?1 iung, buze pIine Ş, ţllgU-
De carp cx eSte una dintre cele mai frumoase femei zilele noastre. V Ut vreodată >cu ţinuta unei *Cleopatra din*

Nu-mi pot muta privirea de la ea când trece P[6] lângă o canapea rotundă, oprindu-se să-i spună ceva băr-batului din mijloc căruia îi fae felaţie *două* femei. ApOb

fără avertisment, se uită la mine.

Vine spre mine, iar eu încep să intru în panică. Trebuie să ies de aici, dar mă trage spre ea.

— Oh, fetiţo, se pare că te-ai rătăcit, îmi spune pe un ton prietenos când mă atinge pe braţ.

Din instinct, tresar.

Retrăgându-şi mâna, zâmbeşte.

— Nu am vrut să te sperii, dar am observat ca te holbezi şi, în general, oamenii nu se holbează în camera VIP.

— Camera VIP? răspund în şoaptă.

- Da. Te-ai rătăcit? La parter e ceva mai calm, dacă preferi să mergi acolo.

— Aici nu e un club de striptease, nu? întreb eu, iar femeia îmi răspunde râzând.

— Uau, chiar te-ai rătăcit! Cum ai ajuns aici?

— Sunt sora unuia dintre patroni.

Trebuie să îmi menţin privirea la liniile groase ale machiajului ochilor ei sau altfel o să fiu prea distrasă de mişcarea şi de gemetele din spate.

— Sora unui patron? repetă ea şi se încruntă, ca şi când s-ar gândi la ceva. în cele din urmă, îşi dă seama. Sfinte Sisoe! Eşti Mia!

Confuză, încuviinţez.

— .Am auzit de tine. Abia aşteptam să te cunosc. Hai să ieşim de aici! Nu e locul potrivit pentru... conversaţie, îmi spune şi aruncă o privire la acţiunea din jurul ei.

Apoi, mă ia de mână şi o las să mă conducă prin cameră, dincolo de uşa cu draperii, abandonând sunetele sexuale în urma noastră.

REGULA #21: Dacă Madame Kinkîţi oferă un tur, îl accepţi.

Imediat ce trecem de draperie, ajungem intr-o cameră mai luminată. Vad un bar şi nişte mese. Şi mai multe canapele... însă nu şi oameni care şi-o trag pe ele.

Femeia sexy, îmbrăcată în negru, mă conduce la o masă înaltă şi-i face semn barmanului să aducă două ape atunci când mă aşez, şocată din cauza imaginii din încăperea din care tocmai am ieşit.

— Ai auzit de mine? întreb eu, dându-mi seama că e un început bun de conversaţie, de vreme ce nu ştiu cine este femeia asta, ce rol are aici sau de ce naiba a zis Hunter că Garrett m-ar fi sunat ca să îl ajut.

— Da, ei bine, bineînţeles că nu de la Gairett, spune când se aşaza în faţa mea. El nu zice nimic nimănui, niciodată. Primesc toate informaţiile de la Charlie.

— Tu cine eşti?

Mă simt ca o idioată şi-mi mut privirea prin cameră, atentă să văd când apare Garrett. Suntem încă la etaj şi, judecând după funia roşie care desparte barul de scările care duc spre camera principală, presupun ca ne aflăm tot în zona VIP.

- Sunt Eden, spune şi-mi întinde o mână. Unghiile ei sunt lungi şi date cu o ojă de un auriu strălucitor.

Este impecabilă din toate punctele de vedere. Sunt prietenă

] ina cu proprietarii, dar presupun că m-ai putea numi o

Jcnt» fide”'

_ şi Chariie?
Chicoteşte.

__ Uau, chiar nu ţi-a spus nimic, nu-i aşa?

hui încordez maxilarul şi-mi îndrept umerii când clatin din cap. Dacă el ar fi stat în faţa mea, i-aş fi dat un [1] nnn. Sigur, poate nu ar fi trebuit să-mi bag nasul, dar, în apărarea inea, nu credeam că mă aflu pe un platou de filme porno.

- Chariie este iubita lui Emerson. Mi-a zis că numele tău a fost menţionat azi la şedinţă. Motiv pentru care te-a sunat Garrett. Să vorbiţi despre eveniment.

— Ce eveniment?

- Noaptea voaiorilor. Vrea să aducă în club modele de chat şi actori XXX. Mi se pare genial! Am fost şi eu cândva model de chat. O spune cu mândrie când barmanul lasă două ape cu gheaţă în faţa noastră. Mulţumesc, Geo! îi răspunde ea dulce.

- Da?

— Da, totuşi nu e pentru mine. Am crezut că mi-ar plăcea să fiu privită, însă prefer legătura fizică.

— Da... mormăi eu, luând o gură de apă rece.

Nici eu nu am crezut vreodată că aş prefera legătura fizică, dar Garrett mi-a deschis mult ochii săptămâna asta.

— Aşadar... Este evident că Garrett nu te-a pregătit foarte bine. Ştiai măcar că ai intrat într-un club de sex?

— Un club de sex?

Râde.

— Aşa mă gândeam şi eu.

- Stai! Cu coatele pe masă, îmi cuprind capul mâinile şi încerc să înţeleg totul înainte să cer (|' ,? Club de sex. Noaptea voaiorilor. Actori? Crezi că vre8 ***prestez?***

Nu! Nu! Nu! Garrett nu m-a sunat. Este doar 0 coincidenţă că am intrat în club după şedinţa în care, se pare, s-a adus vorba de mine, dar totuşi... nu e în regulă.

- Ei bine, spune Eden, punându-şi o mână pe braţul meu. Cred că vrea să afle părerea ta. Cel puţin, asta a zis Charlie că încercau să îl convingă să facă. Nu să te pună să prestezi, dar, după spusele ei, el nu a vrut să te implice deloc. Cred că te protejează cam mult.

— Ce ar face mai exact actorii?

Eden nu-mi răspunde, dar face ochii mai mari, iar eu nu sunt proastă. Nu sunt naivă sau nouă în domeniul ăsta. Şi eu sunt lucrătoare sexuală, însă tot nu-mi vine să cred ce aud.

Garrett *al meu* deţine un club de sex şi vrea să organizeze un eveniment pentru voaiori? Nimic nu are logica.

- Oh, Dumnezeule! bolborosesc şi îmi acopăr faţa. Ce nemernic!

- Geo, cred că o să avem nevoie de ceva mai tare, spune Eden.

După câteva clipe, un pahar transparent apare în faţa mea, iar eu nici măcar nu întreb ce este inain e beau. Mă arde pe gât şi scuip foc înainte să iau o gur apă.

- Aşadar, lasă-mă să înţeleg, spune ea. Te-a suna şi ţi-a spus să vii aici, dar nu şi altceva?

— Nu m-a sunat, zic eu, cu capul în mâini.

— Oh! Rămâne cu gura căscată înainte să dea shotul pe gât. Apoi lasă paharul pe masă şi se uită confuza la mine. Aşadar, de ce ai venit?

_ Nu vezi ce port? întreb eu. Ai voie să ghiceşti o singură dată.

pupă un singur shot, mi-am dat drumul la gură.

Rămâne din nou mirată, ceva mai mult de data asta.

- Mi s-a spus că eşti sora lui.

- Soră vitregă, răspund eu.

Nici măcar nu o cunosc pe fata asta şi iată că îi spun totul. Ce naiba e în neregulă cu mine? Am ajuns aici acum treizeci de minute, pregătită să-i cer fratelui meu vitreg să mă dezvirgineze şi, deodată, nu ştiu ce naiba vreau. Mai doresc asta? Mi se pare că m-a minţit. Ce altceva nu ştiu despre Garrett?

Mai întâi, a fost incidentul din urmă cu zece ani despre care mi-a povestit Laura, iar acum adevărul despre club? Oare mă păcălesc singură, crezând că este ceva real în ceea ce-l priveşte? Are foarte multe secrete, deci de ce să am încredere în el şi să risc să-mi frângă inima?

— Ei bine... e interesant.

- îmi pare rău, şuşotesc eu. Apreciez că mă pui la curent şi că m-ai salvat din camera aia, îi spun, gesticulând spre orgia din spatele draperiei. Ar trebui să plec înainte să-ţi mărturisesc lucruri şi mai ciudate.

— Oh, haide! spune ea, relaxată. Deja eşti aici. Vrei un tur?

Deschid gura ca să refuz, în mare parte pentru că mi se pare ca nu ar trebui să fiu aici. Sunt liberă să fac ce vreau. Şi ceva îmi spune că femeia asta ar fi cea mai potrivită persoană ca să-mi ofere un tur.

— Mai întâi pot să mai beau un pahar? întreb eu.

Ea zâmbeşte.

— Există o limită de două băuturi, dar înţeleg, t'neori, toţi avem nevoie de alcool ca să ne facem curaj.

După ce mai beau un pahar din cea mai b pe care am gustat-o vreodată, o urmez ne Ert» nul de la etajul doi.

n P*

^alco.

- Aici sunt camerele VIP, îmi explică ea *i* parte, sunt puţin mai drăguţe decât cele de la parter câteva *dotări pentru un confort sporit.* *au*

- Bine, s-ar putea să pară o întrebare stupidă, dar ce se află în camere? Sunt ca nişte camere de hotel? *

— Unele da, îmi răspunde ea. Dar cele cu tematică sunt preferatele mele.

— Cu tematică?

Chicotind, mă conduce spre liftul de la capătul holului.

— Haide, o să-ţi arăt!

— O să ne lase să intrăm? întreb eu când se închide uşa.

— Oh, o să fie mai *bine de atât!*

Nu Ştiu ce înseamnă, dar trebuie să-mi ţin strâns *roc* ia în mână ca sa nu-mi las *degetele să tremure.*

. k Lift11! se *deschide din nou către camera principală* şi o serv că ceva în *dreapta se aseamănă cu vitrina* unui *naagazin, deci* mă *opresc* în faţa ei.

~ O?» acoio e *magazinul,* Sau mai ?tiu eu ce, prezervative şi lubrifiant!. Şi nişte jucării. *în caz că ai nevoie* ´J ũt dar *toate camerele*

Garrett. De°ce ^ua* ^Că DU *POt să în*t*ele8* eu ce se ocupă face faţă ideii că d 7'ut i să'lni sPună? *Chiar crede* că nu aş ?>-a păstrat secretuî*Xj1" C*Ub* SeX? Sigur' înte,e8 că *mâna pe care* ani petre • niai m,c^> dar după săptă- afaiă de sex, iar el a omk UIlilreunâ? Am făcut *orice* în *e ***▇ Nu are nicio*

logică. °Cmai faptul ca deţine un club

Eden mă conduce la parter, unde oamenii dansează în centru, ftcând locul să semene mai mult cu un club de dans. Acum observ lucruri care-mi spun că nu e doar un club de striptease, de exemplu, cuplurile care stau prea apropiate în jurul meselor şi mai multe uşi intrigante de-a lungul pereţilor.

Realizez că sunt oameni în spatele lor. Şi ştiu ce fac. par nimic nu pare ieftin sau exploatator. Nu este un club de striptease care oferă un singur serviciu. Nu am făcut nimic şi nu am văzut ce se află în spatele uşilor, dar simt cât de eliberator este ca femeile să se plimbe singure, fără sa se simtă privite sau să fie considerate o pradă.

Aici, jos, mai e un bar, dar nu ne oprim când trecem pe lângă el din drumul nostru spre o altă draperie neagră din colţ. Paznicul care stă lângă o funie roşie dă lejer din cap către Eden când ea se apropie.

- Este cu mine, îi spune femeia, iar el încuviinţează din nou.

- închiriezi o cameră?

- Nu, doar ne uităm în seara asta.

— Bine! Distracţie plăcută!

El ridică funia roşie şi dă la o parte draperia neagră.

Eden mă ia de mână şi-mi zâmbeşte când mă întreabă:

- Eşti pregătită?

Pregătită pentru ce?

îmi ia o clipă să-mi dau seama că e aceeaşi cameră ln care mi-am băgat capul în urmă cu câteva clipe, înainte să găsesc scările şi să mă aventurez ca o

idioată în camera de sex pentru VIP-uri. Este un hol care arată a muzeu, unde oamenii se uită la ziduri ca şi când ar analiza o piesă de artă. însă, când intrăm în cameră şi văd ce se află în

spatele ferestrelor, îmi dau seama că arta est din... o mulţime de oameni care fac sex. e forrnati

Totuşi, nu înţeleg pe deplin la ce mă uit când • la fereastra slab luminată din dreapta, unde o fem^ păr creţ şi şaten călăreşte de-a dreptul un bărbat carată aşezat pe pat.

Mai că mi se scurge sângele din corp când mă holbez la spectacolul din faţa mea. Membrele bărbatului sunt imobilizate de cele patru colţuri ale patului, iar el stă cu faţa în sus, legat la ochi şi cu un căluş în gură. într-o mână ţine strâns cu degetele un obiect alb. Nu poate să se mişte sau să vorbească în timp ce femeia îl călăreşte de îi sar capacele, iar eu nu halucinez; chiar şi-o trag. Nu este vreun spectacol ciudat dintr-un club de striptease sau o prezentare BDSM.

Văd cum o penetrează, pielea roşiatică a mădularului său zvâcneşte când ea sare pe el. Un corset roşu îi susţine sânii, dar cu toată mişcarea s-au revărsat complet din el.

Subtil, întorc capul şi mă uit la ceilalţi oameni care privesc. Un bărbat care stă pe bancă ţine un altul, mai mic de statură, în poală. Amândoi urmăresc foarte atenţi, ca şi când ar viziona un film la cinematograf. Şi, cu siguranţa, există unii care se pipăie cu mişcări pe care nu le-am văzut până acum, dar care au devenit evidente când mi s-a adaptat privirea la întuneric.

Când o femeie se întoarce spre mine, mă uit repede în altă parte, părând u-mi-se că am încălcat vreo regula nescrisă despre contactul vizual din camera porno.

— Nu-i aşa că e uimitor? şopteşte Eden, apropiin* du-se din spatele meu.

Simţindu-i respiraţia atât de aproape, pielea de Pe gât mi se face ca de găină.

- Garrett e responsabil de asta? întreb eu.

- Da. Este creaţia lui. E preferata tuturor.

Mâ uit pe hol. iar ea mă apuc« din nou de mân« ^nducându-mâ spre ferestrele mai întunecate Nu închin«* nimeni camerele şl văd prin întuneric că sum amenaiatc diferit: un birou o sală a tronului şi 0 cameră BDSM **cu** biciun şi nuiele aliniate pe perete. v<„llcra

- Nu pot să cred ce a făcut.

- Aparent, în fiecare dintre noi e un mic voaior ¡mi şopteşte când ne oprim în faţa unei camere în care tocmai au intrat două femei.

$i el spune de mine că sunt exhibiţionistă. Mă furnică pielea de entuziasm doar urmărindu-le ne femei cum se pregătesc de acţiune. Nu pentru că le văd ri pentru că sunt de partea cealaltă a geamului. Ştiind că

- Te gândeşti să intri acolo, nu-i aşa? îmi şopteşte

întorcandu-mă spre Eden, aprob cu o mişcare din cap.

- Ei bine, găseşte-ţi bărbatul şi spune-i să te ducă' M-aş ofen, daca aş putea.

Făcându-mi semn din ochi, zâmbeşte la mine şi mă atinge pe braţ. Dacă ar şti că nici măcar nu am făcut sex cu un barbat, ca să nu mai spun cu o femeie... Dacă nu ar n fost Garrett, poate aş fi lăsat-o.

Oare el ar intra în cameră cu mine?

Nu trebuie să aştept mult răspunsul. Aruncând o privare spre intrarea angajaţilor din capătul celălalt al 0 ului, mă uit în ochii lui albaştri şi furioşi.

REGULA #22: La nalba!

Garrett

La naiba, ia naiba, ia *naiba!*

Ce caută Mia pe holul voaiorilor cu nenorocita de Eden St. *Claire?*

Nu se poate aşa ceva! *îmi aduc aminte* ce s-a întâmplat acum *şase luni, când Emerson aproape şi-a pierdut iubita în faţa lui Madame Kink. Nu că Mia ar fi* iubita mea... dar tot a mea este.

Mintea mi se *goleşte când merg repede înspre ea pe hol, cu* un singur gând: să o *scot naibii de aici. Acum.*

Undeva în haosul gândurilor mele, îmi amintesc să o fac cât mai discret. Când o apuc de braţ, mă lasă să o trag repede afară, spre *draperia care dă în holul angaja-* plor, dar în *clipa în care trecem prin ea, unde nu se face* sex în public, îşi smuceşte *braţul din mâna mea.*

, drumul! izbucneşte Mia, păşind grăbită

Pe hol şi indepărtându-se de mine.

Ce naiba cauţi aici? *şoptesc şi fug după ea. văd*

d^ându-seVntr lndepărtează *> dar atunci când o iarăşi în* holul

voaiorilo^ gr^ită' cea care ar duce'° o :p"* ■*"'şi ° - Râspunde-mi,

Mia-T"' "

meu? • Ce naiba cauţi în *clubul*

- Clubul tău? izbucneşte ea. Adică în clubul tău desc.v? Cum de nu mi-ai zis niciodată despre asta?

- Pentru că nu m-am aşteptat să vii aici vreodată, ii răspund aprins.

- Dă-mi drumul! spune şi mă împinge, dar nu o pot lăsa să plece.

încă sunt şocat de faptul că este aici şi nu-mi doresc decât să discut cu ea. Nu vreau să o las să plece fiind atât de furioasă.

Iar apoi văd ce poartă. E îmbrăcată cu o rochie mini mulată, croită dintr-un material strălucitor, care îi accentuează toate rotunjimile corpului.

- Cu ce... te-ai îmbrăcat?

- Oh. chiar vrei să-mi controlezi hainele? izbucneşte ea.

0 încolţesc până ajunge cu spatele lipit de perete şi-mi proptesc genunchiul între picioarele ei.

- Când vii în clubul meu îmbrăcată ca o prostituată, ai face bine să crezi că o să te controlez. îţi ies sânii pe-afară, Mia!

— Da, sunt sânii *meii* se răsteşte ea, împingân- du-şi bărbia spre mine, iar partea mea sinistră îşi pierde controlul.

îmi place când se opune şi mă provoacă, când îşi apără ideile şi se ceartă. Aşa că o trag de păr, înclinându-i faţa în sus, în timp ce mă aplec să o sărut. O cuprind cu mâinile de talie şi îi lipesc trupul de al meu. Se opune doar o secundă, lovindu-mă cu pumnii în piept chiar înainte să mi se topească în braţe.

împingând-o în zid, îi ridic rochia câţiva centi-metri» ca să îi pot aşeza un picior în jurul meu. Dumnezeule, roi-a lipsit să o ţin în braţe, să îi simt pielea catifelată în roâini şi să-i lipesc sânii de pieptul meu. Probabil că şi eu
i-am lipsit, deoarece nu se mai opune, iar acum gura geme ˆ

mea, trăgându-mă mai aproape.

— Nu lupţi corect, îmi şopteşte pe buze.

îi răspund trecându-mi degetele peste interiorul coapsei ei, până ajung la materialul umed al chiloţilor.

— Te-ai umezit privind cum şi-o trag oamenii ăia?

Ea se încordează, întrerupând sărutul.

— Nu, nu, nu! Sunt supărată pe tine.

Cu cât mai tare încearcă să scape, cu atât mai mult mă lupt să o ţin imobilizată. Locul pare eliberator, departe de casa de lângă lac, de părinţii noştri şi de mementourile că nu ar trebui să facem una ca asta.

Scapă, în sfârşit, din strânsoarea mea.

— Garrett, vorbesc serios. Sunt supărată pe tine!

— De ce? întreb eu.

— Deoarece m-ai minţit. Şi pentru că m-ai manipulat la casa de lângă lac. Te-ai jucat cu mine şi m-ai făcut...

— Ce te-am făcut? întreb zâmbind.

— M-ai făcut să te plac, la naiba!

Dumnezeule, este atât de drăguţă când e furioasă. Chiar şi atunci când îmi dă cu putere o palmă peste faţă.

— S-au plâns multe de asta, răspund eu, fudul.

Mă împinge din nou în piept, mormăind frustrată.

— Bine, atunci, dacă vrei să pleci, pleacă!

încăpăţânată, îşi ridică bărbia spre mine.

- Nu, nu vreau să plec. Vreau să...

- Ce vrei? De ce naiba ai venit aici?

Când deschide gura ca să-mi răspundă, se opreşte.

— Nu contează.

Mă împinge din nou şi se îndreaptă spre uşă. O tinpiedic, tMndu-i calea.

— Haide, ce voiai să zici?

— Ştii tu, şuşoteşte ea, fără să mă privească în ochi.

— Cred că ştiu, dar spune-o ca să fiu sigur că ne gândim la acelaşi lucru.

- Vreau să mi-o tragi, Garrett! strigă Mia, iar eu fac tot posibilul să nu zâmbesc, dar la urma urmei sunt bărbat, iar replica ei este adorabilă şi totodată a naibii de erotică. Taci din gură! ridică ea vocea, împingându-mă din nou. Ştiai ce vreau, dar m-ai obligat să o zic oricum.

- Şi cum rămâne cu ce am stabilit ieri? Că nu ne mai jucăm? îţi aminteşti?

— Ştii ce? spune ea, ridicându-şi bărbia. Ai dreptate. La urma urmei, sunt într-un club de sex. Sunt sigură că pot găsi pe altcineva cu care să o fac. Pariez că Eden ar putea...

Spunând-o, se întoarce pe călcâie şi merge din nou ;pre uşă. Ştiu că blufează, iar noi doar ne certăm, dar efuz să o las să joace jocul ăsta cu mine.

— Pe naiba o faci! strig eu, ridicând-o de talie şi iruncând-o peste umăr.

Se zbate puţin, dar neconvingător. Dacă vrea să »boare, o să fie nevoită să lupte. Mia poate să se supere ăt vrea pe mine, dar nu pleacă de aici. Iar ea o ştie.

— Unde mă duci? ţipă ea, în timp ce eu o car pe iotul lung.

— Nu mai fi răzgâiată, Mia! îi spun eu când >jungem la uşa care duce spre camerele din cealaltă »arte a clădirii.

îmi dau seama când ajungem la prima uşă din stânga că Mia nu mi-a dat de ales. Asta vrea şi toate motivele pentru care nu ar trebui să o facem eclipsate de imaginea ei în sala voaiorilor alăt U f0M Eden. ' ' 'tUn

Dând-o jos de pe umăr, se uită împrejur îna- să ridice privirea la mine. Bineînţeles că nu am adus^ în orice cameră. Am ales-o pe cea cu oglinzi imense fiecare perete şi pe tavan. **

— Asta îţi doreşti, nu-i aşa? Dacă vrei să renunţi acum ai ocazia.

Se uită o dată la mine, iar apoi sare în braţele mele, cuprinzându-mă de gât şi lipindu-şi buzele de ale mele.

îmi bag mâinile în părul ei, prinzând-o de ceafa, şi o sărut cu pasiune, frenetic. Trăgându-i buza între dinţi, apuc carnea moale ca să o aud ţipând în gura mea. Şi, exact aşa cum mă aşteptam, mă muşcă şi ea, strângându-mi buza între dinţi atât de tare, încât mă doare. Ne sărutăm ca nebunii, eu cu mâinile în părul ei, iar ea ţinându-se de sacoul meu.

Când o împing în perete, îmi frec penisul de ea. umezindu-se în vârf doar la gândul că o voi penetra. În clipa în care mi-a spus Hunter că se află în club, seu a a început să-mi zvâcnească. Până să ajung la Mia, era dureros de erectă.

Murmură în gura mea când îi ridic partea de jos a rochiei, pipăindu-i chiloţii dantelaţi. Gem când işi desface nerăbdătoare picioarele pentru mine. O aPut cu mâinile de sub coapse, iar Mia se prinde cu uşurinţă de mine când mă frec din nou de ea. Vreau să-mi scot penisul din pantaloni şi să i-o trag chiar aici şi acum, lipită de perete, dar mă abţin. Oricât de mult aş avea nevoie, nu o pot răni.

. Nerăbdarea ei este evidentă când vrea să-mi dea jos cămaşa. Îmi scoate sacoul, apoi începe să-mi descheie nastum, în timp ce-i dau jos bretelele rochiei ca

găsesc sânii care mă aşteaptă. Nu durează mult să-i iau în atâ1 dc catifcla''şi moi înlre dint»i mei.

La naiba, am nevoie de ea! Nu ne mai putem opri.

Răbdarea mea se termină iute şi nu mai suport nicio secundă de preludiu. O duc repede în braţe spre nat şi o arunc pe saltea, coborându-mi privirea la ea când trec fiecare nasture prin găicile cămăşii şi o scot în grabă. Mia îşi trage rochia peste cap şi-şi desface sutienul. în timp ce eu îmi scot pantalonii şi, înainte să-mi dau seama, suntem amândoi dezbrăcaţi. Urc peste ea cu penisul erect care stă între noi.

Mi se învârte capul când mă cuprinde de talie cu coapsele ei voluptoase. Şi, când îmi apucă penisul cu mâna caldă, camera din jurul nostru dispare.

Mă împing în ea, scula mea căutând confortul corpului ei ca şi când ar şti unde îi este locul. Coapsele incredibil de atrăgătoare sunt strânse în jurul taliei mele, iar eu mă sprijin confortabil în căldura picioarelor ei.

Nu îmi dezlipesc buzele de pe corpul ei nicio secundă. Nu pot. Pentru că, dacă mă opresc, o să-mi dau seama ce idee proastă e ceea ce facem. O să-mi aduc aminte că momentul e trecător şi chiar daca mă lasă să o ating acum, după ce terminăm o să plece şi o să mă urască din nou.

Aşa că nu mă mai gândesc la nimic şi-mi las mâinile să alunece peste sânii ei plini şi abdomenul catifelat, înspre locul dintre picioarele ei. Când îi bag un deget între labii, simt că este umedă, iar asta mă face să gem atât de profund şi apăsat pe gâtul ei, încât practic scot un sunet animalic.

— Ce umedă eşti pentru mine!

Dumnezeule, vreau să-i spun pe numele de alint în clipa asta, dar nu mă pot da de gol. Deoarece, de acum, Drake nu mai există. După seara asta n ox de el.

ău,le complet

— Atunci, ia-mă, Garrett! Sunt pregătită

Când îmi apropii faţa de a ei, se uită la mine cu o expresie serioasa şi rugătoare.

— O să iau un prezervativ.

Am sterilét, îmi şopteşte pe buze Vm simt. Te rog! , P ouze. Vreau să te

Corpul mi se încinge şi fiecare centimetru de niel, mi se electrizează, excitat de mica ei rugăminte mai mult decât am *fost* vreodată. Mă *fascinează atât de* tare încât aş face orice pentru ea.

Mia a *fost dintotdeauna a mea. Chiar dacă lucrurile* nu au stat mereu aşa între noi, a *fost menit să* ajungem aici. Ştiu că *este adevărat, aşa că-mi strecor vârful penisului doar câţiva centimetri în căldura ei* umedă, urmă- rindu-i chipul.

Tresare când *întâmpin rezistenţă, iar privirea ise concentrează la oglinda de pe tavanul din spatele meu.* Mă opresc, abia împingându-mă în ea.

— Mia! spun eu, *atrăgându-i atenţia. Uită-te la* mine.

Ochii ei frumoşi şi *albaştri, pe care îi cunosc de* aproape jumătate din viaţă, se uită în *sufletul meu cu* meredere atunci când îmi *introduc penisul înăuntru,* s rapungându-i strâmtoarea şi *penetrând-o complet.* uit la ^c^nce?te' dar nu-şi mută *privirea de la mine.* Mă de cât dJ < ^UI*a deschi$ă, uimit de cât de bine mă simt, rămân în ea " totdeauna"' mU,t îmÎ demultlafâ^tulTăXtePori M'am concentrat atăt conştientizez cât timp a îre^t PentFU încât P a trecut pentru mine. în urmă cu

ani. cu anonima de care nu-mi amintesc, nu m-am simţit a*[3]-

Cu Mia, experienţa e la alt nivel. Căldura corpului ei, senzaţia picioarelor care mă ţin strâns, legătura arzătoare dintre noi când ne privim în ochi, uniţi de ceva mai mult decât trupurile noastre.

— La naiba, ce bine mă simt! şoptesc eu.

îmi doresc ca Mia să fi ştiut cât de importantă e clipa pentru mine. Cât timp am aşteptat. Nu mă mişc, rămânând în ea şi savurând senzaţia fără să caut fricţiunea, deşi dorinţa de a mă mişca se intensifică.

întinde mâna spre locul unde sunt lipite trupurile noastre, trecând-o peste baza penisului meu adâncit între labiile ei. îi privesc faţa în timp ce explorează, mişcându-şi şoldurile ca să mă primească. Cu fiecare stimul infim al corpului ei, mă lupt cu impulsul de a mă împinge şi mai tare în ea.

— Te doare? întreb eu.

— Mă usturā puţin, dar nu tare.

Aplecându-mă, îi sărut buzele roz delicate, mai catifelate decât înainte. Nu de nevoie, ci pentru că vreau. Deoarece îmi place gustul buzelor ei şi vreau să pretind pentru o clipă că nu am fost atât de tulburat la minte şi că aş putea fi tipul special pentru ea. în cele din urmă, se retrage din sărut şi mă cuprinde cu ambele mâini de gât.

— Garrett, şopteşte ea, cu privirea înceţoşată de dorinţă, trage-mi-o acum!

- Dur?

Muşcându-şi buza, dă din cap.

Pierzându-mi controlul, apuc tăblia patului cu o mână şi, sprijinindu-mă pe cealaltă, mă izbesc în ea, privindu-i chipul. Ţipă de plăcere, cu gura deschisă şi capul

pe spate, iar eu mă afund din nou şi din nou în trupul ei.

Gemetele ei sunt încântătoare şi stridente, iar îşi înfige unghiile în gâtul şi umerii mei. Trebuie să forţez să nu ejaculez prea curând, deoarece totul este perfect. Vocea ei, expresiile, felul în care i se mişcă sânii când o penetrez, căldura îmbietoare a corpului ei.

— Mai mult! mă roagă ea.

Trupurile noastre se mişcă la unison, iar expresia de pe chipul ei şi ritmul respiraţiei îmi dezvăluie că se apropie de orgasm.

Totuşi, nu sunt pregătit să termin. Nu cred că o să fiu vreodată. în clipa asta, nu mai vreau să-mi scot penisul din ea.

Aşezându-mă în genunchi, îi ridic picioarele pe umerii mei şi continui să o pătrund, văzând cum i se schimbă înfăţişarea odată cu noua poziţie.

— Chiar acolo, chiar acolo, chiar acolo, repetă în şoaptă.

Ni se întâlnesc privirile când penetrarea e profundă, sentimentul de plăcere fiind ireal. Nu m-am mai simţit niciodată atât de apropiat de o femeie cu care am făcut sex, ca să nu mai spun că pe restul nu le priveam deloc în ochi în modul ăsta.

— Te rog să nu te opreşti, şopteşte ea.

întinzând mâna, îi mângâi clitorisul sensibil. Mia murmură, se zvârcoleşte şi ştiu că se apropie.

— Hai să terminăm împreună, iubito!

— Oh, Dumnezeule, o să-mi dau drumul! ţipă ea.

. *5ª£ intens şi rapid, atent doar la ea şi la căldură strâmtă care îmi învăluie penisul.

în sfârsitleiT1rU°rg^SmVlui ei e 061 care mă dezlănţuie, apu^^iX-1' " ,imp"-Şi arcuie*e sPate,e' i se încordează pe umerii'^"'™;?11 muşchii picioarelor pe umerii mel. Mă uit la locul în care ne

ini când ejaculez, revărsându-mă în ea de nenumă- ° te ori şi, brusc, punând capăt celor mai lungi zece ani ¿e abstinenţă cu ultima persoană din lume cu care ar fi trebuit să o fac.

Dar a spus că se păstra pentru mine şi poate că şi eu mă păstram pentru ea. Bineînţeles că nu în adevăratul sens al cuvântului. în urină cu trei săptămâni, nu aş ti visat să fac aşa ceva cu Mia, însă mă resemnasem să nu mai simt niciodată plăcerea sexuală cu o femeie şi, în tot timpul ăsta, habar n-aveam ce senzaţii pot să trăiesc împreună cu ea.

Când ne revenim amândoi, îi cobor picioarele de pe umeri şi mă prăbuşesc pe pat lângă ea. Aştept să se dea jos, să se îmbrace şi să mă părăsească din nou. Nu mă aştept să-şi întoarcă privirea spre mine şi să mă întrebe:

— Cât trebuie să aştept ca să o facem din nou?

REGULA #23: Dacă eşti supărată, rămâi supărată. Sexul este mai bun aşa.

De ce naiba am aşteptat atâta timp să o fac? De ce am amânat atât? E clar ca amândoi recuperăm timpul pierdut, de vreme ce o facem a treia oară în camera cu oglinzi. Nu ştiu cât este ceasul, dar nu aş fi surprinsă daca am ieşi din club la lumina zilei.

îmi ridica bărbia cu mâna, aşa că văd în oglindă cum mi-o trage pe la spate. Nu îi place când evit contactul vizual sau închid ochii. Legătura dintre noi este mai strânsă când ni se întâlnesc privirile, iar asta face totul mai intens.

— Ce bine arăţi când ţi-o trag, geme el, apucân- du-mă strâns de şolduri. Aş putea face asta toată ziua.

— Nu te opri! îi strig şi întind mâna ca să mă ating.

După câţiva stimuli circulari pe clitoris şi mişcările lui neîncetate, afn orgasm. Nu aşteaptă mult, împingân- du-se de încă trei ori în mine înainte să geamă strident şi să mă umple pentru a treia oară în seara asta.

Mă dor mâinile pentru că m-am ţinut strâns *de* tăblia patului şi încep să mă relaxez înainte ca Garrett să mă cuprindă de gât şi să mă întoarcă, Jipindu-mă *de* **pieptul lui.**

seu™ din’iîtnu mă pándese la sperma care s-a în **urechea mp** noaPtea, mormăie pe un ton profund

m urechea mea atuno când ne uităm în oglindă

Pe chipul lui apare un zâmbet şiret când îşi trece limba peste obrazul meu, un alt mod în care Garrett niă însemnează ca fiind a lui. Şi-mi urăsc inima idioată pentru că mă ataşez.

Mă îndepărtez de el şi simt cum şi-o scoate din mine.

— încă sunt supărată pe tine.

Râde când se sprijină pe pat, punându-şi mâinile sub cap.

- Este în regulă. Poţi să rămâi supărată pe mine. Cred că sexul este mai bun aşa.

— Cred că ai dreptate, deci este bine că te urăsc.

Când încerc să cobor din pat pentru prima dată în ultimele ore, mi se clatină genunchii şi aproape cad pe podea. Apuc repede tăblia patului ca să mă echilibrez şi, negreşit, prima picătură de umezeală caldă îmi curge pe coapsa.

Bine, nu este cel mai plăcut lucru, dar nu regret că nu am folosit prezervativ. Am încredere că Garrett este sănătos şi *chiar* folosesc metode contraceptive. Mi-am pus preventiv un sterilet anul trecut. Mă bucur că disconfortul nu a fost inutil.

Luând câteva şerveţele de pe masă, mă curăţ rapid. Apoi, pentru că sunt băgăcioasă, mă uit prin cameră. Noptiera este dotată cu şerveţele, lubrifiant, prezervative şi sticle de apă din care iau nerăbdătoare una şi beau. Un dulap e lipit de perete şi, când îl deschid, fac ochii mari. înăuntru văd chingi, funii şi lanţuri de toate formele şi mărimile.

— Sunt pentru astea, spune el şi mă întorc să-l vad cum trage partea de sus a tăbliei patului ca să dezvăluie inelele de oţel de pe ambele părţi.

— Oh, răspund eu. Ce... ingenios!

— Sunt multe lucruri *ingenioase* în club.

îmi face repede semn din ochi, în stilul său caracteristic, iar eu mă întorc brusc ca să nu vadă că roşesc La naiba, încă sunt supărată pe el!

— Deci, ai de gând să-mi povesteşti despre *evenimentul* pentru care toţi par să creadă că m-ai sunat?

Se încruntă.

— Ce ţi-au spus?

îmi relaxez umerii şi mă încrunt la el.

— Aparent, ai vorbit despre mine la şedinţă. Deci, ce ai spus?

- Că eşti model de chat. Mai e un secret? mă tachinează el.

— Nu-mi rine să cred că tu ţi-ai păstrat secretul tot timpul, dar eu m-am simţit foarte ruşinată când ai aflat cu ce mă ocup.

Gândindu-mă la jobul meu, mintea mi-a zburat la Drake, dar o ignor. Nu trebuie să mă gândesc acum Ia e. O să fiu nevoită să-i spun ce s-a întâmplat şi nu ştiu cu o să reacţioneze. Ştie că nu avem o relaţie exclusiva, totuşi... S-ar putea să se supere dacă află că m-am cu ca cu Garrett.

— Deci, o să-mi ceri să prestez şi eu? îl întreb, deşi cunosc răspunsul.

— Oh, la naiba, nu! răspunde el şi îmi vine sa zâmbesc.

— Nu este ca şi când aş fi iubita ta.

Se dă jos din pat complet dezbrăcat şi roşesc.

— Nu, dar eşti în continuare sora mea vitregă.

, .. S*? la ^tiva centimetri de mine, privindu-mă cu Oc n ui de un albastru închis. Ceva din faptul că-mi **spune asta îmi** face stomacul să tresalte şi să mă simt

mândră- Probabil că nu ar trebui să-mi placă ideea că sunt sora vitregă şi partenera lui de sex în acelaşi timp, ¿ar mă incită. Presupun că, pur şi simplu, mă încântă ideea că însemn mai mult pentru el decât o fată oarecare.

- Plec acasă, zic eu, căutându-mi rochia pe podea.

— Ai venit cu maşina?

— Am luat un Uber, îi răspund.

— Lasă-mă să te duc acasă.

- Nu trebuie...

Se încruntă la mine.

- Nimeni nu ar trebui să ia un Uber după ce şi-a pierdut virginitatea.

Nu mă pot abţine să nu râd când îmi pun chiloţii. Aplecându-mă ca să-mi iau pantofii, genunchii aproape îmi cedează şi-mi ridic privirea la el.

- Da, probabil că nu ar trebui.

- Trimite-i un mesaj mamei că rămâi la mine. Vino acasă cu mine. Oricum e mai aproape.

— Nu, o să plec acasă la părinţii noştri, îl contrazic eu, neconvingătoare.

- îţi gătesc mic-dejunul, îmi spune cu un zâmbet şiret. Chiar după ce-l mănânc pe al meu.

Mi se clatină din nou genunchii. „Ticălosul!”

După ce ne îmbrăcăm, ieşim din camera cu oglinzi şi păşim pe hol. Ne oprim în capăt, iar el îmi atinge braţul.

— Aşteaptă-mă aici. Mă duc să îi spun lui Emerson că plec şî să se asigure că aduce echipa de curăţenie în cameră înainte să o deschidă din nou.

— Bine, îi răspund, apoi casc.

Iar când îl văd dispărând, înjur din nou. Mă ataşez de ideea ca Garrett are intenţii serioase în privinţa mea,

dar ştiu că nu e aşa şi că, în mintea lui, nimic nu o g devină oficial. E doar *o joacă.*

în timp ce-i trimit Laurei un mesaj că rămân peste noapte în locuinţa lui Garrett din oraş, după ce am băut cu nişte prietene, simt că se apropie un bărbat.

— Eşti gata? întreb eu, dar când îmi ridic privirea îmi dau seama că nu este Garrett. E un tip mai înalt cu păr lung şi blond, strâns într-o coadă. Oh, scuze! Credeam că eşti altcineva.

Râde.

— Noapte bună, frumoaso!

Mă trezesc roşind când trece mai departe, iar când Garrett vine spre mine pe hol, observ că are o expresie îngrijorată.

— E totul în regulă?

Se uită la bărbatul blond care dispare pe uşă înainte să încuviinţeze din cap.

— Da. Să mergem!

Stând întinsă în pat, nu pot să adorm. Garrett este neliniştit lângă mine, agitându-se şi el. Toată experienţa de la clubul de sex îmi revine în minte şi, pentru o clipă, mi se pare că am intrat într-o realitate paralelă.

De fiecare dată când închid ochii, văd totul. Femeia din holul voaiorilor care îl călărea pe acel bărbat ca pe un taur mecanic, dar nu deplasat ca într-o scenă orgiastică dintr-un film pentru adulţi. Doar ei trebuiau să se bucure de asta, însă am rămas acolo... privindu-i- Adică... şi ceilalţi se uitau. Inclusiv doi bărbaţi care se frecau unul de celălalt în timp ce-i

urmăreau.

Dar nimic nu mi s-a părut... greşit. Ei bine, în regulă, mi s-a părut puţin greşit, dar într-un... fel bun?

Mă întorc din nou, încercând să-mi adun gândurile ca să aibă logică.

- Eşti treaz? şoptesc eu.
- Credeam că eşti supărată pe mine, zice el.

— Sunt, dar am întrebări.

Pufneşte, se întoarce pe spate şi-şi pune un braţ peste ochi.

- întreabă ce vrei.
- Bine, deci, evident... oamenii fac sex acolo.
- Bineînţeles.
- Şi în zona VIP o fac la vedere?
- Da, doar în camera VIP, îmi răspunde ca şi când ar fi cel mai firesc act.
- Deci, care este cel mai nebunesc lucru pe care l-ai văzut? întreb cu entuziasm.

Garrett chicoteşte. Apoi, se strâmbă ca şi cum s-ar gândi intens.

— Ei bine, am deschis doar de trei luni, dar am avut un grup de cinci persoane care au închiriat cea mai mare cameră pentru voaiori acum câteva săptămâni.

- Cinci?
- Da. Vrei să auzi partea nebunească?

Fac ochii mari.

— Da, răspund cu nerăbdare.

— Printre ei era o singură femeie.

Rămân din nou cu gura căscată.

~ Oh, Dumnezeule! I-ai privit?

Se scarpină la ceafa, ca şi când ar fi puţin jenat.

— Este probabil cea mai mişto chestie pe care am văzut-o vreodată.

Râd şi mai tare, dându-i o palmă peste braţ.

— Perversule!

— Ce? Practic, eu cu asta mă ocup! Si de ce Mint pervers, dacă e clar că şi-au dorit spectatori?

— Nu-mi vine să cred că te-ai uitat cum patru ţipi i-o trag unei singure femei. Este o nebunie!

— Eşti doar invidioasă, răspunde el, iar eu zâmbesc mai larg.

— Da, ai oarecum dreptate, îi spun, chicotind.

— Uneori uit cât de tânără eşti.

îmi piere zâmbetul când mă uit la el.

— Mă descurc. Nu sunt atât de tânără.

Se opreşte, privindu-mă în întuneric. Apoi întinde o mână spre mine şi îmi aranjează o şuviţă de păr după ureche.

— Ştiu că nu eşti, Mia. Ca să fiu sincer, uneori sunt prins între dorinţa de a-ţi păstra inocenţa şi cea de a te corupe.

îmi tresare inima în piept la gândul ăsta.

— Ce plănuieşti pentru seara voaiorilor? îl întreb.

El oftează profund.

— Trei cupluri şi trei femei singure.

— Doar că o să-i urci pe toţi pe scenă?

- Da.

— Nu te îngrijorează ce o să facă spectatorii?

Râde.

— Nu prea. Avem reguli. Dacă nu vor să rămână tot spectacolul, pot să plece. Cam asta e ideea. Vrem să mc irieze camerele cât sunt acolo, ca să aibă experienţa completă.

scenă.- M‘ “ Pare CiUdat Ca oamenii să tragă pe

-Spune fata care se masturbează la cameră pentru bani, mă tachinează el, înghiontindu-mă în braţ.

- Fac mai mult de atât.

- Sigur, bolboroseşte el. Acum pot să mă culc?

- Da, şuşotesc, mă agit şi mă-ntorc.

— Vino aici, răzgâiato!

Se întinde şi mă cuprinde de talie cu braţul, trăgându-mă în îmbrăţişarea lui ca să nu mă mai pot mişca. Faptul că sunt învăluită de căldura lui este suficient ca să mă facă să adorm adânc.

Ultimul gând care-mi trece prin minte este că abia mi-am pierdut virginitatea... cu fratele meu vitreg... intr-un club de sex. Chiar nu credeam că aşa o să decurgă vara.

REGULA #24: Există doar un singur mod prin care să ai o dimineaţă cu adevărat bună.

7^

Mă trezesc cu parfumul lui Garrett în nări, simţind ceva cald şi umed pe piept şi stomac. Gemând, deschid ochii şi, brusc, tot ce s-a întâmplat aseară îmi revine în minte.

— Oh, Dumnezeule, şoptesc eu.

Sunt în patul lui Garrett, iar el îmi atinge trupul cu buzele.

— Bună dimineaţa! îmi răspunde el.

Ridicându-mi capul, îl admir cum mă sărută pe coapse, înainte să-mi tragă uşor chiloţii în jos, lăsân- du-mă doar într-un tricou de-al lui.

— Este în regulă? mă întreabă, iar respiraţia lui caldă îmi atinge pielea sensibilă dintre picioare, simţind electricitate în tot corpul.

— Da, suspin eu, desfacându-mi larg picioarele pentru el.

Apoi îşi foloseşte degetele, depărtându-mi uşor labiile ca să mă vadă mai bine. Ador expresia apreciativă m ochii lui, admiraţia pentru sexul meu, ca şi când ar fi ce! mai bun lucru pe care l-a văzut vreodată. Mă sărută e ica şi umed pe clitoris, iar eu gem sub atingerea lui. în

clubul hH Să! mă buCUr am hotărât să mer8

E singurul gând din mintea mea atunci când îşi limba dinspre fundul meu, spre clitoris. Face asta de câteva ori. pana devine prea intens. Scâncind, îmi las capul pe spate şi coapsele îmi tremură sub prinsoarea lui puternică-

- Nu, nu, nu! mormăie pe sexul meu. Uită-te la mine. Mia! Vreau să mă priveşti când te fac să ai orgasm.

Mi se poticneşte din nou respiraţia, dar nu-mi mut privirea de la el când mă devorează. Nu e grăbit şi nici frenetic. mângâindu-mi clitorisul cu mişcări lente şi catifelate ale limbii. Frecarea delicată este suficientă ca să mă înnebunească.

Când măreşte ritmul, cufundându-şi faţa între picioarele mele şi strângându-mi puternic coapsele, mi se încordează corpul în aşteptarea orgasmului care urmează.

Prinzându-l de păr, mă frec de gura lui.

- Nu te opri, Garrett! strig eu. Mai am puţin!

Consideră un semn să mărească ritmul şi intensitatea, şi imediat sunt cuprinsă de un val de plăcere. îmi încordez coapsele în jurul capului său, iar el gâfâie strident pe mine, până ce corpul începe să mă furnice, iar inima pare că o să-mi iasă din piept.

Dar chiar dacă-mi revin, nu se opreşte. Respir sacadat şi mă zvârcolesc în prinsoarea lui, în timp ce continuă să mă chinuie cu limba.

— Garrett, este prea mult! strig eu, clitorisul meu fiind atât de sensibil, încât aproape mă doare.

Când îl apuc de păr ca să îl îndepărtez, nu se clinteşte. în cele din urmă, se retrage dintre picioarele mele

Şi-şi ridică privirea la mine.

-Ascultă-mă. Cât timp sunt aici, nu ai să mă opreşti, înţelegi? Este singurul loc unde vreau să fiu. Acum, haide! îmi mai poţi oferi unul.

Spunând-o, se avântă din nou, atacându-mă limba-i talentată şi buzele iscusite. Abia pot respira când îmi suge, linge şi muşcă cele mai sensibile locuri. |nsâ când îşi introduce lent un deget înăuntru, jur că văd stele

Sunetele pe care le scot cât îşi mişcă degetul înainte şi înapoi nu seamănă cu nimic din trecut. Nici vorbă să-| mai privesc - abia îmi pot ţine ochii deschişi. Sunt şocată când încă un orgasm îmi explodează ca o bombă intre picioare. Intensificarea nu e lentă, ci mai degrabă un val brusc de plăcere, care mă face să izbucnesc ţipând. îmi arcuiesc spatele şi-mi tremură picioarele, iar când îmi revin în cele din urmă, îl implor să înceteze.

— Nu mai suport, Garrett! Te rog!

Chicoteşte când se ridică, ştergându-se la gură.

— O să faci faţă.

înainte să-şi coboare din nou capul între picioarele mele, îl trag disperată de cămaşă, până când ajunge ea supra mea şi îl sărut nerăbdătoare *pe gură.* îmi în aşor picioarele în jurul taliei lui şi, în ciuda epuizării, sun avidă după atingerea lui.

Mă sărută şi-şi împinge şoldurile în mine,~ îmbi bându-şi pijamaua cu umezeala mea. Bâjbâi după şire, încercând să i-o dau jos.

După o clipă, mă penetrează cu uşurinţă şi nu se simte ca orgasmul pe care abia mi l-a provocat limba lui-Este diferit şi mult mai bun. Impactul penisului care se izbeşte în mine, ajungând în locuri de care nici nu ştiam că există, îmi oferă o plăcere pe care nici măcar cele mai bune jucării sexuale nu au putut să mi-o stârnească.

Şi ştiu ce înseamnă. Poate că nu vrea să recunoască, dar sunt sigură că ceea ce simt atunci când mi-o trage Garrett este o legătură pe care nu o creezi cu ajutorul

unei camere web sau al unui obiect. E viscerală şi pură

* întâlnesc privirile înainte să ejaculeze şi îl

‘ tare, ca şi când această singură îmbrăţişare transmite că nu îl urăsc deloc. Nu sunt supă- '*’1 ri Ş'nic'™ vreau să ne certăm • A? vrea să-i pot ^irhirisi cu mai multe cuvinte decât aseară cât de mult ¡nseamni pentru mine.

Dacă ar şti cu adevărat, ar schimba ceva? Ne-ar oferi o şansă reală sau rn-ar păstra doar ca pe o jucărie? 0 parteneră de sex? O soră vitregă care-i oferă beneficii sexuale?

înainte să se retragă, îi cobor faţa şi-l sărut din nou pe gură, simţindu-mi gustul pe limba lui. Şi toate lucrurile pe care vreau să i le spun sunt gata să iasă la suprafaţă, dar le las nerostite. Dacă-mi recunosc sentimentele, eu devin cea vulnerabilă, iar apoi ce se va întâmpla? înfrunt umilinţa de a fi respinsă... din nou.

În schimb, îi şoptesc cu buzele apropiate de gura lui:

— Aveai dreptate.

În ochi i se citeşte confuzia.

— în legătură cu ce?

— Sexul e relaxant, îi răspund pe când toţi muşchii *ni se relaxează.

Schiţează un zâmbet când îşi lasă greutatea pe mine.

în cele din urmă, şi-o scoate. Apoi se dă jos din pat, se îmbracă şi mă duce acasă. Şi uite aşa, situaţia noastră nu e mai bună decât ieri.

— Deci dacă aş avea nevoie de ajutor la eveniment... îmi spune înainte să cobor din maşină.

M ă întorc şi aştept să termine de vorbit.

— Da?

__ O să mă ajuţi?

— Cum o să mă plăteşti? il întreb pe un ton menit să-l necăjească.

- întoarce-te la club. Doar să mă avertizezi de data asta.

Dându-mi ochii peste cap, deschid portiera.

- Bine, o să-ţi trimit un mesaj mai târziu.

- în regulă, răspunde el, dându-mi o palmă peste fiind atunci când cobor.

în clipa în care rămân singură în casă, mă gândesc la Drake şi simt impulsul straniu de a vorbi cu el. De a-i spune totul, ceea ce e o *nebunie,* dar ştie că am sentimente pentm Garrett. Nu pare atât de posesiv încât să nu-i povestesc despre viaţa mea sexuală.

Adică, ştie că nu pot să mă păstrez pentru el. Nici măcar nu vrea să-şi arate faţa.

Apoi, îmi aduc aminte cum am lăsat ieri lucrurile şi presupun că cel puţin pot să-i cer scuze pentru felul ciudat în care m-am purtat.

Accesând mesajele, încep să scriu:

îmi pare râu pentru felul ciudat în care m-am purtat *ieri.*

îmi răspunde imediat.

Nu **te scuza. dreptate. Acum te** *simfi* *mai*
Aveai bine?

. mu^c buza când mă Rând« .
«unt în acest moment. esc ,a cât de bine mă

Do Mult moi bine.

-Mlv anume pentru care te simţi atât
vreun *oT v
întreabă el.

făcut sex aseară. Cu fratele meu vitreg.

Dumnezeule, să nu se supere, mă rog eu.

bucur pentru tine* Cum a fost?

Râd.

A fost minunat*. De trei ori şi o dată în dimineaţa asta. Este ciudat câ-ţi spun lucrurile astea?

Nu.îmi place când te confesezi. Nu pot sâ-mi explic de ce.

Bun*, răspund eu. **îmi place să-ţi povestesc.**

Apoi scriu cu grijă următorul mesaj, muşcându-mi buza inferioară. La un moment dat, în ultimele câteva zile, balanţa s-a înclinat în favoarea lui Garrett. Chiar daca a considerat că între noi e doar ceva fizic şi a încercat să mă evite după cele petrecute în casa de lângă lac, tot ştiam că o să-l prefer în locul lui Drake.

Sper că ştii că asta înseamnă că noi doi nu mai putem repeta ce făceam înainte.

Trec câteva minute bune cât H aştept rtspunsul. Când apare bula de scris, mă chm

, « nentru decizia pe care ai
Sunt mândru de tineJP _ânjcarn câ. totuşi, aş luat-o. Şi te înfeteO ajou Pot sâ ° ^ac? vrea să îţi trimit un c

expresia fericită îmi

Zâmbesc la ecran, ap de
dispare. Este greşit? Să ^^tt? Adică, după spusele
după ce m-am culca[1]

lui, doar ne jucăm. Este ceva strict fizic. Cât timp nu o să vrea o relaţie serioasă cu mine, presupun că înseamnă că pot să fac ce vreau.

în plus, se consideră o parte din munca mea.

Da, am o cutie poştalâ.

Vrei sâ-mi trimifi numârul, te rog?

Aşadar, o fac şi alung vinovăţia pe care o simt. Chiar ar trebui să îi spun lui Garrett despre asta, dar îmi aduc aminte că nu mi-a zis că deţine un club de sex, deci să-l ia naiba! Poate să treacă peste faptul că am un singur prieten prin corespondenţă. Care îmi trimite cadouri. Şi, uneori, mă vede goală.

Bine, s-ar supăra, dar totuşi... îmi este dator. Şi nu este ca şi când am avea cu adevărat o relaţie.

Nu-fi *face griji,* spune Drake. *Pofi să foloseşti cu* **el ce-fi voi trimite.**

Acum chiar mi-a stârnit curiozitatea.

REGULA #25: Intenţia contează.

Garrett nu mi-a trimis niciun mesaj aseară, iar când i-am scris eu, s-a scuzat ca e ocupat şi a început să mă îngrijoreze. Aşadar, iată-mă aici, în faţa uşii lui, cu gogoşi şi cafea.

- ‘Neaţa’. îi spun când deschide uşa.
- Ce cauţi aici? întreabă el, confuz.

Este îmbrăcat cu pantalonii scurţi de alergat şi un tricou mulat - e mult prea atrăgător.

— Mi-ai spus să te ajut cu evenimentul, aşadar, iată-mă’.

Zâmbesc, ridicând cutia cu gogoşi.

~ Eşti enervantă, ştiai asta?
~ Da, îi răspund zâmbind şi îmi fac loc pe lângă el.

Masa din sufragerie este plină cu hârtii şi bileţele, vesela trebuie spălată. Las cutia pe masă, găsind un gol, şi încep să fac ordine.

- încetează, Tjut, deci lasă-mă să
- Haide, Garrett! ţ>“«eftcut.

foc. Nu am altceva m eabft fiind prima dată când

- Nu lucrezi? ma r gândesc ce să-i

Pomeneşte de slujba mea.

fâspund. tesC despre Drake pentru că, practic.

Nu o »ă-i P°ve* iau bani pentru discuţii, nu-mi

mai este chen •

— Momentan, nu. De ce? Eşti gelos?

— Nu, mormăie el.

Nu mă poate împiedica să lucrez cât timp nu inten ţionează să înceapă o relaţie cu mine. Intrând în bucă- tărie, apuc nişte şerveţele, iar când mă întorc să iau o gogoaşă, îl surprind că se uită la mine.

— Nu te mai holba, ciudatule! îl tachinez eu.

Zâmbeşte, în sfârşit, când se aşazâ pe scaunul din faţa laptopului.

— Bine, la ce te-ai blocat?

— Nu ştiu. Nimic nu pare corect. Toate fetele astea sunt grozave, dar nu sunt neapărat potrivite pentru Sala- cious Plavers Club.

— Lasă-mă să văd! îi răspund şi mai aduc un scaun, aşezându-mă lângă el.

Fata de pe ecran e frumoasă, dar complet artificială, şi el are dreptate — nu este potrivită pentru club.

— Nu ea, zic şi scutur din cap.

— De ce nu?

— Se bazează prea mult pe corpul ei şi sânii volup- toşi. Ai nevoie de cineva cu o personalitate mai sinceră. De o artistă adevărată.

Oftează din nou, sprijinindu-se de spătarul scaunului.

— Avem doar două săptămâni să găsim o soluţie. O să fiu, pur şi simplu, nevoit să anulez.

— Nu zice asta! Găsim noi o soluţie.

— Einerson spune că avem nevoie de un eveniment care să atragă mai mult atenţia spre holul voaiorilor, dar dacă nu se potriveşte cu stilul clubului, nu o să aducă nicidecum mai mulţi membri.

întorcându-mă spre el, mă sprijin de spătar.

rett, majoritatea fetelor prestează doar ^'Lţi. şi mine, dar nU despre asta este vorba Itău, care e pentru toţi: bărbaţi şi femei. inClU ^Decl ce facem? mă întreabă, iar eu îmi muşc s iapein^ cand mă gandesc, ■IU şi încerc să-mi imaginez ce mi-ar plăcea, nu ca jnodel de chat, ci ca o simplă fată.

- încerci să aduci mai mulţi clienţi, dar organizezi evenimentul pentru nişte spectatori nepotriviţi.

Cum să facem evenimentul mai atrăgător pentru femei, nu doar pentru bărbaţi? Bineînţeles, oriunde merg femeile, rin şi bărbaţii. Iar apoi îmi pică fisa. Mă ridic rapid, entuziasmată de idee.

- Ce e? întreabă el, îndreptându-se şi mai mult de spate.

- Nu îi invita pe admiratorii lor... ci pe artişti.

— Credeam că asta facem, îmi răspunde confuz.

- Nu, adică... Invită-i pe artişti să devină membri, arrett. Poţi să organizezi un eveniment imens doar

Pentru ei şi să-i inviţi să folosească încăperile, dar să-i tratezi ca pe nişte VIP-uri.

îşi relaxează umerii când se uită la mine şi văd cum dresul îi dispare de pe chip când analizează ideea.

— Pe toţi sfinţii'. Ai dreptate! E al naibii de genial! Evenimentul nu o să fie o reprezentaţie făcută de ei, ci pentru ei

- Şi pentru că o să le placă, o să devină membri şi o le spună despre club fanilor pe care 11au*

- Oh, Dumnezeule, îmi rine să te sărut! spune el,

sărind dm în braţe şi mă duce în dormitor.

Brusc, m ftcut! ţi zic şi râd ¿ar nu mă

_ Mai avem multe a

aude.

Când deschid cutia poştală în după-amiaza găsesc un colet mic, negru şi discret. Este dreptun^' Iar şi cam de mărimea unei cutii de telefon, darstfc înainte să-l deschid că nu asta este înăuntru. ' ™

Am primit cadoul tâu, îi trimit un mesaj lui Drake din maşină, înainte să plec acasă.

Bun! îmi răspunde imediat, la-l acasâ şi aratâ-mi-|i

— Oh, Dumnezeule! mormăi fără să-i răspund.

Nu deschid cutia până nu intru în casă. Coborând la subsol, închid uşa în urma mea, las cutia neagră pe măsuţa de cafea şi-mi scot telefonul ca să-i scriu un mesaj lui Drake:

Bine, am ajuns acasâ.

Deschide camera, îmi răspunde el.

Punându-mi telefonul pe stativ, inspir adânc şi apăs butonul de apelare video. Drake răspunde imediat, dar îşi ţine camera închisă.

Sunt la serviciu şi nu pot porni camera acum, dor vreau sâ te vad cum îl deschizi, îmi scrie pechat.

— Bine, îi răspund, aşezându-mi părul după ureche. Am emoţii.

Sâ nu ai. Cred câ o sâ-f> placâ.

Mai întâi, rup banda adezivă şi scot o cutiuţă n drăguţă dinăuntru. Are o panglică neagră pe care o ca să deschid capacul. Când o fac, mi se poticneşte re P

^zând cupola de sticlă de forma unei pietre preţi- într-

rat* oas e un capăt şi ascuţită în celălalt.

Este un...

__ oh. **Dumnezeule!** mă bâlbâi eu, închizând cutia. **Vorbeţti »erio»?**

Da, îmi răspunde fără să ezite.

- Nu pot să mi-l bag. Drake... abia am început să fac sex, iar acum vrei să fac anal. Nu pot.

Este doar un dop, Kitten. Nu poate sâ te râneascâ.

în plus, nu-fi cer sâ faci anal. Doar îfi arât ceva care cred câ o sâ-fi placâ.

- De unde ştii? Ai încercat tu? întreb eu, sarcastică.

Nu am încercat. Acum asculta, spune el. în cutie ai lubrifiant. Trebuie sâ îl foloseşti.

- Oh, Dumnezeule! Oftez din nou. Apoi, ce? Am sâ-l port amuzament?

Pune-fi-| înainte sâ te întâlneşti din nou cu el.

Surprinde-I!

- Pentru câ e excitant?

Da, foarte, îmi răspunde.

~ **Sunt agitatâ,** îi zic eu, ezitând.

Nu fi! Este doar o jucârie. Distreazâ-te puţin cu «a!

Peste câteva ore, plec la club să mă întâlnesc cu Corrett ca să analizăm planurile împreună cu Emerson. Dar chiar aş putea să-l port tot timpul?

Bineînţeles că da. Nu sunt aceeaşi fată din urmă cu

ShtoM’wime™ şi-inerabiU faic . H.M.. dar acum nu mă mai sperii.

REGULA #26: Când eşti deasupra, te afli în control.

Garrett

- A fost Mia la club alaltăieri?

îmi ridic privirea din laptop ca să îl văd pe Emerson sprijinindu-se de tocul uşii.

- Ăăă... probabil. Cine ţi-a spus?

- Am aflat de la Charlotte, care a auzit de la Eden.

Pe chipul lui ameninţă să apară un rânjet îngâmfat, aşa că mă concentrez la contractele pentru eveniment în loc să mă încrunt la el.

— Ei bine, continuă, îl încurajez eu.

— Ce anume?

- Zi-mi că ai avut dreptate.

Râde.

— Nu cred c-ar trebui să-ţi torn sare pe rană. Mă bucur că v-aţi împăcat, atâta tot.

- Ei bine, încă mă urăşte, răspund eu, rezemân- u’°iă de spătarul scaunului şi ridicându-mi privirea sPre el.

"" Chiar şi după cinci ore în camera doisprezece?

— Da. S-a dovedit că sexul este mai bun aşa. Când ne urâm reciproc.

Hmm, îmi răspunde el, căzut pe gânduri, şi dau seama dacă mă crede sau nu.

Nu că ar trebui. Partea cu ura nu e adevărat«. doar o minciună convenabilă pe care mi-o spun ca 34 evit ce se întâmplă în realitate... Mă implic prea mult.

- Cum merge organizarea evenimentului? mă întreabă Emerson, observând contractul de pe calculatorul meu.

- De fapt, voiam să vorbim despre asta. Mia a amt o idee extraordinară pe care vreau să ţi-o prezint.

Când îi detaliez ce am discutat cu Mia, pare impresionat.

— Cred că e genial! vine răspunsul lui. Ţi-am spus că e o idee bună să o implici.

— Mi-ai spus că nu o să-mi zici *Ţi-am spus eu,* îi răspund cu un zâmbet strâmb.

- Nu m-am putut abţine. Zăboveşte lângă uşă, înainte să adauge: Ar trebui să vă luaţi o cameră.

îmi întorc privirea spre el.

— Poftim?

— Tu ai spus că avem nevoie de ceva nou pe hol, deci ia-ţi o cameră cu ea. Sau las-o singură. Ori cu Eden.

— Dă-mi voie să te opresc! îl întrerup eu.

— Ce? Şi ea e lucrătoare sexuală. De ce eşti...

— Te rog să nu spui asta, răspund eu, masându-mi fruntea.

~ Câ <? lucrătoare sexuală? Asta-i realitatea. Nu este nicio ruşine.

i’iim e n*c*° ru^ne» dar vreau să spun...

intimitate“"’“ *** ® Ch“rlie Î0 locul ei? exPui

* Ai grijă! strigă el.

— Exact.

• este cap, înainte să încuviinţeze cu un Ijidă och"

<i. • există o diferenţă. Tocmai ai spus că

- E' b"'!; mi e serioasă. Dacă nu cumva... dintre*011
. răspund şi rnă uit la ecranul calculatorului, mă concentrez la ceva anume, lăsând gândul ^ţjundă în minte. Ştiu de ce mă deranjează, ştie Adevărul- Doar că habar n-am dacă sunt pregătit să recunosc.

- Apropo de asta... spune Emerson, iar eu îmi ridic privirea la camera de supraveghere de pe perete care arată recepţia şi iat-o!

Părul inconfundabil blond-argintiu, coafat perfect ca să-i cadă pe umeri. E îmbrăcată cu o rochie mulată care-i accentuează rotunjimile şi îmi lasă gura apă, deoarece deja îi simt sânii plini în mâinile mele $i mi imaginez cum i se mişcă fundul când i-o trag pe la spate.

Şi ştiu exact ce ascunde pe sub rochia aia. Simt ° ticălos nenorocit pentru ce am făcut? Căi să poarte dopul anal, dându-mă drept Pot bucura de el ca Garrett? Probabi. lui mai târziu,

- Termină organizarea eveni sPune Emerson, râzând discret. ata **alerg spre**

Mă ridic de pe scaunul îna;nte **să ajungă din** 'Ararea în club ca să o să d^ute c,neva

Dar când înainte*1* nU,a.
îlsinit pe Emerson în nduei?îllt.Bb eu-

- Unde 'Îunii '**P"NU **o să o saluţi.**

__ Fleac*

Afişează un râryet viclean când deschide Uşa de f intrare.

- Vrei să te calmezi? Charlotte este la bar şi Vreau să i-o prezint.

Practic, îmi alunecă tălpile încălţămintei pe atunci când îl opresc şi îi pun o mână pe piept.

— Nu, nu poţi!

— Ce? De ce?

— Deoarece Mia nu este iubita mea. Am fost foarte clar în privinţa asta. Nu trebuie să le facem cunoştinţa sau să ne purtăm ca şi când ar putea să devină prietene apropiate. în plus, o cunosc pe sora mea vitregă şi, de când o ştiu, s-a cam ferit să se împrietenească cu femeile din cauza felului în care s-au purtat cu ea căţelele alea perfide din echipa de gimnastică.

— Prea târziu, răspunde el, dând din cap spre barul din partea opusă a camerei, unde Charlie, domni-şorica sociabilă, şi Eden discută cu sora mea vitregă.

Şi, spre surprinderea mea, Mia pare... în regulă. îi zâmbeşte barmanului, râde cu celelalte femei şi nu pare atât de jenată pe cât mă aşteptam să fie.

O urmăresc o clipă înainte să traversez camera ca să o întâmpin şi văd cum i se schimbă expresia când mă observă venind. Cum mă măsoară din priviri, admirân- du-mi costumul. Şi dacă nu mă înşel, mai este ceva... Parcă s-ar bucura sa mă vadă.

— Bună! o salut, dar nu o ating, nu încă.

— Bună! îmi răspunde, respectând regulile.

- Eşti pregătită? o întreb, iar ea nu pare deloc jenată când dă din cap spre mine.

- Da.

I P Mia n-ar deranja-o câtuşi de

UrmeaZă CU fratele

, o lua de lângă noi! Abia am făcut cunoş- ' " Se ‘ K"

Charlie şi o apucă de braţ pe Mia. ,în,S!Se5 ia"u, spun eu, trăgând-o

după mine.

' .nel’ Distracţie plăcută! glumeşte sarcastic

rharli^isuntsigUrăCăoSătereVăd’

1 - Mă bucur că v-am cunoscut! îi răspunde Mia, fluturând mâna spre grup, în timp ce o târâi prin cameră.

Nu vorbim când o conduc spre camera douăzeci şi doi. Chiar înainte să descui uşa, coloana vertebrală îmi vibrează de entuziasm şi penisul mi se umflă în pantaloni, gata să-i savurez expresia când intrăm.

Stând în pragul uşii, icneşte când vede ceea ce consider eu a fi cea mai aventuroasă cameră pe care o avem. În colţ, un leagăn atârnă de tavan. Patul este mai mult o platformă, mai ferm decât celelalte, ca să permită *o* mişcare versatilă controlată, dar şi confort. Sunt perne, nu Pături, iar legăturile nu sunt deloc *discrete.* asupra platformei există bare şi mânere construite estul de solid ca să susţină greutatea unui om.

De-a lungul peretelui stau alte piese *de mobilier* s^Xual, iar pentru unele e nevoie de multă imaginaţie ca a înţelegi, dar văd cum îşi plimbă Mia privirea prin Carneră, pupilele ei dilatându-se de anticipare.

— Mă temeam că o să închiriem un simplu dormi- *Or în seara asta, şopteşte ea.

Aplecându-mă din spate, mă frec de fundul ei cu Penisul erect.

_Dacă doar ne-o tragem, atunci o s-o facem prin tot clubul.

Tremură şi se sprijină de mine, iar eu ¡mj.. nasul de gâtul ei, inspirându-i parfumul. Scul,'1^' Zvâcneşte din nou. încerc să-mi amintesc momentul ¡' care totul s-a schimbat pentru mine şi Mia - când d<^" mirosul pielii ei îmi făcea pulsul să crească şi să-mi nească mădularul. A fost apelul video? Sau ceva înainte de asta?

Niciunul din noi nu are răbdare. în secunda în car? se întoarce spre mine şi mă sărută pe gură, ne smulgem hainele şi ne grăbim spre patul tip platformă. Când mă aplec să-i dau chiloţii jos, mă strânge uşor de umăr şi se îndepărtează. Aproape uit ce mă aşteaptă.

— Ce e în neregulă? întreb eu.

— Trebuie să-ţi arăt ceva... mormăie ea, muşcându-şi buza.

Stau în genunchi în faţa ei când se întoarce delicat şi se apleacă de la mijloc, complet dezbrăcată, şi-mi dezvăluie giuvaierul azuriu dintre fesele ei ca de porţelan.

Sunetul animalic care-mi iese din piept este aproape feroce. O apuc strâns pe Mia de şolduri şi o trag mai aproape, sărutând-o pe fesa dreaptă şi trecându-nu degetul mare peste jucărie.

— Oh, iubito, îi şoptesc pe piele. Este pentru nune.

— Am auzit că sexul e şi mai bun aşa.

Gem din nou. îmi trec mâinile peste trupul ei, F* spatele suplu şi coapsele catifelate. Buzele-mi urmează degetele, iar când vrea să se întindă, o urc peste mine şi-mi sprijin capul pe una din perne.

— Vreau să mă călăreşti.

Suspinul ei strident pe buzele mele pare a ti un răspuns afirmativ. Şi tocmai îşi coboară şoldurile spre Penisul meu.

Mai încet, îi spun râzând şi o sărut pe gât. Tân- nea, nu-i

dup aşa?

ʻʻscula răspunde, gâfâind.

- Dar nu vrei mai întâi să stai pe faţa mea?

_ Ba da, strigă din nou, şi o mut mai sus.

Dacă am crezut că mirosul pielii ei mă excită, ce se întâmplă acum mă face să mă dezlănţui. îmi trec lacom limba peste labiile ei fierbinţi.

Scâncetul ei strident umple camera când o cuprind cu braţele de coapse şi plonjez. Se zvârcoleşte în prin- soarea mea, dar nu-mi pot lua gura de pe ea. îi cuprind clitorisul cu buzele, îl sug şi-l lovesc uşor cu limba.

— Oh, Dumnezeule! geme ea.

Când îmi ridic privirea la Mia, sunt plăcut sur- pnns să văd că se uită la mine cu un licăr de entuziasm m ochi şi încep să-i tremure picioarele. Vreau să o simt cum îşi dă drumul pe limba mea, la fel ca alaltăieri. *Am nevoie* de asta. Sunt dependent de Mia. Dependent de ciul în care arată când atinge orgasmul. Tânjesc după orgasmele ei chiar mai mult decât după ale mele.

începe să îşi mişte şoldurile şi observ cum se tot ridică, doar ca să o trag din nou în jos.

O ridic suficient încât să îmi lase spaţiu să vorbesc.

— Mia, când am spus să stai pe faţa mea, *am vorbit al naibii de serios!*

Ea apucă tăblia patului şi îşi lasă greutatea pe mine, iar eu ii ling lacom vaginul delicios, pnvindu-i _
»A Pxnresii cu fiecare supt, lins şi muşcă-
multitudinea de expresu ° tură, pană câ atacu) finai,

sugându-i clitorisul atat dTlare ^¿ât urlă, iar corpul îi este cuprins de fiorii plăcerii.

Abia îşi recapătă suflul înainte să se lase mai jos şi să se aşeze pe mădularul meu. E al naibii d? nerăbdătoare!

Dar, indiferent cât de excitată este, trebuie să se mişte lent. Trebuie să se întindă ca să încap în ea, strâm- bându-se din cauza usturimii. în cele din urmă, vaginul ei strâmt îmi cuprinde penisul când îmi stă în poală.

Nu mă pot abţine, îi apuc chipul şi o trag spre mine pentru un sărut lasciv. îmi geme în gură când începe să se mişte, căutând din nou plăcerea, în timp ce-şi agită şoldurile deasupra mea.

— Oh, îmi place poziţia asta! murmură ea suav şi se îndreaptă din nou de spate.

— Foloseşte-te de barele alea, îi zic şi fac semn spre mânerele de deasupra capului ei.

Cu o oarecare ezitare, întinde mâinile şi Ie apucă, observând pe loc cum îi oferă mai multă forţă.

— Da! strigă ea suav.

— Bravo! Acum, dă-ţi din nou drumul! Foloseşte-mi penisul, Mia!

Mişcările ei devin mai rapide când îmi alunecă-n sus şi-n jos pe sculă şi este cea mai minunată privelişte din lume: cu ochii închişi şi cu buza de jos strânsă între dinţi, în timp ce saltă pe mine, găsind senzaţia plăcută şi folosind frecarea pe care o creăm ca să ajungem la finalitate.

— Cum te simţi? o întreb eu, mişcându-mi mâinile în spate spre dopul anal şi împingându-I puţin.

Murmură.

— Foarte bine, îmi răspunde. Este atât de... strâmt, întinzând mâna, îmi găsesc pantalonii pe plat- formă şi-mi scot telefonul din buzunar.

— Mia, trebuie să te înregistrez. Pot să o fac?

Deschide brusc ochii şi se opreşte când observă ! ,4 din mâna mea. Cu o expresie curajoasă, încuvi- SSwadtaeap.

— Da.

Fără ezitare, deschid camera şi o îndrept spre ea. Uitându-se de la telefon la faţa mea, începe să se mişte din nou.

- Ochii la mine, Mia!

Expresia de pe chipul ei se intensifică. Observ cum i se schimbă trăsăturile când găseşte un punct de plăcere maximă, mişcându-se mai apăsat, mai repede şi mai profund, până ce tremură şi-şi ţine respiraţia, apoi apucă bara atât de strâns, încât i se albesc monturile. Sânii îi saltă, iar carnea moale a şoldurilor îi zvâcneşte la fiecare coborâre pe scula mea.

Mă chinui sa nu o pierd din cadru când se mişcă, dar nu vreau să îi surprind corpul - ci chipul. Continui să înregistrez, cu jumătatea superioară tremurând, deci braţele puternice care apucă barele şi euforia de pe chip devin vedetele spectacolului.

— Sunt pe-aproape, Garrett! gâfâie ea, înainte să scoată cel mai prelung şi erotic ţipăt şi afişând o expresie care emană extaz.

Surprind fiecare moment, de care cu siguranţă o să mă bucur mai târziu.

Când ştiu că an^ Pieptul meu, las telefonul de P încearcă recapete spre mine, sărutând-o pe suflul. et spun eu, iar când se

- Ridică-te pentru -n ea penetrând-o adânc.

supune, îmi împing şo de meie într-un sărut Urlă, lipind,ş' sc Hmbile în timp ce i-o trag, cor- pasional. Nise 'nlP e

purile noastre lovindu-se şi creând cele mai cam obscene sunete care au răsunat vreodată în cameraV

— I,a naiba, la naiba, la naiba! gem eu, când j împing încă o dată înainte să ejaculez în ea.

Pentru o clipă, rămâne deasupra mea şi-şi sprijină faţa pe pieptul meu; îi mângâi spatele ud de transpiraţie, simţind prin torace cum îi bate inima. Este intim şi liniştit pentru o clipă. îmi trec mâinile peste spatele ei, din nou, făcând-o să tresară când ajung la fund.

— Cândva, o să vreau să ţi-o trag aici. Vreau ca fiecare parte din tine să-mi aparţină.

Apăs uşor dopul, iar ea scânceşte.

Ridicându-se, mă fixează cu privirea.

— Dacă aş intenţiona vreodată să am încredere în cineva cu care să o fac, tu ai fi acela.

Cuvântul „încredere” mă face să simt un val de ruşine. O mint. Sunt ultimul om în care ar trebui sâ creadă, însă ea nu ştie asta.

— De ce ai atât de puţină speranţă în bărbaţi? o întreb eu.

Oftând, îşi găseşte un loc pe pieptul meu, penisul ieşindu-mi din ea când îşi pune un picior peste al meu şi mi se culcuşeşte în braţe.

— Poate că nu-ţi aminteşti prea bine, dar m-am dezvoltat devreme, Garrett. Chiar înainte de pubertate, simţeam cum bărbaţii îmi strigau vulgarităţi, tot ce voiau să-mi facă sau să le fac eu lor şi din cauza asta am simţit că nu am valoare, că nu sunt decât o distracţie pentru ei. un obiect pe care să-l folosescă, ceea ce m-a îngreţoşat.

— Cum naiba te-a determinat asta să te apuci de chat?

— Pentru că acolo deţin controlul. Eu sunt cea

care ia ceva de la ei. Şi îmi redă puţin din puterea care mi-a fost furată, deci nu mă mai simt atât de oarecum mi

dau la o parte părul din ochi, inima mea luând-o , alnn ia gândul că cineva ar răni-o sau i-ar putea răpi ce nu ar vrea să ofere de bunăvoie.

- Ştii că nu sunt ca ei, da? Poate că este doar sex între noi, dar...

- Garrett, încetează, spune ea, ridicându-se şi lipindu-şi degetele de buzele mele. Nu semeni *deloc* cu ei. Când sunt cu tine, mi se pare că mă vezi aşa cum sunt cu adevărat. Nu doar un corp. Nu doar sânii mari şi fundul rotund. Ci pe mine. Pentru tine, eu nu sunt o bucata de carne, tmi dau seama de asta.

— Nu eşti o bucată de carne, Mia. Şi nimeni nu ar trebui să te facă să te simţi aşa.

Timpul se dilată şi senzaţia devine apăsătoare când ne uităm unul la celălalt. Şi nu-mi dau seama dacă mea vorbim ca prieteni, fraţi vitregi sau ceva mai mult, dar intrăm pe un teren periculos. Nu mă pot abţine. Mia Şi-a făcut loc în viaţa mea şi, pentru prima dată, nu mă grăbesc deloc să o alung.

REGULA #27:
Dragostea nu reprezintă nimic.

A fost bine, l-a plăcut.

Scriu în căsuţa de chat, în timp ce stau la barul din club. Garrett are puţină treabă, dar eu nu sunt pregătită să plec. Aşa că, chiar dacă i-am spus că urma să iau un Uber şi să merg acasă, m-am dus în schimb la bar. Nu-i place când zăbovesc prea mult în club sau când sunt singură oriunde, dar mă consider independentă, iar el nu este stăpânul meu.

Aşadar, iată-mă aici, pe la vreo 2.00 dimineaţa, trimiţând mesaje unui străin de pe internei care mi-a oferit un dop anal pe care tocmai l-am purtat când am făcut sex cu fratele meu vitreg.

Putem spune... Ce naiba?

Ţi-a plâcut? întreabă el.

Da, răspund eu. A fâcut totul mai plâcut.

Bun!

Beau un pahar de vin alb cât mă pregătesc să scriu partea următoare. Adevărul este că ştiam cum se va des- tăşura totul. Sentimentele pentru Garrett sunt reale şi vrAa^171' lncet' ^evlne şi el sincer cu mine. Chiar dacă nege sau să afirme că nu-şi doreşte o iubită, între

PRIVEŞTE-

MĂ aere ceva real, iar eu nu pot strica totul ^"^ii cu un străin. ^^'Proaste'SpUneU-

je ascult.

Trebuie să punem capăt discuţiilor noastre Lucrurile cu el se îmbunătăţesc şi nu vreau să

Şi jobul tău? O să mai faci chat? întreabă el

Nu ştiu, răspund eu.

Vrei sâ continui?

S'ncer, da. Mi-a plăcut şi, uneori, îmi lipseşte sâ mâ simt atrâgâtoare, puternica şi dorita.

El nu te face sâ te simţi aşa?

Hmm. O face? Garrett pune pe primul loc plăcerea niea, uni dau seama, dar este ceva ce îmi pot oferi doar eu. Şi nu mă refer la plăcere... ci la putere.

Nu-mi doresc sâ obţin asta de la el. Are vreo logicâ?

Da. Ei bine, cred câ eşti atrâgâtoare, puternicâ şi doritâ.

A11 x DQr nu crezi câ ar mai trebui sâ fac chof rx« » terminând propoziţia în locul lui. ' PUnd Bineînţeles câ

nu. Probabil câ nici el nu vrea

Strâmb din buze când citesc mesajul un e ment de nelinişte găsindu-şi locul în stomacuî meu

ca şi când amândoi ar vrea să deţină o parte din mine ,• nu-mi lasă prea mult pentru mine. Nu vreau să mă simt ca un obiect, de parcă n-aş putea să fac ce îmi doresc.

Cel puţin, nu potrivit lor.

Iar Drake are dreptate - Garrett cu siguranţă nu ar mai vrea să fac chat.

- Pot să-ţi ofer o băutură? aud o voce misterioasă de la trei scaune distanţă.

întorcându-mă, mă opresc şi mă holbez la un bărbat atrăgător mai în vârstă: cu trăsături masive, bine definite, poartă un costum care pare scump, are o barbă deasă şi albă, şi un zâmbet care aproape mă doboară de pe scaun.

— Ăăă... Eu...

— Las-o baltă, Ronan! E cu Garrett, îi spune barmanul simpatic şi blond bărbatului, în timp ce-i întinde peste bar o băutură aurie într-un pahar încăpător din sticlă, fără picior.

— Garrett? răspunde bărbatul când mă măsoară din priviri. Nu ştiam că Garrett are o iubită.

— Nu avea - nu are, mă bâlbâi eu. Dar, da... Suntem, oarecum...

El râde răguşit şi sexy. Nu m-am considerat niciodată atrasă de bărbaţii mai în vârstă, dar la naiba... Asta s-ar putea schimba.

— Este în regulă. înţeleg. Nu am de gând să-l supăr pe unul dintre patroni. Mai ales pe Garrett.

— De ce spui asta? Mai ales pe Garrett?

Se mută mai aproape pe alt scaun de bar şi Şe apleacă spre mine. Miroase delicios, a apă de colonie puternica şi burbon vechi.

— Pentru că-mi place Garrett. Mă face să râd. Zâmbeşte mereu şi se asigură că toţi clienţii se simt bine«

la el. Este om de afaceri, dar şi o persoană

Nu întâlnit prea des combinaţia.

incuriint ez din cap şi SOrb ultima gura de vin_Geo . unl ple iarăşi paharul, până s-apuc să-l las pe bar. E ^băutură a serii înainte să fiu nevoită să chem un taxi cu adevărat de data asta, sau să-l scot pe Garrett de ¿Oare o sa dormim din nou în apartamentul lui? în ultima vreme, a devenit un obicei. Ceva care mă face sd <amt că nu e vorba doar despre sex.

- Se poartă frumos cu tine? întreabă Ronan.

înghit în sec. Oare o face? îmi amintesc discuţia cu Drake şi faptul că ambii îşi doresc pentru mine lucruri pe care nu sunt sigură că le vreau. Oare Garrett ştie măcar cum să se poarte frumos cu o fată? E grozav în pat şi, cum am spus mai devreme, nu mă tratează ca pe o femeie căreia doar vrea să i-o tragă, pe care să o revendice sau de care să se bucure pe moment şi atât. Pentru el, reprezint mai mult.

Dar, când vine vorba de angajament şi relaţii stabile, mi se pare că ofer mai mult decât primesc.

— Te gândeşti prea intens la întrebarea mea, continuă Ronan.

- Ţin foarte mult la Garrett, răspund eu. Şi ştiu că Şi el ţine la mine.

Se **apropie cu un rânjet pe chip**

- Nu mi-ai răspuns la întrebare.

Dau din cap, strângând din buze.

Ştiu dar acum doar atât fo pot spune.

I ng duce paharul la gură şi îl goleşte Oftând Pre u ' - ⌊asă pe bar şi se întoarce spre dintr-o înghiţitură-AP»',

mine.

- Am fost căsătorit de două ori şi m-am îndrăgOs. tit de mai multe ori decât îmi pot aminti, aşadar, uite sfatul meu pentru tine.

îmi îndrept spatele şi mă întorc spre el.

- Dragostea nu reprezintă nimic. Nu valorează nimic. Dar timpul, atenţia, prioritatea... Lucrurile astea sunt reale şi dacă nu ţi Ie oferă un bărbat, nu pierde timpul cu el, frumoaso. Acum, nu-i spune lui Garrett că am zis aşa ceva. Repet... îmi place de el. Totuşi, fii atentă cum se comportă cu tine.

Simt că mă încordez şi mă forţez să înghit, deoarece cuvintele lui mă afectează puternic.

— Mulţumesc, îi răspund încet.

Zâmbeşte când se ridică de pe scaunul înalt şi îi face un semn barmanului. Apoi, mă atinge în treacăt pe spate când pleacă, iar eu mă uit la paharul cu vin pe jumătate gol din mână. Timp, atenţie, prioritate. Cele trei lucruri pe care mi le-am dorit dintotdeauna de la fratele meu vitreg: să mă observe, să îi pese şi să mă lase să intru în viaţa lui. Vreau să contez destul pentru el.

Chiar şi când sunt prea încăpăţânată să i-o arăt sau să i-o cer.

Deodată, îmi dau seama cât de primitoare am fost. Cât i-am uşurat situaţia şi cât de puţin am cerut în schimb. Şi, dacă nu încep să cer mai mult, să obţin ceea ce vreau cu adevărat, nu o să fiu niciodată fericită.

— Ai terminat? întreabă Geo, în timp ce golesc paharul.

— Da, îi răspund, şi poate e din cauza celor două pahare de vin sau a discuţiei mobilizatoare cu maşina

de sex cu păr argintiu care tocmai a plecat, dar mă simt curajoasă.

oe situaţie. Şi pregătită să-i demonstrez nu sunt 0 vir8ină îndrăg°stită care o să-l l* îJÎnesffirşit.

Geo. cuin fac Să închiriez 0 cameră?

E1 ridică din sprâncenele perfecte şi se uită mirat "" _ vrei

să închiriezi o cameră... cu cineva?

- Nu, singură. O cameră pentru voaiori.

Cuvintele mele îi transformă surprinderea într-un zâmbet şiret.

- Pot să te ajut cu asta.

Am învăţat cu mult timp în urmă că a lua decizii în funcţie de ceea ce ar face oamenii obişnuiţi duce la o viaţă plictisitoare. Prima dată când am discutat în privat am fost îngrozită, dar nu am arătat-o.

Şi ce dacă ceilalţi cred că e o nebunie? De ce mi-aş refuza ceva ce doream, doar pentru ca oamenii considerau că e ciudat? Oameni care nu erau nici măcar implicaţi.

Să închiriez singură o cameră de voaiori intr-un dub de sex este o nebunie, dar m-am gândit la asta de Prima dată când m-a condus Eden aici. O idee pe care am ignorat-o de o sută de ori, deoarece alţu ar putea crede că e ieşită din comun.

Ei bine, la naiba cu asta! Nu joc după regulile

^tOra' . ,ă_jUi închirieze cartela pentru cameră

Geo a reuşit |ntru cum reg|ez luminile şi mi-a arătat ? nt jnai ţntunecat sau mai luminos. Dacă dacă vreau să fie inO8, e mai dificil să-i vezi pe cei din în cameră e mai lum

partea cealaltă, aşa că aleg întunericul. Sunt curioasă să-i observ cum mă privesc.

Fireşte, am ales o cameră cu jucării.

Imediat ce intru şi uşa se închide în urma mea, mă duc la geamul dinspre hol. Sunt vreo şase oameni p^ care îi pot zări. Şi toţi se uită în alte camere, neacordându-mi atenţie.

îmi imaginez că Garrett o să afle dintr-o clipă în alta că mă aflu aici şi o să vină înainte să încep. Deci, la fel de bine, aş putea să profit cât mai pot.

Holbându-mă la fereastra din faţa mea şi abia reuşind să-i observ pe oamenii din partea opusă mie, pe rând, îmi scot bretelele rochiei de un albastru deschis, lăsând-o să cadă pe podea. Pe dedesubt port un sutien alb şi chiloţi mov de mătase. Faptul că sunt pe jumătate goală atrage atenţia unei femei care se uita în camera de lângă mine. Nu ştiu ce se întâmplă acolo; nu aud şi nici nu văd.

Când se apropie de fereastra mea, fiorul încântării pe care o anticipam îmi săgetează şira spinării, ajungând între picioare şi excitându-mă. în timp ce priveşte, explorez încet camera, uitându-mă la rafturile transparente de pe perete, şi găsesc o diversitate de vibratoare.

Când ating cu degetele fiecare obiect în parte, încercând să mă hotărăsc pe care să-l aleg, observ' cu coada ochiului că femeia se mişcă. întorcându-mă spre ea, sesizez că-mi arată un obiect de pe un raft de sus. . Cu u.n ln ochi, iau vibratorul roz de silicon în sDre vihi^ 38 et^' Uit^n^u_rnă înapoi la ea, fac semn spre vibrator ca sa fiu sigură că pe el rni-l indicase.

Zâmbind, încuviinţează.

priveşte la Gândul .se ?pr°Pie un bărbat care mă intensifică. U1* 1O1U pe $*ra spinării se

mi buza, pornesc vibratorul. Bâzâitul M',şcâum\i
destul de lejer încât să-mi aprindă . subtu »
elinl u încântai-6'
tnip«lde, ia cel mai mic nivel, trec bagheta care

Sctanes te sânul drept, lăsând bâzâitul să-mi tre- i ângele, ceea ce mă determină să-mi încordez Aplecându-mi capul pe spate, cobor vibrato- ni'hpre abdomen şi îmi tachinez clitorisul cu o atingere delicată.

Chiar şi la cel mai mic nivel, jucăria este eficientă.

Cu siguranţă este potrivită pentru o primă dată în cameră. Nu vreau să exagerez.

Aşadar, pentru cei doi care mă privesc, duc vibratorul spre pat, însă femeia îmi arată din nou ceva, atră- gându-mi atenţia. De data asta, gesticulează spre o jucărie pironită de zid. întorcându-mă spre clemele negre ce atârnă de un lanţ argintiu, rânjesc.

« 7 As*3? întreb eu, luând una din clemele pentru

SU 0 Pr^re senzuală, dă din nou din cap. Iubitul ei o mângâie pe braţ şi apoi pe gât, dar ea mă priveşte în continuare.

Aşezandu-mă pe marginea patului, cu fata la creastra, îmi desfac sutienul, lăsându-l să cadă când llpi ating din nou sfârcurile cu vibratorul, facându-le sâ se întărească de excitare. Apoi, iau clemele, mă uit la feroastră şi prind primul sfârc între braţele metalice.

Datorită luminii slabe din afara camerei, observ siluetele oamenilor din partea cealaltă, precum şi
McIIIICIIUWI v* r prmJ aJ JolIea
c Pria reHoxie. Mă PPV ăţn chiloţi de excitare. Sunt s»arc, durerea săgetandu-i U1nedă şi gata să mă P1^ mână de pat>
iau vibratorul şi Spnjinindu-ma c w când d |jpesc de clitoris, mă uit la propria retlexi >

Arăt minunat în fereastră, cu clemele met li du-mi de sâni şi coapsele unite. Femeia de dî* puternică, frumoasă şi emancipată, chiar dac? 0 PAr* sele groase şi burta rotundă. *rp

Când simt primul val de plăcere, încetinind ca să nu am orgasm prea curând, zăresc mai ml' 11 decât cei patru de la început. Acum s-a **forma?** grup. n,f

Mă simt privită. Le simt excitarea, iar asta ms incită şi mai tare.

îmi păstrez chiloţii pe mine când măresc intensitatea vibratorului, apăsându-l mai tare pe clitoris şi lăsându-mă pe spate pe saltea. îmi arcuiesc spatele şi părui imi atârnă pe cearşafurile negre de bumbac, în timp ce mă frec de siliconul vibratorului.

Senzaţia pe care mi-o oferă clemele, privirile şi vibraţia mă copleşeşte rapid şi sunt cuprinsă de euforie. Orgasmul îmi distrage atenţia atât de intens, încât trebuie să apuc strâns în pumn cearşafurile, scoţând un sunet gutural pe care ştiu că ei îl aud din cealaltă parte a geamului.

Când, în sfârşit, îndepărtez vibratorul de corp, trebuie să mă-ntind pe pat şi să aştept să mi se calmeze pulsul înainte sa mă ridic. Când reuşesc să o fac, mâ aflu complet în culmea fericirii, vibrând de entuziasm şi mândrie.

Apoi, fără vreun avertisment, uşa camerei se deschide, iar eu casc ochii la Garrett, care este furios.

REGULA

Elib ează-l pe omul peşterii din tine

în toată viaţa mea n-am avut penisul mai erect.

Hunter a fost cel care a dat buzna în biroul meu când vorbeam la telefon cu impresarul ca să-mi spună că trebuie să văd ceva pe hol. Am presupus că e vorba de un grup sau de cineva care şi-a pierdut controlul. Nicidecum nu m-am aşteptat să o văd pe Mia *mea,* singură în camera trei, cu cleme prinse de sfârcuri şi cu un vibrator roz între picioare.

A fost ca prima dată când am văzut-o pe aplicaţie.

Şi, exact ca în seara aia, era extraordinar de frumoasă. Atât de superbă, încât aproape că nu o puteam privi. Au simţit-o şi ceilalţi oameni de pe hol, care aveau ochii aţintiţi la corpul ei tremurând şi spatele arcuit i timp ce se masturba.

Nici măcar nu ştiam cai estej un ^ou>, d*obice., Cumva, făcând să pară o u este o expunere gro-

e perceput ca jenant™\gucnl menit să ne facă să ne tescă a vaginului ei sat M Niciun om din cameră simţim murdari ‘ la ea.

nu îşi putea muta p qs Ar trebui să intru în grabă

Ar trebui să ria şj să o scot afară, dar nu mă în cameră, să trag d » înţepenit şi aş ucide pe oricine ar pot mişca. Corpu^’ încerca să o op

Când ajunge, în sfârşit, la orgasm, geamătul * abia se răsfrânge prin fereastra dintre noi, şi nimeni de pe hol nu respiră. Este ca şi când ne-ar lua cu ea

ca • când am simţi ce simte ea. Imaginea ei cu părul platinat răsfirat, pielea bronzată pe cearşaful negru şi sânii obraznici tremurând de plăcerea orgasmului, o să-mi rămână mereu întipărită în minte. O fotografie mentală uluitoare pe care o s-o port până la moarte.

Când se ridică puţin, îmi revin. Furia de om primitiv mă cuprinde şi totul se înceţoşează. înainte ca măcar să se poată ridica cu totul din pat, izbucnesc în cameră. Vreau să o apuc, să o scutur, să o sărut, dar sunt prea speriat să o ating de frică să nu o rănesc.

îmi place cum se ridică, cu bărbia sus şi gura încordată. Nu are nicio urmă de scuză pe buze şi mă bucur. Nu vreau să regrete. Vreau doar să fie *a mea.*

Clemele încă îi ţin strâns sfârcurile când traversez camera şi îmi lipesc gura de a ei, metalul împungân- du-mă în piept. îmi bag mâinile în părul ei şi îi ţin chipul lipit de al meu, respirându-i aerul pe care îl expiră şi devorându-i buzele catifelate.

Vreau să-i spun cât este de frumoasă, perfectă, uimitoare şi minunată, dar creierul meu idiot o laudă în tăcere, împiedicându-mă să exprim tot ceea ce simt. Dacă există un moment perfect ca să i-o zic, aces[tae]’ Dar sunt prea paralizat de frică, temându-mă că în c JP® în care o să exprim cât de mult înseamnă Mia pe» mine, ea o să-mi frângă inima. O să mă dezamăgeasc să-mi ucidă spiritul. Aşa că-mi apăr sentimentele şi hotărând să-mi folosesc corpul în schimb. ,

!♦ vreau

Sunt dispus să-i mărturisesc cât de mult i-o trag, cât de mult vreau să o păstrez lângă mine-

— întoarce-te naibii, mormăi pe buzele ei-

Iar când zăresc mişcare ¡mi intr-<> cameră pentru voaiori'şj cx„C ^¡nte că «« ^rezece oameni. Panica îmi ? e P^esc an, ,TOsw "«4XS

- Oh, nu, Mia! Eşti a mea! Doar a mea!

Mârâi când îmi desfac cureaua, întorcându-mâ din nou la ea. Nu m-am simţit niciodată atât de carnal §i posesiv. însă nevoia nu izvorăşte numai în mădularul meu. Se află în sângele meu, pompându-mi prin vene graba feroce de a o penetra şi a o face să-mi aparţină.

Nu mă deranjez cu sărutări sau preludiu. E umedă şi pregătită să i-o trag.

Expunerea ei publică a trezit în mine ceva ce nu vreau să dispară. Nu m-am simţit niciodată atât de viu sau legat de vreo persoană.

— Garrett, scânceşte ea când o întorc şi o împing pe pat.

îi dau jos chiloţii cu o mişcar de ,a

penisul nerăbdător de vaginul el» ţn care căldura orgasm,

uşurându-mi intrarea, n c^ satJsfacţie. ei îmi cuprinde scula,

scot un geam Mia,

la naiba... suspin adânc din ^eau să te reveni penetra. M-a

făcut şi mai m tele în cearşafuri

- Da', strigă jji3eînapOi'STmeuî Ar patului când al

meu. ta tine.

-Vaginul J"bineî>»*încaP^

trebui să vezi cât ue n0U.

atingă sau măcar " Dal J» !*»*•*$£*'

să se gândească W

— Da! ţipă pentru a treia oară, când mă afund atât de puternic în trupul ei, încât se mişcă patul.

Mă izbesc în ea neîncetat, corpurile noastre p|es-nindu-se unul de altul într-un ritm rapid şi dur. Nu i-0 trag ca să savurez momentul sau să-l prelungesc. I-o trag ca să o revendic.

— Spune-o! îi comand eu. Spune că eşti a mea!

— Sunt a ta, mormăie cu faţa lipită de pat.

O penetrez şi mai intens.

— Mai tare!

— Sunt a ta! strigă ea.

— Vreau să te aud cum urli, Mia! Spune-le tuturor celor din clubul ăsta cui îi aparţii.

— Garrett, sunt a ta! ţipă Mia.

— Este prea dur pentru tine, Mia?

Ea clatină din cap şi-şi împinge şoldurile în mine.

— Mai tare!

Spunând-o, întind mâna, apuc lanţul clemelor pentru sfârcuri şi le trag cu o mişcare rapidă. Ţipă, dar ştiu că în clipa aia corpul îi este copleşit de adrenalină, făcând senzaţia şi mai intensă.

Nu mai rezist. Cu alte trei împunsături dure, orgasmul mă izbeşte cu o viteză maximă, iar penisul mi se descarcă în ea. înainte să termin, o cuprind de gât şi o ridic ca să o pot săruta. Amândoi suntem transpiraţi de epuizare, iar inimile ne bat atât de rapid, încât îi simt pulsul în gât, *bum-bum-bum.*

— Vreau să te umplu, şoptesc în gura ei. Vreaui să fii atât de plină de sperma mea, încât să se scurgă tine pentru totdeauna.

— Garrett, scânceşte când o sărut din nou.

vreau s& tf'°traR °ncând doresc ?i 71:6311 să-ţi '’¡¿ui ăla nenorocit ca să te umplu de tot, Mia.

şi eu vreau asta, şopteşte rugător.

0¡în atât de strâns lipită de corpul meu, că abia stă J ţn picioare. Iar când, în cele din urmă, deschid A' mă simt de parcă m-aş fi trezit dintr-un vis.

isuse, chiar am spus asta? Ce naiba... a fost în mintea mea?

F,liberând-o din strânsoarea braţelor mele, mă retrag ŞÎ mă întorc, băgându-mi repede penisul în pantaloni şi încheind nasturii. Oare am insinuat că vreau să o las însărcinată? O ian dracului razna?

Este ceva ce-am zis cât ne-am tras-o, mă conving eu. Ştie asta. Nu vorbesc serios. Nu vreau *cu adevărat* ca Mia să-mi poarte copilul... Adică vreau, dar doar în timpul sexului. Bineînţeles. Este atrăgătoare acum, când stă pe pat, era atrăgătoare şi în urmă cu câteva minute, dar adaugă o burtă umflată la imaginea ei şi da, orice bărbat ar ajunge la concluzia mea. Vorbea doar mădularul meu.

Nu scoatem niciun cuvânt când se îmbracă. De fapt, nu pomenim de situaţia asta tot restul serii. Nu pe drumul spre casa mea, şi nici când urcă în patu meu, culcuşindu-mi-se la piept.

w

Am sentimentul câ- partida de sex a eclipsat coi p

REGULA #29: Totul o să fie bine.

îmi curge transpiraţia pe spate când rememorez evenimentele de seara trecută. Şi ultimele zece nopţi dinainte. Un lucru periculos pe care să-l faci când alergi pe o potecă în jurul oraşului.

Dar aseară nu a fost vorba doar de sex. Ce am făcut şi ce am spus a transformat situaţia dintre noi în ceva mai mult şi cum aş putea fi, de fapt, surprins? în ultimele două săptămâni, sora mea vitregă s-a transformat dintr-o fetiţă pisăloagă pe care am văzut-o crescând, în singura persoană din lume pe care vreau să o privesc când mă trezesc dimineaţa.

Dar cât mai pot continua lucrurile astfel? Cât timp pot să mai duc şarada asta şi să fiu duplicitar? Pe Drake îl place din motive complet diferite decât cele pentru care mă iubeşte pe mine. Dacă mă iubeşte. în cazul m care nu-mi dau seama cum să fiu sincer ca el, atunci într-adevăr o s-o pierd pentru totdeauna.

Sunt la începutul cursei de cinci kilometri când îmi sună telefonul. Răspund folosind căştile pe care [e] port şi presupun că mă caută Emerson sau Maggi* cu noutăţi de la serviciu în legătură cu evenimentul.

însă în clipa în care se face conexiunea, au suspine. Mă opresc imediat pe potecă.

— Garrett! plânge ea.

- Mia, mă bâlbâi. Ce este? Ce s-a întâmplat

PRIVEŞTE-MÂ.

Îmi îngheaţă sângele-n vene când îi aud vocea juferinţa suspinelor ei înţepându-mi inima ca un cuţit. ’

- S-a prăbuşit la lucru! strigă printre lacrimi A fost luat cu ambulanţa, iar acum este în operaţie şi nu ¿u ce se întâmplă.

imediat îmi dau seama că e vorba despre Paul

- Unde eşti?
- La St Francis. Ungă port, îmi spune plângând.

Asculta-mă, Mia! O să fip bin« *r* i bine? bine. Calmează-te,

- Sunt speriată.

în glasul ei aud frica şi panica. Sper sa îşi revină, deoarece nu vreau să mă gândesc cum ar reacţiona Mia daca tatăl ei ar muri.

Ideea mă face să mă încordez ca o bombă gata Sa exP^eze. Sunt agitat când verific locaţia spitalului te efon. Este la doar câţiva kilometri distanţă, chiar an?A malul oceanului. Şi e ultimul lucru la care mă ^desc înainte să îi spun:

~~ Sunt pe drum. Mia, vin!

Apoi apăs pe butonul de închidere a apelului şi a er£> cât mă ţin picioarele.

, , Ajungând la spital, practic mă prăbuşesc pe biroul la recepţie şi întreb de Paul Harns. Doamna care la calculator este prea lentă când 11 caută.

, — Aici sene că e mea iu ... . . în operaţie, dar membrii ^iliei aşteaptă la etajul trei, m ar p • .

c x . —«ine fraza, sunt la jumătatea

Înainte ca ea să te wde u timp şi mă înghe-

drumului spre lift. Uşa se - iui panicat pe butonul atii cu un grup de asistente, P

care mă duce la etajul trei. Transpiraţia îmi curge pe faţă şi pe spate, dar nu-mi pasă. Ei nu o să-i pese.

Liftul scoate un sunet când ajunge la trei şi, când se deschid uşile, o văd. Stă în sala de aşteptare, în care totul e maroniu şi gri, cu faţa roşie şi plină de lacrimi, în timp ce îşi roade stresată unghiile. Se întoarce şi mă zăreşte, iar eu traversez holul şi o strâng în braţe înainte ca uşile să se închidă în urma mea.

Şi ăsta-i momentul în care se pierde cu firea. Ţinându-se de mine ca şi când ar avea nevoie să o susţin, o strâng în braţe, lăsând-o să suspine pe tricoul meu. Cu coada ochiului, o văd pe mama care ne priveşte şi mă uit la ea cu o expresie plină de regret. Ar trebui să o îmbrăţişez şi pe ea. Viaţa soţului ei este în pericol, dar acum nu există decât o singură persoană care contează. Nu eu fac regulile şi cu siguranţă nu am prevăzut asta, dar cât timp Mia are nevoie să o îmbrăţişez şi să îi ofer un umăr pe care să plângă, am s-o fac, la naiba.

aproape a dus 1» . rev?n^- *J* s"a spart un abces care al cancerului ci eP lcemie. Este un efect secundar înseamnă reanariH amentu^uî> dar, din fericire, nu de chimioteranip w*0”!1 a*te.tumor’- Nu mai are nevoie

Şi o sperietură zdravănÎ'3*"’ E Vorba doar * Reuşesc să o cahn*^ ,nternat o mare parte din zi. de aşteptare şi să ez Pe Mia suficient încât să stea în sala m’ne şi nu-mi dă Hman^nc? ceva, dar nu pleacă de lângă °bserv cum rum^- tot timpul în care aşteptă®» 8ingură dată. 3 Se Uită neIiniştită la noi, şi nu doar o

Vede cum ni se împletesc mâinile sau întâmplător pe Mia pe piciorul gol. Mă corec

aţi n#

stresată ca să îi pese. îşi sprijină capul de pjia e$te pr.e.asau mă mângâie pe braţ ca şi când nu s-ar

”nupă o operaţie de aproape şase ore, Paul ajunge, it la terapie intensivă. Abia se trezeşte când le în S 3 e fete să îl vadă. Mama aleargă prima lângă el, ^Ându-i delicat braţul în timp ce se aşază pe margi- nea patului.

Mia merge în partea cealaltă, dându-mi drumul pentru prima dată pe ziua de azi. îl privesc de la picioarele patului atunci când se trezeşte.

-Ne-am făcut multe griji pentru tine, tată! strigă Mia, alte lacrimi curgându-i pe obraji.

- Oh, Mia, îmi pare rău! Sunt bine, spune el pe un ton răguşit şi îndurerat.

- Doctorul a zis că mâine ar trebui să poţi pleca acasă, intervine mama.

Cât stau acolo şi mă uit la ei trei, ambele femei încruntându-se la el, cu Paul confruntându- e; pe r , mă doare inima dintr-un motiv necunoscut. >

am fost întotdeauna doar eu şi mama. *uap.’am simţit mai bună mamă. Mi-a fost devoM ? ane Dar m•a niciodată singur sau dat05 ă acum, nu mi-am dat iubit atât de altruist meat, P & costat-o. Nu s-a recă- seama că dragostea pentru nune* ieşit la întâlniri, sătorit până când nu am crţs^ai mult pentru ea.

Nu a îndrăznit să-şi doreasc ce ţmi lipsea... saU

Şi, în tot timpul ăla. am Oameni care de ce anume o privam P®de spital.

stea de ambele părVale p.f . PaUl şi Mia şi că, în sfârşit,

Mă bucur că i-a .0 dintotdeauna. Ca şi când «are a merlId se uită la mine şi-nu are familia pe * durile. u*ma mi-ar putea ghici g 2ss

întinde o mână. O apuc delicat şi stăm toţi patru în linişte, neavând nevoie decât de noi toţi împreună.

Mia se uită la mine doar o fracţiune de secundă şi durerea din inima mea se înteţeşte.

„La naiba!”, îmi zic în gând.

Deodată, ştiu ce înseamnă durerea asta. Ştiu ce vreau. Şi nu este vorba de corpul ei sau de sex, ci să am certitudinea că într-o zi când o să mă aflu într-un pat de spital, ea o să-mi fie alături. Şi nu o să fie singură.

îmi retrag mâna din cea a mamei şi intru în panică.

— Ies puţin la aer. Paul, ai nevoie de ceva?

El scutură din cap şi simt cele trei priviri aţintite asupra mea când mă îndrept în grabă spre uşă.

— Revin!

Nu pot să o fac. Nu pot continua pe calea asta, mai ales nu cu Mia. Nu sunt tipul ăla. Nu sunt genul care să-şi dorească o familie şi nu o să fiu niciodată. Nu doar că deţin un club de sex, dar nu sunt capabil să ofer sprijin şi încredere Miei, la fel cum face Paul cu mama. Sunt distrus. Acum îi par în regula Miei, însă la un moment dat, ea o să afle adevărul şi o să mă descopere în cea mai groaznică stare. Apoi, ce urmează?

Nu-i nimic. Ştie că e vorba numai de sex. Nu m-am ataşat în alt fel de ea. Destul de curând, situaţia noastră o să aparţină trecutului, iar Mia o să treacă mai departe cu cineva potrivit pentru ea.

— Garrett! mă strigă când ajung la ieşirea din spital.

Mă întorc şi o văd alergând spre mine. Chiar dacă ochii îi sunt umflaţi de plâns şi nu are nicio urmă <e machiaj pe faţă, tot este incredibil de frumoasă.

— Te simţi bine? mă întreabă ea.

unge în dreptul meu, îşi trece uşor dege-
Când ielea braţelor mele şi aproape tresar la atin- »- Da Aveam

teleP este
ei« nevoie de nişte aer proaspăt. Eşti b'Be - Acum da, îmi

răspunde cu seriozitate. Mama ta spus că ar trebui să mergem

acasă şi să ne odihnim.

- Şi ea?

- Nu pleacă de lângă tata.

Când întinde din nou mâinile spre mine, o las să mă cuprindă de talie, trăgând-o mai aproape.

Asta e predarea finală. Mi-am dat seama prea târziu de greşeală. Nu pot evita direcţia în care merge relaţia cu Mia. Deja suntem acolo. Şi nu îmi displace atât de mult pe cât mă aşteptam.

• mandoi avem nevoie disperată să facem un duş, ai eu decât ea. Aşadar, când ajungem acasă la nune, o trag în baia principală. Am un plan foarte clar ln nunte. Duş, mâncare, somn. Şi asta-i tot. Fără sex. Ce cavaler sunt!

După ce dau drumul la apă, îmi permite să o dezbrac. Am spus fără sex, dar nu mă pot abţine să nu-i fur un sărut rapid după ce îi trag tricoul peste cap. Ui Şamponează părul când intru după eaşimise pare aproape imposiHl să nu-mi las mamde să-, atmgă trupul catifelat şi plin de spumă.

- Eşti bine? o întreb din nou.

.. a Nu ştiu de ce o tot întreb asta, încuviinţează • ă ss-mi spună la ce se gândeşte, aşteptând să fie sin gestionez conversaţia în caz că de parcă aş fi caPa

mi s-ar destăinui. Chiar nu sunt omul cu care să discute Practic, niciodată nu vorbesc deschis, aşa cum ar dori ea

După un duş rapid, îi găsesc ceva lejer de îmbrăcat înainte să merg în bucătărie şi să-i pregătesc de mâncare. După câteva clipe, iese din baie în pantalonii mei de trening şi un tricou care i se mulează pe sâni. îmi aruncă un zâmbet afectuos şi mă opresc, admirând-o.

— Arăt ca un băiat, se plânge.

— Cel mai atrăgător băiat pe care l-ain văzut vreodată, îi răspund şi scot cofrajul cu ouă din frigider.

Chicoteşte când se aşază pe unul dintre taburetele din jurul insulei. Ridicându-şi genunchii la piept, ghemuită în pijamaua mea, pare foarte tânără. Aruncându-i din nou o privire când sparg ouăle într-un bol, încerc să identific momentul în care Mia nu mi s-a mai părut prea mică. Şi îmi dau seama că problema mea nu a fost niciodată diferenţa de vârstă, ci modul în care credeam că o să fiu perceput. Cum m-ar privi oamenii şi, mai important, cum ar privi-o pe ea. însă din clipa în care Mia a reuşit să poarte o discuţie cu mine, am considerat-o egala mea. Ca şi când am fi fost dintotdeauna spirite asemănătoare, două jumătăţi ale unui întreg.

— Ai alergat până la spital? mă întreabă în timp ce bat ouăle.

- Da.

— Cât de mult?

Ridic din umeri.

— Câţiva kilometri. Pe ruta mea, eram deja aproape de golf.

— Ai fi putut să iei un taxi ori să te duci acasă m*[1]

întâi ca să te schimbi. De ce a trebuit să ajungi la sp[1] atât de repede?

Mă opresc şi o fixez cu privirea.

, pentru că aveai nevoie de mine.

Pentru că an, v1ut... fiu acolo CU tine

Dă serioasă din cap, ca şi când ar fi mulţumită de răspuns.

- Garrett... Ce suntem noi?

Inspirând adânc, mă pregătesc pentru realitate Cea pe care o cunosc deja.

- Pentru că ştiu că atunci când am aflat de tata am vrut să sun o singură persoană. Singura de care aveam nevoie. Aşadar, cred că tu eşti omul meu, dar nu vreau să fii, daca eu nu-ţi aparţin.

şiindtiefi13"' mOrmăi eu' cu mintea Plină de întrebări

— Aseară ai spus ca sunt a ta. Vreau doar să ştiu... dacă e adevărat.

- Este, mă bâlbâi ca un idiot cu vocab^ nedezvoltat şi care nu poate să lege corect cuvin e exprime exact ceea ce simte. iar eu

Se uită fix la mine cu o expresie 1^b™îblatu| rece las bolul din mână şi-mi lipesc Pa este momentul de granit. Vreau să merg la ea''nî^cUtăm. Oricum nu pentru atingeri. Este vremea s ăstrez distanţa ca mă pricep la asta, deci e mai i sa nu fiu distras. ţ o re\aţie de foarte mult

- Mia, nu am mai 'angajala o...

timp şi sunt un dexa^Ga^^^ _ Şi eu sunt un ştiu ue rep mă consideri a ta, venjt momentul tine. recunosc vag * ş. c& am

minteTarXui'e ^<m«reee mai departe- Dar să fiu sincer. *r ^at ¿a să 1 vorbit cu ea pe c sunt un laş

Este o ironie că m-am ascuns în spatele profilului lui Drake, deoarece devenise bariera mea ca să o pot avea pe Mia fără să-i permit să mă vadă cu adevărat. Acum s-a transformat într-un zid, separându-mă de tot ce-mi doresc. Oare o vreau pe Mia, dacă asta înseamnă ca minciuna să existe între noi pentru totdeauna? Sau să risc să o pierd şi să îi spun adevărul?

Mergând în partea ei de insulă, mă apropii de ea, nerăbdător să-i ating chipul când o trag spre mine ca să o sărut.

„Nu pot să risc.”

— Sunt al tău şi o să încerc să dau o şansă relaţiei noastre dacă o faci şi tu.

— Promit, îmi răspunde în şoaptă şi un^ mic zâmbet îi ridică colţurile gurii când se apleacă să mă sărute din nou.

Observ cum mă ţine mai strâns şi mă sărută mai apăsat, ca şi când mi-ar arăta cât de mult mă vrea, iar vinovăţia mă cuprinde din nou.

— Probabil ar trebui să aşteptăm până îl externează pe tata înainte să îi spunem, şopteşte ea pe buzele mele.

Tresar.

— Nu. Din punctul meu de vedere, cred că spitalul e locul potrivit în care să-i zicem.

Râde.

— O să treacă peste.

— Ei bine, da. Niciunul din ei nu este genul care să poarte pică- Şi cred că o să fie o atmosferă ciudată o vreme, dar, în cele din urmă, o să se obişnuiască. Noi rămânem neschimbaţi.

brân Jteifundr«dji" bZaţeie ei' revin la ouâ iau ni$te anză şi şuncă din fngnler înainte să mă apuc să le bat

din nou. Ridicându-mi privirea la ea, simt momentan liniştea, pe când sentimentul de vinovăţie se disipează.

Este aici, în apartamentul meu, în mijlocul după-amiezii, eu îi gătesc şi, aparent, nimic nu e straniu sau greşit. Devine tot mai evident că, deşi am încercat să mă conving că nu vreau o iubită, se pare că nu am avut dreptate.

După câteva clipe, scot omleta pe farfurie şi i-o duc la masă. I se făcuse foame, deoarece mănâncă până la ultima bucată, iar eu mă uit la ea cuprins de un sentiment de mândrie.

Cască în timp ce fac curat în bucătărie şi, când mă întorc din nou, nu o mai văd. O găsesc ghemuită în patul meu, adormită atunci când intru în cameră. Stând în pragul uşii, o privesc cum doarme, rememorând fiecare clipă din ultima lună care a condus la clipa de faţă.

0 cunosc pe Mia de cincisprezece ani. Şi, cu toate că în felul meu ciudat am iubit-o tot timpul, nu a fost niciodată mai mult decât atât. Foarte mult timp nu a fost nimic. Apoi, brusc, a devenit totul.

Din senin.

Stând pe loc şi privind-o, atât de liniştită şi mulţumită, îmi spun că pot să fac asta pentru ea cu adevărat. P°t să păstrez relaţia noastră. Pot să fiu bun - şi fericit.

0 protejez de întuneric până ce totul dispare. Oamenii au depăşit situaţii mai grele.

, Cu gândul ăsta, mă urc în pat. Când ridic pătura, se stoarce şi se culcuşeşte la pieptul meu. Respiră sacadat ^Hd o sărut pe frunte.

- Te iubesc, Kitten, îi spun în şoaptă, însă nu-mi râspunde, fiind prea adâncită în visele ei.

REGULA #30: Mamele ştiu tot.

Mama doarme pe un scaun lângă patul lui pauI iar eu îi aduc cina. Este aproape ora 21.00 şi, de vreme ce Mia încă dormea, m-am *gândit că ar fi bine sa ies puţin* ca să văd ce se întâmplă la *spital.*

— Hei, mamă! o înghiontesc uşor în umăr după ce las jos sendvişul pe care i l-am cumpărat de la *magazin.*

Se trezeşte şi se uită *panicată la Paul, dar soţul* ei doarme adânc.

— Este bine. *Doar ţi-am adus ceva de mâncare.*

— Oh... Mulţumesc, dragule! Ce face Mia?

— Bine. Trage un pui de somn la mine acasă. Ce a spus doctorul?

— Oh, se înzdrăveneşte. Vor să îl mai supravegheze o zi, deci nu pare să plece acasă mâine.

— Oh, la *naiba! îmi pare rău! răspund eu.*

Mă aşez pe scaunul *gol de la capătul patului.* Mă atinge pe picior când *fac asta.*

, 7 Est0 ’n regulă. Cel puţin, *el este în regulă- Trebuie să fim optimişti.*

' Da...

nerăbdător ’ntfn^onam să zăbovesc prea mult. Sunt maina singură întorc *a Mia, dar nici nu o pot ^sa P6

rasă'i84d'> ™ i.«« < s»u att<*va? Pot r^man eu cu el.

Este în regulă, îmi răspunde încercănată

. ¡ji opreşte pnvtrea spre chipul meu şi îmi dau

<* umea? SpUna ceva serios- Mă încordez

Mia a fost foarte supărată şi speriată, zice ea.' -Ştiu.

_ Şi te-a sunat. înainte să mă gândesc să te sun a facut-o ea.

- Mă bucur că eram în apropiere, îi răspund şi aştept sa treaca la subiect.

- Ştiu că Mia se întâlneşte cu cineva. De când ne-am întors de la lac, iese aproape în fiecare seară. Chicoteşte ca o şcolăriţă. Vorbeşte mereu la telefon.

Aştept în linişte, privindu-i expresia când vorbeşte destul de încet ca să nu-l trezească pe Paul. Şi trebuie să mă forţez să respir.

Ce o să-i spun dacă mă întreabă? Ruşinea şi vinovăţia din cauza celor făcute cu Mia îmi revin brusc în minte. Este micuţa lor Mia, fata pe care a adoptat-o mama. Copilul favorit. Fiica drăguţă şi inocentă, pe care am pângărit-o în nenumărate feluri în ultimele două săptămâni.

Ştiu că am spus că se vor obişnui cu ideea că suntem împreună, dar dacă nu o fac? Nu r-^ea condamna. Sunt proprietarul c " 'te deJ iar căretui cu ^P^^Le problemele mele asta mei măcar nu se

P™Ci Mama se întinde şi-mi atinge mâna, reducând ia M i «Phunesti din mintea mea.

t&cere vocde fi presupus * eşb w> Garrett.

Şi iată! Ca un fulger, loveşte bilă, schimbând totul. Nu are rost să'ne^6 în^i ştiu, ştiu pur şi simplu. g* Cand ma^

— Mamă...

- Imediat ce mi-a picat fisa, m-am • proastă că nu am observat mai devreme Niti"11? 0 cred că a încercat să o ascundă. Mi-am dat se- m * nu natural arătaţi voi doi împreună. ' ednia cât de

- Isuse, mormăi şi îmi cuprind faţa cu mâinile.

Oh, relaxează-te! îmi răspunde mama. Nu est ca şi cum chiar e sora ta. Iar tu aveai deja 21 de ani când v-aţi cunoscut, deci nu ai crescut lângă ea. Credeam doar că... nu o placi.

— Nu cred că sunt pregătit pentru discuţia asta, îi răspund, fără să-mi ridic privirea din podea.

— Ei bine, ai face bine să te pregăteşti, deoarece n-am de gând să mint pentru tine. Dacă Paul vede ce am văzut eu azi, o să-şi dea seama.

îmi ridic privirea la el şi observ' că încă sforăie liniştit. Mi se pare că i-am trădat încrederea.

— Mia este foarte loială, Garrett. Prea loială. Şi încăpăţânată. Ştiu că o să-ţi rămână alături în orice condiţie, dar vreau să te gândeşti bine înainte să te angajezi la ceva ce ar putea să ne distrugă familia.

Plecându-mi capul, mă uit la mâinile mele împreunate, în timp ce mă gândesc la vorbele mamei.

— Nu vreau să o rănesc.

— Atunci, nu o face. Fii sincer şi deschis cu ea. Dar, dacă o păcăleşti sau o minţi, o să fii vinovat, iar Mia nu o să te ierte niciodată.

Fulgerul loveşte din nou, de data asta atingân- du-mă exact acolo unde doare.

pe ce presupui că o s-o rănesc? Atât de puţină J*eaiînn«ne?

fcl^ Ţe cunosc, Garrett. Ştiu că duci propriile lupte . demonii tăi şi îţi spun să nu-i ascunzi nimic, pentru

¿.ţi fie alături indiferent de situaţie, dar dacă o ,inţi şi o amăgeşti, o s-o pierzi.

Este linişte când îmi trec degetele prin păr, amin- tindu-mi de conversaţia pe care am purtat-o înainte să plec de acasă şi cât de bine m-am simţit în braţele ei în dimineaţa asta.

Mă uit în ochii ei.

- Nu eşti supărată?

- Nu sunt tatăl ei. tşi mută privirea la bărbatul care doarme între noi. în locul tău, aş mărturisi înainte să afle singur, ca mine. Nu o să-i placă asta.

- O să-i spunem, răspund şi încuviinţez.

— Este o relaţie serioasă? mă întreabă mama, iar eu nu răspund pe loc.

Foarte puţine sunt lucrurile pe care le iau în serios şi, sincer, nu am crezut niciodată că Mia ar fi unul dintre ele.

— Da, cred că este.

Ea inspiră şi oftează prelung.

— O să dureze o vreme până mă obişnuiesc. Este puţin ciudat, dar voi chiar aţi putea să vă potriviţi. Nu te-am văzut niciodată comportându-te cu cineva aşa cum ai făcut-o azi cu ea. Scoate la iveală ceva din tine.

— Ce? întreb eu, uitându-mă în ochii mamei.

Glasul îmi tremură uşor, emoţia reprimată ameninţând să mă învăluie.

înghite şi mă fixează cu privirea când îmi răspunde:

— Liniştea.

Liniştea? Asta a văzut mama azi, când Mia a plâns isteric la pieptul meu, iar eu eram transpirat, roşu la faţă şi obosit?

înainte să o rog să dezvolte, continuă:

- Uneori, cred că te-am dezamăgit, Garrett.

Surprins, îmi ridic privirea la ea. Aşa cum mamele fac deseori, emoţia nu este înăbuşită, ci iese la suprafaţă, revărsându-se în cuvintele şi lacrimile ei.

- Pentru că nu te-am înţeles niciodată. Nu te-am putut ajuta. Am vrut doar să te iubesc şi să-ţi ofer toată atenţia mea, sperând că este suficient, dar întotdeauna mi s-a părut că există o ruptură între noi. M-am temut c-ai să simţi acea ruptură şi cu ceilalţi din viaţa ta.

Mama nu mi-a mai vorbit *niciodată* aşa. Nu discutăm despre problemele mele. Conversaţia a *fost* întotdeauna *despre mine,* comportamentul şi problemele *mele,* astfel încât eu şi boala devenisem un întreg.

Nu aveam, pur şi simplu, o boală - *eram* boala. Sau, cel puţin, aşa mi s-a părut. Până în clipa asta, în care mama vorbeşte, în sfârşit, despre problema evidentă pe care am ignorat-o toată viaţa - o mare afecţiune maniaco-depresivă - nu am conştientizat nimic.

Nu vorbesc. Nu ştiu ce aş putea spune. Dar ea continuă, vorbind în şoaptă ca să nu îl trezim pe Paul:

— Acum îmi dau seama că te-am dezamăgit, Garrett. Te-am ţinut aproape de mine toată viaţa, deoarece am crezut că te-aş putea iubi destul ca să-mi răscumpăr greşelile.

— Mamă, nu ai...

Vocea mea este serioasă, deoarece aş vrea să închei conversaţia jenantă chiar acum, dar ea nu mă lasă.

- îmi pare rău, Garrett!

ţi curg pe obraji, iar eu tac. îmi înăbuş se ridică în gât şi, în schimb, o ţin de am făcut azi pentru Mia, încerc să îi ofer X .Afinul de care are nevoie. Chiar dacă eu sunt crede că l-a rănit. ^^peşi niciodată nu am văzut lucrurile aşa. Mama străduit. Eu am fost cel care i-a creat probleme şi i-a * unat viaţa. Eu sunt cel care ar trebui să se scuze, tot nu sunt capabil să mă exprim.

- Aşadar, Garrett, când spun că Mia te linişteşte, mă refer la faptul că legătura pe care am văzut-o între voi te fine mai ancorat în realitate decât te-am văzut vreodată. Ca şi când agitaţia din mintea ta a dispărut. Şi asta e ceea ce mi-am dorit pentru tine de la bun început. Nu-mi pasă că nu sunt eu cea care te poate ajuta, că ea este sora ta vitregă sau că lui Paul s-ar putea să nu îi placă situaţia. Eşti liniştit şi asta-i tot ce am vrut vreodată pentru tine.

Apoi, înşfacă cutia de şerveţele de lângă scaunul ei şi se şterge la ochi. Problema dispare şi atmosfera se destinde.

Dar eu rămân în continuare fără cuvinte.

Când intră asistentele şi mama vorbeşte cu ele, nu mă mişc şi tac. Mental, rememorez fiecare clipa petrecută cu Mia la casa de lângă lac şi în club, dându-mi seama că mama are dreptate. Când sunt cu Mia, nu simt că sunt singur sau că mă lupt cu vârtejurile propriilor emoţii. Sunt foarte atent la ea şi chiar şi atunci când ne certăm sau ne tachinăm, mă linişteşte cu o singură privire.

Realizez că fata cu care nu am crezut niciodată că aş putea fi intr-o relaţie mi-a fost, probabil, menită de la bun început.

REGULA #31: Nu-i permite să te ia de proastă.

Când mă trezesc este întuneric şi patul e gol, dar de undeva din apartament se aude un bâzâit. Mă întind când mă dau jos din pat şi mă împiedic în drum spre uşă. Este bine că mi-a dat hainele lui şi că nu sunt obligată să umblu dezbrăcată.

- Garrett! strig eu, însă nu primesc niciun răspuns.

Unde naiba s-a dus? Poate că a trebuit să plece la lucru.

Soneria se aude din nou şi alerg să deschid uşa.

— Vin! ţip şi rămân iară cuvinte în fata blondului superb, înalt de doi metri, pe care l-am văzut o dată sau de două ori prin club. Bună! mă bâlbâi eu, ruşinată.

— Bună! Tu trebuie să fii Mia, spune el cu un rânjet. Isabel şi Hunter m-au trimis cu cina şi flori pentru Garrett. Este aici?

— Âăă... Nu.

Am auzit că tatăl tău este în spital, aşa c-am vrut sa hm utili.

intri» T7 ’ rjsx pund ŞÎ mă dau la o parte ca să îl las să Dlecat Carr H \ partea voastră! Nu ştiu unde a plecat Garrett, dar poţi să pui pachetul în bucătărie.

masculina! J“6’ mirosU‘ SUbti‘ *

f

*Cehce tatăl tău? întreabă el, după ce lasă „ fJun pwrat d,n Paste * 0 sticlă de vin pe bl°*

^bi0d. Se recuperează. Mâine trebuie să ' Să acasă,

_ Bun! O să-i anunţ pe ceilalţi.

Se sprijină degajat de blat, nără^ , ^imi zâmbeşte. d mu, t prea chipeş

*- Îmi pare rău! Nu cred că «■ Est> unul dintre patroni? * ne 'am CUnoscut, spun*

Râde.

-Oh, la naiba! Ce nepoliticos sunt! Când îmi întinde mâna, la fel fac şi eu cu a mea. Sunt Drake, un prieten de-al lui Hunter şi antreprenor...

îmi opresc mâna în aer înainte să o apuc pe a lui.

- Drake? întreb eu, întrerupându-1.

- Da. Dumnezeule, nu ai auzit nimic de mine, nu? Dacă da, ce ai auzit?

Mă concentrez şi nimic nu mai are logică. Este un alt Drake. Trebuie să fie. Nu e Drake *al meu.* Cel puţin, m-ar recunoaşte şi ar spune ceva, dar totuşi... Doar menţionarea numelui sau îmi mişcă pământul de sub picioare.

- Nu am auzit... Adică, mă bâlbâi eu. Ai spus că eşti antreprenor?

— Da, îmi răspunde zâmbind. Am renovat Salacious Players Club.

- Construcţii, bâigui eu.

Este o coincidenţă. Trebuie să fie. Ar putea fi un milion de ţipi pe care-i cheamă Drake şi care lucrează în construcţii.

— Şi cu siguranţă nu ne-am cunoscut? întreb, sim-

ţindu-mă ca o idioată.

Trebuie să mă asigur şi, în afară de a-l întreba direct M.ai văzut vreodată dezbrăcându-mă pe telefon?", nu prea am cum să fiu sigură.

Chicoteşte, părând jenat.

- Nu în mod oficial, dar te-am văzut pe la club şi Garrett a vorbit despre tine. Mult.

Când nu răspund, uitându-mă în gol la fereastra din partea cealaltă a camerei, Drake se apropie.

- Sigur te simţi bine?

- Da, îi zic repede şi clatin din cap. Abia m-am trezit şi a fost o zi lungă.

- Bineînţeles. Ai nevoie de ceva înainte să plec? Isabel a spus să bagi lasagna în cuptor cam treizeci de minute ca să se încălzească.

— Mulţumesc! spun eu, zâmbind forţat.

în spatele lui, uşa de la intrare se deschide şi văd cum Garrett intră în apartament, fixându-l imediat cu privirea pe constructorul înalt care se află în bucătărie.

— Drake... mormăie neliniştit, uitându-se de la el spre mine.

Când bărbatul se întoarce ca să-l salute pe Garrett şi să-i explice de ce a venit, simt un mic fior de frică pe şira spinării. O frică pe care o am de mai mult timp decât vreau să recunosc. Mi-e teamă că am fost păcălită din nou.

înşelată. Manipulată.

Nu. Alung gândul. El nu ar face una ca asta. Acum ne înţelegem. în sfârşit, vrea să aibă o relaţie. Ne-am făcut promisiuni. Am tot ce mi-am dorit vreodată, răm Cknd îmi ridic Privirea, Drake îmi face semn de **fluturând**[11] 'ar eu "

arunc un zâmbet forţat,

încordaRămân singură cu Garrett şi es e maximă. Atât de intensă, încât îmi apasă 270

ţj^rmal, să îl privise şTsTzâm^6 m
dificiI să

1 Mi se pare doar mie? Sau o simte şi e]?

gândesc prea mult la

- Eşti bine? mă întreabă, iar eu mă uit la expresia

Este acelaşi chip pe care l-am sărutat d ori în ultimele două săptămâni, dar este siÎ,° T* de bărbat căruia nefericirea mea obişnuia ă $ unui antă. De care eram sigură că nu n c- ■ k ' Se para amu' -X«tom dooaX?,“™«odată am început să-l văd cu alţi ochi şi dJL a 03 ?l.când cine este cu adevărat. cum uni amintesc

- Da, mormăi eu, întorcându-mă spre dormitor ca să-mi iau telefonul. Unde ai plecat?

— Să h duc mamei ceva de mâncare.

— Cum se simte? îl întreb, făcând conversaţie cât apuc telefonul de pe noptieră.

— Bine. îl mai ţin o zi internat pe tatăl tău doar ca să îl supravegheze.

Rahat tata’. Chiar ar trebui să mă concentrez la el, nu să mă panichez pentru lucruri mărunte. Deoarece, probabil n-am dreptate.

Garrett nu pretinde că este Drake. Mă amăgesc singură.

însă trebuie să mă asigur.

Aşadar, când mă întorc în sufragerie, unde el stă şi se uită li mine cu o oarecare îngrijorare în ochi, deschid TpS1. Sd numele de utilizator al lui Drake, mă neliniştesc. vorbeşte cu doi bărbaţi în acelaşi . sx U scriu acum lui Drake şi nu este Garrett, timp. Daca bună? Am minţit şi eu, nu-i aşa? atunci cu ce sunt m«

Bunâ, scriu în căsuţă, degetul mare tremurându-m' înainte să trimit mesajul. 1

„Te rog, să nu fii el! Te rog, să nu fii el! Te rog, să nu fii el!0

Din partea cealaltă ıı camerei, aud sunetul inconfundabil al telefonului său care ţiuie odată cu primirea notificării.

Şi timpul se opreşte în loc. încordarea este acum sufocantă. Mi se încălzesc obrajii de furie şi mi se poticneşte respiraţia când îmi ridic privirea spre chipul lui, dar el nu se mişcă.

— Mia, şopteşte rugător, iar mic îmi apar lacrimi în ochi.

Rezist impulsului de a arunca în el cu telefonul, strângându-l atât de tare în mână încât mă doare.

— Nu, îi spun, în timp ce mă întorc cu spatele la el. Nu, tu nu mi-ai face asta.

— Te rog să mă asculţi! mă imploră din nou şi se apropie de mine, însă ridic repede o mână ca să îl opresc.

— Nu, zic eu din nou, repetându-mă, deoarece este singurul cuvânt pe care îl pot rosti acum.

„Nu, nu, nu, nu, nu!”

— A început ca o greşeală şi nu m-am mai putut opri...

Rămân cu gura căscată şi mă încrunt la el.

— O greşeală? M-ai privit... Ţi-am auzit vocea!

~ Ştiu că am greşit, dar tot ce am spus a fost adevărat. Trebuie să mă crezi!

“n* amintesc seara aia. Prima dată când am !t Cu Drake derulez totul în minte.

l^e asta ai venit la lac. Acum are sens.

Trebuia să te văd.

-’'‘în'T"08’8"'“85'*"' -

■ eu. Nici măcar nu ma pot uita

la P°t! St tot timpul- M-ai manipulat...

făcân- Jf.í<íWescdetine-

^sJl' nlâna spre mine, iar eu acţionez instinctiv, *n térnie peste obraz. Mă bucur de usturimea p)e şi de suferinţa de pe chipul lui. Vreau să îl [>el«simtă jumătate din ce simt eu acum.

- Mă simt ca o proastă. M-ai făcut să mă simt ca o naşti *Te-aifolosit* de mine.

Deodată, mă înghesuie spre perete, faţa lui fiind aproape de a mea când şopteşte:

- Eu sunt prostul. Nu trebuia să accesez niciodată videóul tău de prezentare, dar erai foarte frumoasă şi nu m-am putut abţine. Apoi, m-am îndrăgostit de tine şi îmi pare foarte rău că te-am făcut să suferi, Kitten!

— Nu! strig şi mă zbat în braţele lui. Nu-mi spune aşa!

Traversând nervoasă camera, îmi iau poşeta de pe blat şi cheile, apoi mă grăbesc spre uşă.

— Te rog, nu pleca! mă imploră el gâtuit de emoţie, iar când ajung la uşă, aproape şovăi.

Pentru o fracţiune de secundă, vreau să rămân.

Dar nu pot. în schimb, mă întorc spre el, lacrimile Şiroindu-mi pe obraji când îl privesc în ochi.

— întotdeauna te-am dorit mai mult.

Când închid uşa în urma mea, iau cu mine şi expresia de pe chipul lui. Nu aş putea să o uit mei dacă aş încerca.

REGULA #32: Nu-l ierta până nu-şi câştigă dreptul.

Tata a ieşit din spital acum două săptămâni, iar eu m-am dedicat îngrijirii lui. Este un mod perfect de a-mi distrage atenţia şi e mult mai bine decât să plâng la subsol. Am apelat la băutură şi cumpărături ca să fac faţă situaţiei, dar rămân fără bani, deci trebuie să găsesc o metodă mai eficientă care să mă distragă.

Starea lui e mai stabilă decât m-am aşteptat, poate să meargă prin casă şi să mănânce fără ajutor, ceea ce mi se pare enervant, pentru că am cu disperare nevoie de ceva care să-mi consume mai mult timpul. Aşa că acum stau constant plictisită lângă el, rugându-l să-mi dea ceva de făcut şi încercând absolut orice ca să-mi distrag mintea de la faptul că mi-e dor de Garrett.

Laura îşi dă seama că se întâmplă ceva. Nu pot să abuzez de scuza că „probabil e ocupat cu munca”. Mai ales pentru un tip care a alergat cinci kilometri în miezul verii ca să fie lângă mine la spital.

Au trecut două săptămâni de când am vorbit cu el şi încă am o culoare cadaverică, dar mi se instalează şi îngrijorarea. Am fost prea rănită în seara aia ca să-mi manifestez furia şi am reuşit să mă abţin să nu-l sun ca să ţip la el şi sa-i spun cât de supărată sunt. Dar vreau şi să văd ce mai face.

cimentul pentru voaiori este probar™ i ,wIacestei săptămâni şi m-am implicat destX ’ i simt îndreptăţită să particip. Ar trebui Î multca t nu pot să risc să mă aflu în preajma lui c^U aC∘10’ '.«i«"“ de tap « ss ms Jjnfe* şi Mai

*> merg sS vM cum M mai şi »

peseta pat, aşa cum ar trebui. în schimb P 2 ′ 11

din spate, bucurându-se de soare. ’6 ** Veranda

-Trebuia să dormi, mormăi eu când ian i scaunul din faţa lui. au 'oc P®

- M-am săturat să dorm. Apoi se strâmbă ia „• cu o expresie severă. în plus, tu vorbeşti? Şi ţie pare'S ţi-arpnnde bine un somn. ' parcea

-Au’

- De ce stai aici ca să ai grijă de mine? Nu te-am **văzut** aproape toată vara, iar acum nu mai pleci.

— Abia ai fost operat şi m-ai speriat de moarte. Este atât de greşit că vreau să mă asigur că eşti bine şi să petrec timp cu tine?

— Sunt bine, spune şi-şi dă ochii peste cap. Nu mai sta pe aici. Du-te la plajă sau petrece-ţi timpul cu Garrett.

Numele lui mă reduce imediat la tăcere.

— Oh, sunteţi certaţi, nu? întreabă el, în mod evident observând cum menţionarea numelui său îmi schimbă starea de spirit.

— Da, răspund eu.

— Ce a făcut de data asta ? .

. la tata când îmi muşc buza inferioară.

Nu ma uitJa tataftră sS devină Nici măcar **nu trivită.** **Aşadar, păstrez tăcerea,** foarte jenant **ş* oovestit ce s-a întâmplat când eram _ Laura nu-a i**

_ Ces-aîntamp'at?

- A spus că l-ai sunat, ceea ce e surprinzAtor. Dar
a^i mi-a zis cA aţi fost de nedespArţit în cele câteva ore în care aţi aşteptat. a

Trebuie sA mA forţez sA înghit nodul incomod care mi se formeazA în gât.

- Eram doar spcriaţi.

- Da... îmi răspunde fără să pară convins. Mai târziu în seara aia, s-a întors la spital şi i-a mărturisit totul mamei lui, că relaţia voastră este serioasă. Că e neliniştit din cauza felului în care ar reacţiona lumea, dar că te iubeşte.

Ce? A spus el asta?

- Tată...

Abia mă abţin să neg sau să mă scuz, dar nu ştiu exact de ce.

El îşi ridică mâna ca să mă oprească.

— Nu am nevoie de detalii, dar nici nu vreau să mă minţi.

— Eşti supărat?

- Puţin... Dar ai 23 de ani. Şi nu am crescut o fată care nu-şi poate lua singură apărarea. Ştiu că dacă o să te rănească vreodată, o să-i faci viaţa un iad.

Mă doare inima când îmi aduc aminte că, de fapt, m-a rănit. O profeţie împlinită de vreme ce, într-un fel, Garrett a încercat să mă avertizeze.

— Nu ştiu ce să spun...

— Spune-mi de ce eşti aici şi nu cu el, zice el încruntat.

— Pentru că nenorocitul deja a greşit faţă de mine - scuze, mă bâlbâi eu, acoperindu-mi gura după ce am vorbit urât de faţă cu tata.

Râde, însă imediat se crispează de durere.

— Hmm... răspunde el, iar eu aştept să continue. Este ceva ce poţi ierta? Ce poate fi rezolvat?

_ Nu Ştiu. M-n umilit.
Tuta zâmbeşte din nou, dar w nnr
,)W fA nici mflcnr nu poate chicoti ftrx ?? când M dă
- Vrei să încetezi? spun eu rid- ,*« doară'
;rijesc. Dacă îţi sare o copcă, Lau'ra ca să ¡]
- Ei hai! E amuzant. *e UCI<&
d..„,u„n,M0alTOlwnw^

" £ 7? Tne.,ata'Ca Şi când nu ar trebui mă surprindă deloc. V-aţi luat unul de celălalt timp de .cisprezece am. Acum vrei să ai o relaţie cu el şi crezi torurile o să fie altfel Dragă, oamenii nu se schimbă »ar pentru ca s-a schimbat statusul relaţiei.

- Ei bine, m-a minţit şi este mai mult decât o farsă u o glumă.

I îmi pare rău>spune el, uitându-se serios la mine Li il ierta pana nu mentă.

- Dar... răspund eu, deoarece ştiu că vrea să Intmue.

— Dar... sper să merite. Faci parte din familie şi ai ,t fericită în ultima vreme. Sunt tatăl tău, aşadar, oricât -ar displăcea ideea că ai un iubit, îmi place să te văd plinită.

Gâtul începe să mă usture de emoţie. De ce o discu- ■ deschisă cu tata mă face să plâng?

— Ştiu că Laura vrea să îl vadă şi pe el fericit.

Doar menţionarea fericirii lui Garrett mă face să-mi cordez maxilarul şi-mi ridic privirea la tata. însă nu mai pe nimic, iar eu mă îngrijorez mai tare.

Eu şi Laura facem curat în bucătărie când îmi sună efonul; nu recunosc numărul, dar este un ape oc dintr-un motiv oarecare, mă simt obliga - pa Itonul

verde.

-Alo?

_ Am auzit despre tine... se aude o voce simpatia

— Eden?

- îţi aminteşti de mine, spune ea, râzând. Nu ştiam dacă o s-o faci. Charlie mi-a dat numărul tău. Sper că nu te superi că te-am sunat.

Aproape am uitat că i-am dat numărul meu lui Charlotte în toiul organizărilor pentru eveniment.

- Bineînţeles că nu, spun eu, uitându-mă la Laura când ies din bucătărie ca să vorbesc în privat. Dar ce ai auzit mai exact?

— Am auzit că ai uimit holul voaiorilor cu mica ta prestaţie solo.

„Oh, asta!”, mormăi în sinea mea.

— Ai auzit, aşa-i?

— Dragă, toţi au facut-o.

— Ei bine, e puţin jenant, zic în timp ce dispar la subsol.

— Jenant? Din ce se vorbeşte, a fost al naibii de erotic. întotdeauna am vrut să iau o cameră singură, dar niciodată nu am avut curajul. Eşti uimitoare!

Râd.

— Cum aşa?

— Pentru că nu-ţi pasă. Eşti atrăgătoare, o ştii şi i-ai făcut pe oameni să te privească. Mi-aş dori să pot fi ca tine.

De data asta, râd ceva mai zgomotos.

— Te rog!

- Vorbesc serios! Genul ăsta de încredere este oarte seducător. Trebuie să prestezi în weekend.

Weekendul ăsta... Evenimentul.

- Nu pot s-o fac.

" De ce nu?

& nu mai vorbesc cu Garrett.

x Fe bine nu a venit la club toată săptămâna, deci " ¿cum nu trebuie să-ţi faci griji pentru el. în 2 metodă mai bună cunoşti de a-i arăta că nu ai G, i el, d^ să vii aici şi să faci senzaţie?

rhiar'am nevoie de el. Şi îmi pasă că nu s-a prezen-

jen-iciu. însă nu o spun. Sunt supărată pe el, dar şi

Nu ştiu...

_ Ei bine, gândeşte-te. Mi-ar face plăcere să te . t să-ţi aranjezi scena. Te-am putea pune pe o piatră rotativă. Mă gândesc la ceva complet alb pe un pat negru... P<*ate c^ar sa'ti <iăm ni$te jucării pe care să le foloseşti. Mulţimea ar fi extaziată.

Ideea este îmbietoare şi, dacă nu ar fi fost Garrett, nU aş fi ezitat să accept.

- O să mă gândesc, bine?

— Consider că eşti de acord.

îmi vine să râd.

— Nu-i adevărat. înseamnă că o să mă gândesc.

- Ne vedem diseară la 22.00 ca să putem discuta detaliile.

— Eden'.

- Charlotte stă lângă mine. A zis că este o idee bună.

- încetează! răspund eu, chicotind.

-Bine, ne vedem curând! spun amândouă deodată, înainte să închidă. .

î oei mi şterg zâmbetul de pe faţă când deschid

, 'r ^upnn S Eden nu îmi dă de ales, dar cred apa la duş. Pr «P de mai mult de atât Există şansa ca că, de fapt, e v văd şi să că este în re^lâ6Chiar dS* sunt nervoasă- Chiar dacă sunt sigură că nu o să-l iert.

REGULA #33: Ai grijă la elasticele negre de prins părul.

Ar trebui să pot trece peste. Să merg la club. Să ies la alergat. Este doar o fată. O greşeală. Nu ar trebui să fie atât de greu.

în ultimii zece ani, am putut să fac ce trebuia ca să scap de un episod. Poate să mă ascund sub pătură o zi sau două, iar apoi să-mi revin. Nu iau medicamente, nici nu mă duc la psiholog şi am trecut prin toate crizele depresive urâte fără niciun ajutor.

Cu excepţia unei *singure dăţi nenorocite.*

Şi nu mai repet episodul ăla. Nu o să o mai fac.

însă, indiferent ce-mi spun, totul este greu acum. Ca o boală care îmi curge prin vene. Sentimentul dezgustător şi hidos îmi strică dispoziţia, făcând totul neplăcut, dificil şi *nepotrivit.* Nu ar trebui să fie atât de greu.

Toată schimbarea a fost declanşată de plecarea ei, dar este doar o nenorocită de despărţire. „Adună-te, Garrett! Şi alungă odată starea asta de spirit!”

Ar trebui să mă simt uşurat că m-a părăsit. Este mai bine. Toată situaţia cu Mia s-a terminat, ea e liberă să depăşească momentul şi să-şi găsească

pe cineva mai un. Iar eu mă pot întoarce la viaţa care îmi place, cea unde mă pot concentra la lucrurile care chiar contează Pentru mine. Cum ar fi munca.

^¿ar, de ce mă simt brusc ca un mare rahat? pând, du-mă jos din pat mă îndrept spre fereas- Lemorând evenimentele din seara aceea, partea CnidisP'«* cei mai mult este starea de spini pozi- i ne care o aveam în drum spre uşa apartamentului " entuziasmat că i-am mărturisit mamei, gata să-i În «tul Miei. Eram 'mdră Sostit. Eram pregătit să-mi tun angajament. Eram pregătit să intru intr-o relaţie ¿să-mirespect promisiunile făcute, chiar dacă ideea mă ^rozea la culme.

ţar apoi l-am văzut pe Drake în bucătăria mea şi atn ştiut că s-a terminat.

Am avut foarte multe şanse să fiu sincer, dar le-am ratat pe toate. Poate ca nu am vrut. Poate că, în sinea mea. ştiam că nu există nicio speranţă şi m-am sabotat singur... din nou. Ce şocant!

Oh, îmi spun pentru a suta oară în ultimele paisprezece zile. Oh, la naiba!

Este mai bine pentru Mia. De fapt, e cel mai bun lucru pe care l-am putut face pentru ea. Este liberă *sA* săsească oe cineva care o mentă. Pe cineva mai atrăga- ÎTnrake Sau mai inteligent, ca Hunter. Sau mai încrezător, ca Emerson.

Aşadar

Sunt varză şi am ’"“^Acltit-o de luni sau acum i-am făcut o favoa Ş e s& fa(ă ceva

chiar ani de probleme. *O fota* ca mine.

mult mai bun deca limpezesc mintea. Mov-

ila naiba! Trebuie sa spre baie. Trebuie să mă

şi daca nu

întorc la club, b apar o să-l anu uuisăofacă.

Poate că ar trebu Mi-ar prinde bine.

însă

Ar trebui să 'oslindă şi să încerc să adun nu

tac decât să mă«

gram de energie necesar ca să mă-ncalţ cu nenorociţii de pantofi, dar nu reuşesc. E de negăsit.

— La naiba, bâigui din nou, lovind tejgheaua cu palma.

Mă uit la propria reflexie din oglindă şi îl dojenesc pe bărbatul care mă priveşte din cauză că este leneş, nebun şi distrus.

Nu o să se mai repete. N-am de gând să mă deprim iarăşi. Mi-a luat prea mult timp să-mi revin ultima data şi am lucrat asiduu ca să ascund de toată lumea *parazitul* emoţional care mă mistuie. Dacă mă manifest acum atunci el câştigă.

Şi nu o să permit să se întâmple.

Spun lucruri mari pentru un tip care, după doar câteva clipe, este înfrânt de un elastic de prins părul. Un singur elastic negru de păr stă în spatele toaletei, unde l-a lăsat în urmă cu două săptămâni, înainte să intre în duş cu mine.

E declanşatorul. Lucrul care mă trimite înapoi în siguranţa patului meu pentru a paisprezecea zi la rând. Un elastic negru.

Un singur memento că a fost aici, că era fericită, că era a mea... Iar eu am stricat totul.

în urmă cu zece ani

Opresc acasă la mama după două ore, încă ^ând costumul de seara trecută, mahmur după beţia Je douăzeci şi patru de ore cu tequila, aproximativ patru ore de somn şi cu o băutură energizantă în mână. Probabil că ar fi trebuit, pur şi simplu, să plec acasă şi să dorm, dar la naiba cu asta! Sunt binedispus. înainte să intru alergând pe uşă, arunc rapid o privire în oglinda retrovizoare ca să-mi aranjez părul. Nu prea am ce face cu cearcănele mele.

Când cobor din maşină, mă aşteaptă mama.

- Ai întârziat, îmi zice de pe verandă, stând cu braţele încrucişate şi încruntându-se furioasă la mine.

I.a naiba!

— Am avut treabă, spun în timp ce afişez un zâmbet fals şi alerg spre casă.

— Treabă? Este ora 14.00, Garrett. Tu lucrezi la un club de noapte, deci spune-mi de ce naiba ai ajuns abia acum?

Râd în loc să răspund. Mama nu vrea să-i povestesc ce s-a întâmplat în ultimele douăzeci şi patru de ore, despre cele două fete lângă care m-am trezit... şi pe ale căror nume nici măcar nu mi le amintesc. Da,

lucram - cam în urmă cu zece ore. Restul o să-l numim *relaţionare.*

- Ai fi preferat să nu ajung deloc? glumesc eu, dar ea nu e deloc amuzata.

— Este ziua ei de naştere, Garrett. Nu intra în casă dacă te afli în starea asta.

— Cum? izbucnesc eu.

— Miroşi a alcool. Ai costumul şifonat şi arăţi de parcă n-ai dormit zile întregi.

— Mulţumesc, mamă! spun râzând şi mă aplec să o sărut pe obraz, dar se retrage. Am dormit. De fapt abia m-am trezit.

Mă opreşte, punând ferm o mână pe pieptul meu.

— Vorbesc serios, Garrett! Spune-mi!

— Sunt bine, îi răspund, încercând să par destul de convingător.

— Nu eşti bine.

— Mamă, te asigur. Doar lucrez mult, în regulă? Sunt bine.

Oftează când deschid uşa şi intru în casa ei - noua ei casă. E de trei ori mai mare decât cea în care am crescut. Se aud râsete din curtea din spate şi este mâncare pe masa din sufragerie. Iau vreo două chipsuri şi le înmoi în sos, înainte să mă îndrept spre verandă, unde Paul stă cu o parte din noii lor prieteni, iar copiii înoată în piscină.

Sunt îmbrăcat mult prea elegant, iar râsetele încetează când toţi se încruntă la mine. Locul meu nu e aici. La fel de bine, ar putea să mi-o scrie pe frunte, dar la naiba! Am venit şi nu am de gând să plec.

— Hei, Garrett! spune Paul, spărgând liniştea cu un salut cordial.

Hei, Paul! răspund eu.

prietenii lui se holbează în continuare deranjant la Apoi, în Pî^ină blonda cu ochi scânteietori . J aparat dentar. Mai devreme chicotea cu pr£ iei.ia^seopre.temloc.isei^^ .„a mă Observa.

' u, mulţi ani, răzgâiato! îi strig eu, dar nu-mi rispundc.

Doar mă fixează cu răceală. Apoi, îşi mută ochii sp« femeia de langa mine şi o văd făcând un schimb de priviri cu mama. Zâmbesc încordat.

Sentimentul ca sunt nedorit nu mai este subtil sau tăcut. Este strident şi umilitor. întorcându-mi spatele lapnvinle deranjante, intru din nou în casă. Cel puţin mâncarea pentru petrecere nu o să mă judece. Şi nu trebuie decât să caut în frigider ca să găsesc o bere rece ca gheaţa - o marcă scumpă.

— Mulţumesc, Paul, mormăi încet când o desfac.

Ei îşi continuă conversaţia afară, iar eu îmi scot sacoul.

Mănânc singur în bucătărie când fiica răsfăţată de 13 ani a lui Paul mă găseşte.

— Ce ai păţit? mă întreabă pe un ton insolent şi sarcastic.

E înfăşurată într-un prosop de plajă cu flori tropicale, părul blond-cenuşiu fiindu-i ud şi lipit de cap.

— Tu ce ai păţit? îi răspund cu un rânjet superior.

— Nici măcar nu ţi-ai pus costumul de baie pentru petrecerea la piscină.

_ Nu vreau să înot şi nu sunt un copil.

— Ei bine, te porţi ca unul! izbucneşte ea şi-mi dau seama că-şi în petic.

Asta face întotdeauna când suntem împreună şi de fel pot să-i ignor comportamentul, dar azi sunt obosit, ursuz şi sec.

- Mai uşor cu chipsurile, îi răspund când văd că întinde mâna ca să apuce nişte Doritos.

Am spus un lucru urât pentru ca sunt un măgar. Sunt un ticălos, iar ea e doar un copil drăguţ, a cărui mamă a murit când era un bebeluş, şi cu siguranţă nu şi-a dorit un frate vitreg atât de tâmpit.

Dar, în sinea mea, o displac pe Mia din motive foarte stupide. Motive pentru care doar un bărbat infantil, egoist şi dezechilibrat chimic ar uri o fetiţă. Nu sunt mândru de asta şi nu neg că sunt un ticălos de primă clasă.

— Du-te naibii, Garrett! mormăie ea drept răspuns, aruncând în mine cu chipsuri.

Am meritat-o. Apoi iese repede din casă, iar mama intră grăbită, în mod evident auzind că mica ei prinţesă s-a supărat.

- Ce-a fost asta? întreabă mama.

— Ea s-a purtat urât, răspund eu.

— Garrett! vocea mamei este pătrunzătoare, prea stridentă şi dură ca să pară un simplu avertisment.

Am mers prea departe. Am insistat prea mult. Toţi au limite şi, după felul în care mă priveşte, ştiu că tocmai am depăşit una.

— De ce nu pleci odată? întreabă mama, incapabilă să mă privească în ochi. Oricum, petrecerea s-a cam terminat.

Petrecerea nu pare să se fi terminat, dar sunt

al naibii de sigur că, aparent, le stric dispoziţia. Fără sa spun ceva, mă întorc şi ies în fugă din bucătărie.

- ““ SmZ”4ˈ N” °
u noua ta familie.

j* încetează! se răsteşte ea. Nu este corect

¡ni zăresc reflexia în ecranul negru al televizoru

i dau seama că locul meu nu e aici. Sunt te2* viaţa mea este un haos. Toate deciziile pe Z ^ni luat m-au condus aici. p care

- E clar că eşti într-o pasă nroact*

„uită grijă când mă îndrept spre uşa deSaÎT

Pufnesc. IC‘

- Pasă proastă?

Pasă proastă. La naiba, îmi doresc să fi ştiut cum e să te simţi aşa. Aş vrea ca pasele mele proaste să nu fie nişte spirale de mărimea unei tornade. Aş vrea să pot alunga o pasă proastă cu somn şi o masă caldă.

— Viaţa ta este perfectă acum şi nu mă vrei în preajmă. înţeleg.

— încetează, suspină ea. Nu este corect.

— Nu, nu este, răspund eu.

— Trebuie să te maturizezi, Garrett. Ai 26 de ani. Nu este corect pentru Mia să apari aşa la petrecerea ei.

— Probabil că ar fi fost mai bine să nu vin deloc, nu-i aşa?

— Nu aş spune niciodată asta, mă contrazice mama. Vreau doar să fii fericit, Garrett.

îmi ridic mâinile în aer.

— Aş vrea să ştiu cum, mamă!

Cu coada ochiului, o văd pe blonda care stă în * uşii, lacrimile curgându-i pe obraji când se tă la mine. îmi dau seama că vrea să plec. Ar mc, a să nu fac parte deloc în viaţa ei, iar eu sunt mai Pfult decât bucuros să-i îndeplinesc dorinţele.

- îmi pare rău că ţi-am stricat aniversarea iato! mormăi înainte să ies pe uşă.

Restul zilei mă simt amorţit şi mi se pare că mâ scufund silenţios în noroi. a

Mă duc la apartamentul meu şi mai beau ceva Rememorez tot ce s-a întâmplat, lăsând duritatea privirilor care mi s-au aruncat să sape mai adânc de fiecare dată.

Rememorarea zilei mă face să-mi amintesc de seara trecută, apoi de ultima săptămână, de ultima lună, până îmi dau seama că viaţa mea e de rahat. Slujba mea este de rahat. Prietenii mei sunt de rahat şi toate sentimentele bune pe care le-am avut când m-am trezit azi s-au întunecat.

Când se face ora 20.00, nu plec la serviciu, aşa cum ar trebui. Nici măcar nu anunţ că voi lipsi. Nu au nevoie de mine şi probabil că nici nu mă vor acolo.

Scot un flacon vechi de benzodiazepină din spatele dulapului, pentru că am nevoie să-mi liniştesc vocile din cap. Nu am mai luat pastile de câţiva ani, dar nici nu am mai avut o criză adevărată din liceu. însă îmi aduc aminte că-mi plăcea felul în care estompau sunetele şi cred că acum o să mă ajute să dorm. Poate că două o să mă calmeze. Poate trei o să facă vodca să acţioneze mai puternic.

înainte să-mi dau seama, iau decizii proaste una după alta şi restul devine o întâmplare. Chiar aşa este. O să spună că nu a fost un accident, dar a fost. Deoarece nu vreau să mor. Doar că nu mai vreau să trăiesc astfel.

REGULA #34:
Renunţarea nu este o opţiune.

Nu ştiu cât era ceasul când s-a consumat bateria telefonului, dar mă trezesc în dimineaţa următoare cu ecranul negru, aşa că-l arunc prin cameră. Nu contează; ea nu mă sună şi sunt destul de sigur că bubuitul neîncetat care răsună în cameră oricum nu se aude de la telefonul meu.

- Garrett, deschide sau sun la 112!

Emerson? Ce naiba?

— Vin... mormăi când mă dau jos din pat.

Când ating podeaua cu picioarele, camera se înclină şi mă clatin. Probabil mai mult de la al cincilea pahar de vodcă pe care l-am pus deoparte azi-noapte, nu din cauza vreunui truc al fizicii.

El bate din nou.

— Vin! strig eu.

Arăt ca naiba, miros ca naiba şi mă simt ca naiba, dar este puţin cam târziu să rezolv asta acum. Emerson Grant este pe cale să-mi scoată din balamale uşa de la intrare.

Când o deschid, se uită la mine cu nările umflate şi cu panică în ochi.

— Isuse! se miră el.

— Bună dimineaţa şi ţie! răspund eu.

Probabil că arăt mai bine decât credeam.

Fete ora 14-00, . ,

' A ridicând din umeri, în timp ce stă pe îi răspund ’.se la mine, probabil intrebân- preşul de la uşă ‘ să spună ţn continuare. Aşadar, du-se ce naiba ar ce presupun că a venit să
încep eu în locul club toată săptămâna.
vadă de ce nu m hiar M-am simţit puţin cam
— Scuze, n-am tos
rău.

Se uită în jos la hainele inele, apoi prin apartament. Strâng subtil uşa ca să-l împiedic să vadă dezordinea pe care o ascund în spatele meu.

— Eşti bolnav? întreabă el.

— Da. Probabil că am luat un virus, mint eu.

— Alia, de asta mi-ai trimis mesaje aseară? spune, apoi îşi scoate telefonul din buzunar.

Ridicându-l la nivelul ochilor mei, tresar când citesc:

Demisionez.

îmi pare râu!

O sâ-fi vând partea mea de firma.

Oh, vodca! Mă strâmb şi mă sprijin de uşă, amintindu-mi vag că, într-adevăr, am trimis mesajele alea. Totuşi, ideea demisiei nu e la fel de vagă. M-am gândit la asta mai multe zile la rând. Presupun ca a fost nevoie de alcool şi o lipsă de serotonină ca să o spun, în sfârşit.

— Garrett, ce se întâmplă?

La naiba!

red Că, pur simPlu'e timPul să Plec de la

-NU- ,
_ Cum adică, nu? rad eu.

- Adică, nu.

- Emerson, nu mă poţi opri să...

- Ce s-a întâmplat cu Mia? încearcă să se uite pe lângă mine.

- Nimic, absolut nimic. Nu suntem... împreună. Doar ne-o tragem.

- Prostii! Ce s-a întâmplat?

Pufnesc.

- Azi eşti un bou, glumesc eu, dar mă doare capul şi cu cât scap de el mai repede, cu atât mai rapid mă pot întoarce în pat, unde este întuneric şi linişte.

Şi nu există prieteni care să-mi invadeze intimitatea sau să îmi spună ce să fac.

— Ce-ar fi să faci un duş şi să vii la club cu mine?

— Ţi-am spus că nu mă simt bine, mormăi eu, fără să-mi mai maschez tonul iritat.

— Da, ei bine, cred că te-ar ajuta să ieşi puţin afară.

— Mâine.

Mă priveşte încruntat şi pentru o clipă aproape îl urăsc. Pentru că habar n-are.

Chiar în momentul în care cred că e pe cale să renunţe şi să plece, trece pe lângă mine şi spune:

— Nu plec.

Apoi, intră direct în apartamentul meu dezordonat.

— Emerson, ce naiba?

Uşa se închide în urma mea când mă duc după el în bucătărie, strâmbându-mă la grămada de vase din chiuvetă şi la lasagna abia atinsă de pe blat.

- Dacă nu vrei să vii la serviciu, e în regulă. Dar, cel puţin, mergi şi fă un duş. O să te aştept.

Sunt îngrozit când ia o pungă cu mâncare veche de două zile şi o aruncă în coşul de gunoi. îmi fierbe furia în vene când mă încrunt la el. Ce tupeu fantastic are tipul ăsta!

- Ieşi naibii din apartamentul meu! strig eu.

întorcându-se spre mine, îmi răspunde:

- Nu. Dacă vrei să plec, o să fii nevoit să mă dai afară.

Când îşi încrucişează braţele şi se uită îmbufnat la mine, îmi dau seama că ticălosul vorbeşte serios. Nu sunt un idiot; ştiu de ce o face, de ce nu vrea să plece, şi este umilitor. Mă tratează ca pe un copil, aşa că oftez înainte să iau cu adevărat în considerare încercarea de a mă lupta cu milionarul bine îmbrăcat şi să-l dau afară din apartament.

— Emerson, sunt bine, în regulă? Nu trebuie să mă dădăceşti.

— Ei bine, nu plec!

— La naiba, îţi spun că sunt bine! vocea mea e mai stridentă decât am intenţionat, dar el nici măcar nu tresare.

- îmi pare rău, Garrett, dar nu pot pleca.

— Nu sunt un copil. Şi nu vreau să mă vezi aşa. Aşadar, te rog, pleacă naibii odată!

Mă opun, dar spirala este prea puternică - cu siguranţă mai puternică decât mine.

Ticălosul în costum, care acum stă în bucătăria nici măcar nu se clinteşte. Bine, în momentul ăsta urăsc. Mult.

Urăsc faptul că timp de zece ani s-a purtat prea frumos cu nune. M-a vizitat mereu când am lipsit o zi sau două de la muncă, întotdeauna punând prea multe întrebări sau păsându-i, când în mod clar nu voiam să o facă. Insă niciodată nu a mai făcut asta. Pe de altă parte... A trecut multă vreme de când n-am fost *atât* de absent.

Şi oricât l-aş dispreţul, urăsc şi mai mult să-l dezamăgesc. Este singurul motiv pentru care cedez cerinţei lui extrem de enervante.

- Vrei să fac un duş? Bine!

întorcându-mă spre baie, trântesc uşa atât de tare, încât un tablou cade de pe peretele din camera mea. Minunat, acum am o criză de furie, fix ca un copil. Privind partea bună a lucrurilor, am dat dovadă de cea mai mare cantitate de energie din ultimele două săptămâni. însă asta nu schimbă nimic în privinţa durerii mele crunte de cap.

Duşul nu face decât să mă obosească şi evit tentaţia de a mă băga în pat. Când ies, în sfârşit, din baie într-o pereche curată de blugi şi un tricou aproape curat, *nemernicul* de Emerson Grant stă în picioare la chiuveta din bucătărie, cu mânecile cămăşii suflecate până la coate, în timp ce încarcă maşina de spălat vase.

— Cred că glumeşti, bombăn eu, masându-mi tâmplele.

— Te simţi mai bine?

— Nici măcar puţin, îi răspund cu răceală. Pentru numele lui Dumnezeu, vrei te rog să nu mai faci curat în bucătăria mea?

_ Nu. Acum, povesteşte-mi ce s-a întâmplat cu Mia-

Când simt aroma de cafea, traversez camera ca

să îmi tom o cană. Nu este vodcă, dar e aproape la fel de bună.

- îţi dau o singură şansă ca să ghiceşti, zic eu.

- Şi-a dat seama că tu eşti bărbatul din spatele profilului.

- Da, răspund cu un rânjet sarcastic şi ridicând cana de cafea în aer.

- I-ai cerut scuze?

— Am încercat, dar fii serios... Nu merit să mă ierte. S-a terminat. Am renunţat, iar tu ar trebui să faci la fel.

Luându-mi cana de cafea, mă aşez pe acelaşi scaun înalt de la bar pe care a stat ea în seara aceea. Amintirea promisiunilor pe care le-am făcut mă loveşte ca un val.

- îmi pare rău! spune el, iar când se uită la mine nu mai pare furios sau dezamăgit, ci plin de regrete, iar eu cred că e mai rău aşa.

— Nu mă compătimi, Emerson! O să-mi revin. Am greşit, dar asta nu schimbă nimic. Tot cred ca ar trebui să mă retrag de la club.

- De ce? întreabă el.

— Uită-te la mine!

— Asta fac. Am lucrat cu tine zece ani, Garrett. Salacious Players Club a fost o aplicaţie minunată datorită ideilor tale, iar acum s-a transformat într-un club al nai ’’ de grozav, tot datorită ţie. Iar în seara asta are loc “n eveniment epocal pe care *tu* l-ai creat, deci ieşi din apartament şi vino să-l vezi!

~ Nu pot.

■“ Ba da, poţi.

 F . m mormăi eu răguşit în cana de cafea ztJuîrteleg’

/■ buie să înţeleg şi n-o s-o fac niciodată ,!i " ^"hesticu mine' Stai de Vorbă CU Mia- Discută X eut vorbeşte cu cineva. Dar nu renunţa. Nu

• « J

pir sacadat, repnmand emoţia usturătoare
• la suprafaţă şi face ca totul din spatele ochilor

să doară din cauza nevoii de a o elibera. După ^'"ţe lungă şi chinuitoare, barajul se rupe. Lacrimile pe obraji şi le şterg cu repeziciune, înainte să le observa. Situaţia s-a denaturat. Apoi, în faţa mea ^ie o cutie cu şerveţele, iar eu mă încrunt furios la imerson.

- Te urăsc!

— Este m regulă, zice cu un zâmbet şi-şi aşază o mână uriaşă pe umărul meu. îţi dau voie s-o faci.

— Mi-am petrecut ultimii zece ani controlân- du-mă, iar acum vrei să mă dezlănţui.

- Eh, te-ai controlat atât de bine, Garrett. Am văzut.

- Minunat! răspund eu.

niciod^”* Să te aM dar nu **vnn .7 T?am eXplICatl " zic * mă în'nint la el. Nu am ʳut sa mă vezi în starea asta.**

- Crezi că depresia este ceva de care trebuie să te ruşinezi, Garrett? Nu ai ales-o, cum nici tatăl Miei nu a ales să sufere de cancer. Dacă el ar fi cel mai bun prieten al meu, ce fel de bărbat aş fi eu dacă l-aş lăsa singur în apartamentul lui când e bolnav?

Pentru prima dată, nu răspund impulsiv. Nu am nicio rephcă glumeaţă sau sarcastică. Emoţia este atât de

densă în gâtul meu, încât nu pare că pot rosti cuvinte!» Trece mult timp înainte să o pot alunga şi să şoptesc:

- Mulţumesc.

- Nu trebuie să-mi mulţumeşti. Doar îmi pare rău că n-am intrat mai devreme cu forţa în apartamentul tău.

Chicotesc, râde şi el. Greutatea apăsătoare a tristeţii pare să se fi risipit puţin, făcându-ne pe amândoi o idee mai veseli.

— Nu trebuie să ajungi la eveniment? întreb eu.

— Nu merg, îmi răspunde şi-şi sprijină braţele musculoase pe blatul de granit.

— Pe naiba! Bineînţeles că mergi.

— Nu fără tine.

Expresia de pe chipul lui este stoică şi neiertătoare, iar eu ştiu că m-a prins în capcană. Expertul în manipulare trebuie să controleze totul şi pe toţi, iar acum m-a adus exact acolo unde voia. în ciuda momentului emoţionant pe care l-am trăit împreună, tot aş vrea să-i dau un pumn în maxilar.

Strâng din dinţi când apuc mai bine cana de cafea în mână.

— Eşti cel mai prost partener de afaceri din lume, bâigui eu.

T Pa*’ atunci presupun că este bine că n-am venit la tine în calitatea asta.

REGULA #35:

Răzbunarea este cruntă.

Clubul este aproape de nerecunoscut. Arată mai bine decât mi-am imaginat. Tavanul jos şi fals, creat din draperii groase de catifea neagră, oferă încăperii o atmosferă intimă. Luminile sunt atât de difuze, încât este aproape imposibil să vezi altă persoană, însă becurile slabe cu LED se întind de-a lungul podelei, ghidându-i pe clienţi prin camera principală care a fost transformată astfel încât holul voaiorilor să nu mai fie un simplu hol... ci un întreg club.

Ritmul erotic, mai intens decât de obicei, se amestecă cu şoaptele mulţimii. Iar când mă uit împrejur, observ multe chipuri noi. Oameni cărora mu aduc aminte că le-am trimis invitaţii. Actori şi agenţi, iar apo. chenţn noştri fideli.

obseJVT r?l mC'2ă PaharU1 Spre mine când îl

bserv **la bar cu o femeie frumoasă în poală. Bineînţeles e una nouă. Le văd pe Eden şi Charlotte aproapl de Partea din faţă, părând ocupate şi pentru o clipă regret că Mia nu este aici. Ar t rebui să vadă asta, dar şansele ca ea să mai pună piciorul m clădire sunt destul de mici.**

Eu şi Emerson ne plimbăm prin club i«r fi cameră este ocupată. Asta mă face să râd ™ gândesc la faptul că Mia a comparat holul voain •> °

seama că are dreptate. Chiar pare că oamenii admiră arta într-un muzeu. Brusc, simt o atingere uşoară pe umăr şi mă întorc spre Isabel, soţia lui Hunter, care mâ cuprinde dc gât cu braţele.

- Mă bucur să te văd, şopteşte ea. Arăţi bine!

îşi trece admirativ privirea peste costumul meu, la sacoul Tom Ford din catifea neagră în relief, cel pe care l-am ales special pentru ocazia asta.

- Mulţumesc! mă bâlbâi eu, zâmbind jenat la roşcata superbă.

Femeia asta sigur este cea mai amabilă persoană de pe planetă, blândă şi generoasă.

Aproape te face să te întrebi cum de a ajuns cu un tip cu gura spurcată ca Hunter.

El apare lângă ea după o clipă şi dă mâna cu mine, surâzând încordat.

- Mă bucur să te văd, spune gutural, fiind maximul de emoţie pe care îl poate afişa Hunter.

-Te duci la scena principală? întreabă Isabel, împreunându-şi mâinile.

— Scena principală? răspund eu.

— Da, e *atât* de frumoasă!

— Cine? întreb eu, dar Emerson mă apucă de umăr şi mă întoarce cu spatele la conversaţie. Despre ce vorbeşte?

Ne facem loc prin hol spre sala principală, unde o cameră este montată pe o scenă. Este negru pe negru, cu un pat tip platformă aşezat pe un podium rotund, iar pe un perete cătuşele atârnă dintr-un singur punct din spate. Este simplă, elegantă, şi-mi amintesc că designul a fost ideea Miei.

— Să nu te superi pe mine, spune încet Emerson.

întreb eu, simţind cum îmi pulsează

ţnobraji-

. îţi

aminteşti

ând am spus că Mia nu o să fie aici

^UBoinile se sting exact atunci, în încăpere fiind pe beznă, iar muzica devine mai stridentă, aco-

Cd toate zgomotele din clubul plin de sex. Un mic **Rector** străluceşte pe scenă. După o clipă, ea păşeşte în o mică strălucire licărind în părul ei ca o perlă. Iareu rămân cu gura căscată.

Mă încrunt Ia Emerson cu maxilarul încleştat. El inii evită privirea şi răspunde repede:

- Am minţit.

— Ce naiba... bolborosesc eu, însă ea îmi atrage din nou privirea.

înfăşurată în mătase albă care-i atârnă pe umeri şi nimic altceva, pare eterică şi angelică. Rămân fără cuvinte când o văd plutind graţios pe scenă, corpul ei sin- cronizându-se cu ritmul muzicii.

Se urcă senzual în pat, care începe să se rotească lent. După ce ia o bucată de mătase neagră de pe aşternuturi, şi-o leagă în jurul capului, acoperindu-şi ochii.

Felul în care controlează mulţimea îmi aminteşte de fata de pe scena barului care se rotea pe muzică în timpul cântecului ei îngrozitor de karaoke, dar acum e diferit. Sexualitatea pe care o emană nu se pare minunată şi nu-mi pot lua privirea de la ea.

Când mă uit intr-o parte, îl văd pe Emerson fixând-o cu ochii şi îl lovesc puternic în umăr, însă el râde « işi ridică mâinile.

— plec, îmi spune în şoaptă, dar tu ar trebui sa

rămâi.

Zicând-o, se strecoară prin mulţime şi părăseşte camera principală. Rămân singur cu ea şi cu alţi treizeci de oameni, în timp ce se pipăie, răsucindu-şi sfârcurile într-un mod senzual care-mi lasă gura apă.

Când se aşază din nou în genunchi, patul se roteşte şi aşteptăm cu toţii priveliştea pe care ne-o dorim atât de mult. îşi atinge labiile, pipăindu-se cu degetele ei lungi şi delicate, mişcându-şi totodată şi şoldurile.

îmi pierd controlul. Ca în seara aceea, pe hol, când am surprins-o în cameră, şi simt un impuls carnal să o revendic. Penisul meu tânjeşte după asta.

Fugind spre scenă, nu-mi pasă câtuşi de puţin de oamenii care mă văd. De fapt, nici măcar nu-i mai observ atunci când urc în pat în spatele ei. Imediat, Mia se încordează, icnind. O ridic, îi scot legătura de la ochi şi o oblig să mă privească.

— Ce faci? întreabă surprinsă, cu un tremur în glas.

— îţi aduc aminte cui îi aparţii.

îi mângâi sânii şi-i apropii gura de a mea, sărutând-o cu pasiune. Mă sărută o clipă, buzele ei topindu-se lin între ale mele înainte să se retragă.

— Nu, şopteşte ea. încă sunt supărată pe tine.

Grăbită, se da jos din pat şi vrea să fugă de pe scenă. Abia reuşesc să-i tai calea la timp, punându-mă în faţa ei înainte să poată pleca. O văd cum priveşte o dată spre public, dar nu-mi pasă de ei. O văd doar pe ea.

Lasă-mă să mă revanşez faţă de tine, spun eu, ridicându-i bărbia, dar şi-o smuceşte din mâna mea.

Când încearcă să mă ocolească, o opresc din nou. Apoi, cu mâinile pe şoldurile ei, îngenunchez. Ridicân-UA.mj Privirea la ea, îi ating corpul, mişcându-mi uşor

mâini e pe talie şi în jos, pe coapse, apoi în sus, spre 300

^mură când îi ating cu degetele pie]ea delicată ^picioare.

.Te rog, Kitten, şoptesc eu. Dă-mi voie să-ţi arăt ^răuî«^6-

Mâna mea îi atinge pielea umedă a vaginului iar ea ^irălent, în timp ce închide ochii. Uitându-mă la chinul ¿îimângâi clitorisul şi-i observ reacţia.

- Aici? îmi răspunde gemând.
- Da, aici.

Upindu-mi buzele de abdomenul ei, îi gust dulceaţa pielii şi mai apoi cobor, băgându-mi limba în căldura ei iar ea mă apucă de cap, frecându-se de mine.

- Garrett, aşteaptă, mă roagă Mia.

Şovăitor, mă retrag şi-mi ridic privirea la ea.

— Da, Kitten?

Un zâmbet şiret îi ridică un colţ al gurii.

— Ridică-te în picioare! Fac ce îmi spune. Scoate-ţi hainele!

Cu ochii la ea, îmi dau jos sacoul, aruncându-l pe Pat, înainte să îmi deschei cămaşa, iar ea îmi desface cureaua. Penisul îmi zvâcneşte în pantaloni la atingerea ei şi după ce îmi scot pantofii, ea îmi dă rap.d pantalonii jos. rx- . . « cimt cum privesc, dar îi ignor. Ramau Distant, n boxerii, lăsându-i să cadă concentrat la ea cam când ehbentă din la glezne, scula erec < strânsoare. spre ea mă opreşte> prinzându-mă

Când mă in juâinilor. îmi înclin capul într-o parte, de încheieturile ce nu q pQl aţinge

^teptâ°tî să te revanşezi?

" Bineînte es r&SpUndeU-

înghiontindu-mă delicat, mă împinge până ating cu omoplaţii peretele negru din spatele camerei. Este nevoită să se ridice pe vârfuri ca să ajungă la cătuşe, iar eu fac ochii mari când îmi dau seama că vrea să mă lege de zid. Oferindu-i toată încrederea, îmi ridic mâinile ca să poată înfăşură scaiul negru în jurul fiecărei încheieturi. Curând, stau cu braţele ridicate, legat de perete, întru totul la mila ei.

Acum chiar îi simt cum ne urmăresc. Inima îmi bate repede când mă uit la cei din mulţime, ale căror priviri lacome sunt aţintite la corpul meu gol şi mădularul erect, tare şi pregătit pentru atingerea Miei. Nu m-am mai simţit niciodată atât de vulnerabil. Şi, cu toate că este al naibii de înspăimântător, mi se opresc vocile şi gândurile din minte.

— Fă-mi ce poţi mai rău, îi şoptesc eu, iar când îşi trece mâinile peste corpul meu, zâmbeşte.

— Oh, asta am de gând să fac! De ce nu le arăţi cât de rău eşti? zice ea pe un ton erotic.

Mi se poticneşte respiraţia când se lasă în genunchi în faţa mea, sărutându-mă pe piept. în timp ce faţa îi ajunge la nivelul penisului, mi se electrifică pielea. Mă uit cu ochi mijiţi la ea cum îşi întinde limba spre scula mea, făcând mici cercuri în jurul vârfului umflat.

— Oh, Mia, gem eu, zbătându-mă în legături cât ea mă tachinează.

Când îmi ia penisul în gură, mă întreb cum e *asta* pedeapsa mea? Mia nu m-ar lăsa să scap atât de uşor. Şi aş vrea să mă pot gândi la ceva, orice, dar acum îmi suge toate gândurile din minte.

Mulţimea din cameră a crescut. Abia îi zăresc din cauza luminii care îmi intră în ochi, dar îmi dau seama că spaţiul gol s-a umplut şi toţi se uită la mine.

Cu cât mai mult mă apropii de orgasm, cu atât mai mult vreau să mă

cund. Multa vreme, eu am fost cel care privea a margine, jar acum sunt aici, în centrul atentă pare greşit, insa apoi mă uit la ea, iar Mia S * Otul Jin n ou vocile. r Mla ®n hnişteşte

- O să-mi dau drumul, Kitten mm»- înainte să am orgasm, îşi ia gura de pe mădul’aÎV’’ unghiile peste muşchii mei abdominali. Ş Ş1 trece

Mă zbat din nou în legături oreacmni ™ □ ^tatea când durerea provo^de

Apoi, cu privirea ei neastâmpărată, se uită la mine şi vad cum se întinde spre ceva ascuns în spatele paS, unde publicul nu poate vedea. F

- îţi aminteşti ce mi-ai cumpărat? întreabă ea ne un ton răutăcios.

încerc să-mi aduc aminte. Ce i-am cumpărat?

Când lumina se reflectă din metalul din mâna ei, mi se usucă gura. Oh, la naiba!

— Voiam să-l folosesc pentru numărul meu, dar acum că eşti aici... Pare o ocazie prea minunată ca să o ratez.

Inspir adânc, urmărind cum răsuceşte dopul metalic între degete. Nu este ceva ce am mai încercat, însă nici nu refuz categoric. Adică... eu am facut-o să îl încerce.

— Cum spuneam, fa ce e mai rău!

închizând ochii, îmi las capul pe spate şi-l sprijin de

^>ERETE A î îsi trece cu grijă mâinile peste picioarele mele, în timp ce şopteşte suav:

L Eşti sigur? Nu eşti obligat sa o faci.

__ Sunt sigur, Kitten. Am încredere în tine.

în regulă, bun! îmi răspunde cu şiretenie.

întoarce-te!

Cu mâinile încă legate deasupra capului, mă roteşte astfel încât ajung cu spatele la public. Nu este atât de unii, litor pe cât tn-am aşteptat. Este mai degrabă... excitant şi intens, ea îşi plimbă mâinile peste spatele meu, atingân- du-mi coapsele, iar apoi coloana, în timp ce îi simt respiraţia pe piele.

— Eşti bine?

— Da, îi răspund, iar apoi îşi mişcă mâna în faţă, apucându-mi penisul erect şi făcându-mă să strig de plăcere.

— Nu este vorba de umilinţă, Garrett. Este vorba de vulnerabilitate. îmi eliberează scula şi aud cum scoate dopul sticlei de lubrifiant. Aştept când continuă: Este eliberator, nu-i aşa? Să ştii că ei te doresc. Vor să vadă ca te simţi bine. îţi gustă plăcerea la fel de mult ca tine.

Are dreptate. Este înviorător, iar penisul îmi zvâcneşte la gândul că sunt privit. Apoi simt apăsarea metalului cald între fese, intrând uşor, şi scap un geamăt gutural. Mintea mi se goleşte când dopul îmi împinge prostata.

— Oh, la naiba, oh, Ia naiba, Mia! mormăi eu, numele ei scăpându-mi de pe buze şi devenind un freamăt prelung de plăcere.

îşi trece unghiile peste spatele meu şi murmură aprobator.

— Ce obscen, Garrett! Le place. Ar trebui să-i vezi cum se uită la tine.

Suge-mi-o! Acum! îi strig, mâinile mele tremurând în funii. Călăreşte-mă sau fa ceva, Kitten! Jur că o să-mi pierd controlul.

Râde, tachinându-mă, iar eu mă zbat mai tare. [n] îşi înfige degetele în fesele mele, vreau să ţip-

— îmi place să te văd cum te zbaţi, îmi răspunde Mia cu cruzime.

/

, oh, Kitten! O să plăteşti Pentri
,iilir când o să scap de aici. ™ O s g

4fl N repede că, dacă mă zbat m.

^e f i tachinează prostata, făcâ ' p a ' ta ^ *do Pu j înj.*

şi Să picure. ^ndu-mi mădui

- Abia aştept!

Mia fredonează.

- Te rog, iubito’. Cuprinde-mă cu buzele tale splenic. Te implor’.

- Spune-mi că-ţi pare rău, şopteşte ea pe spatele meu.

- îmi pare rău, Mia’. Jur pe Dumnezeu că îmi pare râu’. Ştii ca îmi pare rău.

Am recurs la umilinţă şi nu mi-e ruşine.

— Iar de acum o să vorbeşti cu mine, în loc să te ascunzi în spatele unui profil fals şi stupid...

— Da, bineînţeles. Promit!

— Şi o să mă laşi să-ţi mai fac asta?

în ciuda durerii, nu mă pot abţine să nu zâmbesc şi îi răspund:

— Căţea sadica!

— Asta înseamnă că da?

~~ La naiba, da!

. Apoi mă întoarce şi spatele îmi ^nd îngenunchează din nou, iar în clina ' ei nerăbdătoare îmi cuprind scula, *scot CaK* **strident, încât îmi cutremură oasele îi s SUnet atât jurul penisului atunci când îl masează «Tk 'nurniurul în salivă. Cu presiunea suplimentară a d , ,eSÎ multă mă apropii de orgasm, ci mă înclin . U*’ nu d<*r că ca mtr-o ciocnire violentă. Pre el cu toată viteza**

Ejaculez atât de puternic, încât mi se pare că mă secătuieşte. Transpiraţia îmi curge pe tâmple când îmi cobor privirea la ea şi-i văd ochii albaştri şi perfecţi uitân- du-se la mine, iar când mădularul meu este epuizat şi trupul mi se înmoaie, îşi retrage gura ideală, o închide şi înghite.

REGULA #36:
Cum faci, aşa primeşti.

El s-a dezlănţuit - şi îmi place. Garrett dezlănţuit şi liber este varianta mea preferată. După ce îl eliberez de presiunea prostatei şi mă întind să-i desfac curelele cu scai care îl ţineau lipit de perete, îi simt privirea feroce. Seamănă puţin cu eliberarea unui animal sălbatic.

În clipa în care devine liber, mă ridică de pe podea, punându-şi braţele sub picioarele mele când aterizez dur pe patul tip platformă.

— O să plăteşti pentru asta, Kitten!

îşi bagă mai întâi capul între picioarele mele, atingându-mi sexul cu pielea catifelată a feţei lui proaspăt bărbierite Scot un ţipăt strident de plăcere când linge şi suge fiecare centimetru, rotunjindu-şi buzele pe clitoris şi sugând atât de tare, încât mi se taie respiraţia. Ridicându-şi capul, mă priveşte lacom.

- Acum, toarce pentru mine.

Continuă să mă devoreze ca şi când nu m-ar putea J **i roasm destul de repede. Şi am nevoie de asta, aduce la ndU.j felaţie şi văzând cât l-a înnebunit Le.fean1 ’ anală, m-am excitat enorm şi sunt gata să exp'odez nic'odală**

Ca să nu mai zic de efectul suplimentar al iluminatului teatral, al ritmurilor erotice şi al privirilor exci-

tate din mulţime... Cred că am murit şi am ajuns în raiul sexului.

îmi înfig degetele în părul lui şi simt că nu mai am mult, aproape ajungând la orgasm de trei ori, doar ca să îl evite în ultima clipă. Mă uit la el de fiecare dată când se ridică, întrebându-mă de ce mă tachinează atât de mult. Cred că ştiu. M-am jucat cu el destul de nemilos cât era legat de perete, deci ar fi trebuit să mă aştept la asta. Presupun că este un schimb corect.

— Garrett, te rog! îl implor eu când îşi îndepărtează din nou gura.

— Ce e în neregulă? Te chinui?

— Fă-mă odată să-mi dau drumul! îl implor.

— Prelungesc momentul cât de mult posibil pentru că, după ce termin, o să-mi înghiţi din nou sperma.

„Oh, Dumnezeule!” îmi îndoi degetele de la picioare şi simt furnicături pe şira spinării de la erotismul şi obscenitatea seducătoare a cuvintelor lui.

M-a împins atât de mult, încât capul îmi atârnă peste marginea patului, în timp ce continuăm să ne rotim lent, oferindu-le celor din public o privelişte de trei sute şaizeci de grade, în care el mă devorează ca şi când buzele lui ar fi fost făcute special pentru vaginul meu.

În cele din urmă, îşi introduce două degete în mine, îndoindu-le fix în unghiul potrivit ca să mă facă să zbor. îmi strâng cu putere coapsele în jurul lui, practic ridicându-mă de pe pat atunci când am orgasm. Plăcerea îmi aprinde fiecare centimetru al corpului, din cap până-n picioare. Mormăitul lui vibrează prin mine, dar nu renunţă.

Sper că nu încearcă să mă facă să am din nou orgasm, imediat după primul, aşa cum a făcut dăţile trecute. înainte ca Garrett să încerce să mi le ofere unul

Vaţa\t, nîcî măcaT nu ştiam basmele pot fi o ^adetoriurâ.

insa când îmi ridic privirea ia ei, văd că şi-a revenit yd iar acum are din nou erecţie, măngâindu-se lent în ’e se apleacă spre mine. Ăpucăndu-mă de picioare, Tă smuceşte spre marginea patului. Stă pe platforma rotativa când mă infime brusc în mădularul lui.

încă sensibilă după orgasm, simt totul foarte intens şi satisfăcător. Aşezăndu-mi picioarele pe antebraţele iui, se împinge în mine.

Privirile ni se întâlnesc cât ne izbim trupurile, dar când senzaţia devine prea intensă, îmi îndoi din nou degetele de ia picioare, închizând ochii şi lăsându-mi capul pe spate. Brusc, nu mă mai penetrează.

Deschid ochii şl mă uit confuză la el.

— Când îţi muţi privirea, mă opresc.

îmi muşc buza şi menţin contactul vizual când începe din nou să se mişte, izbindu-se tot mai tare, până ce devine aproape imposibil să nu închid ochii. Am uitat complet de mulţime, de scenă, şi de toate motivele pentru care sunt supărată pe el. Nu spun că l-am iertat, dar lucrurile cu care mi-a greşit nu mai există acum. Suntem doar noi doi şi intensitatea momentulm pe care l-am creat. te el cu respiraţia tăiată, şi ştiu

- Mmge-te, Ş0Pdi^mui cu mine, Kitten!

că este aproape. > - mângâi clitorisul mult prea întind o mână ţ"a prăpastiei, deci nu durează sensibil şi aflat pejn S d cuprinsă de un aU orgasm, mult până tremur, în mine>Cu mişcări, mai puţin nepuse afundam zvâcnind în mine când ejacu- controlate, de el, neştiind unde se termină plă-

12,7ă sunt m'Stm pe a mea. Ş1, pnn ceva mai mult

V erea tui şi utŢ ^uat» ne simţim atât de uniţi, încât îmi decât contactu

tresare inima amintindu-mi că mai există una care bate la unison cu a mea.

Eu şi Garrett nu ne asemănăm, nu suntem compatibili sau suflete-pereche - suntem uniţi. De aceea, limitele din relaţia noastră sunt atât de confuze. Deoarece nu l-am urât niciodată, iar el nu m-a urât pe mine, dar focul a ars oricum între noi. A fost mai uşor să pretindem că nu suntem decât simpli fraţi vitregi când nu ştiam cum să ne etichetăm relaţia. Acum ştim că este dragoste şi că a fost din totdeauna menit să fie.

Gâfâie când începe să se moleşească, lăsându-mi picioarele în jos şi urcând deasupra mea, astfel încât corpul lui să devină un strat cald care mă acoperă. Apoi mă sărută. Ne unim într-o mişcare blândă şi tandră a buzelor şi limbilor.

Brusc, lumina de deasupra noastră se stinge şi suntem învăluiţi de întuneric. Imediat se face răcoare şi tot murmurul mulţimii revine, amintindu-mi că tocmai ne-am tras-o ca nebunii în faţa a vreo sută de oameni.

Mi se clatină picioarele sub mine când ies din baia din spatele scenei. Sunt curată şi îmbrăcată cu alte haine şi deodată înţeleg de ce clubul are băi cu vestiar şi duş. Sexul este un antrenament.

Mulţimea s-a împuţinat, majoritatea camerelor sunt goale acum, iar eu sunt surprinsă să văd că este aproape ora 3.00 dimineaţa. Dându-mi seama, pleoapele mi se îngreunează imediat. Când îl găsesc pe Garrett la bar, îl văd alături de restul patronilor şi iubitele lor.

Când îl observ pe blondul înalt, adevăratul Drake, evit jenată să-l privesc în ochi. Este doar un alt memento al ultimei luni, ceva de care nu am nevoie acum.

anunţă C-barlle când îşî pune un braţ pe "

• M fost nemaipomenită’.

V'ace de Chart'e- E comb'naVa potrivite de \c şi ştii şi întotdeauna mi face să râd. Faptul că tena asta am fost aici, cu ea şi Eden, m-a deternri- cred că e posibil să-mi fi %âsit nişte prietene care »»' ă tratează ca pe o rivală şi care nu sunt răutăcioase oit mărimea XS la baine şi aleţ, să mă îmbrac aşa o fac. Mă acceptă, pur şi simplu, necondiţionat. _ Mulţumesc', răspund eu, îmbrăţişând-o.

ţ,ste ciudat să ftu lăudată pentru cât de bine am ^ut sex? Adică... Da, puţin. Pare ceva ce ar trebui să fie ciudat, dar nu şi aici.

Casc fără să vreau.

Garrettvede şi se apropie.

- Lasă-mă să te duc acasă. Este târziu.
- Am venit cu maşina, mă opun eu, dar când ma

\ae\.

— Maşina ta o să fie în siguranţă la club.

ţ Bine, îi răspund, şi nu pentru că mi-a cerut scuze în timpul partidei de sex.

O fac pentru că vreau să-l iert şi pentru asta am nevoie de un motiv şi nişte răspunsuri.

Ne luăm rămas-bun de la toţi şi nu vorbim mult când ne îndreptăm spre maşină. Imediat ce urc lângă el, întinde o mână spre mine, apucând-o pe a mea peste consolă.

— Chiar ai fost frumoasă în seara asta.

- Mulţumesc, răspund în şoaptă.

— Şi am vorbit serios. îmi pare rău, Mia!

— Ştiu că îţi pare rău.
— Putem să o luăm de la capăt? întreabă 1 simt tremurai mâinilor în ale mele. e ?i 15

Aşadar, mă întind şi îi trag faţa spre a mea ca să îi sărat. Cu buzele lipite de ale lui, îi răspund: '

- Garrett, m-ai lăsat să-ţi bag un dop anal în fund în faţa a o sută de oameni. Aş putea măcar să te ascult

El râde, un zâmbet larg apărându-i pe chip când mă sărută din nou, iar expresia lui îmi încălzeşte inima Atât de mult, încât mă aplec ca să-l sărut încă o dată.

REGULA #37: Să iubeşti şi haosul.

Insistă să mă hrănească, aşa că mă aşez din nou pe scaunulînalt de bar la miezul nopţii, ca un copil, în timp ce prăjeşte brânză pe aragaz. După ce-mi pune farfuria în faţă, începe să vorbească înainte să îl întreb eu ceva.

— Emerson mi-a făcut curat în bucătărie, spune el şi consider că este un început ciudat, dar Garrett nu e obişnuit să fie deschis, aşadar accept orice vine din partea lui.

— Mi-e greu să-mi imaginez, răspund eu.

— El nu-şi face curat nici măcar în bucătăria lui, glumeşte Garrett. Dar a mea era varză şi nu mi-a dat de ales. A făcut curăţenie fără acordul meu.

- E chiar un prieten bun, răspund eu, luând o înghiţitură.

— Enervant de bun.

Cât îmi aduce o sticlă de apă din frigider, se aşterne V • c 1 tni O clipă. înainte să o deschidă, îl întreb: liniştea pentru o clip *

- Aşadar, de ce era haos în bucătăria ta?

Deşi cunosc motivul.

» Apoi mă priveşte în ochi, irisurile

^^Mingându-mi sufletul.

aprige ş> a-; avut un episod depresiv care a penx>u duratdouăsăptăm^..

Lacrimile mă înţeapă în ochi şi rezist impulsului de a-l îmbrăţişa ca recompensă pentru că, în sfârşit, a fost destul de curajos încât să-mi împărtăşească prin ce a trecut. însă discuţia noastră nu trebuie să fie mai puţin serioasă din cauza contactului fizic.

— Ţi-a fost greu să o spui cu voce tare, nu-i aşa?

încuviinţează din cap.

- Nu a fost prima dată. Probabil că nu o să fie nici ultima.

Acest nou Garrett, cel care, în sfârşit, îşi deschide inima şi îmi permite să-l văd cu adevărat, este atât de captivant, încât aproape nu pot mânca. Dar îmi face semn spre farfurie înainte sa-mi ordone să termin tot.

— Când a început? întreb eu, nerăbdătoare să aflu mai multe, să descopăr mai multe părţi din el.

— De când mă ştiu. Mi s-a părut că există o voce misterioasă în mintea mea care-mi spunea întotdeauna cât de rău sunt, cât de imposibil e totul, şi nu am avut de ales decât să o cred. Eram tipul relaxat. Nu trebuia să fiu *deprimat.* Aşadar, am făcut tot posibilul să ascund asta.

— Nu ţi s-a prescris niciodată vreun medicament care să te ajute?

îşi pleacă fruntea, iar pe chip îi apare o expresie neliniştită.

— Iubito, nu am fost niciodată diagnosticat.

— Dar mama ta... Ştie, nu-i aşa?

~~ Ştia că eram o pacoste. Ştia că eram dificil, imprevizibil şi comunicam greu. Dar nu ştia că a crescut un copil deprimat.

w aPlec spre el, sprijinindu-mi antebraţele de A ^Pulsul

de a-l îmbrăţişa devine acum mai greu de ani , urerea
şi vinovăţia pe care le-a purtat atât de

rimP sıaU M IPĂNT 1UL Garrett c°nsideră / e problema, nu boala care îl chinuie.

_ par nu a fost vina ta, spun eu, iar

el îşi ridică t^landneı , v •

Cu repeziciune, înghite şi se forţează să zâmbească , Ştiu. Sau, cel puţin, încep să•mi dau _

_ Şi eu, răspund, muşcându-mi buza. îmi Dare tâu ca a trebuit sa ascunzi adevărul atât de mult tiran Adică, ai ţinut secretul faţă de mine timp de cincisnre- zece am.H

7 Mia... rosteşte cu delicateţe, tărăgănându-mi numele, iar eu îmi înclin capul şi aştept. Am ascuns-o mai ales de tine. Am făcut totul ca să-i pot împiedica pe oameni să mă vadă aşa. Dar apoi, după un timp, mi s-a părut... că nu mă mai vedea nimeni pe *mine* cu adevărat. Era mai uşor să rămân singur, sa privesc de pe margine şi să nu fiu vulnerabil. Zece ani au trecut într-o clipă.

— îmi pare rău, spun în şoaptă.

Mi se frânge inima să ştiu că Garrett şi-a petrecut o mare parte din viaţă singur, şi nu de bunăvoie, ci pentru că era singurul mod de a-şi păstra secretele.

- Când Paul se afla în spital, mama mi-a zis ceva , ■ nx linişteşti şi-mi domoleşti mama, desoretine.Cama•? A

_ crezi că e adevărat? întreb eu, rugandu-mă în

- ’ «cui să fie afirmativ.

secret ca răspunst •« linisteaoosibilâ

_. O.H **să îi aduc toată liniştea posimia.**

c d că tot am nevoie de ajutor real - pe care Da. c^.etrebuit să-l primesc cu mult timp în urmă, probabil ca ar Deoarece pot fi eu însumi în

preajma ta, dar tu J^na^s^_ţi ărăt uneori viaţa mea dezordonată şi tu Mia- poţi arăta pe a ta, iar asta nu ne sperie pe niciunul. nAl

Muşcfindu-mi buza, îmi alung zâmbetul, când ajuns la casa de lângft lac vara asta, viaţa mea era ‘un haos Deţineam puterea asupra bărbaţilor pentru că eram prea nerăbdătoare să fiu sexuală şi prea speriată să fiu vulnerabilă. îmi doream o viaţă pe care eram prea timidă să o trăiesc. însă, în doar o lună, am păşit într-o etapă a vieţii mele în care-mi pot afişa sexualitatea fără ruşine şi frică.

Un loc în care am ajuns împreună cu Garrett, deoarece nu m-a făcut niciodată să mă simt folosită sau naivă.

— Şi tot ce mi-ai spus pe aplicaţie... era adevărat? îmi zâmbeşte îndurerat.

— Te referi la cei zece ani fără sex? Da.

— Cum? întreb eu, lacrimile adunându-mi-se din nou în colţul ochilor.

— Cum de un tip atrăgător ca mine poate să şi-o ţină în pantaloni atât de mult timp? Am fost nevoit să alung femeile cu băţul, zice în glumă, iar eu îmi alung lacrimile clipind, scuturând din cap când mototolesc şerveţelul şi i-l arunc în faţă.

— Vorbesc serios, Garrett!

— Scuze! Şi eu vorbesc serios. Adevărul este că nu mi-a lipsit sexul. Pentru că toate partidele de sex de până atunci au fost fără sens. Legături anonime care nu mă împlineau şi erau uşor de uitat. Cu propria-mi mână şi imaginaţia eram mai satisfăcut.

— Mai crezi asta? întreb eu, conştientă de faptul că dacă sexul încă nu-l împlineşte pe Garrett, ar putea fi un semn rău pentru noi.

îşi înclină capul şi se încruntă la mine.

— Evident că nu. Deja ţi-am spus... Acum eşti a

mea. Şi nu renunţ atât de uşor la tine.

pun' răspund eu.

Acutn» mănâncă, îmi ordonă din nou, iar d ljtaasta^ascult'

Imediat ce din sendvişul meu rămân doar Arinii ¿pe minuscula farfurie albă, mă duce la culcare. Pe fereastră începe să se zărească răsăritul, însă îl acoperă ^pede cu draperii groase şi opace. Apoi ne urcăm amândoi în pat, aproape dezbrăcaţi şi fără intenţia de a face sex. Mă ghemuiesc pe perna de lângă el şi stăm faţă în faţă.

mai mult.

Şi chiar dacă nu suntem excitaţi, mă delectez cu senzaţia mâinilor lui blânde care îmi mângâie aprecia-tiv corpul. Îmi mângâie toracele firav şi îşi mişcă degetele pe marginea coloanei vertebrale. îşi trece degetele peste fundul meu şi le ridică din nou ca să mă dezmierde pe abdomen într-un fel care mă ameţeşte. întotdeauna mi-a plăcut corpul meu, dar este altceva să fii cu un bărbat care îl apreciază la fel

Cât stăm întinşi, îmi de^mpăS^i multe conversaţii. Poveşti ş spUnem. Şi îl iert, mai mult decât suficient **timp** dinainte **să-mi cează** Sincer, probabil că l-am ie ' gestjonez **funa,** scuze. Aveam nevoie de tW dacă ă fiu complet atâta tot. Deoarece, în £ Garrett. în tmnţea mea, sinceră... Voiam ca D^,niciUnDrake *adevărat.*

r . Nu a e*ist a fost şi mereu o ba he a fost me ■ întotdeau marcat de încet-
Pen“'U " ineâ dev®n'este singurul de eare pot fi
Garrett. d*1 el
cari eşuate Şi văzut aplicaţie prima sigură- . <eara î" Adică»atrăgătoare?

dată m-a*

- Da, îmi răspunde fără ezitare. Sper că nu supără, dar înainte de seara aia, erai prea tânără şi ? consideram prea mult sora mea *vitregă* ca să fii oricin* altcineva.

- Nu mă supără, şoptesc în întuneric. Deşi sunt îndrăgostită de tine de când eram suficient de mare ca să încep să mă îndrăgostesc de băieţi.

Râde.

— Ei bine, evident! Mă trage mai aproape, cuprin- zându-mi talia cu braţele şi aducându-mă la pieptul lui ca să nu mai rămână niciun centimetru de spaţiu între noi. îmi pare rău că am fost atât de ticălos în toţi anii ăia. Nu meritai aşa ceva.

— De ce *ai fost* atât de rău cu mine? întreb eu mişcând degetele pe pielea pieptului său.

— Pentru că aşa te-am protejat, Mia.

Spunând-o, înţepenesc şi-mi ridic privirea la el.

— De ce m-ai protejat?

— De mine. Nu-ţi aminteşti ce distrus eram?

— Nu, răspund eu cu sinceritate. Nu-mi amintesc să fi fost distrus. îmi amintesc că erai sociabil, amuzant şi spontan. Dar nu te-am văzut niciodată distrus.

— Asta pentru că m-am ascuns de tine. Voiam să vezi lucrurile bune din mine, nu slăbiciunile.

Ridicându-mă pe antebraţe, mă încrunt la el.

— Nu este o slăbiciune, Garrett. Şi nu am văzut haosul pentru că şi eu iubesc haosul. Te iubesc şi cu bune, şi cu rele. în plus, şi eu am problemele mele.

Expiră prelung, expresia din ochii lui albaştri oglindind-o pe a mea. Şi, deodată, înţeleg întru totul de ce a minţit atât de mult timp, de ce şi-a păstrat

P[r0] î[1] fals ca Drake. Deoarece era singura cale să se dese [1] fără să se expună la riscuri. Dar acum, fără profilu

. mai are ce să-l protejeze. Şi, totuşi, este aici. încă are ¿“stulă încredere în mine ca să mă lase să-l cunosc.

Dându-mi la o parte părul de pe chip, mă trage în jos şi sărută tan^ru Pe buze.

- Ştii cât însemni pentru mine, da?

Lacrimile îmi înţeapă din nou ochii când dau din cap.

-Da.

— Chiar am încercat să mă ascund multă vreme, dar tu...

Cu un zâmbet pe faţă şi uitându-mă în ochii lui, îi răspund:

— Te înţeleg.

REGULA #38: Unele lucruri chiar ţin o veşnicie.

(¡plodit lm, QmnttT

Sunt trei lucruri pe care le iau în serios: alergatul un costum bun şi bomba blondă care atrage mulţimea în camera patru. Rahatul ăsta nu se învecheşte niciodată, în seara asta, poartă o fustă scurtă de şcolăriţă şi sânii îi atârnă din bluza descheiată, săltând magnific când călăreşte perna ca şi când ar fi un nenorocit de taur de rodeo. „La naiba, ce pricepută e!”

în fiecare seară îşi ia o cameră şi jur că oamenii apar la club doar pentru ea. Şi, cu toate că mai am impulsul primitiv de-a intra peste ea şi de a i-o trage, mândria pe care o simt urmărind-o este inegalabilă. Când o duc mai târziu acasă, oricum mi-l scot din sistem.

Când se termină spectacolul ei, se ridică în picioare îmbujorată, cu părul zburlit, şi mă găseşte cu privirea prin fereastră, aruncându-mi un zâmbet viclean înainte să tragă draperia.

S-au vândut toate locurile din sală, la fel ca abonamentele noastre VIP. S-a dovedit că în Briar Point sunt mulţi oameni bogaţi cărora le place să-i privească pe alţii cum şi-o trag. Sunt şocat.

Mă deranjează că majoritatea m-au văzut dezbrăcat şi trăgându-mi-o ca un animal pe scenă după ce mi

s-a făcut în public masaj la prostată? Nu mă mai deranjează. în cele trei luni care au trecut de la seara eveni-

ntului, am fost târât în camerele pentru voaiori o gsaudeao^ori.

Adică, nu mă înţelege greşit, încă-mi place să privesc. Sunt tot un voaior, iar asta nu o să se schimbe Niciodată. Terapeutului meu îi place să folosească vorbe mari, cum ar fi disociere cauzată de propria persoană, ¿ar amândoi suntem de acord ca nu este nimic greşit în a găsi plăcere să-i priveşti pe oameni cum fac sex - cu permisiunea lor, bineînţeles.

De fapt, este vorba de cel mai interesant lucru pe care-l pot face doi oameni... Sau mai mulţi, dacă îmi amintesc de partida energică în trei care s-a petrecut în camera de lângă Mia. Când văd silueta înaltă a lui Drake şi părul deschis la culoare, îmi mut imediat privirea şi merg mai departe pe hol spre ieşirea unde o să apară Mia după ce se schimbă.

Este devreme, mult mai devreme faţă de cum plecăm de obicei din club, dar avem planuri şi nu putem întârzia. Deşi, dacă sunt sincer, aş vrea să sar peste ele. Dar nu sunt laş şi am spus că o s-o facem. Aşadar, iată-ne.

— Eşti pregătit? mă întreabă şi mă ia de braţ.

Aplecându-mă, o sărut pe frunte.

— Nici măcar puţin.

- Ce copil eşti! Haide, o să fie distractiv. _

Pentru noi doi, distracţia nu arată la fel.

i oacnltâm muzică şi cântăm, în timp ce ţrecându-mi degetul mare peste inelul de aur ca sa prea rcpede? Nu cred. o

Oare« e când aveam 21 de ani şi ţinând cont că cunosc pe Mia atunci, mi se pare că o ştiu de o

am devenit un alt om

viaţă. Pe toată planeta asta, doar noi doi suntem cei mai potriviţi unul pentru celălalt.

Nu este ca şi când ei nu ar şti că suntem împreună, doar că cinele în familie au fost puţin mai jenante în ultima perioadă. Una era să le spunem că formăm un cuplu, dar alta e să ne arătăm afecţiunea în proximitatea lor. Când Mia m-a ţinut prima dată de mână în faţa tatălui ei, am vrut să sar pe fereastră ca să scap de privirea lui furioasă.

Dar acum avem o veste importantă.

în viaţa mea, nimic nu mi s-a părut atât de serios, dar în ziua în care mi-am dat seama că vreau să mă însor cu Mia, nu am ezitat. Ne-am trezit într-o zi din săptămâna trecută, iar când s-a dat jos din pat ca să deschidă fereastra şi să lase razele soarelui să intre, am realizat că vreau să dureze o veşnicie. în urmă cu zece ani, nu mă puteam imagina dorindu-mi ceva pentru totdeauna. Acum, voiam ca tot ce era bun în viaţa mea în acel moment să nu înceteze niciodată. Lent în ultima decadă, de când am înfiinţat clubul, viaţa mea a început să se stabilizeze. Mi se pare că am prieteni de-o viaţă. Că firma există de foarte multă vreme. Şi pentru un tip care nu a prevăzut vreodată ceva veşnic în viaţa lui, exact în clipa în care mi-am dat seama că o doresc pe Mia pentru totdeauna, i-am şi spus-o.

Nu eram în genunchi. Nu aveam un inel. Şi nici nu planificasem un eveniment grandios ca să-mi declar angajamentul.

Doar m-am uitat la ea de pe pernă şi i-am spus:

— Căsătoreşte-te cu mine!

Felul în care a suspinat, expresia blândă de pe chipul ei şi tremurul buzelor sunt imagini care vor rămâne în mintea mea toată viaţa. Ca să fiu sincer, nici măcar nu-mi pasă prea mult de nuntă, pentru că nu s-ar

putea compara cu felul în care m-a privit înainte să dea din cap lăcrimând şi să şoptească:

-Da.

Când ne oprim la barul din centru, unde ne întâlnim cu părinţii noştri, strâng uşor volanul şi îmi acord câteva minute să respir înainte să cobor din maşină.

- Oricând eşti pregătit, îmi spune răbdătoare de pe locul din dreapta.

Trăgând-o spre mine, o sărut cu pasiune.

Apoi, oftând prelung, mă uit la ea.

— Sunt pregătit.

Mama şi Paul stau la o masă în spate. Ne fac semn, zâmbind larg, şi sunt uşurat să văd cât de bine arată tatăl ei după operaţie. A luat puţin în greutate, ceea ce, după anul trecut, este un lucru bun.

Când Mia îi salută, o ţin de mână, făcând îmbrăţişările puţin jenante, şi nu am nevoie ca fâşia de aur de pe mâna ei să ne dea de gol înainte să fim pregătiţi să divulgăm noutăţile. Aşezându-ne, comandăm de băut şi, cu toate ca am redus mult alcoolul în ultimele luni, nu o să refuz un Jack cu Cola ca să-mi calmez nervii.

— Ob, la naiba! reacţionează mama când Mia comandă un cocteil cu alcool.

Ne uităm la ea încruntaţi, iar Laura răspunde

raPld' __ Speram c-ai să ne spui că eşti însărcinată.

_ Mamă! strig eu, rămânând cu gura căscată din

cauza şocului. ei străluci tor

M*a dÎiri mai mult gropiţele din obrajii rotunzi, accentuandu-i şi atât de ideali de sărutat.

_ încă nu! spune ea.

Iar eu îi strâng mâna pe sub masă. Nu încă. Nu spun că niciodată... Doar că nu încă.

Inima îmi bate puţin mai repede când mă uit |a ea, imaginea nebunească pe care am avut-o în urmă cu câteva luni părând o realitate aproape palpabilă. Atunci păruse imposibilă, dar acum...

Incapabilă să îşi controleze entuziasmul, Mia îşj *desprinde* mâna din a mea şi le arată inelul cu diamant de pe deget.

— Ne-am logodit!

Ţipătul pe care îl scoate mama aproape reduce întregul bar la tăcere. Paul zâmbeşte lângă ea, aşadar pare un semn bun. Mă trezesc analizându-i reacţia ca să-mi dau seama dacă e dezamăgit, dacă crede că nu sunt destul de bun pentru fiica lui, că ea ar putea găsi pe cineva mai potrivit, dar nu observ nimic. în schimb, se *ridică în picioare şi mă apucă de mână,* smucindu-mă într-o îmbrăţişare strânsă, aproape violentă.

— Sunt mândru de tine, zice el, iar cuvintele lui îmi liniştesc gândurile sâcâitoare.

Urmează alte îmbrăţişări, întrebări insuportabile, etalarea inelului de încă *o* sută de ori, şi nici măcar nu-mi termin băutura când se calmează spiritele. începem să vorbim despre date şi locaţii, iar fetele se entuziasmează la ideea de-a face nunta la casa de lângă lac, o conversaţie în care nu mă implic, alegând doar să mă bucur de fericirea lor.

Totul este aproape liniştit şi relaxant şi cred că seara s-ar putea termina cu bine. Asta până când ni se aduce lista pentru karaoke la masă, iar logodnica mea radiază cu un entuziasm viclean. Şi trebuie să mă a ţm sa nu râd, căci ştiu exact ce are în minte.

Trăgând-o mai aproape, îi şoptesc la ureche.

- Nici măcar să nu te gândeşti la asta, Kitten.

Dar ea este o răzgâiată încăpăţânată şi nu o pot opri.

Când ia creionul din pahar, râde.

- Oh, haide, Garrett! Ai făcut lucruri mai nebuneşti pe scenă.

REGULA #39:
După faptă, şi răsplată.

Aproape doi ani mai târziu

— Nu din nou! strig eu când el apasă butonul vibratorului roz.

Acesta porneşte, iar în clipa în care îmi atinge clitorisul, chiar şi la cea mai mică setare, mă topesc în saltea.

— încă o dată, Kitten, îmi şopteşte pe coapsă când mă forţează să mai am un orgasm *aproape* împotriva voinţei mele. Mai dă-mi doar unul.

Este al patrulea din seara asta. Fără să număr orgasmele de dimineaţă sau pe cel pe care mi l-a provocat când eram în liftul hotelului - cu camerele de supraveghere în funcţiune. Este un miracol că nu am fost daţi afară din hotel.

Dar asta nu e doar o vacanţă aniversară, ci şi o misiune.

Mă încalecă, liniştindu-mi gândurile cu un sărut pasional.

Ţi-am spus că am o surpriză pentru tine, nu? ochii

deschi^’ răspun^ eu> Prea obosită să-mi mai ţin

_ Uită-te la mine, Kitten! îmi ordonă când în£e- nunchează 5 între picioarele mele.

Aruncând o privire spre el, observ mica sticlă transparentă de lubrifiant din mâinile lui şi deschid ochii. Ridicându-mă pe coate, mi se usucă gura şi îmi creşte pulsul.

— Acum?

El dă din cap.

— Nu aşa se fac copiii, Garrett, îi spun când îl privesc cu dorinţă carnală şi entuziasm în ochi.

— Cred că ne-am străduit destul să facem copii săptămâna asta, Kitten. Te-am umplut de spermă, nu există nicio şansă să nu fi rămas însărcinată.

înghit în sec, simţind fluturi în stomac la auzul cuvintelor sale. Nu doar la ideea că sunt plină de sperma lui - căci sunt - ci la aceea a unui copilaş care creşte înăuntrul meu.

Cu un clic, capacul sticlei se deschide, iar el îşi picură încet două picături de lubrifiant pe degete.

— îţi aminteşti seara voaiorilor de la club? mă întreabă când îmi depărtează picioarele şi îmi masează delicat gaura strâmtă.

Rămân cu gura căscată şi ma prăbuşesc pe saltea. _ Cum aş putea să uit? îi răspund, scâncind, văzut fundul drăguţ cu o piatră azurie strânsă Ţi-an* • Toti din Briar Point ţin minte seara aia.

SDunând-o, îşi bagă degetul în mine şi suspin.
• ă lent înăuntru şi în afară, introducându-l pe al 1 flea până ce mă zvârcolesc, gâfâind de dorinţă.

__ Trage-mi-o odată, Garrett! îl implor eu, iar el răspunde chicotind.

_ Dar îmi place foarte mult să te tachinez.

— Eşti un ticălos, îi şoptesc jucăuş.

Apoi mai «ud <’ dat« zgomotul sticlei ţi-mi ridic .nx-ima ca sft îl vfld cum îşi unge penisul cu lubrifiant. ' Când îi simt vârful la intrarea din spate, ma încordez. închid strâns ochii şi. în loc să se împingă, w retrage.

- Ştii regulile, Kitten.

Deschid ochii, îl privesc şi simt că mă ustură din cauza lacrimilor - cu atâta dragoste şi fericire se uită la mine ochii lui albaştri, şireţi. Când faci sex anal, chiar e ciudat să plângi de fericire, dar, cu Garrett, nimic nu e niciodată normal.

— Sărută-mă, îi zic în şoaptă, iar el îmi răspunde rapid. întinzându-se peste mine şi lipindu-şi buzele moi de ale mele.

Este un sărut cu care m-am obişnuit până acum, dar tot îmi face inima să bată mai tare de fiecare dată.

- Eşti pregătită? mormăie el.

Nerăbdătoare, încuviinţez din cap.

Ridicându-se din nou, îmi poziţionează picioarele pe braţe lui şi îşi împinge scula în mine, trecând de inelul de muşchi, până când sunt copleşită de noua senzaţie de împlinire.

- Eşti bine? întreabă el, oprindu-se imediat ce mă pătrunde profund.

— Da, mormăi eu, arcuindu-mi spatele, iar picioarele încep să-mi tremure.

Când începe să se mişte, scoate un geamăt uşor, uitându-se la locul în care mi-o trage.

— La naiba, iubito! Aş vrea să poţi vedea asta. Este atât de erotic! Mica mea pisicuţă obscenă.

Se mişcă lent, dar intră atât de adânc de fiecare dată, încât simt că trupurile noastre sunt unul singur mai mult decât în timpul sexului obişnuit. Mă ia de o

împ|etindu-şi strâns degetele cu ale mele, iar pe o

întinde spre un obiect din pat. Mintea mea distrasă de senzaţie, încât nu-mi dau seama ce face e*nâ nu simt vibraţia direct pe clitoris.

I% pe data asta, ţipetele pe care le scot cu siguranţă o facă să ne dea afară din hotel.

îmi depărtez şi mai mult genunchii, penisul lui mişcându-se mai rapid şi, practic, plutesc deasupra patului. Nu seamănă cu nimic din ceea ce am mai făcut până acum. Chiar şi cu dopul anal pe care l-am folosit *amândoi.* E ca şi când cele mai bune senzaţii s-ar contopi într-una singură. Uită de artificii şi orgasme - corpul meu este o explozie imensă de plăcere.

Ne ţinem atât de strâns de mână, încât îmi intră unghiile în pielea palmei lui. Mi-o trage dur, gemând la fiecare împingere violentă a mădularului. Până când, în cele din urmă, amândoi avem orgasm. Mă aflu în plin climax când iese din mine, vărsându-şi sperma pe tot pântecele meu. Furnicăturile din fiecare centimetru al cărnii mele sunt atât de intense, că nici măcar nu simt jeturile calde pe care le eliberează.

Mi se pare că trec ore bune cât gâfâim amândoi la unison. Nu adorm, dar cu siguranţă nu sunt complet trează când simt cum îmi şterge delicat pielea. După ce azvârle cârpa în baie, se prăbuşeşte lângă mine pe pat, lăsându-şi mâna pe moliciunea stomacului meu, exact în acelaşi loc pe care tocmai l-a curăţat.

în ultima vreme, face des asta. întotdeauna pare să se gândească la ce ne-ar putea rezerva viitorul. Bărbatul cândva mulţumit să fie celibatar - sau aşa spunea el - a fost foarte nerăbdător să facă fiecare pas înainte în relaţia noastră. Mutatul împreună, căsătoria, cumpăra- rea primei case, iar apoi asta.

Oricât de mult şi-a dorit, după nuntă nu ne-arn apucat imediat de făcut copii. A vrut să fie pregătit, np cât de mult posibil. Pentru el, asta a însemnat cel puţi un an întreg de terapie, antidepresive şi trei sute şi cinci de zile ca să-şi demonstreze că are totul sub control. încrederea mea în el nu a şovăit niciodată.

Episoadele nu au dispărut complet şi nu o să o facă vreodată. Dar, cel puţin acum, poate să le depăşească şi să fie în continuare un soţ iubitor şi patronul implicat al unui club. Şi sper că, în curând, un tată devotat.

M-arn bucurat cu adevărat că ne-am acordat un răgaz. Oricât am tânjit să port un mic îngeraş cu ochi albaştri în pântec, am vrut ca mai întâi să-mi petrec singură timpul cu Garrett. Abia începusem să fac sex şi să lucrez la club. Erau multe perversiuni pe care voiam să le explorez înainte să mă-ncurce o burtă mare.

— Deja ai adormit? şopteşte el pe fruntea mea.

— Aproape, răspund eu.

Când mă ghemuiesc în braţele lui, toţi muşchii din corp mă dor. Ne-am tras-o mai mult în hotelul ăsta decât în ultimii doi ani, iar asta spune multe, având în vedere unde lucrăm.

A fost ideea lui să venim în Japonia pentru aniversarea noastră şi cred că m-a adus doar pentru karaoke, al doilea lucru bun pe care l-am făcut toată săptămâna. Aseară am închiriat o cameră, în timp ce el s-a îmbătat pentru prima dată în mai mult de un an, doar urmărin- du-mă cum cânt până aproape am rămas fără voce.

Apoi, m-a pus să cânt de la început până la final melodia „Criminal’ a Fionei Apple, cât am stat în poala lui, el ţinându-şi mâna sub rochia

mea. A fost aproape imposibil să termin ultimul refren. Aparent, în timpul unui orgasm nu este uşor să faci karaoke.

— La ce te gândeşti? mă întreabă Garrett.

_ La Fiona Apple, mormăi adormită.

- Oh, da, a fost distractiv! Hei, ar trebui să organism o noapte de karaoke la club. Oamenii pot să cânte în tinlp ce şi-o trag, spune cu prea multă energie pentru un bărbat care abia a ejaculat atât de intens, încât aproape a rupt patul.

- Este o idee îngrozitoare, iubitule.

- Dacă ar putea să reuşească cineva asta, tu ai fi aceea, îmi spune şi mă sărută pe obraz.

— Emerson nu ar accepta niciodată.

— Probabil că nu.

Cască, lipindu-mă de pieptul lui.

- în plus, cred c-am să fiu prea ocupată ca să mă implic în noile proiecte de la club, şoptesc eu. Presupunând că ne-am atins scopul în călătoria asta.

— Ei bine, dacă nu am reuşit, o să fim nevoiţi să mai încercăm.

— Bun plan!

Vocile noastre s-au transformat în nişte şoapte acum, silabe adormite în întuneric. Dar, înainte să adorm şi să visez la clubul de sex cu karaoke, u spun încet:

— Te iubesc! a

Mă cuprinde de umeri, strângandu-i uşor.

_ şj eu te iubesc, răzgâiate!

Mulţumiri

Mulţumesc că ai citit *Priueşte-mă,* chiar am vrut să scriu o carte plăcută, sexy şi extrem de erotică despre cel mai mare fraier de la Salacious Players Club şi Sper că am reuşit, dar este clar că Garrett avea alte planuri Aşa cum se întâmplă deseori, personajul e mai complex decât am crezut iniţial. Din senin, ceea ce s-a vrut la început a fi o carte amuzantă, pe care să o scriu repede s-a transformat într-una foarte importantă. Ştii că un personaj contează mult când te trezeşti vorbind despre el în mai multe şedinţe de terapie.

Dacă te vei simţi vreodată ca Gairett, chiar şi pentru o secundă, te înţeleg.

Dacă ai simţit vreodată că depresia este mai puternică decât tine, te înţeleg.

Iar dacă ai simţit vreodată că a trebuit să-l ascunzi pe Marele Trist deoarece erai prea speriat să fii vulnerabil sau să pari slab, te înţeleg.

Nu eşti slab. Eşti un războinic. Şi eşti minunat.

Dacă ai să înveţi ceva din cartea asta, sper că ştii ca poţi fi amuzant şi uneori puţin trist, sexy şi emotiv, excitat şi anxios, sufletul petrecerii şi cel care are cele mai multe secrete. Sau, de fapt, orice combinaţie.

Cel mai important lucru este că tu continui să exişti. Să nu laşi niciodată furtuna să câştige. Vă iubesc enorm pe toţi şi sper că, chiar dacă numai preţ de o secundă cât ai citit *Priveşte-mă,* nu te-ai simţit singur.

Bine, destul cu discuţiile triste! Să trecem la MULŢUMIRI, pentru că a fost cea mai dificil de scris carte şi sunt mulţi cei cărora le sunt recunoscătoare.

Nu am făcut-o singură nici măcar pentru o secundă.

Echipa mea.

Amanda Anderson, mâna mea dreaptă. Mai mult decât un agent de publicitate, prietena mea şi cea care m-a încurajat cel mai mult. Nu mă crezi? Am mesajele vocale drept dovadă. Universul ne-a adus intenţionat împreună. Am s-o repet până la moarte.

Amanda Kay Anderson, pentru că l-a plăcut atât de mult pe Drake, încât a citit mai multe versiuni greşite ale poveştii lui înainte să-l las, pur şi simplu, să şi-o exprime singur. Şi pentru că este sufletul meu pereche.

Adrian Babst, pentru că ţi-ai făcut timp să-mi citeşti poveştile. Te apreciez foarte mult. Sper că ştii asta. Sper să-ţi pot oferi jumătate din sprijinul pe care mi l-ai oferit tu.

Rachel Leigh. Sora mea! Ai fost promovată.

Editorului meu, Rebecca, de la Fairest Reviews. A fost minunat cum m-ai încurajat, dar editările tale dure au fost şi mai bune. îmi place că poţi să le faci pe ambele.

Redactorului meu, Rumi Khan. Sufletul tău dulce îmi uşurează viaţa. Şi faptul că tu ştii dacă *handjob* se scrie împreună sau separat.

Misty. îţi mulţumesc că m-ai făcut să zâmbesc în timpul furtunii!

Asistentei mele dure, Lori, care lucrează neîncetat şi altruist în spatele scenei. Niciuna dintre cărţile mele nu ar fi apărut fără tine.

Celui mai Drăguţ grup de cititori din lume!

Şi frumoşilor mei Păcătoşi!

Tuturor cititorilor, celor care au promovat cărţile pe TikTok şi Instagram, prea mulţi ca să-i enumăr, şi care m-au primit cu braţele deschise pe mine şi cărţile

• firirnt« recunoaştere pentru contn-mele. Nu prinut' comUnitate. M-aţi căutat după buţia voastră în ace rijinul şi urările voastre de *Laudă-mă,* ca să poate apreciat suficient,

nul». » lui Garretl

pentru ¿ m-a lăsat să îi spun povestea, chiar şi cu părţile pi mai puţin bune. e

Dacă tu sau vreun cunoscut se simte vreodată dknerat vă rog să căutaţi ajutor. E-mailul meu, adresa de messenger sau orice altă metodă de comunicare sunt mereu disponibile. Nu sunteţi singun.

Despre autoare

Sara Cate scrie poveşti despre iubiri interzise, cu multă nelinişte, o oarecare diferenţă de vârstă şi multe momente fierbinţi.

Trăind în Arizona cu soţul şi copiii ei, Sara îşi petrece majoritatea timpului citind, scriind sau făcând prăjituri.